

Mátéevangéliuma

Jézus Krisztus származása

Lk 3,23-38

¹ Jézus Krisztusnak, Dávid fiának, Ábrahám fiának nemzetségéről szóló könyv.

² Ábrahám nemzette Izsákot, Izsák nemzette Jákóbot,
Jákób nemzette Júdát és testvéreit.

³ Júda nemzette Fáreszt és Zerahot
Támártól,

Fáresz nemzette Heszrónt,
Heszrón nemzette Arámot. ⁴ Arám
nemzette Aminádábot, Aminádáb
nemzette Nahsont, Nahson
nemzette Szalmónt. ⁵ Szalmón
nemzette Boázt Ráhábtól, Boáz
nemzette Obédet Ruthtól, Obéd
nemzette Isait.

⁶ Isai nemzette Dávid királyt.

Dávid király nemzette Salamont Úriás feleségétől.

⁷ Salamon nemzette Roboámot,
Roboám nemzette Abiját, Abijja
nemzette Ászát. ⁸ Ásza nemzette
Jósafátot, Jósafát nemzette Jórámot,
Jórám nemzette Uzziást.

⁹ Uzziás nemzette Jótámot,

1:10

MÁTÉ 1:17

Jótám nemzette Áházt,
Áház nemzette Ezékiást.

¹⁰ Ezékiás nemzette Manassét, Manassé
nemzette Ámónt, Ámón nemzette Jósiást.

¹¹ Jósiás nemzette Jekonjást és testvéreit a
babiloni fogságravitelkor.

¹² A babiloni fogságravitel után pedig Jekonjás
nemzette Sealtiót,

Sealtiót nemzette Zerubbábel.

¹³ Zerubbábel nemzette Abihudot, Abihud
nemzette Eljákimot, Eljákim nemzette
Azzurt. ¹⁴ Azzur nemzette Cádókot, Cádók
nemzette Jákint,

Jákin nemzette Elihudot. ¹⁵

Elihud nemzette Eleázárt,

Eleázár nemzette Mattánt,
Mattán nemzette Jákóbot.

¹⁶ Jákób nemzette Józsefet, férjét Máriának,
akitől született Jézus, akit Krisztusnak neveznek.

¹⁷ Az összes nemzetség tehát Ábrahámától
Dávidig tizennégy nemzetség, Dávidtól a babiloni
fogságravitelig tizennégy nemzetség, a babiloni
fogságraviteltől Krisztusig tizennégy nemzetség.

Jézus Krisztus születése

1:18

MÁTÉ 2:1

¹⁸ Jézus Krisztus születése pedig így történt:
Anyja, Mária, aki József jegyese volt,
egybekelésük előtt viselő lett a Szentlélektől.

¹⁹ József, a férje, igaz ember volt, és nem
akarta őt gyalázatba keverni, titokban akarta őt
elbocsátani.

²⁰ Mikor pedig ezeket magában elgondolta,
íme, az Úr angyala megjelent neki álmában, és ezt
mondta: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz
venni Máriát, a te feleségedet, mert ami benne
fogantatott, az a Szentlélektől van.

²¹ Fiat fog majd szülni, és nevezd őt Jézusnak,
mert ő szabadítja meg népét bűneitől.“

²² Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által, aki így szólt:

²³ „Íme, a szűz méhében fogan, és fiat szül, és Immánuelnek fogják nevezni“ – ami azt jelenti: Velünk az Isten.

²⁴ József pedig álmából felserkenve úgy tett, amint az Úr angyala parancsolta neki: magához vette feleségét,

²⁵ és nem érintette addig, amíg meg nem szülte elsőszülött fiát, akit Jézusnak nevezett el.

2

A napkeleti bölcsek imádják Jézust

¹ Amikor pedig megszületett Jézus a júdeai Betlehemben, Heródes király idejében, íme, napkeletről bölcsek jöttek Jeruzsálembe, és ezt mondták:

2:2

MÁTÉ 2:11

² „Hol van a zsidók királya, aki megszületett? Mert láttuk csillagát napkeleten, és azért jöttünk, hogy tisztességet tegyünk neki.“

³ Amikor Heródes király ezt meghallotta, felháborodott, és vele együtt az egész Jeruzsálem.

⁴ Egybegyűjtött minden főpapot és a nép írástudóit, és tudakozódott tőlük, hogy hol kell Krisztusnak megszületnie.

⁵ Azok pedig ezt mondták neki: „A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta:

⁶ »És te, Betlehem, Júdának földje, semmiképpen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között, mert belőled származik a fejedelem, aki legeltetni fogja népemet, Izraelt.«

⁷ Ekkor Heródes titkon hívatta a bölcseket, szorgalmasan megtudakolta tőlük a csillag megjelenésének idejét.

⁸ Elküldte őket Betlehembe, és azt mondta nekik: „Menjetek el, szorgalmasan kérdezősködjetek a gyermek felől, mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és tisztességet tegyek neki.“

⁹ Ők pedig a király beszédét meghallgatták, és elindultak. És íme, a csillag, amelyet napkeleten láttak, előttük ment mindaddig, amíg odaérve megállt a hely fölött, ahol a gyermek volt.

¹⁰ Amikor meglátták a csillagot, igen nagy örömmel örvendeztek.

¹¹ Bementek a házba, ott találták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva tisztességet

tettek neki, kincseiket kitárva ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát.

¹² Mivel álmukban intést kaptak, hogy Heródeshez vissza ne menjenek, más úton tértek vissza hazájukba. *Menekülés Egyiptomba*

¹³ Mikor pedig elmentek, megjelent Józsefnek az Úr angyala álmában, és mondta neki: „Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, fuss Egyiptomba, és maradj ott, amíg én mondom neked, mert Heródes halálra fogja keresni a gyermeket.“

¹⁴ Ő pedig felkelt, vette a gyermeket és anyját még éjjel, és Egyiptomba ment.

¹⁵ És ott volt egészen Heródes haláláig, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által, aki így szólt: „Egyiptomból hívtam ki az én fiamat.“

Heródes gyermekgyilkossága

¹⁶ Ekkor Heródes látta, hogy a bölcsek megcsúfolták őt, szerfölött felháborodott, kiküldte embereit, és megöletett Betlehemben és annak egész környékén minden kétesztendő és azon aluli gyermeket a szerint az idő szerint, ahogyan azt pontosan megtudta a bölcsektől.

¹⁷ Ekkor teljesedett be, amit Jeremiás próféta mondott, midőn így szólt:

¹⁸ „Szó hallatszott Rámában, sírás-rívás és sok keserves jajgatás. Ráhel siratta fiait, és nem akart megvigasztalódni,

^{2:19}

MÁTÉ 3:3

hogy nincsenek.“

Visszatérés Názáretbe

¹⁹ Mikor pedig Heródes meghalt, íme, az Úr angyala megjelent álmában Józsefnek Egyiptomban,

²⁰ és ezt mondta: „Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, és eredj Izrael földjére, mert meghaltak, akik a gyermeket halálra keresték.“

²¹ Ő pedig felkelt, magához vette a gyermeket és anyját, és elment Izrael földjére.

²² Amikor pedig hallotta, hogy Júdeában Arkhelaosz uralkodik Heródesnek, atyjának helyén, nem mert odamenni, hanem miután álmában figyelmeztetést kapott, Galileába ment.

²³ Odaérkezve a Názáret nevű városkában

¹ Azokban a napokban pedig eljött Keresztelő János, aki Júdea pusztájában prédikált,

² és ezt mondta: „Térjetek meg, mert közel van a mennyeknek országa.“

³ Mert ő volt az, akiről Ézsaiás próféta így szólt:

lakott, hogy beteljesedjék, amit a próféták mondtak, hogy názáretinek fogják nevezni.

3

Keresztelő János

Mk 1,2-8; Lk 3,1-9.15; Jn 1,6-28

3:4

3:12

⁴ Jánosnak ruhája pedig teveszőrből volt, bőrv volt a dereka körül, elesége pedig sáska és erdei méz volt.

⁵ Akkor kiment hozzá Jeruzsálem és egész Júdea, a Jordánnak egész környéke.

⁶ És megkeresztelkedtek általa a Jordán vizében, megvallva bűneiket.

⁷ Amikor pedig látta, hogy a farizeusok és a szadduceusok közül sokan mennek hozzá, hogy megkeresztelkedjenek, ezt mondta nekik: „Mérgek kígyóknak fajzatai! Ki intett titeket, hogy Istennek eljövendő haragjától meneküljete?

⁸ Teremjete hát megtéréshez illő gyümölcsöket,

„Kiáltó szó a pusztában: Készítsétek az Úr útját, és egyengessétek ösvényeit.“

⁹ és ne gondoljátok, hogy így szólhattok magatokban: Ábrahám a mi Atyánk! Mert mondom nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is támaszthat fiakat Ábrahámnak.

¹⁰ A fejsze immár a fák gyökerére vettetett, ezért minden fát, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágnak, és tűzre vetnek.

¹¹ Én csak vízzel keresztelek titeket megtérésre, de aki utánam jön, erősebb nálam, neki saruját hordozni sem vagyok méltó. Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel majd titeket.

¹² Szórolapát van kezében, és megtisztítja szérűjét, gabonáját csűrbe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.“

Jézus megkeresztelése

Mk 1,9-11; Lk 3,21-22; Jn 1,32-34

3:13

MÁTÉ 4:6

¹¹ Ekkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy megkeresztelkedjen általa.

¹ Ekkor odament hozzá a kísértő, és ezt mondta: „Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy e kövek változzanak kenyerekké.“

¹¹ János azonban visszatartotta őt, és ezt mondta: „Nekem kell általad megkeresztelkednem, és te jössz hozzám?”

¹² Jézus pedig ezt felelte: „Engedj most, mert így illik nekünk minden igazságot betöltenünk.” Ekkor engedett neki.

¹³ Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, és íme, az egek megnyíltak, és látta Isten Lelkét lejönni, mint egy galambot, és reászállt.

¹⁷ És íme, egy égi hang ezt mondta: „Ez az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm.”

4

Jézus megkísértése

Mk 1,12-13; Lk 4,1-13

¹ Ekkor Jézust a Lélek a pusztába vitte, hogy ott az ördög megkísértse.

² Negyven nap és negyven éjjel böjtölt, mikor végre megéhezett.

¹ Ő pedig ezt felelte: „Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.”

² Ekkor elvitte őt az ördög a szent városba, és a templom tetejére állította,

³ és ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, vedd le magadat, mert meg van írva:

»Angyalainak parancsol felőled, és
kézben hordoznak téged,
hogy meg ne üsd lábadat a kőbe.«“

⁷ Jézus ezt mondta neki: „Viszont meg van
írva: »Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.«“

⁸ Ismét magával vitte az ördög egy igen
magas hegyre, és megmutatta neki a világ
minden országát és azok dicsőségét,

⁹ és ezt mondta neki: „Mindezeket neked
adom, ha leborulva imádsz engem.“

¹⁰ Ekkor azt mondta neki Jézus: „Eredj el,
Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te
Istenedet imádd, és csak neki szolgálj.“

¹¹ Ekkor elhagyta őt az ördög, és íme,
angyalok jöttek szolgálni őt.

Jézus prédikálni kezd

Mk 1,14-15; Lk 4,14-15

¹² Amikor pedig meghallotta Jézus, hogy
Jánost börtönbe vetették, visszatért Galileába.

¹³ Majd otthagya Názáretet, elment, és a
tengerparti Kapernaumban lakott, Zebulon és
Naftali határán,

¹⁴ hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta
mondott:

15 „Zebulonnak és Naftalinak földje a tenger felé, a Jordánon túl, a pogányok Galileája!

16 A nép, amely sötétségben ült, nagy világosságot látott,
és akik a halál földjén és árnyékában ültek,
azoknak világosság támadt.“

¹⁷ Ettől fogva Jézus prédikálni kezdett, és ezt mondta: „Térjetez meg, mert elközelített a mennyeknek országa.“

Jézus elhívja első tanítványait

Mk 1,16-20; Lk 5,1-11; Jn 1,35-51

¹⁸ Mikor pedig a Galileai-tenger mellett járt Jézus, látott két testvért, Simont, akit Péternek neveznek, és Andrást, az ő testvérét, amint a tengerbe hálót vetettek, mert halászok voltak.

¹⁹ Ezt mondta nekik: „Kövessetek engem, és én emberek halászaivá teszek titeket.“

²⁰ Azok pedig azonnal otthagyták a hálókat, és követték őt.

²¹ Onnan továbbmenve látott még két testvért, Jakabot, Zebedeus fiát és Jánost, a testvérét, amint a hajóban atyjukkal, Zebedeussal hálóikat kötözgették, és hívta őket is.

²² Azok pedig azonnal otthagyták a hajót és atyjukat, és követték őt.

Jézus tanít és gyógyít Mk

3,7-12; Lk 6,17-19

²³ Azután Jézus bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógákban, hirdette az Isten országának

evangéliumát, gyógyított a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget.

²⁴ Elterjedt a híre egész Szíriában, és hozzá vitték mindazokat, akik rosszul voltak, különféle betegségekben és kínokban sínylődtek, ördöngösöket, holdkórosokat és gutaütötteket, és meggyógyította őket.

4:25

5:10

²⁵ Nagy sokaság követte őt Galileából, Tíszvárosból, Jeruzsálemből, Júdeából és a Jordánon túlról.

5

A hegyi beszéd

¹ Mikor pedig látta Jézus a sokaságot, felment a hegyre, leült, és odamentek hozzá tanítványai.

² És megnyitva száját, így tanította őket:

Kik a boldogok?

Lk 6,20-23

³ „Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyeknek országa.

⁴ Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.

⁵ Boldogok a szelídek, mert ők örökségül bírják a földet.

- ⁶ Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra,
mert ők megelégtettek.
- ⁷ Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.
- ⁸ Boldogok, akiknek szívük tiszta, mert ők az Istent meglátják.
- ⁹ Boldogok a békességre igyekezők, mert ők az Isten fiainak mondatnak.
- ¹⁰ Boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa.

5:11

5:18

- ¹¹ Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket, gonosz hazugságokat mondanak rólatok énmiattam.
- ¹² Örüljete és örvendezzete, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így háborgatták a prófétákat is, akik előttetek éltek.“

Só és világosság

Mk 9,50; 4,21; Lk 14,34-35; 8,16; 11,33

- ¹³ „Ti vagytok a földnek sója. Ha pedig a só megízetlenül, mivel sózzák meg? Nem jó azután semmire, csak arra, hogy kidobják, és eltáposszák az emberek.
- ¹⁴ Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthetik el a hegyen épült várost.

¹⁵ Gyertyát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá tegyék, hanem hogy a gyertyatartóba, hogy fényljék mindazoknak, akik a házban vannak.

¹⁶ Úgy fényljék a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.“

A törvény magyarázata

¹⁷ „Ne gondoljátok, hogy a törvénynek vagy a prófétáknak eltörléséért jöttem. Nem azért jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltssem.

¹⁸ Mert bizony mondom néktek, míg az ég és föld el nem múlik, a törvényből egy ióta vagy egyetlen pontocska sem múlik el, amíg minden be nem teljesedik.

5:19

5:27

¹⁹ Ezért ha valaki csak egyet is eltöröl a legkisebb parancsolatok közül, és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában a legkisebb lesz; ha pedig valaki eszerint cselekszik, és úgy tanít, az a mennyeknek országában nagy lesz.

²⁰ Mert mondom néktek, ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen sem mehettek be a mennyeknek országába.

21 Hallottátok, hogy megmondattott a régieknek: »Ne ölj, mert aki öl, méltó az ítéletre.«

22 Én pedig azt mondom nektek, hogy mindaz, aki haragszik atyjafiára ok nélkül, méltó az ítéletre; aki pedig azt mondja az atyjafiának: ostoba, méltó a főtörvényszékre; aki pedig azt mondja: bolond, méltó a gyehenna tüze.

23 Ezért, ha ajándékokat az oltárra viszed, és ott eszedbe jut, hogy a te atyádfiának valami panasza van ellened,

24 hagyd ott az oltár előtt ajándékokat, és menj el, és előbb békülj meg atyádfiával, és azután visszajöve vidd fel ajándékokat.

25 Légy jóakarója ellenségednek hamar, amíg az úton együtt vagy vele, hogy ellenséged valamiképpen a bíró kezébe ne adjon, és a bíró oda ne adjon a poroszló kezébe, és tömlőcbe ne vessen téged.

26 Bizony mondom néked: ki nem jössz onnan, mígnem megfizetsz az utolsó fillérig.

27 Hallottátok, hogy megmondattott a régieknek: Ne paráználkodj!

5:28

5:37

28 Én pedig azt mondom nektek, ha valaki gonosz kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráználkodott azzal az ő szívében.

29 Ha pedig jobb szemed megbotránkoztat téged, vágd ki azt, és vedd el magadtól, mert jobb neked, hogy egy vesszen el a tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék.

30 És ha jobb kezed botránkoztat meg téged, vágd le, és vedd el magadtól, mert jobb neked, hogy egy vesszen el tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék.

31 Megmondatott továbbá: »Ha valaki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet.«

32 Én pedig azt mondom nektek: Ha valaki elbocsátja feleségét, a paráznaság esetét kivéve, az paráznává teszi őt, és aki elbocsátott asszonyt vesz el, paráznaságot követ el.

33 Ismét hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: »Hamisan ne esküdj, hanem teljesítsd az Úrnak tett esküidet.«

34 Én pedig azt mondom nektek: Egyáltalán ne esküdjete: se az égre, mert az az Istennek királyi széke,

35 se a földre, mert az az ő lábainak zsámolya, sem Jeruzsálemre, mert az a nagy Királynak városa;

36 de ne esküdj saját fejedre se, mert egyetlen hajszálat sem tehetsz fehérré vagy feketévé,

37 hanem legyen a ti beszédetekben az igen

igen, a nem nem; ami pedig ezeken felül van, az a gonosztól való.

5:38

5:48

38 Hallottátok, hogy megmondatott: »szemet szemért és fogat fogért.«

39 Én pedig azt mondom nektek: Ne álljatok ellene a gonosznak, hanem aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcádat is.

40 És aki törvénykezni akar fölötted, és elvenni az alsóruhádat, engedd oda neki a felsőt is.

41 És aki téged egy mérföldre akar kényszeríteni, menj el vele kettőre.

42 Aki tőled kér, adj neki, és aki tőled kölcsön akar kérni, el ne fordulj attól.

43 Hallottátok, hogy megmondatott: »Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet.«

44 Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket! Áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket.

45 Hogy a mennyei Atyátok fiai legyetek, aki felhossa napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak.

⁴⁶ Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda jutalmat vártok? Avagy a vámszedők is nem ugyanezt cselekszik-e?

⁴⁷ És ha csak atyátokfiaiit köszöntitek, mit tesztek másoknál többet? A vámszedők is nem ugyanígy cselekszenek-e?

⁴⁸ Legyetek azért tökéletesek, miként mennyei Atyátok tökéletes.“

6

Az adakozás

¹ „Vigyázzatok, hogy alamizsnátokat ne osztogassátok az emberek előtt, hogy lássanak titeket; mert különben nem lesz jutalmatok a ti mennyei Atyátoknál.

² Azért, amikor alamizsnát osztogatsz, ne kürtöltess magad előtt, ahogy a képmutatók tesznek a zsinagógákban és az utcákon, hogy az emberektől dicséretet nyerjenek. Bizony mondom néktek: elvették jutalmukat.

³ Te, amikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a bal kezed, mit cselekszik a jobb kezed,

⁴ hogy a te alamizsnád titokban történjék; és a te Atyád, aki a titokban is lát, megfizet neked.“

Az imádkozás

Lk 11,1-4

⁵ „Amikor imádkozol, ne légy olyan, mint a képmutatók, akik a gyülekezetekben és az utcák szegletein fennállva szeretnek imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony mondom néktek: megkapták jutalmukat.

⁶ Te pedig, amikor imádkozol, menj be belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál a te

Atyádhoz titokban; és a te Atyád, aki a titokban is lát, megfizet neked.

⁷ Amikor imádkoztok, ne legyetek sokbeszédűek, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy a sok beszédükért hallgattatnak meg.

6:8

6:17

⁸ Ne legyetek hát ezekhez hasonlók, mert jól tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle.

⁹ Ti ezért így imádkozzatok: »Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved;

¹⁰ jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.

¹¹ A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,

¹² és bocsásd meg a mi vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk
vétkezőőknek;

¹³ és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts
meg a gonosztól;
mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség
mindörökké. Ámen!«

¹⁴ Mert ha megbocsátjátok az embereknek az
ő vétkeiket, megbocsát nektek is mennyei Atyátok.

¹⁵ Ha pedig nem bocsátjátok meg az embereknek vétkeiket, mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. *A böjtölés*

¹⁶ „Amikor pedig böjtöltök, ne legyen komor a nézésetek, mint a képmutatóké, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek, hogy ők böjtölnek. Bizony mondom néktek, elvették jutalmukat.

¹⁷ Te pedig, amikor böjtölsz, kend meg fejedet, és orcádat mosd meg,

6:18

6:25

¹⁸ hogy ne az emberek lássák böjtölésedet, hanem a te Atyád, aki titkon van, és a te Atyád, aki a titokban is lát, megfizet neked.

Az igazi kincs

Lk 12,33-34

¹⁹ „Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol a rozsdá és a moly megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják,

²⁰ hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a rozsdá, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják.

²¹ Mert ahol a ti kincsetek van, ott van a ti szívetek is. *A test lámpása*

Lk 11,34-36

22 „A test lámpása a szem. Azért, ha a szemed tiszta, az egész tested világos lesz.

23 Ha pedig a szemed gonosz, az egész tested sötét lesz. Ezért, ha a benned lévő világosság sötétség, mekkora akkor a sötétség!

Isten és a mammon

Lk 16,13

24 „Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.

Isten gondviselése

Lk 12,22-31

25 „Ezért ezt mondom nektek: Ne aggodalmaskodjatok az életek miatt, hogy mit egyetek, és mit igyatok; sem a testetek miatt,

6:26

6:34

hogy mibe öltözködjetek. Mert nem több-e az élet, mint az eledel, és a test, mint az öltözet?

26 Tekintsetek az égi madarakra: nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak, és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek vagytok-e azoknál?

27 Kicsoda pedig közületek az, aki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét egy arasszal?

28 Az öltözet miatt is miért aggodalmaskodtok? Figyeljétek meg a mező liliomait, hogyan növekednek: nem munkálkodnak, és nem fonnak,

29 de mondom nektek, hogy Salamon minden dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül egy.

30 Ha pedig a mezőnek fűvét, amely ma van, és holnap kemencébe vetik, így ruházza fel az Isten, nem sokkal inkább titeket, ti kicsinyhitűek?

31 Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? Vagy: Mit igyunk? Vagy: Mivel ruházkodjunk?

32 Mert mindezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van.

33 Hanem keressétek először Istennek országát és igazságát, és ezek mind megadatnak nektek.

34 Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap miatt, mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai miatt. Elég minden napnak a maga baja.“

*A képmutató ítélkezés Lk**6,37-38.41-42*

¹ „Ne ítéljetez, hogy ne ítéltessetek!

² Mert amilyen ítélettel ítéltek, olyannal ítéltetek, és amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek nektek is.

³ Miért nézed a szálkát, amely atyádfia szemében van, a gerendát pedig, amely a te szemedben van, nem veszed észre?

⁴ Vagy hogyan mondhatod a te atyádfiának: Hadd vegyem ki a szálkát a szemedből! – holott íme, a te szemedben gerenda van?

⁵ Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondold arra, hogy kivedd a szálkát atyádfiának szeméből! *A szent dolgok megbecsülése*

⁶ „Ne adjátok az ebeknek azt, ami szent, se gyöngyeitekből ne hányjátok a disznók elé, hogy meg ne tapossák azokat lábaikkal, és ellenetek fordulva szét ne tépje titeket.

*Az imádság meghallgatása**Lk 11,9-13*

⁷ „Kérjetez, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitják nektek.

⁸ Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitják.

⁹ Vagy ki az az ember közületek, aki ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ad neki?

¹⁰ És ha halat kér, vajon kígyót ad-e neki?

7:11

7:20

¹¹ Ha tehát ti gonosz létetekre tudtok fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle?

Az arany szabály

Lk 6,31

¹² „Ezért amit akartok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, mindazt cselekedjétek velük ti is, mert ez a törvény és a próféták.

Szoros kapu, keskeny út

Lk 13,23-24

¹³ „Menjetek be a szoros kapun! Mert tágas az a kapu, és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak.

¹⁴ Mert szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.

¹⁵ Őrizkedjétek a hamis prófétáktól, akik juhok ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok.

¹⁶ Gyümölcseikről ismeritek meg őket. Vajon

a tövisről szednek-e szőlőt vagy a bojtórjánról fügét?

¹⁷ Ekképpen minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem.

¹⁸ Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt; romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt.

¹⁹ Minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik, és tűzre vettetik.

²⁰ Tehát gyümölcseikről ismeritek meg őket.

7:21

7:27

Isten akaratának cselekvése

Lk 6,46; 13,26-27

²¹ „Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyámnak akaratát.

²² Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben űztünk-e ki ördögöket, és nem cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben?

²³ És akkor kijelentem nekik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, ti gonosztevők!

Aki kösziklára épít

Lk 6,46-49

²⁴ „Ezért ha valaki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki kősziklára építette házát.

²⁵ És ömlött az eső, eljött az árvíz, fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba, de nem dőlt össze, mert a kősziklára építették.

²⁶ És ha valaki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és nem cselekszi azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fövényre építette házát.

²⁷ És ömlött az eső, eljött az árvíz, fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; az összeomlott, és nagy lett a romlása.“

A Hegyi beszéd vége

28 Amikor befejezte Jézus ezeket a beszédeket,
álmélkodott a sokaság a tanításán,
29 mert úgy tanította őket, mint akinek
hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

8

Jézus meggyógyít egy bélpoklost

Mk 1,41-45; Lk 5,12-25

1 Mikor lejött a hegyről, nagy sokaság
követte őt,

2 És íme, odajött egy bélpoklos, leborult
előtte, és mondta: „Uram, ha akarod,
megtisztíthatsz engem.“

3 Jézus kinyújtotta kezét, megérintette, és ezt
mondta: „Akarom, tisztulj meg.“ És azonnal
eltisztult annak poklossága.

4 Ekkor ezt mondta neki Jézus: „Vigyázz,
senkinek se szólj. Hanem eredj, mutasd meg
magadat a papnak, és vidd fel az ajándékot,
amelyet Mózes rendelt, bizonyságul nekik.“

*Jézus meggyógyítja a kapernaumi százados
szolgáját Lk 7,1-10; Jn 4,46-53*

5 Mikor pedig bement Jézus Kapernaumba,
egy százados ment hozzá, és kérte őt.

⁶ Ezt mondta: „Uram, a szolgám otthon gutaütötten fekszik, és nagy kínokat szenved.”

⁷ Ezt mondta neki Jézus: „Elmegyek, és meggyógyítom.”

⁸ De a százados ezt felelte neki: „Uram, nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj,

^{8:9} ^{8:16} hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám.

⁹ Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és vannak alattam vitézek, és ha azt mondom egyiknek: Eredj el, elmegy; és a másíknak: Gyere ide, odajön; és a szolgámnak: Tedd ezt, megteszi.”

¹⁰ Jézus pedig amikor ezt meghallotta, elcsodálkozott, és ezt mondta az őt követőknek: „Bizony mondom néktek, még Izraelben sem találtam ilyen nagy hitet.

¹¹ De mondom nektek, sokan jönnek majd napkeletről és napnyugatról, letelepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyeknek országában;

¹² az ország fiait pedig kivetik a külső sötétségre, ahol lesz majd sírás és fogcsikorgatás.”

¹³ És Jézus ezt mondta a századosnak: „Eredj el, és legyen néked a te hited szerint.” És meggyógyult annak szolgálja, abban az órában.

*Jézus meggyógyítja Péter anyósát**Mk 1,29-31; Lk 4,38-39*

¹⁴ Amikor bement Jézus Péter házába, és látta, hogy annak anyósa fekszik és lázas,

¹⁵ rátette kezét, és elhagyta őt a láz, fölkelt, és szolgált nekik. *Jézus sok*

*beteget meggyógyít**Mk 1,32-34; Lk 4,40-41*

¹⁶ Az est beálltával pedig kivittek hozzá sok ördögöst, és egy szóval kiűzte a tisztátalan lelkeket, és meggyógyított minden beteget;

8:17

MÁTÉ 8:25

¹⁷ hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott így szólván:

„Ő vette el a mi erőtlenségünket, és ő hordozta el a mi betegségünket.“

*Jézus követése**Lk 9,57-60*

¹⁸ Látván pedig Jézus a nagy sokaságot maga körül, megparancsolta, hogy menjenek át a túlsó partra.

¹⁹ Hozzámenve egy írástudó, ezt mondta neki: „Mester, követlek téged, akárhová mégy.“

²⁰ Jézus pedig így válaszolt: „A rókáknak van

barlangjuk, és az égi madaraknak fészük, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania.“

²¹ Egy másik a tanítványai közül ezt mondta neki: „Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek, és eltemessem atyámat.“

²² Jézus pedig ezt mondta neki: „Kövess engem, és hagyd, hogy a halottak temessék el halottaikat.“

Jézus lecsendesíti a tengert

Mk 4,35-41; Lk 4,38-39

²³ Amikor hajóra szállt, követték őt tanítványai.

²⁴ És íme, nagy vihar támadt a tengeren, annyira, hogy a hajót elborították a hullámok, ő pedig aludt.

²⁵ Tanítványai pedig odamentek hozzá, felköltötték, és ezt mondták: „Uram, ments meg minket, mert elveszünk.“

8:26

8:34

²⁶ De ő ezt mondta nekik: „Mit féltek, ó, kicsinyhitűek?“ Ekkor fölkel, megdorgálta a szeleket és a tengert, és nagy csendesség lett.

²⁷ Az emberek pedig elcsodálkoztak, és mondták: „Kicsoda ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engedelmeskedik neki?“

Jézus meggyógyít két gadarai ördögöset

Mk 5,1-20; Lk 8,26-39

²⁸ Amikor eljutottak a túlsó partra, a gadaraiak tartományába, két ördögös ment eléje, akik a sírboltokból kijőve igen kegyetlenkedtek, annyira, hogy senki sem mert azon az úton járni.

²⁹ Kiáltoztak, és ezt mondták: „Mi közünk hozzád, Jézus, Istennek Fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt meggyötörj minket?”

³⁰ Tőlük távol pedig egy nagy disznónyáj legelészett.

³¹ Az ördögök pedig kérték őt, és ezt mondták: „Ha kiűzöl minket, engedd meg, hogy abba a disznónyájba mehessünk!”

³² Ő pedig ezt mondta nekik: „Menjetek!” Azok pedig kimenve, belementek a disznónyájba. És íme, az egész disznónyáj a meredekről a tengerbe rohant, és odaveszett a vízbe.

³³ A pásztorok pedig elfutottak, bementek a városba, és hírül adtak mindent, azt is, ami az ördögösökkel történt.

³⁴ Íme, az egész város kiment Jézus elé, és mihelyst meglátták, kérték őt, hogy távozzék az ő határukból.

9

Jézus meggyógyítja a gutaütöttet

Mk 2,1-12; Lk 5,17-26

¹ Hajóra szállva átkelt, és elment az ő városába.

² És íme, hoztak hozzá egy ágyban fekvő gutaütött embert. Látva Jézus ezeknek hitét, ezt mondta a gutaütötteknek: „Bízzál, fiam! Megbocsáttattak neked a te bűneid.”

³ Némelyek az írástudók közül ezt mondták magukban: „Ez káromlást szól.”

⁴ Jézus látta a gondolataikat, és ezt mondta: „Miért gondoltok gonoszat a ti szívetekben?

⁵ Mert mi könnyebb, ezt mondani: Megbocsáttattak néked a te bűneid! vagy ezt mondani: Kelj föl és járj! –

⁶ Azért, hogy megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnöket megbocsátani – mondta a gutaütötteknek: Kelj föl, vedd az ágyadat és eredj haza.” ⁷ És az felkelt, és hazament.

⁸ A sokaság pedig ezt látva elálmélkodott, és dicsőítette az Istent, hogy ilyen hatalmat adott az embereknek.

*Jézus elhívja Mátét**Mk 2,13-17; Lk 5,27-32*

⁹ Amikor Jézus onnét továbbment, látott egy

embert ülni a vámszedő helyen, akinek Máté volt a neve, és ezt mondta neki: „Kövess engem!” És az felkelt, és követte őt.

9:10

9:17

¹⁰ Amikor letelepedtek a házban, sok vámszedő és bűnös jött oda, letelepedtek Jézussal és tanítványaival az asztalhoz.

¹¹ Látva ezt a farizeusok, ezt mondták az ő tanítványainak: „Miért eszik mesteretek a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt?”

¹² Jézus pedig ezt meghallotta, és ezt mondta nekik: „Nem az egészségeseknek van szüksége orvosra, hanem a betegeknek.

¹³ Menjetek el, és tanuljátok meg, mit jelent ez: »Irgalmasságot akarok és nem áldozatot.« Mert nem az igazakat jöttem hívogatni, hanem a bűnösöket a megtérésre.”

Jézus tanítása a bűnről

Mk 2,18-22; Lk 5,33-39

¹⁴ Akkor János tanítványai jöttek hozzá, és ezt mondták: „Miért van az, hogy mi és a farizeusok sokat böjtölünk, a te tanítványaid pedig nem böjtölnek?”

¹⁵ Ezt mondta nekik Jézus: „Vajon szomorkodhat-e a násznép, amíg velük van a

vőlegény? De eljönnek a napok, mikor elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor bőjtölni fognak.

¹⁶ Senki sem rak új posztóból foltot az ócska ruhára, mert ami azt kitoldaná, még tovább szakít a ruhából, és még nagyobb szakadás támad.

¹⁷ Új bort sem töltenek régi tömlőkbe, mert akkor a tömlők szétszakadoznak, és a bor kiömlik, a tömlők is elvesznek; hanem az új bort új tömlőkbe töltik, és mindkettő megmarad.“

*A vérfolyásos asszony meggyógyítása. Jairus
leányának feltámasztása*

Mk 5,21-43; Lk 8,40-56

¹⁸ Mikor ezeket mondta, odajött egy főember, leborult előtte, és ezt mondta: „Az én lányom éppen most halt meg, de gyere, tedd rá kezedet, és megelevenedik.”

¹⁹ Jézus felkelt, és követte őt tanítványaival együtt.

²⁰ És íme, egy asszony, aki tizenkét éve vérfolyásban szenvedett, hozzáférkezve hátulról, megérintette ruhájának szegélyét,

²¹ mert azt mondta magában: „Ha csak ruháját érintem is, meggyógyulok.”

²² Jézus pedig megfordult, rátekintett, és ezt mondta: „Bízzál, leányom, a hited megtartott téged.” És meggyógyult az asszony, abban az órában.

²³ Jézus a főember házához érve meglátta a sípolókat és a sokaságot,

²⁴ és ezt mondta nekik: „Menjetek innen, mert a lány nem halt meg, csak alszik.” Azok kinevették őt.

²⁵ Mikor pedig a sokaságot eltávolították, bement, megfogta a kezét, és a lány felkelt.

Ez a hír elterjedt az egész tartományban.

Jézus meggyógyít két vakot

Mt 20,29-34; Mk 10,46-52; Lk 18,35-43

²⁷ Mikor Jézus továbbment onnan, két vak követte őt, kiáltoztak, és ezt mondták: „Könyörülj rajtunk, Dávidnak fia!”

9:28

9:36

²⁸ Amikor bement a házba, odamentek a vakok, és ezt mondta nekik Jézus: „Hiszitek-e, hogy én ezt megcselekedhetem?” Ezt mondták neki: „Igen, Uram.”

²⁹ Akkor megérintette szemeiket, és ezt mondta: „Legyen nektek a ti hitetek szerint.”

³⁰ És megnyíltak szemeik, Jézus pedig rájuk parancsolt, és ezt mondta: „Vigyázzatok, senki meg ne tudja!”

³¹ Azok pedig kimentek, és elterjesztették hírért az egész tartományban.

Jézus meggyógyítja az ördögös némat

Mt 12,22-24; Mk 3,22; Lk 11,14-15

³² Mikor pedig elmentek, egy ördögös néma embert hoztak oda hozzá.

³³ Az ördögöt kiűzte, és megszólalt a néma, a

sokaság pedig csodálkozva mondta: „Soha nem láttak ilyet Izraelben!”

³⁴ A farizeusok pedig ezt mondták: „Az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket.”

Az aratnivaló sok, a munkás kevés

Mk 6,6.34; Lk 10,1-2; Jn 4,35

³⁵ Körüljárta Jézus a városokat és a falvakat mind, tanított a zsinagógáikban, és hirdette az Isten országának evangéliumát, gyógyított mindenféle betegséget és mindenféle erőtlenséget a nép között.

³⁶ Mikor látta a sokaságot, könnyörületességre indult rajtuk, mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a pásztor nélküli juhok.

9:37

10:8

³⁷ Ekkor ezt mondta tanítványainak: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés.

³⁸ Kérjétek azért az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába.”

10

Jézus kiküldi tizenkét tanítványát

Mk 6,7-11; Lk 6,13-16; 9,1-5; 10,1-12

¹ Előszólította tizenkét tanítványát, hatalmat

adott nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és erőtlenséget.

² A tizenkét apostol nevei pedig ezek: első Simon, akit Péternek hívnak, és András, az ő testvére; Jakab, Zebedeus fia és János, az ő testvére;

³ Fülöp és Bertalan, Tamás és Máté, a vámszedő; Jakab, Alfeus fia és Lebbeus, akit Taddeusnak hívtak;

⁴ Simon, a kananita és Júdás, az Iskariótes, aki el is árulta őt.

⁵ Ezt a tizenkettőt küldte el Jézus, és megparancsolta nekik: „Pogányok útjára ne menjete, és samaritánusok városába ne menjete be,

⁶ hanem menjete inkább Izrael házának eltévelyedett juhaihoz.

⁷ Menjete el, és prédikáljate, mondjate: Elközelített a mennyek országa!

⁸ Beteget gyógyítsate, poklosokat tisztítsate, halottakat támasszate, ördögöket űzzete. Ingyen vettete, ingyen adjate.

⁹ Ne szerezzetek se aranyat, se ezüstöt, se rézpénzt erszényetekbe.

¹⁰ Se útitáskát, se két ruhát, se sarut, se pálcát, mert méltó a munkás a kenyerére.

¹¹ Ha pedig egy városba vagy faluba bementek, tudjátok meg, ki méltó ott erre, és maradjatok ott, amíg tovább nem indultok.

¹² Ha bementek a házába, köszöntsétek.

¹³ És ha méltó a ház, szálljon a ti békességetek reá, ha pedig nem méltó, a ti békességetek rátok térjen vissza.

¹⁴ Ha valaki nem fogad be titeket, és nem hallgatja a beszédeteket, amikor kimentek abból a házból vagy városból, lábaitok porát is verjétek le.

¹⁵ Bizony mondom néktek: az ítélet napján könnyebb lesz Sodoma és Gomora földjének dolga, mint annak a városnak.

¹⁶ Íme, én elbocsátlak titeket, mint juhokat a farkasok közé, legyetek azért okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok.

¹⁷ Óvakodjatok az emberektől, mert törvényszékre adnak titeket, és gyülekezeteikben megostoroznak titeket,

18 helytartók és királyok elé visznek érettem, bizonyságul maguknak és a pogányoknak.

19 Amikor átadnak titeket, ne aggodalmaskodjatok, miképpen vagy mit szóljatok, mert megadatik nektek abban az órában, hogy mit mondjatok.

20 Mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem Atyátoknak Lelke az, aki szól tibennetek.

10:21

10:31

21 Halálra adja majd testvér testvérét, atya gyermekét, gyermekek támadnak szüleik ellen, és megöletik őket.

22 Gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért, de aki mindvégig megáll, az megtartatik.

23 Amikor pedig egy városban üldöznek titeket, szaladjatok a másikba. Mert bizony mondom néktek, be sem járjátok Izrael városait, mire az Emberfia eljön.

24 Nem följebbvaló a tanítvány a tanítónál, sem a szolga az ő uránál.

25 Elég a tanítványnak, ha olyan, mint a mestere, és a szolga, mint az ő Ura. Ha a házigazdát Belzebubnak hívták, mennyivel inkább az ő házanépét?

26 Ezért ne féljetez tőlük. Mert nincs olyan rejtett dolog, ami napfényre ne jönné, és olyan titok, ami ki ne tudódnék.

27 Amit nektek a sötétben mondok, azt a világosságban mondjátok el; amit fülbe súgva hallotok, a háztetőkről hirdessétek.

28 Ne féljetez azoktól, akik a testet ölik meg, de a lelket meg nem ölhetik. Hanem attól féljetez inkább, aki mind a lelket, mind a testet elveszítheti a gyehennában.

29 Ugye két verebecskét meg lehet venni egy fillérért, és egy sem esik közülük a földre a ti Atyátok akarata nélkül?

30 Nektek még a fejetez hajszájai is mind számon vannak tartva.

31 Ne féljetez tehát: ti sok verebecskénél drágábbak vagytok.

10:32

10:42

32 Aki tehát vallást tesz énrólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt,

33 aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt.

34 Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet hozzak a földre. Nem azért jöttem, hogy

békességet hozzak, hanem hogy fegyvert. ³⁵ Mert azért jöttem,

»hogy meghasonlást támasszak az ember és az atyja,

a leány és az anyja,
a meny és az anyósa közt,

³⁶ és hogy az embernek ellensége legyen az ő házanépe.«

³⁷ Aki inkább szereti atyját és anyját, mint engem, nem méltó énhozzám; és aki inkább szereti fiát és lányát, mint engem, nem méltó énhozzám;

³⁸ és aki nem veszi föl az ő keresztyét, és nem követ engem, nem méltó énhozzám.

³⁹ Aki megtalálja életét, elveszíti azt, és aki elveszíti az ő életét énértem, megtalálja azt.

⁴⁰ Aki titeket befogad, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.

⁴¹ Aki befogadja a prófétát próféta nevében, prófétának jutalmát veszi; és aki befogadja az igazat igaznak nevében, igaznak jutalmát veszi.

⁴² Aki inni ad egynek e kicsinyek közül, csak egy pohár hideg vizet, mert az én tanítványom,

bizony mondom néktek, el nem vesztheti jutalmát.“

11

Keresztelő János kérdése és Jézus válasza

Lk 7,18-30

¹ Amikor elvégezte Jézus a tizenkét tanítványnak adott utasítást, elment onnan, hogy tanítson és prédikáljon a városokban.

² János pedig, amikor a fogságban ülve hallott Krisztus cselekedeteiről, elküldött hozzá kettőt tanítványai közül.

³ Ezt mondta neki: „Te vagy-e az, aki eljövendő, vagy pedig mást várjunk?”

⁴ Jézus ezt mondta nekik: „Menjetek el, és jelentsétek Jánosnak, amiket hallotok és láttok:

⁵ a vakok látnak, a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak, és a szegényeknek evangélium hirdettetik.

⁶ Boldog, aki énbennem meg nem botránkozik.“

⁷ Amikor pedig ezek elmentek, Jézus beszélni kezdett a sokasághoz Jánosról: „Mit mentetek ki látni a pusztába? Nádszálat, amit a szél hajtogat?

⁸ Vagy mit mentetek ki látni? Puha ruhába öltözött embert? Akik puha ruhákat viselnek, királyok palotáiban vannak.

⁹ Vagy mit mentetek ki látni? Prófétát?
Bizony mondom néktek, prófétánál is nagyobbat.

¹⁰ Mert ő az, akiről meg van írva:

11:11

11:20

»Íme, elküldöm követemet a te arcod előtt, aki elkészíti előtted utadat.« ¹¹ Bizony mondom néktek: az asszonyoktól születettek között nem támadott nagyobb Keresztelő Jánosnál; de aki a legkisebb a mennyek országában, nagyobb nála.

¹² Keresztelő János idejétől fogva mind a mai napig erőszakoskodnak a mennyek országáért, és az erőszakoskodók ragadják el azt. ¹³ Mert minden próféta, és a törvény Jánosig ezt prófétálta.

¹⁴ És ha tudni akarjátok, ő Illés, akinek el kell jönnie.

¹⁵ Akinek van füle a hallásra, hallja meg.

¹⁶ Kihez hasonlítsam ezt a nemzetséget?
Hasonlatos a gyermekekhez, akik a piacon ülnek, és kiáltoznak társaiknak:

¹⁷ »Sípoltunk nektek és nem táncoltatok;
siralmas énekeket énekeltünk nektek, és
nem sírtatok.«

¹⁸ Mert eljött János, aki nem eszik, nem iszik, és ezt mondják: Ördög van benne.

¹⁹ Eljött az Emberfia, aki eszik és iszik, és ezt mondják: Íme, a nagyétkű és részeges ember,

a vámszedők és bűnösök barátja. De a bölcsesség
fiai igazolni fogják.“

Jézus kárhoztatja a meg nem térő városokat

Lk 10,13-15

²⁰ Ekkor elkezdett szemrehányást tenni
azoknak a városoknak, melyekben a legtöbb csoda
történt, hogy nem tértek meg:

11:21

11:28

²¹ „Jaj néked, Korazin! Jaj néked, Bétsaida!
Mert ha Tíruszban és Szidónban történtek volna
azok a csodák, amelyek bennetek voltak, rég
megtértek volna gyászruhában és hamuban.

²² De mondom nektek: Tírusznak és Szidónnak
könnyebb dolga lesz az ítélet napján, mint nektek.

²³ Te is Kapernaum, aki az égig
felmagasztaltattál, a pokolig fogsz megaláztatni!
Mert ha Sodomában történtek volna azok a
csodák, amelyek tebenned történtek, mind a mai
napig megmaradt volna.

²⁴ De mondom nektek, hogy Sodoma
földjének könnyebb dolga lesz az ítélet napján,
mint neked.“

Jézus hálaadása és hívó szava

Lk 10,21-22

²⁵ Abban az időben így szólt Jézus, és ezt

mondta: „Hálát adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsék és értelmesek előtt, és a kicsinyeknek jelentetted ki.

²⁶ Igen, Atyám, mert így volt kedves előtted.

²⁷ Mindent nekem adott át Atyám, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, és az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelentetni.

²⁸ Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugtatlak titeket.

²⁹ Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd és alázatos szívű vagyok, és nyugalmat találtok lelketeknek.

³⁰ Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű.“

12

Kalásztépés szombaton

Mk 2,23-28; Lk 6,1-5

¹ Abban az időben Jézus a vetéseken át haladt szombatnapon, tanítványai pedig megéheztek, és elkezdtek a kalászokat tépni és enni.

² Látták ezt a farizeusok és ezt mondták neki:

„Íme, a tanítványaid azt cselekszik, amit nem szabad szombatnapon cselekedni.“

³ Ő pedig ezt válaszolta nekik: „Nem olvastátok, mit tett Dávid, amikor megéhezett ő, és akik vele voltak?

⁴ Hogyan ment be az Isten házába, és ette meg a szentelt kenyereket, amelyeket nem volt szabad megenni neki, sem azoknak, akik ővele voltak, csak a papoknak?

⁵ Vagy nem olvastátok a törvényben, hogy

szombatnapon megtörik a papok a szombatot a templomban, és nem vétkeznek?

⁶ Mondom nektek, hogy még a templomnál is nagyobb van itt.

⁷ Ha pedig tudnátok, mi ez: »Irgalmasságot akarok és nem áldozatot« – nem ítéltétek volna el az ártatlanokat.

⁸ Mert a szombatnak is Ura az Emberfia.“

12:9

12:19

Jézus meggyógyítja az elszáradt kezű embert szombatnapon

Mk 3,1-6; Lk 6,6-11

⁹ Továbbmenve onnan elment a zsinagógába.

¹⁰ És íme, ott volt egy elszáradt kezű ember. És megkérdezték őt: „Szabad-e szombatnapon gyógyítani?” – hogy vádolhassák őt.

¹¹ Ő pedig ezt mondta nekik: „Kicsoda közületek az az ember, akinek van egy juha, és ha az szombatnapon a verembe esik, nem ragadja meg, és nem húzza ki?

¹² Az ember pedig mennyivel drágább a juhnál? Szabad tehát szombatnapon jót cselekedni.“

¹³ Ekkor ezt mondta ennek az embernek: „Nyújtsd ki a kezedet.” Az kinyújtotta, és olyan éppé lett, mint a másik.

¹⁴ A farizeusok pedig kimentek, tanácsot tartottak ellene, hogyan veszíthetnék el őt.

¹⁵ Jézus észrevette ezt, és eltávozott onnan. Nagy sokaság követte őt, és ő meggyógyította mindnyájukat.

¹⁶ Megfenyegette őket, hogy hírét el ne terjesszék;

¹⁷ hogy beteljesedjék Ézsaiás próféta mondása, aki így szólt:

¹⁸ „Íme, az én szolgám, akit választottam, aki én szeretek, akiben az én lelkem kedvét leli! Lelkemet adom belé, és ítéletet hirdet a pogányoknak.

¹⁹ Nem verseng, és nem kiált, az utcákon senki nem hallja szavát.

12:20

12:28

²⁰ A megrepedezett nádat nem töri el, a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, míg diadalra nem viszi az ítéletet.

²¹ És az ő nevében reménykednek majd a pogányok.“

Jézust Belzebub szövetségésének mondják

Mk 3,22-30; Lk 11,14-23; 12,10; Mt 9,32-34; Lk

6,43-45

²² Akkor egy vak és néma ördögöst hoztak hozzá, és meggyógyította őt annyira, hogy a vak és néma ember attól fogva beszélt és látott.

²³ Elálmélkodott az egész sokaság, és ezt mondta: „Vajon nem ő Dávidnak Fia?”

²⁴ A farizeusok hallották ezt, és ezt mondták: „Nem ő úzi ki az ördögöket, hanem Belzebubbal, az ördögök fejedelmének segítségével teszi ezt.”

²⁵ Jézus pedig ismerve gondolataikat ezt mondta: „Minden ország, amely magával meghasonlik, elpusztul, és egy város vagy egy háznép sem maradhat fenn, amely meghasonlik önmagával.

²⁶ Ha pedig a Sátán Sátánt űz ki, önmagával hasonlott meg, és akkor hogyan maradhat fenn országa?

²⁷ És ha én Belzebub által űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok ki által űzik ki? Ezért ők maguk lesznek a ti bíráitok.

²⁸ Ha pedig én Istennek Lelke által űzöm ki az ördögöket, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa.

12:29

12:37

²⁹ Vagy hogyan mehet be valaki a hatalmasnak házába, és rabolhatja el annak

kincseit, hacsak meg nem kötözi előbb a hatalmast, és akkor rabolja ki annak házáat?

³⁰ Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem gyűjt velem, tékozol.

³¹ Azt mondom ezért nektek: Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek, de a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg az embereknek.

³² Még aki az Emberfia ellen szól, annak is megbocsáttatik, de aki a Szentlélek ellen szól, annak sem ezen, sem a másvilágon meg nem bocsáttatik.

³³ Vagy legyetek jó fák, és teremjetez jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák, és teremjetez romlott gyümölcsöt, mert gyümölcseről ismerik meg a fát.

³⁴ Mérgez kígyóknak fajzatai, hogyan szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? Mert a szívnek teljességéből szól a száj.

³⁵ A jó ember a szívének jó kincseiből hozza elő a jókat, a gonosz ember a szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat.

³⁶ De mondom néktek: minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján.

³⁷ Mert a beszédedből ismernek meg igaznak, és a beszédedből ismernek meg hamisnak.“

Jézustól jelt kívánnak

Lk 11,16; 11,29-32; 11,24-26; Mk 16,1-4; Mk 8,11-12

12:38

12:45

³⁸ Ekkor feleltek neki némelyek az írástudók és farizeusok közül, és ezt mondták: „Mester, jelt akarunk látni tőled.“

³⁹ Ő pedig ezt felelte nekik: „E gonosz és parázna nemzetség jelt kíván, és nem adatik neki más jel, csak a Jónás prófétának jele.

⁴⁰ Mert amint Jónás három éjjel és három nap volt a cethal gyomrában, úgy az Emberfia is három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában.

⁴¹ Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak majd fel ezzel a nemzetséggel, és elítélik ezt, mert ők megtértek Jónás prédikálására; És íme, itt nagyobb van, mint Jónás.

⁴² Dél királynője felkel majd az ítéletkor ezzel a nemzetséggel együtt, és elítéli ezt, mert ő eljött a földnek széléről, hogy hallhassa Salamon bölcsességét; És íme, nagyobb van itt Salamonnál.

⁴³ Mikor pedig a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken jár nyugalmat keresve, és nem talál.

⁴⁴ Akkor ezt mondja: Visszatérek a házámba, ahonnan kijöttem. És odamenve üresen, kisöpörve és fölékesítve találja azt.

⁴⁵ Akkor elmegy, és vesz maga mellé másik hét lelket, gonoszabbakat magánál, és bemenve ott laknak, és ennek az embernek utolsó állapota gonoszabb lesz az elsőnél. Így lesz ezzel a gonosz nemzetséggel is.“

Jézus igazi rokonai

Mk 3,31-35; Lk 8,19-21

⁴⁶ Mikor pedig még beszélt a sokaságnak, íme, anyja és testvérei álltak meg odakinn, és beszélni akartak vele.

⁴⁷ Szólt neki valaki: „Íme, anyád és testvéreid odakinn állnak, és beszélni akarnak veled.”

⁴⁸ Ő pedig így felelt annak, aki szólt: „Ki az én anyám, és kik az én testvéreim?”

⁴⁹ És kezét kinyújtva tanítványai felé, ezt mondta: „Íme, az én anyám és az én testvéreim!

⁵⁰ Mert aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az nekem fivérem, nővérem és az én anyám.”

13

A magvető

Mk 4,1-20.25; Lk 8,4-15.18

¹ Azon a napon kiment Jézus a házból, és leült a tenger mellett.

² Nagy sokaság gyűlt köréje, akkora, hogy bement a hajóba leülni, az egész sokaság pedig a parton állt.

³ Sokat beszélt nekik példázatokban: „Íme, kiment a magvető vetni,

⁴ és amikor vetett, némely mag az útszélre esett, s jöttek a madarak, felkapdosták azt.

⁵ Némely pedig a köves helyre esett, ahol nem sok föld volt, és hamar kikelt, mivel nem volt mélyen a földben.

⁶ De amikor a nap felkelt, kiégett, és mivel nem volt gyökere, elszáradt.

13:7

13:15

⁷ Némelyek pedig tövisek közé estek, és a tövisek fölnövekedve megfojtották azt.

⁸ Némely pedig a jó földbe esett, és gyümölcsöt termett, némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit.

⁹ Akinek van füle a hallásra, hallja meg!“

¹⁰ A tanítványok odamentek hozzá, és ezt mondták neki: „Miért beszélsz hozzájuk példázatokban?“

¹¹ Ő pedig ezt felelte nekik: „Azért, mert nektek megadatott, hogy megértsétek a mennyek országának titkait, őnekik pedig nem adatott meg.

¹² Mert akinek van, annak adatik, és bővülködik, de akinek nincs, attól az is elvétetik, amije van.

¹³ Azért szólok nekik példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem nem értenek.

¹⁴ És beteljesedik rajtuk Ézsaiás jóvendőlése, amely ezt mondja:

»Hallván halljatok, és ne értsetek, és látván
lássatok, és ne ismerjete!

¹⁵ Mert megkövéredett e nép szíve, füleikkel
nehezen hallottak, és szemeiket
behunyták,

hog! valami módon ne lássanak szemeikkel,
ne halljanak füleikkel, és ne
értsenek szívükkel, és meg ne
térjenek, és meg ne gyógyítsam
őket.«

13:16

13:24

¹⁶ A ti szemeitek boldogok, hog! látnak, és a
ti füleitek, hog! hallanak.

¹⁷ Mert bizony mondom néktek, hog! sok
próféta és igaz kívánta látni, amiket ti láttok, és
nem látták, és hallani, amiket ti hallotok, és nem
hallották.

¹⁸ Ti tehát halljátok meg a magvető
példázatát!

¹⁹ Ha valaki hallja az igét a mennyeknek
országáról, és nem érti, eljön a gonosz, és elkapja
azt, ami az ő szívébe van elvetve. Ez az, amelyik
az útfélre esett.

²⁰ Amelyik pedig a köves helyre esett, az az,
aki hallja az igét, és mindjárt örömmel fogadja,

²¹ de nincs gyökere benne, hanem csak

ideigvaló, mihelyst pedig nyomorgatás vagy üldözés támad az ige miatt, azonnal megbotránkozik.

²² Amelyik pedig a tövisek közé esett, az az, aki hallja az igét, de a világnak gondja és a gazdagságnak csalárdsága elfojtja az igét, és nem terem gyümölcsöt.

²³ Amely pedig a jó földbe esett, az az, aki hallja is, és érti is az igét, gyümölcsöt is terem, némelyik százannyit, némelyik hatvanannyit, némelyik pedig harmincannyit.“

A búza és a konkoly

²⁴ Más példázatot is mondott nekik: „Hasonlatos a mennyek országa ahhoz az emberhez, aki földjébe jó magot vetett.

13:25

13:32

²⁵ De amikor az emberek aludtak, eljött az ellensége, konkolyt vetett a búza közé, és elment.

²⁶ Amikor pedig felnövekedett a vetés, és gyümölcsöt termett, akkor meglátszott a konkoly is.

²⁷ A gazda szolgálái ekkor odamentek hozzá, és ezt mondták neki: Uram, nem tiszta magot vetettél földedbe? Honnan van benne a konkoly?

28

Ő pedig ezt mondta nekik: Valamelyik ellenség cselekedte azt. A szolgálai ezt mondták neki: Akarod-e, hogy elmenjünk, és összeszedjük a konkolyt?

29

Ő pedig azt mondta: Nem. Mert amikor összeszeditek a konkolyt, azzal együtt talán a búzát is kiszaggatjátok.

30

Hagyjátok, hogy együtt nőjön mindkettő az aratásig, és az aratás idején azt mondom majd az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, és kössétek kévébe, hogy elégessétek; a búzát pedig takarítsátok be csűrömbe.“

A mustármag és a kovász Mk

4,31-32; Lk 13,18-21

31

Más példázatot is mondott nekik: „Hasonlatos a mennyeknek országa a mustármaghoz, melyet fog az ember, és elvet a mezejébe.

32

Az kisebb ugyan minden magnál, de amikor felnő, nagyobb a veteményeknél, és [13:33](#) [13:41](#) fává lesz, úgyhogy reá szállnak az égi madarak, és fészket raknak ágain.“

33

Más példázatot is mondott nekik: „Hasonlatos a mennyeknek országa a kovászhoz, amelyet fog az asszony, három mérce lisztbe belekever, amitől az egész megkel.“

³⁴ Mindezeket példázatokban mondta Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit sem mondott nekik,

³⁵ hogy beteljesedjék, amit a próféta mondott:

„Megnyitom a számat példázatokra, és feltárom, amik e világ alapítása óta rejtve vannak.“

A búza és a konkoly példázatának értelme

³⁶ Ekkor elbocsátotta Jézus a sokaságot, és bement a házba. Tanítványai odamentek hozzá, és ezt mondták: „Magyarázd meg nekünk a szántóföld konkolyáról szóló példázatot!“

³⁷ Ő pedig így felelt nekik: „Aki a jó magot veti, az az Emberfia,

³⁸ a szántóföld pedig a világ, a jó mag az Isten országának fiai, a konkoly pedig a gonosznak fiai.

³⁹ Az ellenség, aki a konkolyt vetette, az ördög; az aratás pedig a világ vége, az aratók pedig az angyalok.

⁴⁰ Ahogyan összegyűjtik a konkolyt és megégetik, úgy lesz a világ végén.

⁴¹ Az Emberfia elküldi angyalait, és az országából összegyűjtenek minden

botráncozást okozót és mindenkit, aki gonoszságot cselekedett,

⁴² és tüzes kemencébe vetik őket: ott lesz sírás és fogcsikorgatás.

⁴³ Akkor az igazak fénylenek, mint a nap Atyjuk országában. Akinek van füle a hallásra, hallja meg!

Az elrejtett kincs, az igazgyöngy és a háló

⁴⁴ „Ismét hasonlatos a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet megtalált az ember, elrejt, örömében elmegy, eladja mindenét, amije van, és megveszi azt a szántóföldet.

⁴⁵ Ismét hasonlatos a mennyek országa a kereskedőhöz, aki igazgyöngyöket keres.

⁴⁶ Amikor egy drágagyöngyöt talál, mindenételadja, amije van, és megveszi azt.

⁴⁷ Szintén hasonlatos a mennyeknek országa a tengerbe vetett hálózhoz, amely mindenféle fajta halat összefog.

⁴⁸ Miután megtelik, kivonják a partra a halászok, és leülve, a jókat edényekbe gyűjtik, a hitványakat pedig kidobják.

⁴⁹ Így lesz a világnak végén is: Eljönnek majd az angyalok, és kiválasztják a gonoszakat az igazak közül.

⁵⁰ És tüzes kemencébe vetik őket, ott lesz
sírás és fogcsikorgatás.“

⁵¹ Azután Jézus ezt kérdezte tőlük:
„Megértettétek mindezeket?“ Azok ezt mondták:
„Megértettük, Uram.“

⁵² Ő pedig ezt mondta nekik: „Ezért minden írástudó, aki ismeri a mennyek országáról szóló tanítást, hasonlatos az olyan gazdához, aki őt és újat hoz elő éléskamrájából.“

Jézus Názáretben

⁵³ És történt, hogy amikor Jézus elmondta ezeket a példázatokot, elment onnan.

⁵⁴ És hazájába érve, tanította őket a zsinagógában, úgy, hogy álmélkodtak, és ezt mondták: „Honnan van ebben ez a bölcsesség és az erő?

⁵⁵ Nem ő annak az ácsmesternek a fia? Nem az ő anyját hívják Máriának, és az ő testvéreit Jakabnak, Józsefnek, Simonnak és Júdásnak?

⁵⁶ És nővérei is nem mind közöttünk élnek? Honnan vette mindezeket?“

⁵⁷ És megbotránkoztak őbenne. Jézus pedig ezt mondta nekik: „A prófétának csak az ő hazájában és házában nincs tisztessége.“

⁵⁸ Nem is tett ott sok csodát a hitetlenségük miatt.

14

Keresztelő János halála

Mk 6,14.17-29; Lk 9,7-9; 3,19-20

¹ Abban az időben Heródes negyedes fejedelem meghallotta Jézus hírét,

² és ezt mondta szolgálóinak: „Ez Keresztelő János: ő támadt fel a halálból, és ezért működnek benne az erők.“

14:3

14:13

³ Mert Heródes elfogatta Jánost, és megkötözve tömlöcbe vettette Heródiás kedvéért, testvérének, Fülöpnek feleségéért.

⁴ Mert azt mondta neki János: „Nem szabad neked ővele élned.“

⁵ De amikor meg akarta öletni, félt a sokaságtól, mert prófétának tartották őt.

⁶ Hanem amikor Heródes születésnapját ünnepelték, táncolt Heródes lánya őelőttük, és megtetszett Heródesnek.

⁷ Ezért esküvel fogadta, hogy amit kér, megadja neki.

⁸ A leány pedig anyja rábeszélésére ezt mondta: „Add ide nekem egy tálban Keresztelő János fejét.“

⁹ Megszomorodott a király, de esküje és a vendégek miatt megparancsolta, hogy adják oda.

¹⁰ Elküldetett, hogy fejét vegyék Jánosnak a tömlöcbe,

¹¹ elhozták a fejét egy tálban, odaadták a leánynak, ő pedig odavitte az anyjának.

¹² Azután eljöttek tanítványai, elvitték a testet, és eltemették. Majd elmentek, és jelentették Jézusnak.

Az ötezer ember megvendégelése

Mk 6,34-44; Lk 9,10-17; Jn 6,1-15

¹³ Amikor ezt meghallotta Jézus, elment onnan hajón egy pusztára helyre egyedül. A sokaság ezt meghallva gyalog követte őt a városokból.

14:14

MÁTÉ 14:23

¹⁴ Amikor kiszállt Jézus, látta a nagy sokaságot, megszánta őket, és betegeiket meggyógyította.

¹⁵ Mikor pedig esteledett, odamentek hozzá tanítványai, és ezt mondták: „Pusztára hely ez, és az idő már későre jár. Bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el a falvakba, és vegyenek maguknak eleséget.”

¹⁶ Jézus pedig ezt mondta nekik: „Nem szükséges elmenniük, adjatok nekik ti enni.”

¹⁷ Azok pedig ezt mondták neki: „Nincsen itt csupán öt kenyérünk és két halunk.”

¹⁸ Ő pedig ezt mondta: „Hozzátok ide hozzám.”

¹⁹ Akkor megparancsolta a sokaságnak, hogy üljenek le a főre, vette az öt kenyeret és a két halat, szemeit az égre emelte, hálát adott, megszegte a kenyereket, a tanítványoknak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak.

²⁰ Mindnyájan ettek és jóllaktak, felszedték a maradék darabokat, tizenkét teli kosárral.

²¹ Akik pedig ettek, mintegy ötezren voltak férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül.

Jézus a tengeren jár Mk

6,45-52; Jn 6,16-21

²² Mindjárt ezután Jézus kényszerítette tanítványait, hogy szálljanak be a hajóba, és menjenek át a túlsó partra, míg ő elbocsátja a sokaságot.

²³ És amint elbocsátotta a sokaságot, felment a hegyre magányosan imádkozni. Mikor pedig beesteledett, egyedül volt ott.

14:24

14:34

²⁴ A hajó pedig ekkor már a tenger közepén volt, a haboktól háborgattatva, mert a szél szembe fújt.

²⁵ Az éjszaka negyedik részében hozzájuk ment Jézus a tengeren járva.

²⁶ Amikor látták a tanítványok, hogy a tengeren jár, megrémültek, és azt mondták, hogy kísértet, és félelmükben kiáltoztak.

²⁷ Jézus azonnal hozzájuk szólt, és ezt mondta: „Bízzatok, én vagyok, ne féljete!”

²⁸ Péter ekkor így felelt neki: „Uram, ha te vagy, parancsold meg, hogy hozzád mehessek a vízén.”

²⁹ Ő pedig ezt mondta: „Jöjj!”

És Péter kiszállt a hajóból, hogy a vizeken járva Jézushoz menjen.

³⁰ De amikor látta a nagy szelet, megrémült, és amikor merülni kezdett, felkiáltott: „Uram, tarts meg engem!”

³¹ Jézus pedig azonnal kinyújtotta a kezét, megragadta őt, és ezt mondta neki: „Kicsinyhitű, miért kételkedtél?”

³² Amikor beléptek a hajóba, elállt a szél.

³³ A hajóban levők pedig odamentek hozzá, leborultak előtte és mondták: „Bizony, Isten Fia vagy.”

Jézus sok beteget meggyógyít

Mk 6,53-56

³⁴ És átkelve a tavon eljutottak Genezáret földjére.

³¹ Amikor megismerték őt annak a helynek lakosai, szétküldték híret az egész környékben, és minden beteget odavittek hozzá.

³²³ Kérték, hogy csak ruhájának peremét érinthessék meg. Akik megérintették, mindnyájan meggyógyultak.

15

Jézus tanítása a tisztaságról

Mk 7,1-23

¹ Akkor írástudók és farizeusok jöttek Jézushoz Jeruzsálemből, és ezt mondták: ² „Miért hágják át tanítványaid az ősök rendeléseit? Mert nem mossák meg kezeiket, amikor enni akarnak.“

¹ Ti pedig ezt mondjátok: Aki atyjának vagy anyjának ezt mondja: Áldozati ajándék az, amivel megsegíthetnélek, annak nem kell tisztelnie többé az ő atyját vagy anyját.

² Ezzel érvénytelenné tettétek az Isten parancsolatait a ti rendeléseitek által. ⁷

Képmutatók, igazat prófétált felőletek Ézsaiás:

³ »Ez a nép szájával közelít hozzám, és ajkával tisztel engemet, szíve pedig távol van tőlem.

³ Ő pedig így felelt nekik: „Ti meg miért hágjátok át Isten parancsolatait a ti rendeléseitek által?

⁴ Mert Isten parancsolta ezt: »Tiszteld atyádat és anyádat«, és »aki atyját vagy anyját szidalmazza, halállal lakoljon.«

15:9

15:20

⁹ Pedig hiába tisztelnek engem, ha oly tudományokat tanítanak, melyek embereknek parancsolatai.«

¹⁰ És odahívta a sokaságot, és ezt mondta nekik: „Halljátok és értsétek meg:

¹¹ Nem az fertőzi meg az embert, ami a szájon bemegy, hanem ami kijön a szájából, az fertőzi meg az embert.“

¹² Akkor odamentek tanítványai hozzá, és ezt mondták neki: „Tudod, hogy a farizeusok e beszédet hallva megbotránkoztak?“

¹³ Ő pedig ezt felelte: „Minden palántát, amelyet nem az én mennyei Atyám plántált, ki fognak tépni.

¹⁴ Hagyjátok őket, vakoknak vak vezetői ők! Ha pedig vak vezet a vakot, mindketten a verembe esnek.“

¹⁵ Péter pedig ezt mondta neki: „Magyarázd meg nekünk ezt a példázatot!“

¹⁶ Jézus erre ezt mondta: „Még ti sem értitek?

¹⁷ Nem értitek, hogy minden, ami a szájon bemegy, a gyomorba jut, és az árnyékszékbe kerül?

¹⁸ Ami azonban a szájból jön ki, a szívből származik, és ezek fertőzik meg az embert.

¹⁹ Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznságok, lopások, hamis tanúbizonyságok, káromlások.

²⁰ Ezek fertőzik meg az embert. De az, hogy mosdatlan kézzel eszik, nem fertőzi meg az embert.“

A kánaáni asszony

Mk 7,24-30

²¹ Elment onnan Jézus Tírusz és Szidón vidékeire.

²² És íme, egy kánaáni asszony jött ki abból a tartományból, és így kiáltott neki: „Uram, Dávid Fia, könyörülj rajtam! Leányomat gonoszul gyötri az ördög.”

²³ Ő pedig egy szót sem felelt neki. Tanítványai odamentek hozzá, és kérték őt: „Bocsásd el, mert utánunk kiáltozik.”

²⁴ Ő pedig ezt mondta: „Nem küldettem, csak Izrael házának elveszett juhaihoz.”

²⁵ Az asszony pedig odaérve leborult előtte, és ezt mondta: „Uram, légy segítségül nekem!”

²⁶ Ő pedig ezt felelte: „Nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni.”

²⁷ Az pedig így felelt: „Úgy van, Uram! De hiszen az ebek is esznek a morzsákból, amelyek az uruknak asztaláról lehullanak.”

²⁸ Ekkor így felelt neki Jézus: „Ó, asszony! Nagy a te hited! Legyen neked akaratom szerint.” És meggyógyult a leánya abban a pillanatban.

Négyezer ember megvendégelése

Mk 7,31-37; 8,1-10

29 Onnan eltávozva elment Jézus a Galileai-tenger mellé, felment a hegyre, és ott leült.

30 Nagy sokaság ment hozzá, vittek magukkal sántákat, vakokat, némákat, csonkákat és sok

15:31

15:39

más beteget. Odahelyezték őket Jézus lábai elé, és meggyógyította őket.

31 Úgy, hogy a sokaság álmélkodott, látva, hogy a némák beszélnek, a csonkák felépülnek, a sánták járnak, a vakok látnak, és dicsőítették Izrael Istenét.

32 Jézus pedig odahívta tanítványait, és ezt mondta: „Szánakozom e sokaságon, mert három napja immár, hogy velem vannak, és nincs mit enniük. Éhen pedig nem akarom őket elbocsátani, nehogy valamiképpen kidőljenek az úton.”

33 Tanítványai ezt mondták neki: „Honnan volna e pusztában annyi kenyérünk, hogy jóllakassunk ilyen nagy sokaságot?”

34 Jézus ezt mondta nekik: „Hány kenyereketek van?” Ők pedig így feleltek: „Hét, és néhány halunk.”

35 És megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földön,

³⁶ azután vette a hét kenyeret és a halakat, hálát adva megtörte, tanítványainak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak.

³⁷ Mindnyájan ettek, és jóllaktak, azután fölszedték a maradék darabokat, hét teli kosárral.

³⁸ Akik pedig ettek, négyezren voltak férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül.

³⁹ Ezek után elbocsátotta a sokaságot, beszállt a hajóba, és elment Magdala vidékére.

16:1

16:10

16

A farizeusok jelt kívánnak

Mk 8,11-21; Lk 11,16-29; Mt 12,38-39

¹ Odamentek hozzá a farizeusok és a szadduceusok, meg akarták kísérteni, és kérték őt, hogy mutasson nekik mennyei jelt.

² Ő pedig így felelt nekik: „Amikor esteledik, azt mondjátok: Szép idő lesz, mert vörös az ég.

³ Reggel pedig: Ma zivatar lesz, mert az ég borús és vörös. Képmutatók, az ég ábrázatát meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok?

⁴ E gonosz és parázna nemzetség jelt kíván, és nem adatik néki jel, csak Jónás prófétának jele.“ És otthagya őket, elment.

⁵ Tanítványai a túlsó partra mentek, és

elfelejtettek kenyeret vinni magukkal.

⁶ Jézus pedig mondta nekik: „Vigyázzatok, és őrizkedjete a farizeusok és szadduceusok kovászatól!”

⁷ Ők pedig tanakodtak maguk között, és ezt mondták: „Nem hoztunk kenyeret magunkkal.”

⁸ Jézus meghallotta ezt, és mondta nekik: „Miért tanakodtok magatok között, ó kicsinyhitűek, hogy kenyeret nem hoztatok magatokkal?”

⁹ Mégsem értitek? Nem is emlékeztek az ötezernek öt kenyérére, és hogy hány kosarat töltöttetek meg?

¹⁰ Sem a négyezernek hét kenyérére, és hogy hány kosarat töltöttetek meg?

16:11

16:19

¹¹ Hogyan lehet, hogy nem értitek meg, hogy nem a kenyérről beszéltem nektek, mikor mondtam, hogy őrizkedjete a farizeusok és szadduceusok kovászatól?”

¹² Ekkor értették meg, hogy nem arról szólt, hogy a kenyér kovászatól őrizkedjenek, hanem a farizeusok és szadduceusok tudományától.

Péter vallástétele

Mk 8,27-30; Lk 9,18-21

¹³ Mikor pedig Jézus Cezárea Filippi környékére ment, megkérdezte tanítványait: „Engem, az Emberfiát kinek mondanak az emberek?”

¹⁴ Ők pedig ezt mondták: „Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek; némelyek pedig Jeremiásnak vagy egynek a próféták közül.”

¹⁵ Erre ezt mondta nekik: „Ti kinek mondotok engem?”

¹⁶ Simon Péter felelt, és ezt mondta: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.”

¹⁷ Jézus így felelt neki: „Boldog vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér jelentette ezt ki neked, hanem az én mennyei Atyám.

¹⁸ De én is mondom neked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.

¹⁹ És neked adom a mennynek országának kulcsait, és amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz, és amit feloldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz.”

16:20

16:26

²⁰ Azután megparancsolta tanítványainak, hogy senkinek se mondják, hogy ő a Jézus Krisztus.

*Jézus először szól nyíltan haláláról és
feltámadásáról Mk 8,31-33; Lk 9,22*

²¹ Ettől fogva kezdte Jézus jelenteni tanítványainak, hogy neki Jeruzsálembe kell mennie, sokat szenvednie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és meg kell öletnie, de harmadnapon föl kell támadnia.

²² Péter ekkor odafordult hozzá, és megfeddte őt: „Mentsen Isten, Uram! Ez nem eshet meg veled!”

²³ Ő pedig megfordult, és ezt mondta Péternek: „Távozz tőlem, Sátán, bántasz engem, mert nem az Isten dolgaira gondolsz, hanem az emberi dolgokra.”

Jézus követése

Mk 8,34 – 9,1; Lk 9,22

²⁴ Ekkor mondta Jézus tanítványainak: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl az ő keresztyét, és kövessen engem.

²⁵ Mert aki meg akarja tartani életét, elveszíti azt, aki pedig elveszíti életét énérettem, megtalálja azt.

²⁶ Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt

vall? Vagy milyen váltságot adhat az ember a
lelkéért?

²⁷ Mert az Emberfia eljön Atyjának dicsőségében angyalaival, és akkor megfizet mindenkinek cselekedete szerint.

²⁸ Bizony mondom néktek: azok között, akik itt állnak, vannak némelyek, akik nem kóstolják meg a halált, amíg meg nem látják az Emberfiát eljönni az ő országában.“

17

Jézus megdicsőülése

Mk 9,2-13; Lk 9,28-36

¹ Hat nap múlva magához vette Jézus Pétert, Jakabot és annak testvérét Jánost, és felvitte őket magával egy magasへgyre.

² Elváltozott előttük, és arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig fehér lett, mint a fényesség.

³ És íme, megjelent neki Mózes és Illés, akik beszéltek vele.

⁴ Péter pedig megszólalt, és ezt mondta Jézusnak: „Uram, jó nekünk itt lennünk. Ha akarod, építünk itt három hajlékot, neked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet.“

⁵ Még beszélt, mikor fényes felhő borította be őket, és íme, szózat szólt a felhőből, mondván: „Ez az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm: őt hallgassátok!“

⁶ És a tanítványok, amint ezt hallották, arcra estek, és igen megrémültek.

⁷ Jézus pedig odament hozzájuk, megérintette őket, és ezt mondta: „Keljetek fel, és ne féljetek!”

⁸ Mikor pedig szemeiket felemelték, senkit sem láttak, csak Jézust egyedül.

17:9

MÁTÉ 17:18

⁹ Mikor a hegyről lejöttek, megparancsolta nekik Jézus: „Senkinek se mondjátok el, amit láttatok, amíg fel nem támadt az Emberfia a halálból.”

¹⁰ És megkérdezték őt tanítványai: „Miért mondják akkor az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie?”

¹¹ Jézus pedig így felelt nekik: „Illés bizony eljön előbb, és mindent helyreállít.

¹² De mondom nektek, hogy Illés már eljött, de nem ismerték fel őt, hanem azt művelték vele, amit csak akartak. Ugyanígy az Emberfiának is szenvednie kell majd miattuk.”

¹³ Ekkor megértették a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról szólt nekik.

A holdkóros fiú meggyógyítása

Mk 9,14-29; Lk 9,37-43a

¹⁴ Amikor a sokasághoz értek, egy ember jött hozzá, és térdre esett előtte,

¹⁵ és ezt mondta: „Uram, könyörülj az én fiamon, mert holdkóros, és kegyetlenül szenved, mivel gyakran esik tűzbe, és gyakran esik vízbe.

¹⁶ Elvittem őt tanítványaidhoz, és nem tudták meggyógyítani.“

¹⁷ Jézus pedig erre ezt mondta: „Ó, hitetlen és elfajult nemzedék! Vajon meddig leszek veletek? Vajon meddig szenvedlek titeket? Hozzátok őt ide nekem!“

¹⁸ És megdorgálta őt Jézus, és kiment belőle az ördög, a gyermek pedig meggyógyult még abban az órában.

17:19

17:26

¹⁹ Ekkor a tanítványok mikor magukban voltak, odamentek Jézushoz, és ezt kérdezték tőle: „Mi miért nem tudtuk ezt kiűzni?“

²⁰ Jézus pedig ezt mondta nekik: „A hitetlenségetek miatt. Mert bizony mondom néktek: ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, és azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen oda! – odamenne, és semmi sem volna lehetetlen nektek.

²¹ Ez a fajta pedig nem megy ki, csak könyörgés és böjtölés által.“ *Jézus másodszor szól haláláról és feltámadásáról Mk 9,30-32; Lk 9,43b-45*

²² Amikor pedig Galileában jártak, ezt mondta nekik Jézus: „Az Emberfia emberek kezébe adatik,

²³ és megölik őt, de harmadnapon föltámad.“
És felettébb elszomorodtak.

Jézus megfizeti a templomadót

²⁴ Amikor pedig eljutottak Kapernaumba, a drachmaszedők odamentek Péterhez, és ezt kérdezték tőle: „A ti mesteretek nem fizeti a két drachmát?“

²⁵ Ő így felelt: „De igen.“ És amikor bementek a házba, megelőzte őt Jézus, és ezt mondta: „Mit gondolsz, Simon, a föld királyai kiktől szednek vámot vagy adót: a fiaiktól-e vagy az idegenektől?“

²⁶ Péter ezt mondta neki: „Az idegenektől.“

Ezután Jézus ezt mondta neki: „Tehát a fiak szabadok.

17:27

MÁTÉ 18:7

²⁷ De hogy őket meg ne botránkoztassuk, menj a tengerre, vesd be a horgot, és vond ki az első halat, amely ráakad. És felnyitva száját egy státert találsz benne. Vedd ki, és add oda nekik értem és éretted.“

18

A kisgyermek példája. Botránkozás és botránkoztatás

Mk 9,33-37.42-48; Lk 9,46-48; 17,1-2

¹ Abban az órában odamentek a tanítványok Jézushoz, és megkérdezték tőle: „Vajon ki nagyobb a mennyek országában?”

² Jézus odahívott egy kisgyermeket, közéjük állította,

³ és ezt mondta: „Bizony mondom néktek: ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, semmiképpen nem mentek be a mennyek országába.

⁴ Aki tehát megalázza magát, mint ez a kisgyermek, az a nagyobb a mennyek országában.

⁵ Aki egy ilyen kisgyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be.

⁶ Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, akik énbennem hisznek, jobb annak, hogyha malomkövet kötnék nyakába, és a tenger mélyébe vetik.

⁷ Jaj a világnak a botránkozások miatt! Mert szükséges, hogy botránkozások történjenek, de jaj annak az embernek, aki által a botránkozás történik.

⁸ Ha pedig a kezed vagy lábad megbotránkoztat, vágd le azokat, és dobd el magadtól: mert jobb neked az életre sántán vagy csonkán bemenned, mint ha két kézzel vagy két lábbal vetteted az örök tűzre.

⁹ Ha pedig a szemed botránkoztat meg téged, vágd ki azt, és dobd el magadtól: jobb neked félszemmel bemenned az életre, mint ha két szemmel vetteted a gyehenna tűzére.

¹⁰ Vigyázzatok, hogy e kicsinyek közül egyet se utáljatok, mert mondom néktek, hogy angyalaik a mennyekben mindig látják mennyei Atyám arcát.

¹¹ Mert az Emberfia azért jött, hogy megtartsa, ami elveszett.

¹² Mit gondoltok, ha valamelyik embernek száz juha van, és egy azok közül eltéved, vajon nem hagyja-e őket ott, és a hegyekbe elmenve nem keresi-e meg azt, amely eltévelyedett?

¹³ És ha történetesen megtalálja, bizony mondom néktek, inkább örvend annak az egynek, mint a kilencvenkilencnek, amelyik nem tévedett el.

¹⁴ Hasonlóképpen a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy egy is elvesszen e kicsinyek közül.

Testvériség a gyülekezetben

Lk 17,3

¹⁵ „Ha pedig atyád fia vétkezik ellened, menj el, és dorgáld meg négyszemközt: ha hallgat rád, megnyerted atyád fiát.

¹⁶ Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egy vagy két embert, »hogymint két vagy

három tanú vallomásával erősítsen meg minden szót.«

¹⁷ Ha azokra sem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek. Ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő.

¹⁸ Bizony mondom néktek: amit megkötök a földön, a mennyben is kötve lesz, amit feloldotok a földön, a mennyben is oldva lesz.

¹⁹ Ismét mondom néktek, hogyha ketten közületek egyetértenek a földön minden dologban, amit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám.

²⁰ Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.“

A gonosz szolga

²¹ Ekkor odament hozzá Péter, és ezt mondta: „Uram, hányszor lehet atyámfiának ellenem vétkeznie, és neki megbocsátanom? Még hétszer is?“

²² Jézus ezt mondta neki: „Nem azt mondom neked, hogy még hétszer is, hanem még hetvenhétszer is.

²³ Ezért hasonlatos a mennyek országa a királyhoz, aki számot akart vetni az ő szolgáljaival.

24 Amikor pedig számot kezdett vetni, hoztak eléje egyet, aki tízezer talentummal volt adós.

25 Mivel nem tudott fizetni, megparancsolta ura, hogy adják el őt, feleségét és gyerekeit, és mindenét, amiye van, és fizessen.

18:26

18:35

26 A szolga ezért leborult előtte, könyörgött neki, és ezt mondta: Uram, légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek neked.

27 Az úr pedig megszánta a szolgát, elbocsátotta őt, és az adósságát is elengedte neki.

28 A szolga pedig kiment, és találkozott eggyel az ő szolgatársai közül, aki száz dénárral volt neki adós. Megragadta, fojtogatni kezdte, és ezt mondta: Fizesd meg nekem, amivel tartozol.

29 Szolgatársa ekkor leborult a lábai elé, és könyörgött neki: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek neked.

30 De ő ezt nem akarta, hanem elment, börtönbe vettette addig, amíg megfizeti, amivel tartozik neki.

31 Amikor szolgatársai látták, hogy mi történt, nagyon megszorodtak. Elmentek, és jelentettek uruknak mindent, ami történt.

32 Akkor magához hívatta őt ura, és ezt mondta neki: Gonosz szolga, minden adósságodat elengedtem neked, mert könyörögtél nekem.

³³ Nem kellett volna neked is könnyörülnöd szolgatársadon, amint én is könnyörültem rajtad?

³⁴ Ekkor megharagudott az ura, átadta őt a hóhérok kezébe, míg meg nem fizet mindent, amivel tartozik.

³⁵ Így cselekszik az én mennyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátjátok, ki-kí az ő atyjafiának a vétkeiket.“

19:1

MÁTÉ 19:9

19

Kérdés a házassági elválásról

Mk 10,1-12; Mt 5,31-32; Lk 16,18

¹ Amikor befejezte Jézus ezeket a beszédeket, elment Galileából, és elment Júdának határaiba, a Jordánon túl.

² Nagy sokaság követte őt, és meggyógyította ott őket.

³ Odamentek hozzá a farizeusok, hogy kísértsék őt, és ezt mondták: „Szabad-e az embernek feleségét bármilyen ok miatt elbocsátani?“

⁴ Ő pedig így felelt: „Nem olvastátok-e, hogy a Teremtő kezdettől fogva »férfiúvá és asszonnyá teremtette őket?«

⁵ És ezt mondta: »Ezért elhagyja a férfiú atyját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.«

⁶ Úgyhogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.“

⁷ Erre azt mondták neki: „Miért rendelte akkor Mózes, hogy válólevelet kell adni, és úgy bocsátani el az asszonyt?“

⁸ Jézus ezt mondta nekik: „Mózes a ti szívetek keménysége miatt engedte meg nektek, hogy feleségeket elbocsássátok, de ez kezdettől fogva nem így volt.

⁹ Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét, hacsak nem parázñaság miatt, és mást vesz el, házasságtörő; és aki elbocsátottat vesz el, az is házasságtörő.“

19:10

19:17

¹⁰ Erre ezt mondták neki tanítványai: „Ha így van a férfi dolga az asszonnyal, akkor nem jó megházasodni.“

¹¹ Ő pedig ezt mondta nekik: „Nem mindenki érti meg, hanem csak az, akinek megadatik.

¹² Mert vannak nemzésre alkalmatlanok, akik anyjuk méhéből születtek így, és vannak nemzésre alkalmatlanok, akiket az emberek

tettek ilyenekké; és vannak olyanok, akik önmagukat tették nemzésre alkalmatlanná a mennyeknek országáért. Aki megérti, értse meg.“

Jézus megáldja a kisgyermeket

Mk 10,13-16; Lk 18,15-17

¹³ Ekkor kisgyermeket hoztak hozzá, hogy kezeit rájuk tegye, és imádkozzék értük. A tanítványok azonban megdorgálták őket.

¹⁴ Jézus pedig ezt mondta: „Hagyjátok e kisgyermeket, és ne tiltsátok meg nekik, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké a mennyek országa.“

¹⁵ És kezeit rájuk tette, majd eltávozott onnan.

A gazdag ifjú

Mk 10,17-27; Lk 18,18-27

¹⁶ És íme, odajött hozzá egy ember, és ezt kérdezte: „Jó mester, mi jót cselekedjem, hogy örök életet nyerjek?“

¹⁷ Ő pedig ezt mondta neki: „Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat.“

18 Az megkérdezte: „Melyeket?”

Jézus pedig ezt mondta: „»Ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj, hamis tanúbizonyságot ne tégy,

19 tiszteld atyádat és anyádat, és szeresd felebarátodat, mint önmagadat.«“

20 Az ifjú erre ezt mondta: „Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva; mi fogyatkozás van még bennem?”

21 Jézus ezt mondta neki: „Ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem.“

22 Az ifjú pedig ezt a beszédet hallva, megszomorodva ment el, mert sok jószága volt.

23 Jézus pedig ezt mondta tanítványainak: „Bizony mondom néktek, hogy a gazdag nehezen megy be a mennyeknek országába.

24 Ismét mondom néktek: Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.“

25 A tanítványok pedig amikor ezeket hallották, felettébb álmélkodtak, és ezt mondták: „Kicsoda üdvözülhet tehát?”

²⁶ Jézus pedig rájuk tekintve mondta nekik: „Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges.“ *A tanítványok jutalma*

Mk 10,28-31; Lk 18,28-30

²⁷ Akkor Péter ezt mondta neki: „Íme, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged: mi lesz hát a jutalmunk?“

19:28

MÁTÉ 20:6

²⁸ Jézus pedig ezt mondta neki: „Bizony mondom néktek, hogy ti, akik követtetek engem, az újjászületéskor, amikor az Emberfia beül a dicsőségének királyi székébe, ti is beültök majd tizenkét királyi székbe, és ítélni fogtok Izrael tizenkét nemzetsége fölött.

²⁹ És aki elhagyta házát vagy testvéreit, nőtestvéreit, atyját, anyját, feleségét, gyermekeit vagy szántóföldjét az én nevemért, mindaz százannyit kap, és örök életet nyer az örökség szerint.

³⁰ De sok elsőből lesz utolsó és sok utolsóból első.“

20

A szőlőmunkások

¹ „Hasonló a mennyek országa a gazdához, aki korán reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon szőlőjébe.

² Megegyezett a munkásokkal napi tíz pénzben, és elküldte őket szőlőjébe.

³ Amikor kiment három óra tájban, látott másokat is, akik tétlenül a piacon álltak.

⁴ Ezt mondta nekik: Menjetek el ti is a szőlőbe, és ami igazságos, megadom nektek. ⁵ Azok pedig elmentek.

Hat és kilenc óra tájban ismét kiment, és ugyanúgy cselekedett.

⁶ Tizenegy óra tájban is kiment, és talált másokat, akik tétlenül álltak ott, és megkérdezte tőlük: Miért álltok itt egész napon át tétlenül?

20:7

20:16

⁷ Azok így feleltek: Mert senki sem fogadott fel minket. Erre ezt mondta nekik: Menjetek el ti is a szőlőbe, és ami igazságos megkapjátok.

⁸ Mikor beesteledett, a szőlőnek ura ezt mondta vincellérjének: Hívd elő a munkásokat, és add ki nekik a bért, az utolsóktól kezdve mind az elsőig.

⁹ És jöttek a tizenegy órások, fejenként tíz-tíz pénzt kaptak.

¹⁰ Jöttek azután az elsők, és azt gondolták, hogy ők többet kapnak, de ők is tíz-tíz pénz kaptak fejenként.

¹¹ Amint pedig fölvtették, zúgolódni kezdtek a házigazda ellen,

¹² és ezt mondták: Azok az utolsók egyetlen óráig dolgoztak, és egyenlővé tetted őket velünk, akik a napnak terhét és hőségét szenvedtük.

¹³ Ő pedig így felelt közülük egynek: Barátom, nem cselekszem igazságtalanul veled: Vagy nem tíz pénzben szerződteél velem?

¹⁴ Vedd, ami a tiéd, és menj el. Én pedig ennek az utolsónak is annyit akarok adni, mint neked.

¹⁵ Talán nem szabad nekem a magaméval azt tennem, amit akarok? Vagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok?

¹⁶ Ekképpen lesznek az utolsók elsők és az elsők utolsók; mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak.“

20:17

MÁTÉ 20:23

Jézus harmadszor szól haláláról és feltámadásáról Mk 10,32-34; Lk 18,31-34

¹⁷ Amikor felment Jézus Jeruzsálembe, útközben csupán a tizenkét tanítványt vette

magához, és ezt mondta nekik: ¹⁸ „Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfia átadatik a főpapoknak és írástudóknak, és halálra ítélik őt.

¹⁹ A pogányok kezébe adják, hogy megcsúfolják, megostorozzák, és keresztre feszítsék, de harmadnapon feltámad.“

Zebedeus fiainak kérése

Mk 10,35-45; Lk 22,24-27; Lk 12,50

²⁰ Ekkor hozzámment a Zebedeus fiainak anyja fiaival együtt, leborult előtte, hogy kérjen tőle valamit.

²¹ Ő pedig megkérdezte tőle: „Mit akarsz?“ Ő ezt mondta neki: „Mondd, hogy az én két fiam üljön a te országodban: egyik jobb kezed felől, a másik bal kezed felől.“

²² Jézus pedig ezt felelte neki: „Nem tudjátok, mit kértek. Megisszátok-e a poharat, melyet én iszom? És megkeresztelkedtek-e azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem?“ Azt mondták neki: „Meg.“

²³ Erre ő azt mondta nekik: „Az én poharamat megisszátok ugyan, és a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek, de az én jobb és bal kezem felől való ülést nem az

én dolgom megadni, hanem azoké lesz az, akiknek az én Atyám elkészítette.“

²⁴ Amikor ezt meghallotta a többi tíz, bosszankodtak a két testvérré.

²⁵ Jézus pedig előszólította őket, és ezt mondta: „Tudjátok, hogy a pogányok fejedelmei uralkodnak szolgáláikon, és a nagyok hatalmaskodnak rajtuk.

²⁶ De ne így legyen közöttetek, hanem aki közöttetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok,

²⁷ és aki közöttetek első akar lenni, legyen a ti szolgátok.

²⁸ Amint az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.“

A két jerikói vak meggyógyítása

Mk 10,46-52; Lk 18,35-43

²⁹ Amikor Jerikóból távoztak, nagy sokaság követte őt.

³⁰ És íme, két vak, aki az út mellett ült, meghallva, hogy Jézus arra megy el, elkezdett kiáltozni: „Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk!“

³¹ A sokaság pedig megdorgálta őket, hogy hallgassanak, de azok annál jobban kiáltoztak: „Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk!“

³² Jézus pedig megállt, és megszólította őket,

és ezt kérdezte: „Mit akartok, hogy cselekedjem veletek?”

³³ Ők így feleltek neki: „Azt, Uram, hogy megnyíljanak szemeink.”

20:34

MÁTÉ 21:8

³⁴ Jézus pedig megszánta őket, megérintette szemeiket, és szemeik azonnal megnyíltak, és követték őt.

21

Jézus bevonul Jeruzsálembe

Mk 11,1-11; Lk 19,28-38; Jn 12,12-19

¹ Amikor közeledtek Jeruzsálemhez és Betfagéba, az Olajfák hegyéhez jutottak, akkor elküldött Jézus két tanítványt,

² és ezt mondta nekik: „Menjetek ebbe a faluba, amely előttetek van, és ott találtok egy megkötött szamarat és vele együtt a csikóját: oldjátok el, és hozzátok ide nekem.

³ Ha valaki valamit szól nektek, mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és rögtön el fogja engedni őket.”

⁴ Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék a próféta mondása, aki így szólt:

⁵ „Mondjátok meg Sion leányának:

»Íme, királyod jön hozzád, alázatosan és számaron ülve, teherhordozó számárnak csikóján.«

⁶ A tanítványok pedig elmentek, és úgy cselekedtek, amint Jézus parancsolta nekik.

⁷ Elhozták a szamarat és annak csikóját, felsőruhájukat rájuk terítették, Jézus pedig ráült.

⁸ A sokaság legnagyobb része pedig felsőruháit az útra terítette, mások pedig fákról gallyakat vagdostak, és az útra szórták.

21:9

21:16

⁹ Az előtte és utána menő sokaság pedig így kiáltott:

„Hozsánna a Dávid Fiának!”

„Áldott, aki jó az Úrnak nevében!”

„Hozsánna a magasságban!”

¹⁰ És amikor bement Jeruzsálembe, felbolydult az egész város, és kérdezték: „Kicsoda ez?”

¹¹ A sokaság pedig ezt mondta: „Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta.”

Jézus megtisztítja a templomot

Mk 11,15-19; Lk 19,45-48; Jn 2,13-22

¹² És bement Jézus az Isten templomába, és kiűzte mindazokat, akik árultak és vásároltak a templomban; és a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit felforgatta.

¹³ És ezt mondta nekik: „Meg van írva: »Az én házamat imádság házána mondják: ti pedig latrok barlangjává tettétek.«“

¹⁴ Azután vakok és sánták mentek hozzá a templomban, és meggyógyította őket.

¹⁵ A főpapok és az írástudók pedig látva a csodákat, amelyeket cselekedett, és a gyermekeket, akik a templomban kiáltoztak: „Hozsánna a Dávid Fiának!“ – haragra gerjedtek,

¹⁶ és ezt mondták neki: „Hallod, mit mondanak ezek?“

Jézus pedig ezt válaszolta nekik: „Hallom. Sohasem olvastátok: »A gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicsőséget?«“

¹⁷ Ezután otthagyta őket, kiment a városból Betániába, és ott maradt éjjel.

A fügefa elszáradása

Mk 11,12-14.20-24

¹⁸ Reggel pedig a városba visszajövet megéhezett.

¹⁹ És meglátott egy fügefát az út mellett, odament hozzá, és nem talált rajta semmit, hanem csak leveleket. Ekkor ezt mondta neki: „Gyümölcs ezután rajtad soha ne teremjen!“ És a fügefa azonnal elszáradt.

²⁰ Látták ezt a tanítványok, és csodálkozva mondták: „Hogyan száradt el a fügefa oly hirtelen?“

²¹ Jézus pedig ezt felelte nekik: „Bizony mondom néktek, ha van hitetek, és nem kételkedtek, nemcsak azt tehetitek meg, ami ezzel a fügefával történt, hanem ha azt mondjátok e hegynek: Kelj fel, és zuhanj a tengerbe, az is megtörténik.

²² És amit imádságotokban kértetek, mindazt meg is kapjátok, ha hisztek.“

*Kérdés Jézus hatalmáról**Mk 11,27-33; Lk 20,1-8*

²³ Amikor bement a templomba, odamentek hozzá a főpapok és a nép vénei, amint tanított, és ezt mondták: „Micsoda hatalommal cselekszed ezeket? És ki adta neked ezt a hatalmat?”

21:24

21:32

²⁴ Jézus ezt felelte nekik: „Én is kérdezek egy dolgot tőletek, amire ha megfeleltek nekem, én is megmondom nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket.

²⁵ A János keresztsége honnan volt: mennyből vagy emberektől?”

Azok pedig így tanakodtak magukban: „Ha azt mondjuk: mennyből, azt mondja majd nekünk: Akkor miért nem hittetek neki?

²⁶ Ha pedig azt mondjuk: emberektől, akkor félünk kell a sokaságtól, mert Jánost mindenki prófétának tartja.“

²⁷ Ezért így feleltek Jézusnak: „Nem tudjuk.“ Ő pedig ezt mondta nekik: „Én sem mondom meg nektek micsoda hatalommal cselekszem ezeket.

A két testvér példázata

²⁸ „De mit gondoltok ti? Volt egy embernek két fia, és odamenve az elsőhöz, ezt mondta: Eredj, fiam, munkálkodj ma a szőlőmben.

²⁹ Az pedig így felelt: Nem megyek; de azután meggondolta magát, és elment.

³⁰ A másikhoz is odamenve, hasonlóképpen szólt. Ő pedig azt felelte: Elmegyek Uram – de nem ment el.

³¹ E kettő közül melyik teljesítette az atyja akaratát?“

Ezt felelték neki: „Az első.“ Jézus ekkor ezt mondta nekik: „Bizony mondom néktek: A vámszedők és a parázna nők megelőznek titeket az Isten országában.

³² Mert eljött hozzátok János, az igazság útján, és nem hittetek neki, a vámszedők és a

21:33

21:42

parázna nők pedig hittek neki. Ti pedig, akik ezt láttátok, azután sem tértetek meg, és nem hittetek neki.“ *A gonosz szőlőművesek Mk 12,1-12; Lk 20,9-19*

³³ Hallgassatok meg egy másik példázatot: „Volt egy gazda, aki szőlőt ültetett, azt gyepűvel körülvette, sajtót ásott le benne, és tornyot épített, kiadta munkásoknak, és elutazott.

³⁴ Amikor pedig a szüret ideje elérkezett, elküldte szolgálait a munkásokhoz, hogy vegyék át a termést.

³⁵ A munkások megfogták a szolgálait, az egyiket megverték, a másikat megölték, a harmadikat pedig megkövezték.

³⁶ Ismét küldött más szolgálakat, többet, mint az előbb, és azokkal is úgy cselekedtek.

³⁷ Utoljára pedig elküldte saját fiát, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni.

³⁸ De a munkások meglátták a fiút, és azt mondták maguk közt: Ez az örökös. Gyertek, öljük meg, és foglaljuk el az örökségét.

³⁹ És megfogták őt, kivetették a szőlőből, és megölték.

⁴⁰ Amikor azért megjön a szőlőnek ura, vajon mit tesz ezekkel a munkásokkal?“

⁴¹ Ezt felelték neki: „Mivel gonoszok, gonoszul elveszti őket, a szőlőt pedig kiadja más munkásoknak, akik idejében odaadják majd neki a termést.“

⁴² Erre Jézus ezt kérdezte tőlük: „Sohasem olvastátok az Írásokban:

»Amelyik követ az építők megvetettek, az
lett a szegletkő,
az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi
szemeink előtt«?

⁴¹ Ezért mondom nektek, hogy elvételik tőletek
az Istennek országa, és oly népnek adatik, amely
megtermi annak gyümölcsét.

⁴² És aki erre a kőre esik, szétzúzza magát, akire
pedig ez esik reá, szétmorzsolja azt.“

⁴³ Amikor a papok és a farizeusok hallották
példázatait, megértették, hogy róluk beszél.

⁴⁶ És amikor el akarták őt fogni, megrémültek a
sokaságtól, mivel prófétának tartották őt.

¹ Elküldte szolgálait, hogy meghívják azokat,
akik a menyegzőre hivatalosak voltak; de nem
akartak eljönni.

² Ismét küldött másik szolgálakat, ezt mondva:
Mondjátok meg a hivatalosoknak: Íme, ebédemet
elkészítettem, ökreim és hizlalt állataim le vannak
vágva, és kész minden: gyertek a menyegzőre.

³ De azok nem törődtek vele, elmentek: az
egyik a szántóföldjére, a másik a kereskedésébe.

22

*A királyi menyegző Lk**14,15-24*

¹ Jézus ismét példázatokban beszélt nekik:

² „Hasonlatos a mennyek országa a királyhoz, aki a fiának menyegzőt készített.

22:6

22:16

⁶ A többiek pedig megfogták szolgálait, bántalmazták, és megölték őket.

⁷ Meghallotta ezt a király, megharagudott, és elküldte hadait, és ezeket a gyilkosokat megölette, és városaikat fölégette.

⁸ Akkor ezt mondta szolgálainak: A menyegző ugyan készen van, de a hivatalosok nem voltak méltók.

⁹ Menjetek azért a keresztutakra, és akit csak találtok, hívjátok be a menyegzőre.

¹⁰ És kimentek a szolgálak az utakra, begyűjtöttek mindenkit, akiket csak találtak, jókat és gonoszakat egyaránt. És megtelt a menyegző vendégekkel.

¹¹ Amikor bement a király, hogy megtekintse a vendégeket, látott ott egy embert, akinek nem volt menyegzői ruhája,

¹² és ezt mondta neki: Barátom, hogyan jöttél

ide, holott nincsen menyegzői ruhád? Az pedig hallgatott.

¹³ Akkor mondta a király a szolgálknak: Kötözzétek meg lábait és kezeit, vigyétek és vessétek őt a külső sötétségre; ott lesz sírás és fogcsikorgatás.

¹⁴ Mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak.“

Az adópénz

Mk 12,13-17; Lk 20,20-26

¹⁵ Ekkor a farizeusok elmentek, és tanácsot tartottak, hogy szóval csalják tőrbe.

¹⁶ Elküldték hozzá tanítványaikat a Heródes-pártiakkal, akik ezt mondták: „Mester,

22:17

MÁTÉ 22:27

tudjuk, hogy igaz vagy, és az Isten útját igazán tanítod, és nem törődsz senkivel, mert nem emberek személyére nézel.

¹⁷ Mondd meg nekünk tehát, mit gondolsz: szabad-e a császárnak adót fizetnünk vagy nem?“

¹⁸ Jézus pedig ismerve álnokságukat, ezt mondta: „Mit kísértetek engem, képmutatók?

¹⁹ Mutassátok nekem az adópénzt.“ Azok pedig odavittek neki egy dénárt.

²⁰ Ekkor ezt kérdezte tőlük: „Kié ez a kép és

ez a felírás?“

²¹ Azt felelték neki: „A császáré.“ Akkor ezt mondta nekik: „Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené.“

²² Ezt hallva elcsodálkoztak, otthagyták őt, és elmentek.

Kérdés a feltámadásról

Mk 12,18-27; Lk 20,27-40

²³ Ugyanazon a napon mentek hozzá a szaduceusok, akik a feltámadást tagadják, és megkérdezték őt:

²⁴ „Mester, Mózes azt mondta: »ha valaki gyermek nélkül hal meg, annak testvére vegye el feleségét, és támasszon utódot testvérének.«

²⁵ Volt pedig nálunk hét testvér: és az első feleséget vett, meghalt, és mivelhogy nem volt gyermeke, feleségét a testvérére hagyta.

²⁶ Hasonlóképpen a második is, a harmadik is, mind a hetedikig.

²⁷ Legutoljára pedig az asszony is meghalt.

22:28

22:39

²⁸ A feltámadáskor azért a hét közül melyiké lesz az asszony? Mert mindegyiké volt.“

²⁹ Jézus ezt felelte nekik: „Tévelyegtek, mivel

nem ismeritek sem az írásokat, sem az Istennek hatalmát.

³⁰ Mert a feltámadáskor sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az Isten angyalai a mennyben.

³¹ A halottak feltámadása felől pedig nem olvastátok-e, amit az Isten mondott nektek, amikor így szólt:

³² »Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene«? Az Isten nem holtaknak, hanem élőknak Istene.“

³³ És a sokaság ezt hallva, csodálkozott az ő tudományán.

A nagy parancsolat

Mk 12,28-34; Lk 10,15-28

³⁴ A farizeusok pedig amikor meghallották, hogy a szadduceusokat elnémította, egybegyűltek,

³⁵ és megkérdezte őt közülük az egyik törvénytudó, hogy kísértse:

³⁶ „Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben?“

³⁷ Jézus pedig ezt mondta neki: „»Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.«³⁸ Ez az első és nagy parancsolat.

³⁹ A második pedig hasonlatos ehhez:

»Szeresd felebarátodat, mint magadat.«

22:40

MÁTÉ 23:3

⁴⁰ E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták.“

Krisztus Dávidnak Fia és Ura

Mk 12,35-37a; Lk 20,41-44

⁴¹ Mikor a farizeusok egybegyülekeztek, megkérdezte őket Jézus:

⁴² „Hogyan vélekedtek ti a Krisztus felől? Kinek a fia?“

Ezt mondták neki: „A Dávidé.“

⁴³ Aztán megkérdezte tőlük: „Hogyan hívhatja tehát őt Dávid lélekben Urának, amikor ezt mondja:

⁴⁴ »Mondta az Úr az én Uramnak:

Ülj az én jobb kezem felől, amíg lábaid alá nem vetem ellenségeidet zsámolyul.«

¹ Akkor szólt Jézus a sokaságnak és a tanítványainak:

² „Az írástudók és a farizeusok Mózes székében ülnek.

³ Ezért amit parancsolnak nektek, mindazt tartsátok meg, és tegyétek meg, de az ő cselekedeteik szerint ne cselekedjete. Mert ők mondják, de nem cselekszik.

⁴⁵ Ha tehát Dávid »Urának« hívja őt, hogyan lehet akkor a Fia?“

⁴⁶ És senki nem tudott neki felelni egyetlen szót sem, és megkérdezni sem merte őt többé senki ettől a naptól fogva.

23

Jézus beszéde az írástudók és a farizeusok ellen

Mk 12,35-37a; Lk 20,41-44

23:4

23:14

⁴ Nehéz és elhordozhatatlan terheket kötöznek egybe, és az emberek vállaira vetik, de ők az ujjukkal sem akarják azokat megérinteni.

⁵ Minden dolgukat pedig csak azért cselekszik, hogy lássák őket az emberek, mert megszélesítik homlokszíjaikat, megnagyobbítják köntöseik peremét,

⁶ szeretik a lakomákon a főhelyeket, és a gyülekezetekben az első helyeken szeretnek ülni.

⁷ Szeretik, ha a piacokon köszöntik őket, és ha az emberek így hívják őket: Mester, mester!

⁸ De ti ne hívassátok magatokat mesternek, mert egy a ti mesteretek, a Krisztus, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok.

⁹ Atyátoknak se szólítsatok senkit ezen a

földön, mert egy a ti Atyátok, aki a mennyben van.

¹⁰ Tanítóknak se hívassátok magatokat, mert egy a ti tanítótok, a Krisztus.

¹¹ Hanem aki nagyobb közöttetek, legyen a ti szolgátok.

¹² Mert aki magát felmagasztalja, megaláztatik, és aki magát megalázza, felmagasztaltatik.

¹³ De jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert a mennyeknek országát bezárjátok az emberek előtt: ti nem mentek be, és azokat sem engeditek be, akik be akarnának menni.

¹⁴ Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert felemésztitek az özvegyek

23:15

MÁTÉ 23:23

házát, és színből hosszan imádkoztok: ezért annál súlyosabb lesz a ti büntetésetek.

¹⁵ Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megkerülitek a tengert és a földet, hogy egy pogányt zsidóvá tegyetek, és ha azzá lett, a gyehenna fiává teszitek őt, kétszerte inkább magatoknál.

¹⁶ Jaj nektek, vak vezetők, akik ezt mondjátok: Ha valaki a templomra esküszik,

semmi az, de ha valaki a templom aranyára esküszik, akkor az kötelezi.

¹⁷ Bolondok és vakok, melyik a nagyobb: az arany vagy a templom, amely szentté teszi az aranyat?

¹⁸ És: ha valaki az oltárra esküszik, semmi az, de ha valaki a rajta levő ajándéokra esküszik, akkor az kötelezi.

¹⁹ Bolondok és vakok: melyik a nagyobb, az ajándék vagy az oltár, amely szentté teszi az ajándékot?

²⁰ Aki azért az oltárra esküszik, esküszik arra, és mindazokra, amik azon vannak.

²¹ És aki a templomra esküszik, esküszik rá és arra, aki abban lakik.

²² És aki az égre esküszik, esküszik az Isten királyi székére és arra, aki abban ül.

²³ Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megdézsmáljátok a mentát, a kaprot és a köményt, és elhagyjátok azt, amik a legnehezebbek a törvényben: az ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget; pedig ezeket kellene cselekedni, és azokat sem elhagyni.

23:24

23:34

²⁴ Vak vezetők: kiszűritek a szúnyogot, a tevét pedig lenyelitek.

²⁵ Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megtisztítjátok a pohárnak és a tálnak a külsejét, belül pedig meg vannak rakva zsákmánnyal és mértéktelenséggel.

²⁶ Vak farizeus, tisztítsd meg először a pohár és tál belsejét, hogy külsejük is tiszta legyen.

²⁷ Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert hasonlóak vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépek tetszenek, belül pedig holtaknak csontjaival és minden undoksággal vannak teli.

²⁸ Éppen így ti is, kívülről igazaknak látszotok ugyan, de belül tele vagytok képmutatással és törvénytelenséggel.

²⁹ Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert építitek a próféták sírjait, és felékesítitek az igazak síremlékeit,

³⁰ és ezt mondjátok: Ha atyáink korában éltünk volna, nem lettünk volna bűntársaik a próféták vére ontásában.

³¹ Így hát magatok ellen tesztek bizonyyságot, hogy fiaai vagytok azoknak, akik megölték a prófétákat.

³² Töltsétek be ti is atyáitoknak mértékét!

³³ Kígyók, mérges kígyóknak fajzatai, hogyan kerülitek ki a gyehenna büntetését? ³⁴ Ezért íme, prófétákat, bölcseket és írástudókat küldök hozzátok: és ezek közül némelyeket megöltök és megfeszítetek,

23:35

MÁTÉ 24:2

másokat ezek közül zsinagógáitokban megostoroztok, és városról városra üldöztök,
³⁵ hogy rátok szálljon minden igaz vér, amely kiömlött a földön, az igaz Ábelnek véréből Zakariásnak, Barakiás fiának véréig, akit a templom és az oltár között megöltetek.
³⁶ Bizony mondom néktek, mindezek megtörténnek ezzel a nemzedékkel.

Jézus panasza Jeruzsálem ellen

Lk 13,34-35

³⁷ „Jeruzsálem, Jeruzsálem, ki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni fiaidat, miképpen a tyúk egybegyűjti kiscsibéit szárnya alá, de te nem akartad.

³⁸ Íme, elhagyott lesz a ti házatok.

³⁹ Mert mondom néktek: Mostantól fogva nem láttok engem mindaddig, amíg ezt nem mondjátok: »Áldott, aki jön az Úr nevében!«

24

*Jézus jövendölése a templomról**Mk 13,1-2; Lk 21,5-6*

¹ Amikor kijött Jézus a templomból, és továbbment, odamentek hozzá tanítványai, hogy megmutassák neki a templom épületeit.

² Jézus pedig ezt mondta nekik: „Nem látjátok mindezeket? Bizony mondom néktek: nem marad itt kő kövön, amelyet le nem lerombolnak.“

24:3

24:13

*A nagy megpróbáltatás ideje**Mk 13,3-20; Lk 21,5-6*

³ Amikor pedig az Olajfák hegyén ült, tanítványai odamentek hozzá, és ezt kérdezték: „Mondd meg nekünk, mikor fognak ezek történni? És mi lesz a jele te eljövetelednek és a világ végének?“

⁴ Jézus így felelt nekik: „Figyeljete, hogy valaki meg ne tévessen titeket.

⁵ Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat megtévesztenek.

⁶ Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről, figyeljete, hogy meg ne rémüljete, mert

mindezeknek meg kell lenniük, de ez még nem a vég.

⁷ Mert nemzet nemzet ellen támad, ország ország ellen, éhínség és ragály lesz, és földrengések lesznek mindenféle.

⁸ Mindez pedig a sok nyomorúságnak a kezdete.

⁹ Akkor nyomorúságra adnak majd benneteket, megölnék titeket, és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevemért.

¹⁰ Akkor sokan megbotránkoznak, elárulják és meggyűlölik egymást.

¹¹ Sok hamis próféta támad, akik sokakat megtévesztenek.

¹² Mivel pedig a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül.

¹³ De aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözülni fog.

14 És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon, bizonyságul minden népnek; és akkor jó el a vég.

15 Mikor pedig látjátok majd, hogy »az a pusztító utálatosság«, amelyről Dániel próféta szólott, ott áll a szent helyen – aki olvassa, értse meg! –,

16 akkor akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre,

17 aki a ház tetején van, ne szálljon le, hogy házából valamit kivigyen,

18 és aki a mezőn van, ne térjen vissza, hogy ruháját elvigye.

19 Jaj a terhes és szoptató asszonyoknak azokon a napokon!

20 Imádkozzatok pedig, hogy a futástok ne télen legyen, sem szombatnapon.

21 Mert akkor olyan nagy nyomorúság lesz, amilyen nem volt a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha.

22 Ha azok a napok nem rövidülnének meg, egyetlen ember sem menekülhetne meg, de a választottakért megrövidülnek majd azok a napok.

Az Emberfia eljövetele

Mk 13,21-37; Lk 17,23-27.34-37; 21,25-32;

12,39-40

²³ „Ha valaki ezt mondja akkor néktek: Íme, itt a Krisztus, vagy amott: ne higgyétek el.

²⁴ Mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek,

^{24:25}

^{24:34}

annyira, hogy megtévésszék – ha lehet – a választottakat is.

²⁵ Íme, előre megmondattam nektek!

²⁶ Ezért, ha azt mondják nektek: Íme, a pusztában van, ne menjetek ki! Íme, a belső szobákban, ne higgyétek!

²⁷ Mert amiképpen a villámlás napkeletről támad, és ellátszik egész napnyugatig, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is.

²⁸ Mert ahol a dög, oda gyűlnek a keselyűk.

²⁹ Mindjárt pedig ama napok nyomorúságai után

»a nap elsötétedik,

és a hold nem fénylik,

a csillagok az égről lehullanak, és az eget

összetartó erői megrendülnek.«

³⁰ És akkor feltűnik az Emberfiának jele az égen, akkor sír majd a föld minden nemzetsége,

és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőiben nagy hatalommal és dicsőséggel.

³¹ És elküldi az angyalait nagy trombitaszóval, és egybegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik végétől a másik végéig.

³² A fügefáról vegyétek a példát: amikor az ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár.

³³ Így ti is, amikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van ő, az ajtó előtt.

³⁴ Bizony mondom néktek, el nem múlik ez a nemzedék, míg mindezek meg nem történnek.

24:35

24:45

³⁵ Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak.

³⁶ Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül.

³⁷ Amiképpen pedig Noé napjaiban volt, akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is.

³⁸ Mert ahogyan az özönvíz előtti napokban ettek és ittak, házasodtak és férjhez mentek mindaddig a napig, amelyen Noé a bárkába ment,

39 és nem vettek észre semmit, míg el nem jött az özönvíz, és elragadta őket, akképpen lesz az Emberfiának eljövétele is.

40 Akkor ketten lesznek a mezőn: az egyik felvételik, a másik otthagyatik,

41 két asszony őröl a malomban, az egyik felvételik, a másik otthagyatik.

42 Vigyázatok tehát, mert nem tudjátok, mely órában jön el a ti Uratok!

43 Azt pedig jegyezzétek meg: ha tudná a ház ura, hogy az éjszakának melyik szakában jön el a tolvaj: vigyázna, és nem engedné, hogy házába törjön.

44 Ezért legyetek készen ti is, mert amelyik órában nem gondoljátok, abban jön el az Emberfia!

Az okos és a gonosz szolga

Lk 12,42-46

45 „Ki tehát a hű és bölcs szolga, akit az ő ura gondviselővé tett a háza népén, hogy a maga idejében adjon nekik eledelt?

⁴⁶ Boldog az a szolga, akit az ő ura hazajőve ily munkában talál.

⁴⁷ Bizony mondom néktek, hogy minden jószága fölött gondviselővé teszi őt.

⁴⁸ Ha pedig ama gonosz szolga így szólna szívében: Halogatja még az én uram a hazajövetelt,

⁴⁹ és az ő szolgatársait verni kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdene:

⁵⁰ megjön annak a szolgának az ura, amelyik napon nem várja, és amelyik napon nem gondolja;

⁵¹ akkor kettévágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja: ott lesz sírás és fogcsikorgatás.“

25

A tíz szűz

¹ „Akkor hasonlatos lesz a mennyek országa a tíz szűzhez, akik elővették lámpásaikat, és kimentek a vőlegény elé.

² Őt pedig közülük eszes volt, és őt bolond.

³ Akik bolondok voltak, amikor lámpásaikat elővették, nem vittek magukkal olajat.

⁴ Az eszesek pedig lámpásaikkal együtt olajat is vittek magukkal az edényeikben.

⁵ Mivel pedig a vőlegény késett,
mindannyian elszunnyadtak és elaludtak.

⁶ Éjfélkor pedig kiáltás hallatszott: Íme, jön a
vőlegény! Jöjjetek elé!

⁷ Akkor felkeltek a szűzek mind, és
elkészítették lámpásaikat.

25:8

25:17

⁸ A bolondok ezt mondták az eszeseknek:
Adjatok nekünk olajotokból, mert a mi
lámpásaink ki fognak aludni.

⁹ Az eszesek pedig így feleltek: Nem lenne
elegendő talán sem nekünk, sem nektek;
menjeteink inkább az árusokhoz, és vegyetek
magatoknak.

¹⁰ Mikor pedig elmentek vásárolni,
megérkezett a vőlegény, és akik készen voltak,
bementek vele a menyegzőre, és bezárták az
ajtót.

¹¹ Később pedig a többi szűz is megjött, és ezt
mondták: Uram, uram, nyisd ki nekünk.

¹² Ő pedig így felelt: Bizony mondom néktek,
nem ismerlek titeket.

¹³ Vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem
az órát nem tudjátok, amelyen az Emberfia eljön.

A talentumok

Lk 19,12-27

¹⁴ „Mert éppen úgy van ez, mint az az ember, aki útra akart kelni, hívatta szolgáit, és amije volt, átadta nekik.

¹⁵ Az egyiknek öt talentumot adott, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek erejéhez képest, és azonnal útra kelt.

¹⁶ Az, aki az öt talentumot kapta, elment, kereskedett azokkal, és szerzett másik öt talentumot.

¹⁷ Ugyanígy, akié a kettő volt, az is másik kettőt nyert hozzá.

25:18

MÁTÉ 25:28

¹⁸ Aki pedig az egyet kapta, elment, elásta azt a földbe, és elrejtette urának pénzét.

¹⁹ Sok idő múlva pedig megjött a szolgáknak ura, és számadást tartott velük.

²⁰ Eljött az, aki az öt talentumot kapta, és hozott másik öt talentumot, és ezt mondta: Uram, öt talentumot adtál nekem, íme, másik öt talentumot nyertem azokon.

²¹ Ura pedig ezt mondta neki: Jól van, jó és hű szolgám, kevésen voltál hű, sokra bízlak ezután, menj be uradnak örömébe.

²² Eljött az is, ki a két talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, két talentumot adtál nekem, íme, két másik talentumot nyertem rajta.

23 Ura ezt mondta neki: Jól van, jó és hű szolgám, kevésen voltál hű, sokra bízlak ezután, menj be uradnak örömébe.

24 Eljött az is, aki az egy talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, tudtam, hogy te kegyetlen ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vetettél, ott is gyűjtesz, ahol nem szórtál.

25 Ezért félelmemben elmentem, és elástam a te talentumodat a földbe: Íme, itt van, ami a tied.

26 Ura pedig így felelt neki: Gonosz és rest szolga, tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vetettem, és ott is gyűjtök, ahol nem szórtam.

27 El kellett volna helyezned pénzemet a pénzváltóknál, és én megjőve nyereséggel kaptam volna meg a magamét.

28 Vegyétek el ezért tőle a talentumot, és adjátok oda annak, akinek tíz talentuma van.

25:29

25:39

29 Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és megsaporíttatik; akinek pedig nincsen, attól az is elvétetik, amije van.

30 A haszontalan szolgát vessétek a külső sötétségre: ott lesz sírás és fogcsikorgatás. *Az utolsó ítéletről*

³¹ „Amikor pedig eljön az Emberfia az ő dicsőségében és vele a szent angyalok mind, akkor majd beül dicsőségének királyi székébe.

³² És eléje gyűjtenek minden népet, és elválasztják majd őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.

³³ És a juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja.

³⁴ Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Gyertek, Atyám áldottai, örököljétek ezt az országot, amelyet számotokra készített a világ megalapítása óta.

³⁵ Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok,

³⁶ mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, fogoly voltam, és eljöttetek hozzám.

³⁷ Akkor így felelnek majd neki az igazak: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, és tápláltunk volna, vagy szomjaztál, és innod adtunk volna?

³⁸ Mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna, vagy mezítelen voltál, és felruháztunk volna?

³⁹ Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna?

⁴⁰ És így felel a király majd nekik: Bizony mondom néktek, amennyiben megcselekedtétek ezt eggyel az én legkisebb atyámfiai közül, velem cselekedtétek meg.

⁴¹ Akkor szól majd a bal keze felől állókhöz is: Távozzatok tőlem, átkozottak, az ördögöknek és az ő angyalainak elkészített örök tűzre.

⁴² Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjajtam, és nem adtatok innom,

⁴³ jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg és fogoly voltam, és nem látogattatok meg engem.

⁴⁴ Akkor ezek is így felelnek majd neki: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél vagy szomjajtál, vagy hogy jövevény, vagy mezítelen, vagy beteg, vagy fogoly voltál, és nem szolgáltunk volna neked?

⁴⁵ Akkor így felel majd nekik: Bizony mondom néktek, amennyiben nem cselekedtétek meg eggyel ezekkel a legkisebbek közül, velem nem cselekedtétek meg.

⁴⁶ És ezek elmennek az örök gyötremre, az igazak pedig az örök életre.“

26

Jézus harmadszor szól szenvedéseiről

Mk 14,1-2; Lk 22,1-2; Jn 11,47-53

¹ Amikor Jézus mindezeket a beszédeket befejezte, ezt mondta tanítványainak:

26:2

26:13

² „Tudjátok, hogy két nap múlva húsvétnek ünnepe lesz, és az Emberfia elárultatik, hogy megfeszítsék.“

³ Akkor egybegyűltek a főpapok, az írástudók és a nép vénei a főpap házában, akit Kajafásnak hívtak.

⁴ És tanácsot tartottak, hogy Jézust csellel elfogják és megölik.

⁵ De ezt mondták: „Ne az ünnepen: nehogy zendülés legyen a nép között.“

Jézus megkenetése Betániában

Mk 14,3-9; Jn 12,1-8

⁶ Amikor Jézus Betániában, a poklos Simon házában volt,

⁷ odament hozzá egy asszony, akinél drága kenetnek alabástrom szelencéje volt, és ezt a fejére öntötte, amint az asztalnál ült.

⁸ Látva ezt tanítványai, bosszankodtak, és ezt mondták: „Mire való ez a tékozlás?

⁹ Mert eladhatták volna ezt a kenetet nagy áron, és odaadhatták volna árát a szegényeknek.“

¹⁰ Amikor ezt észrevette Jézus, ezt mondta

nekik: „Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jó dolgot cselekedett velem.

¹¹ Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, de én nem leszek mindenkor veletek.

¹² Mert amikor ő ezt a kenetet testemre öntötte, a temetésemre gondolva cselekedte azt.

¹³ Bizony mondom néktek, hogy ahol az egész világon prédikálják majd az

evangéliumot, amit ez énvelem cselekedett, azt is hirdetik majd az ő emlékezetére!”

Júdás elárulja Jézust

Mk 14,10-11; Lk 22,3-6

¹⁴ Akkor a tizenkettő közül egy, akit Iskariótes Júdásnak hívtak, a főpapokhoz ment,
¹⁵ és ezt mondta: „Mit akartok nekem adni, ha én kezetekbe adom őt?” Azok pedig harminc ezüstpénzt rendeltek neki.
¹⁶ És ettől fogva keresete az alkalmat, hogy elárulja őt.

Az utolsó vacsora

Mk 14,12-25; Lk 22,7-23; 1Kor 11,23-25

¹⁷ A kovásztalan kenyerek első napján odamentek Jézushoz a tanítványok, és ezt mondták: „Hol akarod, hogy elkészítsük neked a húsvéti bárányt?”
¹⁸ Ő pedig ezt válaszolta: „Menjetek el a városba ahhoz a bizonyos emberhez, és ezt mondjátok neki: A Mester üzeni: Az én időm közel van; nálad tartom meg a húsvétot tanítványaimmal.”

¹⁹ És úgy cselekedtek a tanítványok, amint Jézus parancsolta nekik, és elkészítették a húsvéti barányt.

²⁰ Mikor pedig beesteledett, letelepedett a tizenkettővel,

²¹ és amikor ettek, ezt mondta: „Bizony mondom néktek, közületek egy elárul engem.”

26:22

26:31

²² És felettébb megszorodva kezdtek mindannyian kérdezni tőle: „Én vagyok-e az, Uram?”

²³ Ő pedig így felelt: „Aki velem együtt mártja kezét a táliba, az árul el engem.

²⁴ Az Emberfia jóllehet elmegy, amint meg van írva felőle, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja; jobb volna annak az embernek, ha nem született volna meg.”

²⁵ Megszólalt Júdás is, aki elárulta őt, és ezt mondta: „Én vagyok az, Mester?” Ő ezt felelte: „Te mondtad.”

²⁶ Mikor pedig ettek, vette Jézus a kenyeret, hálát adott, megtörte és a tanítványoknak adta, és ezt mondta: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem!”

²⁷ Azután vette a poharat, és hálát adott, nekik adta, és ezt mondta: „Igyatok ebből mindnyájan,

28 mert ez az én vérem, az új SZÖVETSÉG vére, amely sokakért kiontatik bűnőknek bocsánatára.

29 Mondom pedig néktek: Mostantól fogva nem iszom a szőlőtőkének ebből a terméséből mind ama napig, amikor újat iszom veletek Atyámnak országában.“

Az Olajfák hegyén

Mk 14,26-31; Lk 22,33-34

30 És dicséretet énekelve, kimentek az Olajfák hegyére.

31 Akkor ezt mondta nekik Jézus: „Mindnyájan ezen az éjszakán

26:32

26:39

megbotránkoztok énbennem. Mert meg van írva:

»Megverem a pásztort, és elszélednek a nyájnak juhái.«³² De föltámadásom után elöttetek megyek majd Galileába.“

33 Péter pedig így felelt neki: „Ha mindnyájan megbotránkoznak is tebenned, én soha meg nem botránkozom.“

34 Jézus ezt mondta neki: „Bizony mondom néked, ezen az éjszakán, mielőtt megszólal a kakas, háromszor megtagadsz engem.“

35 Péter ezt mondta neki: „Ha meg is kell veled hálnom, akkor sem tagadlak meg téged.“ Hasonlóképpen szóltak a többi tanítványok is.

*A Gecsemáné-kertben**Mk 14,32-42; Lk 22,39-46*

³⁶ Akkor elment Jézus velük egy helyre, amelyet Gecsemánénak hívtak, és ezt mondta a tanítványoknak: „Üljetek le itt, míg elmegyek, és amott imádkozom.“

³⁷ És maga mellé vette Pétert és Zebedeusnak két fiát, kezdett szomorkodni és gyötrődni.

³⁸ Ekkor ezt mondta nekik: „Felette igen szomorú az én lelkem mindhalálig! Maradjatok itt, és virrasszatok énvelem.“

³⁹ És egy kissé előre menve, arcra borult, és így könyörgött: „Atyám! Ha lehetséges múljék el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint te.“

26:40

26:49

⁴⁰ Ekkor odament a tanítványokhoz, és alva találta őket, és ezt mondta Péternek: „Így nem bírtok velem virrasztani egy óráig sem?”

⁴¹ Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek; mert jóllehet a lélek kész, de a test erőtlén.“

⁴² Ismét elment másodszor is, és így könyörgött: „Atyám! Ha el nem múlhat tőlem e pohár, hogy ki ne igyam, legyen meg a te akaratod.“

⁴³ És amikor visszatért, ismét alva találta

őket, mert elnehezedtek szemeik.

⁴⁴ Otthagyva őket ismét elment, és imádkozott harmadszor ugyanazokkal a szavakkal szólva.

⁴⁵ Ekkor odament tanítványaihoz, és ezt mondta nekik: „Aludjatok immár, és nyugodjatok. Íme, elközelgett az óra, és az Emberfia a bűnösök kezére adatik.

⁴⁶ Keljetek fel, menjünk! Íme, közel van, aki elárul engem.“

Jézus elfogatása

Mk 14,43-52; Lk 22,47-53; Jn 18,3-11

⁴⁷ Amikor még beszélt, íme, Júdás, egy a tizenkettő közül, eljött a főpapoktól és a nép véneitől, és vele együtt nagy sokaság fegyverekkel és fustélyokkal.

⁴⁸ Aki pedig őt elárulta, jelt adott nekik: „Akit én majd megcsókolok, ő az, fogjátok el őt.“ ⁴⁹ És mindjárt Jézushoz lépve ezt mondta: „Üdvözlégy, Mester!“ És megcsókolta.

26:50

26:58

⁵⁰ Jézus pedig ezt mondta neki: „Barátom, miért jöttél?“

Akkor odamentek hozzá, kezeiket Jézusra vetették, és elfogták őt.

⁵¹ És íme, egy azok közül, akik Jézussal

voltak, kinyújtva kezét, szablyáját kirántotta, és a főpap szolgáját megcsapva, levágta annak egyik fülét.

⁵² Akkor ezt mondta neki Jézus: „Tedd helyére szablyádat, mert akik fegyvert fognak, fegyverrel kell veszniük.

⁵³ Vagy azt gondolod, hogy nem kérhetném most az én Atyámat, hogy adjon ide mellém tizenkét sereg angyalnál is többet?

⁵⁴ De miképpen teljesednének be az Írások, hogy így kell lennie?“

⁵⁵ Ugyanekkor ezt mondta Jézus a sokaságnak: „Mint valami latorra úgy jöttetek, fegyverekkel és fustélyokkal, hogy megfogjatok engem? Naponként nálatok ültem, tanítva a templomban, és mégsem fogtatok el engem.“

⁵⁶ Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjenek a próféták írásai. Ekkor elhagyták őt a tanítványok mind, és elfutottak.

Jézus a nagytanács előtt

Mk 14,53-65; Lk 22,66-71; Jn 18,12-14.19-24

⁵⁷ Azok pedig megfogták Jézust, elvitték Kajafáshoz, a főpaphoz, ahol az írástudók és vének összegyűltek.

⁵⁸ Péter pedig követte őt távolról, egészen a főpap pitvaráig, és bement, leült a szolgákkal, hogy lássa a dolgok végét.

⁵⁹ A főpapok pedig és a vének és az egész tanács hamis bizonyítékot keresett Jézus ellen, hogy megölhessék őt,

⁶⁰ de nem találtak. Noha sok hamis tanú állt elő, mégsem találtak.

Végül pedig előállt két hamis tanú,

⁶¹ és így szólt: „Ez azt mondta: Lerombolhatom az Isten templomát, és három nap alatt felépíthetem azt.“

⁶² És fölkel a főpap, és ezt mondta neki: „Semmit sem felelsz? Micsoda tanúbizonyságot tesznek ezek ellened?“

⁶³ Jézus pedig hallgatott. A főpap ekkor ezt mondta neki: „Az élő Istenre kényszerítlek téged, hogy mondd meg nekünk, hogy te vagy-e a Krisztus, az Istennek Fia?“

⁶⁴ Jézus ezt felelte: „Te mondtad. Sőt mondom nektek: Mostantól fogva meglátjátok az Emberfiát az Istennek hatalmas jobbján ülni és eljönni az égnek felhőiben.“

⁶⁵ Ekkor a főpap megszaggatta ruháit, és ezt mondta: „Káromlást szólt. Mi szükségünk van még bizonyítékokra? Íme, most hallottátok az istenkáromlást.

⁶⁶ Mit gondoltok?“ Azok pedig így feleltek: „Méltó a halálra.“

⁶⁷ Akkor szembeköpték, és arcul csapták,
néhányan pedig botokkal verték,
⁶⁸ és ezt mondták: „Prófétáld meg nekünk,
Krisztus, ki az, aki megütött téged!”

Péter megtagadja Jézust

Mk 14,66-72; Lk 22,54-62; Jn 18,15-18.25-27

⁶⁹ Péter pedig kint ült az udvaron. Odament hozzá egy szolgálóleány, és ezt mondta: „Te is a galileai Jézussal voltál.”

⁷⁰ Ő pedig mindenkinek a hallatára megtagadta, és ezt mondta: „Nem tudom, mit beszélsz.”

⁷¹ Amikor pedig kiment a tornácra, meglátta őt egy másik szolgálóleány, és ezt mondta az ott levőknek: „Ez is a názáreti Jézussal volt.”

⁷² És ismét megtagadta, mégpedig esküvel: „Nem is ismerem ezt az embert.”

⁷³ Kevés idő múlva pedig az ott álldogálók mentek oda hozzá, és mondták Péternek: „Bizony te is közülük való vagy, hiszen a te beszéded is elárul téged.”

⁷⁴ Ekkor átkozódni és esküdözni kezdett: „Nem ismerem ezt az embert.” És a kakas azonnal megszólalt.

⁷⁵ És visszaemlékezett Péter Jézus szavára,

¹ Amikor pedig reggel lett, tanácsot tartottak mind a főpapok és a nép vénei Jézus ellen, hogy őt megöljék.

² Megkötözték, elvitték és átadták Poncius Pilátusnak, a helytartónak.

aki ezt mondta neki: „Mielőtt a kakas megszólal, háromszor megtagadsz engem.“ És kimenve onnan keserves sírásra fakadt.

27

Jézust átadják Pilátusnak

Mk 15,1; Lk 23,1; Jn 18,28-32

27:3

27:11

Júdás halála

ApCsel 1,16-20

³ Akkor látta Júdás, aki őt elárulta, hogy elítélték, megbánta tettét, és visszavitte a harminc ezüstpénzt a főpapoknak és a véneknek,

⁴ és ezt mondta: „Vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan vért.“ Azok pedig ezt mondták: „Mi közünk hozzá? A te dolgod!“

⁵ Ő pedig eldobta az ezüstpénzeket a templomban, eltávozott, elment, és felakasztotta magát.

⁶ A főpapok pedig felszedték az ezüstpénzeket, és ezt mondták: „Nem szabad ezeket a templom kincsei közé tennünk, mert vér díja.“

⁷ Tanácsot ültek, és megvásárolták azon a Fazekasmezőt, idegenek számára temetőnek.

⁸ Ezért hívják ezt a mezőt Vérmezőnek mind

a mai napig.

⁹ Ekkor teljesedett be Jeremiás próféta mondása, aki így szólott:
„És vették a harminc ezüstpénzt, a megbecsültnek
árát, akit Izrael fiai ennyire becsültek.

¹⁰ És adták a Fazekasmezőért, amint az Úr
rendelte nékem.“

Jézus Pilátus előtt

Mk 15,2-5; Lk 23,1-5; Jn 18,33-38

¹¹ Jézus pedig ott állt a helytartó előtt, aki ezt
kérdezte tőle: „Te vagy-e a zsidók királya?“ Jézus
pedig ezt mondta neki: „Te mondod.“

27:12

27:22

¹² És amikor a főpapok és a vének vádolták
őt, semmit sem felelt.

¹³ Akkor ezt mondta neki Pilátus: „Nem
hallod, milyen sok mindent vallanak ellened?“

¹⁴ És nem felelt neki egyetlen szóra sem,
úgyhogy a helytartó igen elcsodálkozott.

Jézus és Barabbás

Mk 15,6-15; Lk 23,13-25; Jn 18,39-40; 19,4-16

¹⁵ Ünnepenként pedig egy foglyot szokott
szabadon bocsátani a helytartó a sokaság
kedvéért, akit akarnak.

¹⁶ Volt akkor egy nevezetes foglyuk, akit
Barabbásnak hívtak.

¹⁷ Mikor ezért egybegyűltek, ezt mondta nekik Pilátus: „Melyiket akarjátok, hogy elbocsássam nektek: Barabbást vagy Jézust, akit Krisztusnak hívnak?”

¹⁸ Mert jól tudta, hogy irigységből adták őt kezére.

¹⁹ Amint pedig az ítélszékekben ült, küldött jött hozzá feleségétől, aki ezt üzenté: „Ne avatkozz ennek az igaz embernek dolgába, mert sokat szenvedtem ma álmomban miatta.”

²⁰ A főpapok és vének pedig rábeszélést a sokaságot, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig veszítsék el.

²¹ A helytartó megkérdezte tőlük: „A kettő közül melyiket akarjátok, hogy elbocsássam nektek?” Azok pedig ezt mondták: „Barabbást.”

²² Pilátus ezt mondta nekik: „Mit cselekedjem hát Jézussal, akit Krisztusnak hívnak?” Mindnyájan ezt mondták: „Feszítsék meg!”

27:23

27:32

²³ A helytartó ezután ezt mondta: „Mert mi rosszat cselekedett?” Azok pedig még inkább kiáltoztak: „Feszítsék meg!”

²⁴ Pilátus pedig látva, hogy semmit sem használ, hanem még nagyobb háborúság támad, vizet hozatott, megmosta kezeit a sokaság előtt,

és ezt mondta: „Ártatlan vagyok ennek az igaz embernek véréből. Ti lássátok!”

²⁵ Az egész nép ezt mondta: „Az ő vére mirajtunk és magzatainkon!”

²⁶ Akkor elbocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatta, és kezükbe adta, hogy feszítsék meg.

Jézus megcsúfolása

Mk 15,16-19; Jn 19,1-5

²⁷ Akkor a helytartó vitézei elvitték Jézust az őrházba, és odagyűjtötték hozzá az egész csapatot.

²⁸ Levetköztették, bíborpalástot adtak rá,

²⁹ tövisből font koronát tettek fejére, és nádszálat a jobb kezébe, és térdet hajtva előtte csúfolták őt, ezt mondva: „Üdvözlégy, zsidóknak királya!”

³⁰ Amikor megköpdösték őt, elvették tőle a nádszálat, és fejéhez verdesték.

³¹ Miután megcsúfolták, levették róla a palástot, maga ruháiba felöltöztették, és elvitték, hogy keresztre feszítsék őt.

³² Kifele menet pedig találkoztak egy cirénei emberrel, akit Simonnak hívtak, ezt kényszerítették, hogy vigye az ő keresztyét.

27:33

27:45

³³ Amikor eljutottak arra a helyre, amit

Golgotának, azaz Koponya-helynek neveztek,

³⁴ méreggel kevert ecetet adtak neki inni. De amikor megízlelte azt, nem akart inni.

³⁵ Miután pedig megfeszítették őt, elosztották ruháit, sorsot vetve, hogy beteljesedjék a próféta mondása: „Megosztoznak ruháimon, és köntösömre sorsot vetnek.“

³⁶ Azután leültek ott, és őrizték őt.

³⁷ Feje fölé illesztették elítélésének okát, ez volt odaírva: „Ez Jézus, a zsidók királya.“

³⁸ Akkor megfeszítettek vele együtt két latrot is, egyiket jobb kéz felől, a másikat bal kéz felől.

³⁹ Az arra menők pedig szidalmazták őt, fejüket csóválva,

⁴⁰ és ezt mondták: „Te, aki lerontod a templomot, és harmadnapra felépíted, szabadítsd meg magadat; ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!“

⁴¹ Hasonlóképpen csúfolódtak a főpapok az írástudókkal és vénekkel együtt, és ezt mondták:

⁴² „Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani. Ha Izrael királya, szálljon le most a keresztről, és hiszünk neki.

⁴³ Bízott az Istenben: mentse meg most őt, ha akarja; hiszen azt mondta: Isten Fia vagyok.“

⁴⁴ Akiket vele együtt feszítettek meg, a latrok is ugyanazt hányták szemére.

*Jézus halála**Mk 15,33-41; Lk 23,44-49; Jn 19,28-30*

⁴⁵ Hat órától kezdve sötétség lett mind az egész földön, kilenc óráig.

27:46

27:56

⁴⁶ Kilenc óra körül pedig hangosan kiáltott Jézus: „Éli, Éli! Lamá sabaktáni?” azaz: „Én Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engemet?”

⁴⁷ Némelyek pedig az ott állók közül, amint ezt hallották, ezt mondták: „Illést hívja.”

⁴⁸ Egy közülük azonnal odafutott, fogott egy szivacsot, megtöltötte ecettel, és egy nádszálla tűzte, majd inni adott neki.

⁴⁹ A többiek pedig ezt mondták: „Hagyd el, lássuk, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa őt?”

⁵⁰ Jézus pedig ismét hangosan felkiáltott, és kiadta lelkét.

⁵¹ És íme, a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt, a föld megrendült, és a kősziklák megrepedeztek.

⁵² A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek a teste feltámadt.

⁵³ És kijöttek a sírokból, és Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek.

⁵⁴ A százados pedig és akik vele őrizték Jézust, látva a földrengést, és amik történtek, igen megrémültek, és ezt mondták: „Bizony Istennek Fia volt ez!”

⁵⁵ Sok asszony volt ott, akik távolról szemlélődtek, akik Galileából követték Jézust, szolgálva neki.

⁵⁶ Ezek közt volt a magdalai Mária és Mária, Jakab és József anyja és a Zebedeus fiainak anyja.

27:57

27:66

Jézus temetése

Mk 15,42-47; Lk 23,50-55; Jn 19,38-42

⁵⁷ Amikor pedig beesteledett, eljött egy gazdag ember Arimátiából, név szerint József, aki maga is tanítványa volt Jézusnak.

⁵⁸ Ez elment Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. Akkor megparancsolta Pilátus, hogy adják át neki.

⁵⁹ És magához vette József a testet, begöngyölte tiszta gyolcsba,

⁶⁰ és elhelyezte a maga új sírjába, amelyet a sziklába vágatott. A sír szájára egy nagy követ hengerített, és elment.

⁶¹ Ott volt pedig a magdalai Mária és a másik Mária, akik a sírral szemben ültek.

A sír őrzése

⁶² Másnap pedig, amely péntek után következik, összegyűltek a főpapok és a farizeusok Pilátushoz,

⁶³ és ezt mondták: „Uram, emlékszünk rá, hogy az a csaló még életében azt mondta: Harmadnapra föltámadok.

⁶⁴ Parancsold meg ezért, hogy őrizzék a sírt harmadnapig, nehogy a tanítványai odamenve éjjel, ellopják őt, és azt mondják a népnek: Feltámadott a halálból. Ez az utolsó hitetés még gonoszabb lenne az elsőnél.“

⁶⁵ Pilátus pedig ezt mondta nekik: „Van őrségetek, menjetek, őriztessétek, ahogyan tudjátok.“

⁶⁶ Ők pedig elmentek, lepecsételték a követ, és az őrséggel őrizet alá helyezték a sírt.

28

Jézus feltámadása

Mk 16,1-11; Lk 24,1-12; Jn 20,1-18

¹ A szombat végén, a hét első napjára virradóan kiment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt.

² És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úrnak angyala leszállt a mennyből, és odament, elhengerítette a követ a sír szájáról, és ráült arra.

³ Tekintete pedig olyan volt, mint a villámlás, és a ruhája fehér, mint a hó.

⁴ Az örök pedig a tőle való féltükben megrettentek, és olyanokká lettek, mint a holtak.

⁵ Az angyal pedig megszólalt, és ezt mondta az asszonyoknak: „Ti ne féljetek; mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek.

⁶ Nincsen itt, mert feltámadott, amint megmondta. Gyertek, lássátok a helyet, ahol feküdt az Úr.

⁷ És menjetek gyorsan, mondjátok meg tanítványainak, hogy feltámadott a halálból, és íme, elöttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek.“

⁸ És gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel

és nagy örömmel, futottak, hogy megmondják tanítványainak.

⁹ Amikor pedig mentek, hogy megmondják tanítványainak, íme, szembejött velük Jézus, s ezt mondta: „Legyetek üdvözölve!” Azok pedig

28:10

MÁTÉ 28:18

odamentek hozzá, megragadták lábait, és leborultak előtte.

¹⁰ Akkor ezt mondta nekik Jézus: „Ne féljetek, menjetek el, mondjátok meg az én atyámfiainak, hogy menjenek Galileába, és ott meglátnak engem.”

Az űrség megvesztegetése

¹¹ Mialatt ők elmentek, íme, az űrségből bementek néhányan a városba, jelentettek a főpapoknak mindent, ami történt.

¹² És összegyülekeztek a vénekkel együtt, tanácsot tartottak, és sok pénzt adtak a vitézeknek,

¹³ és ezt mondták: „Mondjátok, hogy az ő tanítványai odajöttek éjjel, és ellopták őt, amikor mi aludtunk.

¹⁴ És ha ez a helytartó fülébe jut, mi elhitetjük vele, és kimentünk titeket a bajból.”

¹⁵ Azok pedig fölveték a pénzt, úgy cselekedtek, amint megtanították őket. És

elterjedt ez a hír a zsidók között mind a mai napig.

Az apostolok kiküldése

¹⁶ A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába a hegyre, ahová Jézus rendelte őket.

¹⁷ Amikor meglátták őt, leborultak előtte, pedig némelyek kételkedtek.

¹⁸ És akkor odament hozzájuk Jézus, és így szólt: „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.

28:19

MÁTÉ 28:20

¹⁹ Menjetek el azért, tegyetek tanítványokká minden népet, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében,

²⁰ tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!“

Márk evangéliuma

Keresztelő János

Mt 3,1-12; Lk 3,1-9.15-18; Jn 1,28

¹ Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete,

² amint meg van írva a prófétáknál:
„Íme, elküldöm az én követemet a te orcád előtt,

aki elkészíti az utadat előtted; ³
kiáltó szava szól a pusztában:
Készítsétek az Úrnak útját,
egyengessétek ösvényeit!“

⁴ János pedig előállt, és keresztelt a pusztában, prédikálva a megtérés keresztségét a bűnőknek bocsánatára.

⁵ És kiment hozzá Júdea egész tartománya és a jeruzsálembeliek is, és bűneikről vallást téve megkeresztelkedtek mindnyájan a Jordán vizében.

⁶ János pedig teveszőr ruhát és dereka körül bőrvet viselt, és sáskát és erdei mézet evett,

⁷ és ezt prédikálta: „Utánam jön, aki erősebb nálam, akinek nem vagyok méltó, hogy lehajolva sarujának szíját megoldjam.

⁸ Én vízzel kereszteltelek meg titeket, de ő

Szentlélekkel kereszstel meg titeket.“

Jézus megkeresztelése

Mt 3,13-17; Lk 3,21-22; Jn 1,32-34

1:9

1:17

⁹ Történt pedig azokban a napokban, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből, és megkeresztelte őt János a Jordánban.

¹⁰ És amikor feljött a vízből, látta az eget megnyílni, és a Léket, mint egy galambot őreá leszállani;

¹¹ és szózat szólt az égből: „Te vagy az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm.“

Jézus megkísértése

Mt 4,1-11; Lk 4,1-13

¹² A Lélek pedig azonnal elragadta őt a pusztába.

¹³ És negyven napig volt a pusztában, miközben kísértette a Sátán. Vadállatokkal volt együtt; és az angyalok szolgáltak neki.

Jézus prédikálni kezd

Mt 4,12-17; Lk 4,14-15

¹⁴ Miután pedig Jánost tömlőcbe vetették, elment Jézus Galileába, és prédikálta az Isten országának evangéliumát, ezt mondván:

¹⁵ „Betelt az idő, és elközelített az Istennek országa: térjete meg, és higgyetek az evangéliumban.“

Jézus elhívja első tanítványait

Mt 4,18-22; Lk 5,1-11; Jn 1,35-51

¹⁶ Amikor pedig a Galileai-tenger mellett járt, látta Simont és az ő testvérét Andrást, amint a tengerbe hálót vetettek, mert halászok voltak;

¹⁷ és ezt mondta nekik Jézus: „Kövessetek engem, és én azt teszem, hogy embereket halásszatok.“

1:18

MÁRK 1:27

¹⁸ Erre azonnal elhagyva a hálóikat, követték őt.

¹⁹ És onnan egy kevésbé előbbre menve, látta Jakabot, a Zebedeus fiát és annak testvérét, Jánost, amint a hajóban azok is a hálókat kötöztették;

²⁰ és azonnal elhívta őket. Ők pedig atyjukat, Zebedeust a napszámosokkal a hajóban hagyva, elmentek őutána.

Jézus tisztátalan lelket űz ki

Lk 4,31-37

²¹ Ezután bementek Kapernaumba. És mindjárt szombaton bement a zsinagógába, és tanított.

²² Elálmélkodtak a tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

²³ Azok zsinagógájában pedig volt egy ember, akiben tisztátalan lélek volt, és így kiáltott fel: ²⁴ „Ah! Mi dolgunk van nekünk veled, Názáreti Jézus? Azért jöttél-e, hogy elveszíts minket? Tudom, hogy ki vagy te: az Istennek Szentje.“

²⁵ Jézus megdorgálta őt, és ezt mondta neki: „Némulj meg, és menj ki belőle!“

²⁶ A tisztátalan lélek megszaggatta őt, és hangosan kiáltott, és kiment belőle.

²⁷ Mindnyájan annyira elálmélkodtak, hogy egymás között ezt kérdezgették: „Mi ez? Micsoda új tudomány ez, hogy hatalommal parancsol a tisztátalan lelkeknek is, és azok engedelmeskednek neki?“

1:28

1:38

²⁸ És azonnal az ő híre elterjedt Galilea egész környékén.

Jézus meggyógyítja Péter anyósát

Mt 8,14-15; Lk 4,38-39

²⁹ Ezután azonnal kimentek a zsinagógából, és Simon és András házához mentek Jakabbal és Jánossal együtt.

³⁰ Simon anyósa pedig lázasan feküdt, és azonnal szóltak Jézusnak felőle.

³¹ És ő odamenve, megfogta a kezét, és fölemelte, úgyhogy a láz azonnal elhagyta őt, és szolgált nekik. *Jézus sok beteget meggyógyít*

Mt 8,16-17; Lk 4,40-44

³² Estefelé pedig, amikor leszállt a nap, mind őhöz vittek a betegeket és az ördögösöket; ³³ és az egész város összegyűlt az ajtó előtt.

³⁴ És meggyógyított sokakat, akik különféle betegségekben sínylődtek; sok ördögöt kiűzött, és nem hagyta szólni az ördögöket, mivelhogy őt ismerték.

Jézus prédikál Galileában

³⁵ Kora reggel pedig, még szürkületkor, fölkel, kiment, és elment egy puszta helyre, és ott imádkozott.

³⁶ Simon pedig és a vele lévők utána siettek;

³⁷ és amikor megtalálták őt, ezt mondták neki: „Mindenki téged keres.”

³⁸ Ő pedig ezt mondta nekik: „Menjünk a közeli városokba, hogy ott is prédikáljak, mert azért jöttem.”

³⁹ És prédikált a zsinagógákban, egész Galileában, és ördögöket űzött ki.

Jézus meggyógyít egy leprást

Mt 8,1-4; Lk 5,12-16

⁴⁰ És jött hozzá egy bélpoklos, kérve és leborulva előtte, ezt mondta neki: „Ha akarod, megtisztíthatsz engem.”

⁴¹⁹ Jézus pedig könyörületességre indulva, kezét kinyújtva megérintette őt, és mondta neki: „Akarom, tisztulj meg.”

⁴² És amint ezt mondta, azonnal eltávozott tőle a poklosság, és megtisztult.

⁴³ És erősen megfenyegetve, azonnal elküldte őt,

⁴⁴ és mondta neki: „Vigyázz, hogy senkinek semmit ne szólj, hanem eredj el, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel a te tisztulásodért, amit Mózes parancsolt, bizonyságul nékik!”

⁴⁵ Az pedig kiment, és elkezdte mindenfelé beszélni, és terjeszteni az esetet, annyira, hogy nyilvánosan immár be sem mehetett Jézus a

¹⁹ Napok múlva pedig ismét bement Kapernaumba, és elterjedt a híre, hogy otthon van.

városba, hanem kinn a puszta helyeken volt, és oda mentek hozzá mindenfelől.

2

Jézus meggyógyítja a gutaütöttet

Mt 9,1-8; Lk 5,17-26

2:2

2:12

² Erre olyan sokan gyülekeztek össze, hogy még az ajtó előtt sem fértek el; ő pedig hirdette nekik az igét.

³ És odajöttek hozzá egy gutaütöttet hozva, akit négyen vittek.

⁴ Mivel a sokaság miatt nem férkőzhettek hozzá, megbontották annak a háznak fedelét, ahol ő volt, és rést törve, leeresztették az ágyat, amelyben a gutaütött feküdt.

⁵ Jézus pedig azoknak hitét látva, ezt mondta a gutaütöttnek: „Fiam, megbocsáttattak néked a te bűneid.”

⁶ Néhányan az írástudók közül ott ültek, és szívükben így okoskodtak:

⁷ „Hogyan lehet, hogy ez ilyen káromlásokat szól? Ki bocsáthatja meg a bűnöket, ha nem egyedül az Isten?”

⁸ És Jézus azonnal észrevette lelkével, hogy

azok magukban így okoskodnak, és mondta nékik: „Miért gondoljátok ezeket a ti szívetekben?

⁹ Mi könnyebb, azt mondanom a gutaütöttek: Megbocsáttattak néked a te bűneid, vagy ezt mondanom: Kelj fel, vedd fel a nyoszolyádat, és járj?

¹⁰ Hogy pedig megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma e földön a bűnöket megbocsátani – ezt mondta a gutaütöttek:

¹¹ Mondom néked, kelj föl, vedd fel a nyoszolyádat, és eredj haza.“

¹² Az pedig azonnal fölkelt és felvéve nyoszolyáját, kiment mindenkinek szeme láttára; úgyhogy mindenki elálméklodott, és

dicsőítette az Istent, ezt mondván: „Soha sem láttunk ilyet!”

Jézus elhívja Lévit

Mt 9,9-13; Lk 5,27-32

¹³ És ismét kiment a tenger mellé, és az egész sokaság odament hozzá, és ő tanította őket.

¹⁴ És amikor továbbment, meglátta Lévit, az Alfeus fiát, aki a vámszedőhelyen ült, és mondta neki: „Kövess engem.” És ő felkelt, és követte őt.

¹⁵ És történt, hogy amikor Lévi házában asztalhoz ült, a vámszedők és bűnösök is sokan odaültek Jézussal és az ő tanítványaival, mivel sokan voltak, és követték őt.

¹⁶ És amikor látták az írástudók és a farizeusok, hogy együtt eszik a vámszedőkkel és bűnösökkel, mondták a tanítványainak, hogy a vámszedőkkel és a bűnösökkel eszik és iszik.

¹⁷ És amikor ezt hallotta Jézus, ezt mondta nekik: „Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre.”

Jézus tanítása a bűnösökről

Mt 9,14-17; Lk 5,33-39

18 János és a farizeusok tanítványai pedig böjtöltek. Odamentek Jézushoz, és ezt mondták neki: „Mi az oka annak, hogy Jánosnak és a farizeusoknak tanítványai böjtölnek, a te tanítványaid pedig nem böjtölnek?”

2:19

2:26

19 Jézus pedig ezt mondta nekik: „Böjtölhet-e a vőlegény násznépe, amíg velük van a vőlegény? Ameddig a vőlegény velük van, nem böjtölhetnek.

20 De jönnek majd napok, amikor elvételük tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak azokon a napokon.

21 Senki sem varr új posztóból foltot régi ruhára, máskülönben ami azt kitoldaná, még kiszakít belőle, az új a régiből, és még nagyobb szakadás lesz.

22 És senki sem tölt új bort régi tömlőkbe, különben az új bor a tömlőket szétszakítja, a bor is kiömlik, a tömlők is elpusztulnak; hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni.“

Kalásztézés szombatnapon

Mt 12,1-8; Lk 6,1-5

23 És történt, hogy Jézus szombatnapon a vetések közt ment át, és az ő tanítványai mentükben a kalászokat kezdték tépni.

24 Ekkor a farizeusok ezt mondták neki:
„Íme,
miért művelik azt szombatnapon, amit nem
szabad?”

25 Ő pedig ezt mondta nekik: „Soha sem
olvastátok, mit művelt Dávid, amikor szükségét
szenvedett, és megéhezett társaival együtt?

26 Hogyan ment be az Isten házába Abjátár
főpap idején, és ette meg a szent kenyereket,
amelyeket nem szabad megenni csak a
papoknak; és adott a társainak is?”

2:27

MÁRK 3:8

27 És mondta nekik: „A szombat lett az
emberért, nem az ember a szombatért.

28 Tehát az Emberfia a szombatnak is ura.”

3

Jézus szombaton gyógyít

Mt 12,9-14; Lk 6,6-11

1 És ismét bement a zsinagógába. Volt ott egy
sorvadt kezű ember;

2 és lesték őt, hogy meggyógyítja-e
szombatnapon, hogy megvádolhassák.

3 Akkor ezt mondta a megszáradt kezű
embernek: „Állj elő középre.”

⁴ Azoknak pedig ezt mondta: „Szabad-e szombatnapon jót vagy rosszat tenni, lelket menteni vagy kioltani?” De azok hallgattak.

⁵ Ő pedig haragosan nézte őket, bánkódva szívük keménysége miatt; majd ezt mondta az embernek: „Nyújtsd ki a kezedet.” Erre kinyújtotta, és meggyógyult a keze, és ép lett, mint a másik.

⁶ Akkor a farizeusok kimenve, a Heródes-pártiakkal mindjárt tanácsot tartottak ellene, hogy elveszítsék őt.

Jézus sok beteget gyógyít a tenger mellett

Mt 4,23-25; Lk 6,17-19

⁷ Jézus pedig elment tanítványaival a tenger mellé, ahová nagy sokaság követte őt Galileából és Júdeából

⁸ Jeruzsálemből és Idumeából és a Jordánon túlról. A Tírusz és a Szidón környékiek is,

3:9

3:19

amikor hallották, hogy miket tett, nagy sokasággal ment hozzá.

⁹ Jézus pedig mondta tanítványainak, hogy egy kis hajót tartsanak számára készen a sokaság miatt, hogy ne szorongassák őt.

¹⁰ Mert sokakat meggyógyított, úgyhogy

akiknek valami bajuk volt, reá rohantak, hogy megérinthessek őt.

¹¹ A tisztátalan lelkek is, amikor meglátták őt, leborultak előtte, és így kiáltottak: „Te vagy az Istennek a Fia.”

¹² Ő pedig erősen megfenyegette őket, nehogy felfedjék kilétét.

A tizenkét tanítvány elhívása

Mt 10,1-4; Lk 6,13-16

¹³ Azután felment a hegyre, és magához szólította, akiket akart; és azok odamentek hozzá.

¹⁴ És kiválasztott tizenkettőt, hogy vele legyenek, és hogy kiküldje őket prédikálni,

¹⁵ és hatalmuk legyen a betegeket gyógyítani és az ördögöket kiűzni:

¹⁶ Simont, akinek a Péter nevet adta;

¹⁷ és Jakabot, a Zebedeus fiát és Jánost, a Jakab testvérét, és a Boanerges nevet adta nekik, amely azt jelenti: mennydörgés fiai;

¹⁸ továbbá Andrást és Fülöpöt, Bertalant és Mátét, Tamást és Jakabot, az Alfeus fiát, Taddeust és a kananeai Simont ¹⁹ és Iskáriótes Júdást, aki el is árulta őt.

Jézus rokonainak a szándéka

²⁰ Azután hazatértek. És ismét egybegyűlt a sokaság, annyira, hogy még enni sem tudtak emiatt.

²¹ Amint az övéi ezt meghallották, eljöttek, hogy megfoggják, mert azt mondták, hogy magán kívül van.

Jézust Belzebub szövetségesének mondják

Mt 9,34; 12,22-32; Lk 11,14-22; 12,10

²² Az írástudók pedig, akik Jeruzsálemből jöttek le, azt mondták, hogy Belzebub van vele, és az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket.

²³ Ő pedig magához hívta őket, és példázatokban mondta nekik: „Sátán hogyan tud Sátánt kiűzni?

²⁴ És ha egy ország önmagával meghasonlik, nem maradhat meg az az ország.

²⁵ És ha egy ház önmagával meghasonlik, nem maradhat meg az a ház.

²⁶ És ha a Sátán önmaga ellen támadt, és meghasonlott, nem maradhat meg, hanem vége van.

²⁷ Nem rabolhatja el senki az erősek kincseit, bemenve annak házába, ha csak előbb

az erőset meg nem kötözi, és azután rabolja ki annak házáat.

²⁸ Bizony mondom néktek, hogy minden bűn megbocsáttatik az emberek fiainak, még a káromlások is mind, amelyekkel káromlanak:

²⁹ De aki a Szentlélek ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha, hanem örök kárhozatra méltó.“

3:30

MÁRK 4:4

³⁰ Ugyanis ezt mondták: „Tisztátalan lélek van benne.“ *Jézus*

igazi rokonai

Mt 12,46-50; Lk 8,19-21

³²⁰ Ekkor megérkeztek testvérei és az ő anyja, és kívül megállva, beküldtek hozzá, és hívták őt.

³²¹ Körülötte pedig sokaság ült, és mondták neki: „Íme, a te anyád és a te testvéreid odakint keresnek téged.“

²⁰ Ismét tanítani kezdett a tenger mellett. És nagy sokaság gyűlt őhozzá, úgyhogy ő a hajóba lépve, a tengeren tartózkodott; az egész sokaság pedig a tenger mellett a földön ült.

²¹ Sokat tanította őket példázatokban, és ezt mondta nékik tanításában:

³²² Ő pedig ezt felelte nekik: „Ki az én anyám, vagy kik az én testvéreim?”

³²³ Azután végignézte köröskörül a körülötte ülőkön, ezt mondta: „Íme, az én anyám és az én testvéreim.

³⁵ Mert aki az Isten akaratát cselekszi, az az én fivérem, nővérem és az én anyám.“

4

A magvető

Mt 13,1-11.13-15.18-23; Lk 8,4-15

4:5

4:15

⁵ Némely pedig a köves helyre esett, ahol nem sok földje volt, és hamar kikelt, mivel nem volt mélyen a földben.

⁶ Mikor pedig fölkelt a nap, megégett, és mivel nem volt gyökere, elszáradt.

⁷ Némely pedig a tövisek közé esett, és a tövisek megnőttek, megfojtották azt, és így nem adott gyümölcsöt.

²² „Halljátok: Íme, a magvető kiment vetni.

²³ És történt vetés közben, hogy némely mag az út mellé esett, és eljöttek az égi madarak, és megették azt.

⁸ Némely pedig a jó földbe esett; és növekedő és bővölködő gyümölcsöt adott, és némely harmincannyit, némely hatvanannyit, némely pedig százannyit hozott.“

⁹ Majd ezt mondta nekik: „Akinek van füle a hallásra, hallja.“

¹⁰ Mikor pedig egyedül volt, megkérdezték őt a körülötte lévők a tizenkettővel együtt a példázat felől.

¹¹ Ő pedig ezt mondta nekik: „Nektek megadatott, hogy az Isten országának titkát tudjátok, de a kívül levőknek minden példázatokban adatik; ¹² hogy

»nézván nézzenek, és ne lássanak; és hallván halljanak, és ne értsenek, hogy soha meg ne térjenek, és bűneik meg ne bocsáttassanak.«“

¹³ És mondta nekik: „Nem értitek ezt a példázatot? Akkor hogyan értitek meg majd a többi példázatot?

¹⁴ A magvető az igét hinti.

¹⁵ Az útfélen valók pedig azok, akiknek hintik az igét, de mihelyt hallják, azonnal eljön a Sátán, és elragadja a szívükbe vetett igét.

¹⁶ És hasonlóképen a köves helyre vetettek

azok, akik mihelyt hallják az igét, mindjárt
örömmel fogadják,

¹⁷ de nincsen bennük gyökere, hanem ideig
valók; azután ha nyomorúságot vagy háborúságot
kell szenvedniük az ige miatt, azonnal
megbotránkoznak.

¹⁸ A tövisek közé vetettek pedig azok, akik az
igét hallják,

¹⁹ de a világi gondok, a gazdagság csalárdsága
és egyéb dolgok megkívánása közbejönnek,
elfojtják az igét, és gyümölcstelen lesz.

²⁰ A jó földbe vetettek pedig azok, akik
hallják az igét, befogadják, és gyümölcsöt
teremnek, némely harmincannyit, némely
hatvanannyit, némely százannyit.“

A lámpás és a mérték

*Mt 5,15; 10,26; 7,2; 25,29; Lk 8,16-18; 11,33; 6,38;
19,26; 12,2*

²¹ Ezután ezt mondta nékik: „Vajon azért
veszik-e elő a gyertyát, hogy véka alá tegyék,
vagy az ágy alá? Nem azért, hogy a
gyertyatartóba tegyék?

²² Mert nincs semmi rejtett dolog, ami ki ne
derülne, és semmi titok, ami nyilvánosságra ne
kerülne.

²³ Ha valakinek van füle a hallásra, hallja.“

²⁴ Ezt is mondta nekik: „Megjegyezzétek, amit hallotok: Amilyen mértékkal mérték, olyannal mérnek nektek, sőt ráadást is adnak, akik halljátok.

4:25

4:34

²⁵ Mert akinek van, annak adatik, és akinek nincs, attól az is elvétetik, amiye van.“ *A magától növekedő vetés*

²⁶ És mondta Jézus: „Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember beveti a magot a földbe,

²⁷ azután alszik és fölkel, éjjel és nappal: a mag pedig kihajt és felnő, ő maga sem tudja, miképpen.

²⁸ Mert magától terem a föld, először fűvet, azután kalászt, azután teljes búzát a kalászbán.

²⁹ Mihelyt pedig a gabona arra való, azonnal sarlót ereszt reá, mert az aratás elérkezett.“

A mustármag

Mt 13,31-32.34; Lk 13,18-19

³⁰ Majd ezt mondta: „Mihez hasonlítsuk az Isten országát? Vagy milyen példázatba foglaljuk azt?

³¹ A mustármaghoz, amely amikor a földbe elvetik, minden földi magnál kisebb,

³² és amikor elvetették, felnő, és minden

veteménynél nagyobb lesz, és nagy ágakat hajt, úgyhogy árnyéka alatt fészket rakhatnak az égi madarak.“

³³ És sok ilyen példázatban hirdette nékik az igét, úgy, amint megérthették.

³⁴ Példázat nélkül pedig nem szólt nekik; maguk közt azonban a tanítványoknak mindent megmagyarázott.

Jézus lecsendesíti a tengert Mt

8,23-27; Lk 8,22-25

4:35

MÁRK 5:2

³⁵ Azután ezt mondta nékik ugyanazon a napon, amint este lett: „Menjünk át a túlsó partra.“

³⁶ Elbocsátották tehát a sokaságot, elvitték őt, úgy, amint éppen a hajóban volt; de más hajók is voltak vele.

³⁷ Akkor nagy szélvihar támadt, a hullámok pedig becsaptak a hajóba, annyira, hogy már-már megtelt.

³⁸ Ő pedig a hajó hátulsó részében a vánkoson aludt. Ekkor fölkeltek őt, és ezt mondták neki: „Mester, nem törődsz vele, hogy elveszünk?“

³⁹ És felkelve megdorgálta a szelet, és mondta a tengernek: „Hallgass, némulj el!“ És elállt a szél, és nagy csendesség lett.

⁴⁰ Akkor ezt mondta nekik: „Miért vagytok ilyen félénkek? Miért nincsen hitetek?”

⁴¹ És nagy félelem fogta el őket, és ezt mondták egymásnak: „Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind a tenger engedelmeskedik néki?”

5

Jézus meggyógyítja a gadarai ördögöset

Mt 8,28-34; Lk 8,26-39

¹ És elmentek a tenger túlsó partjára, a gadaraiak földjére.

² És amint a hajóból kiszállt, azonnal elébe ment egy ember a sírboltokból, akiben tisztátalan lélek volt,

5:3

5:13

³ akinek lakása a sírboltokban volt, és már láncokkal sem bírta őt senki megkötözni.

⁴ Mert már sokszor megkötözték őt béklyókkal és láncokkal, de ő a láncokat szétszaggatta, és a béklyókat összetörte, és senki sem tudta őt megfékezni.

⁵ Éjjel és nappal mindig a hegyeken és a sírboltokban volt, kiáltozott, és magát kövekkel vagdosta.

⁶ Mikor pedig Jézust távolról meglátta, odafutott, és elébe borult,

⁷ és fennhangon kiáltva mondta: „Mi közöm neked hozzád, Jézus, a magasságos Istennek Fia? Az Istenre kényszerítelek, ne kínozz engem.“

⁸ (Ugyanis Jézus ezt mondta neki: „Eredj ki, tisztátalan lélek, ebből az emberből.“) ⁹ És ezt kérdezte tőle: „Mi a neved?“ Az így felelt: „Légió a nevem, mert sokan vagyunk.“

¹⁰ És igen kérte őt, hogy ne küldje el őket arról a vidékről.

¹¹ Ott a hegynél pedig volt egy nagy disznónyáj, amely legelt.

¹² És az ördögök kérték őt mindnyájan, ezt mondván: „Küldj minket a disznókba, hogy azokba menjünk be.“

¹³ És Jézus azonnal megengedte nekik. A tisztátalan lelkek pedig kijöttek, bementek a disznókba, és a nyáj a meredekről, mintegy kétezren, a tengerbe rohant, és belefulladt a tengerbe.

5:14

MÁRK 5:23

¹⁴ Akik pedig őrizték a disznókat, elfutottak, és hírt vittek a városba és a falvakba. Erre kimentek az emberek, hogy lássák, mi az, ami történt.

¹⁵ És odamentek Jézushoz, és látták, hogy az

ördögös, akiben a légió volt, ott ül, fel van öltözködve, és eszénél van, és félelem fogta el őket.

¹⁶ Akik pedig látták, elbeszélték nekik, hogy mi történt az ördögössel és a disznókkal.

¹⁷ És kezdték kérni őt, hogy távozzék el az ő határukból.

¹⁸ Mikor pedig a hajóba szállott, a volt ördögös kérte őt, hogy vele maradhasson.

¹⁹ De Jézus nem engedte meg neki, hanem ezt mondta: „Eredj haza a tiedhez, és vidd hírül nekik, mily nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és mint könyörült rajtad.”

²⁰ El is ment, és hirdetni kezdte a Tízvárosban, mily nagy dolgot cselekedett vele Jézus; és mindnyájan csodálkoztak. *Jairus leányának feltámasztása. A vérfolyásos asszony meggyógyítása*

Mt 9,18-26; Lk 8,40-56

²¹ Amikor Jézus ismét átkelt a hajón a túlsó partra, nagy sokaság gyűlt hozzá; és ő a tenger mellett maradt.

²² Íme, eljött a zsinagógai előjárók egyike, név szerint Jairus, aki meglátva őt, lábai elé borult,

²³ és esedezve kérte: „Az én leánykám halálán van, jöjj, tedd reá kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen.”

²⁴ El is ment vele, és nagy sokaság követte őt, és ott tolongott körülötte.

²⁵ Egy asszony pedig, aki tizenkét év óta vérfolyásos volt,

²⁶ és sok orvostól sokat szenvedett, és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett;

²⁷ amikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, megérintette annak ruháját

²⁸ mert ezt mondta: „Ha csak ruháit érinthetem is meg, meggyógyulok.“

²⁹ És vérének forrása azonnal kiszáradt, és megérezte testében, hogy kigyógyult bajából.

³⁰ Jézus pedig azonnal észrevette magán, hogy isteni erő áradott ki belőle, megfordult a sokaságban, és ezt mondta: „Kicsoda érintette meg az én ruháimat?“

³¹ És mondták neki az ő tanítványai: „Látod, hogy a sokaság szorít össze téged, és azt kérdezed: Kicsoda érintett meg engem?“

³² És körülnézett, hogy lássa azt, aki ezt cselekedte.

³³ Az asszony pedig tudva, hogy mi történt vele, félve és remegve ment oda, és elé borult, és elmondott neki mindent igazán.

34 Ő pedig ezt mondta neki: „Leányom, a te hited megtartott téged. Eredj el békével, és gyógyulj meg a te bajodból.”

35 Még beszélt Jézus, amikor odajöttek a zsinagóga előljárójától, ezt mondván: „Leányod meghalt; miért fárasztod tovább a Mestert?”

5:36

MÁRK 6:1

36 Jézus pedig, amint hallotta, a beszédet, amit mondtak, azonnal mondta a zsinagógai előljárónak: „Ne félj, csak higgy!”

37 És senkinek sem engedte, hogy vele menjen, csak Péternek, Jakabnak és Jánosnak, a Jakab testvérének.

38 És odament a zsinagógai előljáró házához, és látta a zűrzavart, a sok siránkozót és jajgatót,

39 és bemenve, ezt mondta nekik: „Miért zavarogtok és sírtok? A gyermek nem halt meg, hanem alszik.”

40 Erre kinevették őt.

Ő pedig mindenkit kiküldve, maga mellé vette a gyermeknek atyját, anyját és a vele levőket, és bement oda, ahol a gyermek feküdt.

41 Majd megfogva a gyermeknek kezét, ezt mondta neki: „Talitha, kúmi!” – ami

megmagyarázva azt jelenti: „Leányka, néked mondom, kelj föl!”

⁴² És a leányka azonnal fölkelte és járt, mert tizenkét esztendő volt. Azok pedig nagy csodálkozással elámultak.

⁴³ Ő pedig erősen megparancsolta nekik, hogy ezt senki meg ne tudja. És mondta, hogy adjanak enni neki.

6

Jézus Názáretben

Mt 13,53-58; Lk 4,16-30; Jn 4,44; 6,42

¹ Akkor Jézus elment onnan, és a hazájába ment, és követték őt a tanítványai.

6:2

6:11

² És amint eljött a szombat, tanítani kezdett a zsinagógában. Sokan, akik őt hallották, elálmélkodtak, ezt mondván: „Honnan veszi ezeket? És milyen bölcsesség az, ami neki adatott, hogy ilyen csodák is történnek általa?”

³ Talán nem ez az ácsmester, Máriának fia, Jakabnak, Józsefnek, Júdásnak és Simonnak testvére? És nincsenek-e itt közöttünk az ő nőtestvérei is?” És megbotránkoztak őbenne.

⁴ Jézus pedig ezt mondta nekik: „A profétának csak a maga házában, a rokonai között és a saját házában nincs tisztessége.“

⁵ Nem is tehetett ott semmi csodát, csak néhány beteget gyógyított meg, rájuk téve kezeit.

⁶ És csodálkozott azoknak hitetlenségén.

Jézus kiküldi tanítványait

Mt 10,5-16; Lk 9,1-6; 10,1-12

Aztán körbejárta a falvakat, és tanított.

⁷ Majd magához szólította a tizenkettőt, és kezdte őket kiküldeni kettesével, és hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkeken,

⁸ és megparancsolta nekik, hogy az útra semmit ne vigyenek egy boton kívül, se táskát, se kenyeret, se pénzt az övükben;

⁹ hanem kössenek sarut, de két ruhát ne öltsenek magukra.

¹⁰ És ezt mondta nekik: „Ahol valamelyik házba bementek, maradjatok ott mindaddig, amíg tovább nem mentek onnan.

¹¹ Akik pedig nem fogadnak be titeket, és nem is hallgatnak rátok, onnan kimenve, verjétek le

6:12 6:20 a port is lábaitokról, bizonyságul ellenük. Bizony mondom néktek: Sodomának vagy Gomorának tűrhetőbb lesz a dolga az ítélet napján, mint annak a városnak.“

12 Elmentek tehát, és prédikálták, hogy térjenek meg;

13 és sok ördögöt űztek ki, és olajjal sok beteget megkentek és meggyógyítottak.

Keresztelő János halála

Mt 14,1-12; Lk 9,7-9; 3,19-20

14 És meghallotta ezeket Heródes király (mert közismert lett az ő neve), és ezt mondta: „Keresztelő János támadt fel a halálból, és azért működnek benne ezek az erők.“

15 Némelyek azt mondták, hogy Illés ő; mások meg azt mondták, hogy próféta, vagy olyan, mint egy a próféták közül.

16 Heródes pedig mikor meghallotta ezeket, ezt mondta: „Akinék én fejét vétettem, az a János ez; ő támadt fel a halálból.“

17 Mert maga Heródes fogatta el és vettette börtönbe Jánost, Heródiás miatt, Fülöpnek, az ő testvérének felesége kedvéért, mivelhogy azt vette feleségül.

18 Mert János azt mondta Heródesnek: „Nem szabad neked a testvéred feleségével élned.“

19 Heródiás pedig ólálkodott utána, és meg

akarta őt ölni, de nem tehette,

²⁰ mert Heródes félt Jánostól, mert igaz és szent embernek ismerte, és oltalmába vette őt; és ráhallgatva, sok dologban követte, és örömet hallgatta őt.

6:21

6:29

²¹ De egy alkalmas nap jöttével, mikor Heródes születése ünnepén nagyjainak, vezéreinek és Galilea előkelő embereinek lakomát adott,

²² ennek a Heródiásnak a leánya bement és táncolt. Megtetszett Heródesnek és a vendégeknek.

A király ezt mondta a leánynak: „Kérj tőlem, amit akarsz, és megadom neked.”

²³ És megesküdött neki: „Bármit kérsz tőlem, megadom neked, még ha országom felét is.”

²⁴ Ő pedig kiment és megkérdezte anyjától: „Mit kérjek?” Az pedig ezt mondta: „A Keresztelő János fejét.”

²⁵ És a királyhoz nagy sietve azonnal bement, és kérte őt: „Akarom, hogy mindjárt add ide nékem Keresztelő János fejét egy tálon.”

²⁶ A király pedig, noha igen megszorodott, esküje és a vendégek miatt nem akarta őt elutasítani.

²⁷ És azonnal hóhért küldött a király, és megparancsolta, hogy hozzák el annak fejét.

28 Az pedig elment, és fejét vette neki a börtönben, és elhozta a fejét egy tálon, és odaadta a leánynak; a leány pedig az anyjának adta oda.

29 A tanítványai pedig, amikor ezt meghallották, eljöttek, és elvitték a testét, és sírba helyezték.

Az ötezer ember megvendégelése Mt

14,13-21; Lk 9,10-17; Jn 6,1-15

6:30

6:38

30 Az apostolok visszatértek Jézushoz, és elbeszéltek neki mindent, azt is, amiket cselekedtek, azt is, amiket tanítottak.

31 Ő pedig mondta nekik: „Gyertek velem, csupán ti magatok, valamilyen pusztára, és pihenjete meg egy kevéssé.” Mert sokan voltak a járókelők, és még evésre sem volt alkalmas idejük.

32 És elmentek hajón egy pusztára, csupán ő maguk.

33 A sokaság pedig meglátta őket, amint mentek, és sokan felismerték őt; és minden városból egybefutottak oda, és megelőzték őket, és odagyülekeztek hozzá.

34 És kimenve Jézus, nagy sokaságot látott, és

megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélkül való juhok. És kezdte őket sok mindenre tanítani.

³⁵ Mikor pedig immár az idő későre járt, hozzámenva a tanítványai, ezt mondták: „Pusztá ez a hely, és immár az idő későre jár:

³⁶ Bocsásd el őket, hogy elmenve a környező majorokba és falvakba, vegyenek maguknak kenyeret; mert nincs mit enniük.“

³⁷ Ő pedig azt felelte nekik: „Adjatok nekik ti enni.“ Mire ők ezt mondták neki: „Elmenjünk és vegyünk kétszáz pénz árú kenyeret, hogy enni adjunk nekik?“

³⁸ Ő pedig ezt mondta nekik: „Hány kenyereketek van? Menjetek és nézzétek meg.“ Amikor megtudták, ezt mondták: „Öt, és két halunk.“

6:39

6:49

³⁹ Ekkor megparancsolta nekik, hogy ültessenek le mindenkit csoportonként a zöld pázsitra.

⁴⁰ Letelepédtek tehát szakaszonként, százasával és ötvenesével.

⁴¹ Ő pedig vette az öt kenyeret és a két halat, és az égre tekintve, hálákat adott, és megszegte a kenyereket, és adta tanítványainak, hogy tegyék

azok elé; és a két halat is elosztotta mindnyájuk között.

⁴² Mindnyájan ettek, és jóllaktak;

⁴³ és felszedték a kenyérből és a halakból a maradékot, tizenkét tele kosárral.

⁴⁴ Akik pedig a kenyerekből ettek, mintegy ötezren voltak férfiak.

Jézus a tengeren jár

Mt 14,22-33; Jn 6,16-21

⁴⁵ Ekkor azonnal arra kényszerítette tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át előre a túlsó partra Betsaida felé, amíg ő a sokaságot elbocsátja.

⁴⁶ Miután pedig elbocsátotta őket, fölment a hegyre imádkozni.

⁴⁷ Mikor beesteledett, a hajó a tenger közepén volt, ő pedig egymaga a szárazon.

⁴⁸ És látta őket, amint az evezéssel vesződnék, mert a szél velük szembe fújt; és az éj negyedik szakában hozzájuk ment a tengeren járva, és el akart haladni mellettük.

⁴⁹ Azok pedig látva őt a tengeren járni, kísértetnek vélték, és felkiáltottak;

⁵⁰ mert mindnyájan látták őt, és megrémültek.

De ő azonnal megszólította őket, és mondta nekik: „Bízzatok, én vagyok, ne féljetek.”

⁵²⁴ Ekkor beszállt hozzájuk a hajóba, és elállt a szél, ők pedig szerfölött álmélkodtak és csodálkoztak magukban,

⁵²⁵ mert nem okultak a kenyerekből, mivel a szívük meg volt keményedve.

Jézus sok beteget meggyógyít

Mt 14,34-36

⁵³ Ezután átkelve a túlsó partra, eljutottak Genezáret földjére, és kikötöttek.

⁵⁴ De mihelyt kiszálltak a hajóból, azonnal megismerték őt,

⁵⁵ és befutva az egész környéket, kezdték a betegeket az ágyakon ide-oda hordozni, amerre hallották, hogy ő ott van.

⁵⁶ És ahová csak bement, falvakba, városokba vagy majorokba, a betegeket letették a piacokon, és kérték őt, hogy legalább a ruhája szegélyét

²⁴ És köréje gyűltek a farizeusok, és némelyek az írástudók közül, akik Jeruzsálemből jöttek.

²⁵ És látva, hogy az ő tanítványai közül némelyek közönséges, azaz mosdatlan kézzel esznek kenyeret, panaszkodtak miatta.

érintessék, és valahányan csak megérintették,
meggyógyultak.

7

Jézus tanítása a tisztaságról

Mt 15,10-20

7:3

7:11

³ Mert a farizeusok és a zsidók mind, a
régiek rendelkezését követve, nem esznek, míg
kezüket erősen meg nem megmossák;

⁴ és piacról jőve sem esznek, ha meg nem
mosakodnak; és sok más egyéb is van, aminek
megtartását átvették, mint poharaknak,
korsóknak, rézedényeknek és nyoszolyáknak
megmosását.

⁵ Azután megkérdezték őt a farizeusok és az
írastudók: „Mi az oka, hogy a te tanítványaid nem
járnak a régiek rendelkezése szerint, hanem
mosdatlan kézzel esznek kenyeret?”

⁶ Ő pedig ezt felelte nekik: „Találónan
jövendőlt felőletek, képmutatók felől Ézsaiás próféta,
amint meg van írva:

»Ez a nép ajkaival tisztel engem, a
szívük pedig távol van tőlem.

⁷ Pedig hiába tisztelnek engem, ha olyan
tudományokat tanítanak, amelyek embereknek

parancsolatai.« ⁸ Mert az Isten parancsolatát elhagyva, az emberek rendelését tartjátok meg, korsóknak és poharaknak mosását; és sok egyéb efféléket is cselekesztek.“

⁹ És ezt mondta nekik: „Az Isten parancsolatát szépen félreteszitek azért, hogy a magatok rendelését tartsátok meg.

¹⁰ Mert Mózes azt mondta: »Tiszteld atyádat és anyádat«, és »aki atyját vagy anyját szidalmazza, halállal haljon meg.«

¹¹ Ti pedig azt mondjátok: Ha valaki ezt mondja atyjának vagy anyjának: Korbán,

7:12

MÁRK 7:22

vagyis templomi ajándék az, amivel megsegíthetnék,

¹² akkor már nem engeditek, hogy az atyjával vagy anyjával valami jót tegyen,

¹³ és így eltörlitek az Isten beszédét a ti rendeléseetekkel, amelyet rendeltetek; és sok effélét is cselekesztek.“

¹⁴ És magához szólítva az egész sokaságot, ezt mondta nekik: „Hallgassatok reám mindnyájan, és értsétek meg:

¹⁵ Nincs semmi ami az emberen kívül van, és belébemenve, megfertőzhetné őt, hanem amik belőle kijönnek, azok fertőzik meg az embert.

16 Ha valakinek van füle a hallásra, hallja.“

17 És mikor a sokaság közül bement a házba, megkérdézték őt tanítványai a példázat felől.

18 És ezt mondta nekik: „Ti is ennyire tudatlanok vagytok? Nem értitek, hogy ami kívülről megy az emberbe, semmi sem fertőzheti meg őt?

19 Mert nem a szívébe megy be, hanem a gyomrába, és az árnyékszékbe kerül.“ Így nyilvánított Jézus tisztának minden eledelt.

20 És ezt mondta: „Amik belőle kijönnek, azok fertőzik meg az embert.

21 Mert onnan belülről, az emberek szívéből származnak a gonosz gondolatok, házasságtörések, paráznaságok, gyilkosságok,

22 lopások, telhetetlenségek, gonoszságok, álnokság, szemérmertlenség, gonosz szem, káromlás, kevélység, bolondság:

7:23

7:32

23 Mindezek a gonoszságok belülről jönnek ki, és megfertőzik az embert.“

A pogány asszony hite

Mt 15,21-28

24 És onnan fölkelve, elment Tírusz és Szidón

határaiba; és bement egy házba, mert nem akarta, hogy valaki észrevegye. De nem titkolhatta el magát.

²⁵ Mert egy asszony, akinek leányában tisztátalan lélek volt, hallott felőle, eljött, és lábaihoz borult.

²⁶ Ez az asszony pedig pogány volt, sziroföníciai származású, és kérte őt, hogy űzze ki a leányából az ördögöt.

²⁷ Jézus pedig ezt mondta neki: „Engedd, hogy először a gyermekek lakjanak jól. Mert nem jó a gyermekek kenyerét elvenni és az ebeknek vetni.“

²⁸ Az pedig így felelt neki: „Úgy van, Uram, de hiszen az ebek is esznek az asztal alatt a gyermekek morzsáiból.“

²⁹ Erre ezt mondta neki: „Ezért a beszédért eredj el, az ördög kiment a leányodból.“

³⁰ És hazamenve, úgy találta, hogy az ördög már kiment belőle, a leány pedig az ágyon feküdt.

A süketnéma meggyógyítása

Mt 15,29-31

³¹ Aztán ismét kimenve Tírusz és Szidón határaiból, a Galileai-tengerhez ment, a Tízváros határain át.

³² És hoztak hozzá egy nehezen beszélő siketet, és kérték őt, hogy tegye reá kezét.

³²⁷ Ő pedig, mikor kivitte azt egymagában a sokaságból, ujját fülébe dugta, és ujjára köpve megérintette a nyelvét,

³²⁸ föltekintett az égre, fohászkodott, és ezt mondta neki: „Effata“, azaz: „nyílj meg!“

³²⁹ És azonnal megnyíltak fülei, és nyelvének kötele is megoldódott, és helyesen beszélt.

³⁶ És megparancsolta nekik, hogy senkinek se mondják el; de mennél inkább tiltotta, annál inkább híresztelték,

²⁶ „Szánakozom e sokaságon, mert immár harmadik napja, hogy velem vannak, és nincs mit enniük;

²⁷ és ha éhen bocsátom haza őket, kidőlnék az úton, mert némelyek közülük messziről jöttek.“

²⁸ A tanítványai pedig ezt felelték neki: „Honnan laktathatná jól ezeket valaki kenyérrel itt e pusztában?“

²⁹ És megkérdezte őket: „Hány kenyereitek van?“ Azok pedig mondták: „Hét.“

³⁷ és szerfelett álmélkodtak, és ezt mondták:
„Mindent jól cselekedett; a siketeket is hallókká teszi, a némákat is beszélőkké.”

8

Négyezer ember megvendégelése

Mt 15,32-39

¹ Azokban a napokban, mivel ismét fölötte nagy volt a sokaság, és nem volt mit enniük, magához szólította Jézus a tanítványait, és mondta nekik:

8:6

8:15

⁶ Akkor megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földre. És vette a hét kenyeret, és hálákat adva, megszegte, és adta az ő tanítványainak, hogy tegyék eléjük. És a sokaság elé tették.

⁷ Volt egy kevés haluk is. És hálákat adva azt mondta, hogy tegyék eléjük azokat is.

⁸ Ettek azért, és jóllaktak; és fölszedték a maradék darabokat, hét kosárral.

⁹ Akik pedig ettek mintegy négyezren voltak. Ezután elbocsátotta őket.

¹⁰ És azonnal hajóba szállt tanítványaival, és elment Dalmanuta vidékére.

*A farizeusok jelt kívánnak**Mt 16,1-12; Lk 11,16.29; 12,1; Mt 12,38-39*

¹¹ Kijöttek hozzá a farizeusok, és kezdték őt faggatni, mennyei jelt kívánva tőle, hogy kísértsék őt.

¹² Ő pedig lelkében felfohászkodva, ezt mondta: „Miért kíván jelt ez a nemzetség? Bizony mondom nektek: Nem adatik jel ennek a nemzetségnek.“

¹³ És otthagya őket, ismét hajóba szállt, és a túlsó partra ment.

Őrizkedjete a farizeusok kovászatól és a Heródes kovászatól!

¹⁴ De elfelejtettek kenyeret vinni, és egy kenyérnél nem volt velük több a hajóban.

¹⁵ És Jézus figyelmeztette őket, mondván: „Vigyázzatok, őrizkedjete a farizeusok kovászatól és a Heródes kovászatól!“

8:16

MÁRK 8:26

¹⁶ Ekkor egymás között tanakodtak, hogy nincs kenyérünk.

¹⁷ Jézus pedig észrevette ezt, és mondta nekik: „Miért tanakodtok, hogy nincsen kenyereitek? Még most sem látjátok be és nem értitek? Mégis kemény a szívetek?

18 Van szemetek, és nem láttok, és van fületek, és nem hallotok? Nem emlékeztek

19 mikor az öt kenyeret megszegtem az ötezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele?“ Mondták neki: „Tizenkettőt.“

20 „Amikor pedig a hetet a négyezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele?“ Azok pedig mondták: „Hetet.“

21 És mondta nekik Jézus: „Hogy nem értitek hát?“

A bétsaidai vak meggyógyítása

22 Azután Betsaidába ment, és egy vakot vittek hozzá, és kérték őt, hogy érintse meg.

23 Ő pedig megfogta a vaknak kezét, kivezette őt a falun kívül, és a szemeibe köpve és kezeit reátéve, megkérdezte őt, vajon lát-e valamit.

24 Az pedig föltekintve mondta: „Látom az embereket, mint valami járkáló fákat.“

25 Azután kezeit ismét rátette annak szemeire, ő pedig feltekintett vele, és meggyógyult, és messze és világosan látott mindent.

26 És hazaküldte, mondván: „Se a faluba be ne menj, se senkinek el ne mondd a faluban.“

Péter vallástétele

Mt 16,13-20; Lk 9,18-21

²⁷ És elment Jézus tanítványaival együtt Cézárea Filippi falvaiba. Útközben megkérdezte tanítványaitól: „Kinek mondanak engem az emberek?”

²⁸ Ők pedig így feleltek: „Keresztelő Jánosnak, némelyek Illésnek, ismét némelyek pedig egynek a próféták közül.”

²⁹ Ő pedig ezt kérdezte tőlük: „Hát ti kinek mondtok engem?” Péter így felelt neki: „Te vagy a Krisztus.”

³⁰ És rájuk parancsolt, hogy senkinek se szóljanak felőle.

Jézus először szól nyíltan haláláról és feltámadásáról Mt 16,21-23; Lk 9,22

³¹ És tanítani kezdte őket, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie, megvettetnie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletnie, és harmadnapra fel kell támadnia.

³² És ezt nyíltan mondta. Péter pedig magához vonva őt, dorgálni kezdte.

³³ Ő azonban megfordulva tanítványaira tekintett, megfeddte Pétert, és ezt mondta: „Távozz tőlem, Sátán, mert nem az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra gondolsz.”

*Jézus követése**Mt 16,24-28; Lk 9,23-26*

³⁴ A sokaságot pedig az ő tanítványaival együtt magához szólítva, ezt mondta nekik: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg

8:35

MÁRK 9:4

magát, vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem.

³⁵ Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt, aki pedig elveszti az ő életét énérettem és az evangéliumért, az megtalálja azt.

³⁶ Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?

³⁷ Avagy mit adhat az ember váltságul az ő lelkéért?

³⁸ Mert aki szégyell engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzetség között, az Emberfia is szégyellni fogja azt, mikor eljön az ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.“

9

¹ Azután mondta nékik: „Bizony mondom néktek, hogy vannak némelyek az itt állók között, a kik nem kóstonak addig halált, amíg meg nem látják, hogy az Isten országa eljött hatalommal.“

Jézus megdicsőülése

Mt 17,1-13; Lk 9,28-36

² És hat nap múlva magához vette Jézus Pétert, Jakabot és Jánost, és felvitte csupán őket magukban egy magas hegyre. És elváltozott előttük.

³ Ruhája fényes lett, és olyan fehér, mint a hó, amihez hasonlót a ruhafestő e földön nem fehéríthet.

⁴ És megjelent nekik Mózes Illéssel együtt, és beszéltek Jézussal.

9:5

9:14

⁵ Péter pedig megszólalt, és ezt mondta Jézusnak: „Mester, jó nekünk itt lenni, csináljunk azért három hajlékot, neked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet.”

⁶ De nem tudta mit beszél, mivel megrémültek,

⁷ és felhő támadt, mely beárnyékolta őket, és a felhőből szózat jött: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok.”

⁸ És mikor nagyon hirtelen körültekintettek, senkit sem láttak maguk körül, egyedül Jézust.

⁹ Mikor pedig a hegyről szálltak, megparancsolta nekik, hogy senkinek se beszéljék el, amit láttak, csak amikor az Emberfia a halálból feltámad.

¹⁰ És ezt a parancsot megtartották magukban, tanakodva egymás között: mit jelent a halálból feltámadni?

¹¹ És megkérdezték tőle: „Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie?”

¹² Ő pedig ezt felelte nekik: „Illés ugyan előbb eljön, és helyreállít mindent; de hogyan van az Emberfiáról megírva, hogy sokat kell szenvednie és megvettetnie?

¹³ De mondom nektek, hogy Illés is eljött, és azt cselekedték vele, amit akartak, amint meg van írva róla.“ *A néma lélek kiűzése*

Mt 17,14-21; Lk 9,37-43a

¹⁴ Amikor a tanítványokhoz odament, nagy sokaságot látott körülöttük, és írástudókat, akik azokkal vitatkoztak.

¹⁵ Amikor az egész sokaság meglátta őt, azonnal elálmélkodott, és hozzáíetve köszöntötte őt.

¹⁶ Ő pedig megkérdezte az írástudókat: „Miről vitatkoztok ezekkel?”

¹⁷ A sokaságból valaki így felelt neki: „Mester, idehoztam hozzád a fiamat, akiben néma lélek van.

¹⁸ És amikor csak megragadja, szaggatja őt, ő pedig tajtézkzik, fogát csikorgatja, és megmerevedik. Mondtam hát tanítványaidnak, hogy úzzék ki azt, de nem tudták.”

¹⁹ Ő pedig így felelt neki: „Ó, hitetlen nemzetség, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt hozzám.”

²⁰ És odavitték hozzá, és mihelyt meglátta őt, a lélek azonnal megrázta azt, és leesve a földre, tajtékozott és fetrengett.

²¹ És megkérdezte az atyját: „Mennyi ideje, hogy ez van rajta?”

Az pedig mondta: „Gyermeksége óta.

²² És gyakran vetette tűzbe is, vízbe is, hogy elveszítse őt, de ha valamit tehetsz, légy segítségül nekünk, megkönyörülván rajtunk.”

²³ Jézus pedig ezt mondta neki: „Ha hiheted azt, minden lehetséges a hívőnek.”

24 A gyermek atyja pedig azonnal kiáltott, és könnyhullatással mondta: „Hiszek, Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek.“

25 Jézus pedig mikor látta, hogy a sokaság még inkább összetódul, megdorgálta a tisztátalan lelket, ezt mondva neki: „Te néma

9:26

9:34

és siket lélek, én parancsolom neked, menj ki belőle, és többé belé ne menj!“

26 És kiáltás és erős szaggatás között kiment belőle. A fiú pedig olyan lett, mint egy halott, annyira, hogy sokan azt mondták, hogy meghalt.

27 Jézus pedig megfogta a kezét, fölemelte, és az fölkel.

28 Mikor pedig bement a házba, tanítványai megkérdezték őt külön: „Mi miért nem űzhettük ki azt?“

29 Ő pedig ezt mondta nekik: „Ez a fajta semmivel sem űzhető ki, csupán könyörgéssel és böjtöléssel.“

Jézus másodszor szól haláláról és feltámadásáról Mt 17,22-23; Lk 9,43b-45

30 És onnan kimenve, Galileán mentek át, és nem akarták, hogy valaki megtudja.

31 Mert tanította tanítványait, és ezt mondta

nekik: „Az Emberfia az emberek kezébe adatik, és megölik őt, de ha megölték, harmadnapra föltámad.“

³² De ők nem értették ezt a beszédet, és féltek megkérdezni őt.

A kisgyermek példája

Mt 18,1-5; Lk 9,46-48

³³ És elment Kapernaumba. És odahaza megkérdezték őket: „Miről vitatkoztatok egymással az úton?“

³⁴ De ők hallgattak, mert egymás között azon vitatkoztak az úton, hogy ki a nagyobb.

9:35

9:43

³⁵ És leülve Jézus, odaszólította a tizenkettőt, és mondta nekik: „Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között utolsó, és mindenkinek szolgája.“

³⁶ És kézenfogva egy gyermeket, közéjük állította, ölébe vette, és azt mondta nekik:

³⁷ „Aki az ilyen gyermekek közül egyet befogad az én nevemben, engem fogad be, és aki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki engem elküldött.“

Az ismeretlen ördögűző

Lk 9,49-50

³⁸ János pedig így felelt neki: „Mester, láttunk valakit, aki a te neveddel ördögöket űz, aki nem követ minket, és eltiltottuk őt, mivel nem követ minket.“

³⁹ Jézus pedig ezt mondta: „Ne tiltsátok el őt, mert senki sincs, aki csodát tesz az én nevemben, és ugyanakkor gonoszul szólhatna felőlem.

⁴⁰ Mert aki nincs ellenünk, mellettünk van.

⁴¹ Aki inni ad egy pohár vizet az én nevemben, mivel a Krisztuséi vagytok, bizony mondom néktek, el nem veszi a jutalmát.

Óvás a megbotrántoztatástól

Mt 18,6-10; Lk 17,1-2

⁴² „Aki pedig megbotrántoztat egyet ama kicsinyek közül, akik én bennem hisznek, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakára, és a tengerbe vetik.

⁴³ És ha megbotrántoztat téged a te kezed, vágd le, mert jobb neked csonkán bemenned az

9:44

10:1

életre, mint két kézzel menned a gyehennára, az olthatatlan tűzre,

⁴⁴ ahol férgük nem pusztul el, és tűzük nem alszik el.

⁴⁵ És ha a te lábad botrántoztat meg téged,

vágd le azt, mert jobb neked sántán bemenned az életre, mint két lábbal vettetned a gyehennára, az olthatatlan tűzre,

⁴⁶ ahol férgük nem pusztul el, és tűzük nem alszik el.

⁴⁷ És ha a te szemed botránkoztat meg téged, vágd ki azt, mert jobb neked félszemmel bemenned az Isten országába, mint két szemmel vettetned a tüzes gyehennára,

⁴⁸ ahol férgük nem pusztul el, és tűzük nem alszik el.

Az ízetlenné vált só

Mt 5,13; Lk 14,34-35

⁴⁹ „Mert mindenki tűzzel sózatik meg, és minden áldozat sóval sózatik meg.

⁵⁰ Jó a só, de ha a só ízét veszti, mivel adtok ízt neki? Legyen bennetek só, és legyetek békében egymással.“

10

Kérdés a házassági elválásról

Mt 19,1-9; Lk 16,18; Mt 5,31-32

¹ Jézus onnan felkelve Júdea határaiba ment, a Jordánon túlra; és ismét sokaság gyülekezett hozzá; ő pedig szokása szerint ismét tanította őket.

² A farizeusok hozzámenve megkérdezték tőle, hogy szabad-e férjnek feleségét elbocsátani: ezzel kísértették Jézust.

³ Ő pedig ezt feelve, mondta nekik: „Mit parancsolt nektek Mózes?”

⁴ Ők pedig ezt mondták: „Mózes megengedte, hogy válólevelet írjunk, és elváljunk.”

⁵ Jézus ezt felelte nekik: „A szívetek keménysége miatt írta nektek ezt a parancsolatot;

⁶ de a teremtés kezdete óta »férfiúvá és asszonnyá« teremtette az embert az Isten.

⁷ »Ezért elhagyja az ember az ő atyját és anyját; és ragaszkodik a feleségéhez,

⁸ és lesznek ketten egy testté«, úgyhogy többé már nem két, hanem egy test.

⁹ Amit tehát az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.”

¹⁰ És odahaza tanítványai ismét megkérdezték őt erről.

¹¹ Ő pedig ezt mondta nekik: „Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, házasságtörést követ el az ellen.

¹² Ha pedig a feleség hagyja el a férjét, és mással kel egybe, házasságtörést követ el.”

Jézus megáldja a gyermekeket

Mt 19,13-15; Lk 18,15-17

¹³ Ekkor kisgyermeket vittek hozzá, hogy érintse meg őket, a tanítványok azonban megfeddték azokat, akik hozták.

¹⁴ Jézus pedig ezt látva, haragra gerjedt, és mondta nékik: „Engedjétek hozzám jönni a

10:15

10:23

kisgyermeket, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Istennek országa.

¹⁵ Bizony mondom néktek: Aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be abba.“

¹⁶ Aztán ölébe vette őket, és kezét rájuk téve, megáldotta őket.

A gazdag ifjú

¹⁷ Amikor útnak indult, odafutott hozzá egy ember, és letérdelve előtte, kérdezte őt: „Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerhessem?“

¹⁸ Jézus pedig mondta neki: „Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten.

¹⁹ A parancsolatokat tudod: »Ne paráználkodjál; ne öl; ne lopj; hamis tanúbizonyságot ne tégy, kárt ne tégy; tiszteld atyádat és anyádat.«“

²⁰ Az pedig ezt mondta neki: „Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva.”

²¹ Jézus pedig rátekintett, és megkedvelte őt, és mondta néki: „Egy fogyatékoságod van: eredj el, add el minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; aztán jöjj, és kövess engem, felvéve a keresztet.”

²² Az pedig elszomorodva e beszéden, elment búsan, mert sok jószága volt.

²³ Jézus pedig körültekintve, mondta tanítványainak: „Milyen nehezen mennek be az Isten országába, akiknek gazdagságuk van!”

10:24

10:31

²⁴ A tanítványok pedig elálmélkodtak az ő beszédén, de Jézus ismét mondta nékik: „Gyermekeim, milyen nehéz azoknak, akik a gazdagságban bíznak, az Isten országába bemenni!

²⁵ Könnyebb a tévének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.”

²⁶ Azok pedig még inkább elálmélkodtak, ezt mondva maguk között: „Kicsoda üdvözülhet tehát?”

²⁷ Jézus pedig rájuk tekintve, ezt mondta: „Az embereknek lehetetlen, de nem az Istennek, mert az Istennek minden lehetséges.”

*A tanítványok jutalma**Mt 19,27-30; Lk 18,28-30*

²⁸ Péter ezt kezdte mondani neki: „Íme, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged.”

²⁹ Jézus pedig így felelt: „Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát vagy testvéreit, atyját vagy anyját, feleségét vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit énérettem és az evangéliumért,

³⁰ és százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, testvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt, a jövővilágon pedig örök életet.

³¹ Sok elsőből pedig utolsó lesz, és sok utolsóból első.”

Jézus harmadszor szól haláláról és feltámadásáról Mt 20,17-19; Lk 18,31-34

10:32

10:39

³² Mikor pedig a Jeruzsálembe vezető úton mentek fel, és előttük ment Jézus, űk álmélkodtak, és követve őt, féltek. Ekkor a tizenkettőt ismét maga mellé vette, és azokról a dolgokról kezdett nekik beszélni, amelyek majd vele történnek,

³³ ezt mondván: „Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfia átadatik a főpapoknak és az írástudóknak, és halálra ítélik, és a pogányok kezébe adják,

³⁴ megcsúfolják és megostorozzák, megköpdösik és megölik, de harmadnapon feltámad.“

Zebedeus fiainak kérése

³⁵ Odamentek hozzá Jakab és János, a Zebedeus fiai, és ezt mondták neki: „Mester, szeretnénk, hogy amire kérünk, tedd meg nekünk.“

³⁶ Ő pedig ezt kérdezte tőlük: „Mit kívántok, hogy tegyek veletek?“

³⁷ Azok pedig ezt mondták neki: „Add meg nekünk, hogy egyikünk jobb kezed felől, másikunk pedig bal kezed felől üljön a te dicsőségedben.“

³⁸ Jézus pedig ezt mondta nekik: „Nem tudjátok, mit kértek. Megihatjátok-e azt a poharat, amelyet én megiszom, és megkeresztelkedhetek-e azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem?“

³⁹ Azok pedig ezt mondták neki: „Megtehetjük.“ Jézus pedig ezt mondta nekik: „A poharat ugyan, amelyből én iszom,

megisszátok, és a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek,
⁴⁰ de az én jobb és bal kezem felől való ülést nem az én dolgom megadni, hanem azoké lesz az, akiknek elkészítettett.“

⁴¹ Amikor ezt a tíz tanítvány meghallotta, haragudni kezdtek Jakabra és Jánosra.

⁴² Jézus pedig magához szólítva őket, ezt mondta nekik: „Tudjátok, hogy azok, akiket a pogányok között fejedelmeknek tartanak, uralkodnak felettük, és nagyaik hatalmaskodnak rajtuk.

⁴³ De nem így lesz közöttetek, hanem, aki nagy akar lenni közöttetek, az legyen a ti szolgátok,

⁴⁴ és aki közületek első akar lenni, mindenkinek szolgája legyen.

⁴⁵ Mert az Emberfia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.“

A vak Bartimeus meggyógyítása

Mt 20,29-34; Lk 18,35-43

⁴⁶ Azután Jerikóba érkeztek, és amikor ő, tanítványai és nagy sokaság Jerikóból mentek ki, a vak Bartimeus, Timeus fia ott ült az úton, és koldult.

⁴⁷ Amikor meghallotta, hogy a Názáreti Jézus az, így kiáltott fel: „Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!”

⁴⁸ Sokan megfedték őt, hogy hallgasson, de ő annál jobban kiáltotta: „Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!”

³¹⁹ Akkor Jézus megállt, és azt mondta, hogy hívják oda. És odahívták a vakot, ezt mondva neki: „Bízzál és kelj föl! Hív téged!”

³²⁰ Az pedig felső ruháját ledobta, felkelt, és odament Jézushoz.

⁵¹ Jézus pedig megkérdezte tőle: „Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?” A vak pedig mondta neki: „Mester, hogy lássak.”

⁵² Jézus pedig mondta neki: „Eredj el, a te hited megtartott téged.” És azonnal megjött a szeme világa, és követte Jézust az úton.

11

Jézus bevonul Jeruzsálembe

Mt 21,1-11; Lk 19,28-38; Jn 12,12-19

¹ Amikor Jeruzsálemhez közeledtek, Betfagé

³⁰ Ha valaki pedig megkérdezi tőletek: Miért teszitek ezt? Mondjátok: Az Úrnak van szüksége rá. Erre azonnal elengedi.”

³¹ Elmentek tehát, és megtalálták a megkötött számarcsikót, az ajtón kívül a kettős útnál, és eloldották azt.

³² Az ott állók közül pedig némelyek ezt mondták nekik: „Mit műveltek, hogy eloldjátok a számarcsikót?”

és Betánia felé, az Olajfák hegyénél elküldött tanítványai közül kettőt,

² és ezt mondta nekik: „Eredjete abba a faluba, amely előttetek van, és amikor abba bejuttok, azonnal találtok egy számarcsikót megkötve, amelyen ember nem ült még soha; oldjátok el és hozzátok ide.

11:6

11:14

⁶ Ők pedig úgy feleltek nekik, amint Jézus megparancsolta. Erre elengedték őket.

⁷ Odavitték a számarcsikót Jézushoz, rátették felsőruháikat, ő pedig felült rá.

⁸ Sokan pedig felsőruháikat az útra terítették, mások pedig ágakat vagdostak a fákról, és az útra szórták.

⁹ Akik pedig előtte mentek, és akik követték, ezt kiáltották: „Hozsánna!

Áldott, aki jön az Úrnak nevében!

¹⁰ Áldott a mi Atyánknak, Dávidnak országa, amely az Úrnak nevében jön!

Hozsánna a magasságban!“

¹¹ És bement Jézus Jeruzsálembe és a

templomba, mindenhol körülnézett, és mivel az idő már későre járt, kiment Betániába a tizenkettővel.

A terméketlen fügefá

Mt 21,18-19a

¹² Másnap, mikor Betániából kimentek, megéheztek,

¹³ és messziről meglátva egy fügefát, amelynek levelei voltak, odament, hátha talál valamit rajta. De odaérve, egyebet, mint levelet, nem talált rajta, mert nem volt fügeérés ideje.

¹⁴ Akkor Jézus megszólalt, és ezt mondta a fügefának: „Soha többé ne egyék rólad

11:15

MÁRK 11:23

gyümölcsöt senki.“ A tanítványai is hallották ezt.

Jézus megtisztítja a templomot

Mt 21,12-17; Lk 19,45-48; Jn 2,14-22

¹⁵ Azután Jeruzsálembe érkeztek. Bemenne a templomba, Jézus kezdte kiűzni azokat, akik a templomban árultak és vásároltak, a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit pedig felborította,

¹⁶ és nem engedte, hogy valaki edényt vigyen a templomon keresztül.

¹⁷ Azután így tanította őket: „Nincs-e megírva:

»Az én házamat imádság házánaK nevezik minden nép között«?

Ti pedig rablók barlangjává tettétek azt.“

¹⁸ És meghallották az írástudók és a főpapok, és azon tanakodtak, hogy hogyan veszíthetnék el őt. Mert féltek tőle, mivel az egész sokaság álmélgkodott az ő tanításán.

¹⁹ Amikor azután beesteledett, kiment a városból. *A fügefa elszáradása*

Mt 21,19b-22

²⁰ Reggel pedig, amikor elmentek a fügefa mellett, látták, hogy az gyökerestől kiszáradt. ²¹ Péter visszaemlékezve, ezt mondta neki: „Mester, nézd, a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt.“

²² És Jézus ezt felelte nekik: „Legyen hitetek Istenben.

²³ Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel, és ugorjál a

11:24

11:31

tengerbe, és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meglesz, amit mondott.

²⁴ Ezért mondom nektek: Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megkapjátok, és meg is adatik néktek.

²⁵ És amikor imádkozva megálltok,

bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van, hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket.

²⁶ Ha pedig ti nem bocsátotok meg, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.“

Kérdés Jézus hatalmáról

Mt 21,23-27; Lk 20,1-8

²⁷ Ismét elmentek Jeruzsálembe. Amikor pedig Jézus a templomban körüljárt, odamentek hozzá a főpapok, az írástudók és a vének.

²⁸ És mondták neki: „Milyen hatalommal cselekszed ezeket, és ki adta neked a hatalmat arra, hogy ezeket cselekedd?“

²⁹ Jézus pedig ezt mondta nekik: „Én is kérdezek egy dolgot tőletek, feleljetek meg nekem, és megmondom nektek, hogy miféle hatalomnál fogva cselekszem ezeket.

³⁰ A János keresztsége mennyből való volt-e vagy emberektől? Erre feleljetek nekem.“

³¹ Azok pedig tanakodtak maguk között, ezt mondván: „Ha azt mondjuk: a mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek neki?

³² Mondjuk talán azt: az emberektől?“ De félték a néptől, mert mindenki azt tartotta Jánosról, hogy valóban próféta volt.

³³ Ezért így feleltek Jézusnak: „Nem tudjuk.“ Jézus is válaszolt nekik: „Én sem mondom meg nektek, miféle hatalomnál fogva cselekszem ezeket.“

12

A gonosz szőlőművesek

Mt 21,33-46; Lk 20,9-19

¹ Ezután példázatokban kezdett beszélni hozzájuk: „Egy ember szőlőt ültetett, körülvette gyepűvel, és sajtót ásott, és tornyot épített, és kiadta munkásoknak, és elutazott.

² Amikor eljött az ideje, szolgát küldött a munkásokhoz, hogy kapjon a munkásoktól a szőlő gyümölcséből.

³ Azok azonban megfogták, megverték, és üresen küldték vissza.

⁴ És ismét küldött hozzájuk egy másik szolgát, akit meg kővel dobáltak meg, fejét betörték, és gyalázattal illetve visszaküldték.

⁵ Ismét küldött egy másikat, de azt megölték, és még sok más szolgát is, akik közül némelyeket megverték, némelyeket pedig megöltek.

⁶ Mivel pedig még egyvalakije, egyetlen szeretett fia is volt, utoljára azt is elküldte hozzájuk, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni.

12:7

12:15

⁷ A munkások azonban ezt mondák maguk között: Ez az örökös, gyertek, öljük meg, és mienk lesz az örökség.

⁸ És megfogták, megölték, és a szőlőn kívülre dobták.

⁹ Mit cselekszik hát a szőlőnek ura? Eljön, és elveszti a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja.

¹⁰ Ezt az Írást sem olvastátok:
»Amelyik követ az építők megvetettek, az lett a szegletkővé.

¹¹ Az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemeink előtt«?

¹² És igyekeztek őt elfogni, de féltek a sokaságtól, mert tudták, hogy a példázatot ellenük mondta. Ezért otthagyták őt, és tovább mentek onnan.

Az adópénz

Mt 22,15-22; Lk 20,20-26

¹³ Elküldtek hozzá néhányat a farizeusok és a Heródes-pártiak közül, hogy szavaival fogják meg.

¹⁴ Azok pedig odamenve, ezt mondták neki: „Mester, tudjuk hogy igaz vagy, és nem tartasz senkitől, mert nem az emberek személyére tekintesz, hanem az igazság szerint tanítod az Isten útját. Szabad-e a császárnak adót fizetni vagy nem? Fizessünk vagy ne fizessünk?”

¹⁵ Ő pedig ismerve képmutatásukat, ezt mondta nekik: „Miért kísértetek engem? Hozzatok nekem egy pénzt, hadd lássam.”

¹⁶ Azok hoztak, és Jézus megkérdezte tőlük: „Kié ez a kép és a felirat?” Azok pedig ezt felelték: „A császáré.”

¹⁷ Ekkor Jézus ezt mondta nekik: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.” És elálméklodtak rajta.

Kérdés a feltámadásról

Mt 22,23-33; Lk 20,27-40

¹⁸ Ezután szadduceusok jöttek hozzá, akik azt mondják, hogy nincsen feltámadás, és megkérdezték tőle:

¹⁹ „Mester, Mózes azt írta nekünk, hogy »ha valakinek testvére meghalt, és feleséget hagyott hátra, gyermekeket pedig nem hagyott, akkor a feleségét vegye el az ő testvére, és támasszon utódot a testvérének.«

²⁰ Volt tehát hét fiútestvér. Az első feleséget vett, de meghalt, és nem hagyott utódot.

²¹ A második is elvette az asszonyt, de meghalt, és utódot ő sem hagyott. Hasonlóképpen a harmadik is,

²² és mind a hét elvette, és utódot nem hagytak. Legutoljára meghalt az asszony is.

²³ A feltámadáskor tehát, mikor feltámadnak,

melyiküknek lesz a felesége? Mert mind a hétnek a felesége volt.“

²⁴ Jézus pedig így felelt nekik: „Vagy nem azért tévelyegtek-e, mert nem ismeritek az Írásokat, sem az Istennek hatalmát?

²⁵ Mert amikor a halálból feltámadnak, sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek,

12:26

12:33

hanem olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyekben.

²⁶ A halottakról pedig, hogy feltámadnak, nem olvastátok-e a Mózes könyvében, a csipkebokornál, hogy hogyan szólott neki az Isten, ezt mondván: »Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene«?

²⁷ Az Isten nem holtaknak, hanem élőknek Istene. Ti tehát igen tévelyegtek.“

A nagy parancsolat

Mt 22,34-40; Lk 10,25-28

²⁸ Akkor odament hozzá egy az írástudók közül, aki az ő vitatkozásukat hallotta, és tudva, hogy jól megfelelt nekik, megkérdezte tőle: „Melyik az első az összes parancsolat közül?“

²⁹ Jézus ezt felelt neki: „Minden parancsolat közül az első: »Halljad, Izrael, az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr.

³⁰ Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből. Ez az első parancsolat.«

³¹ A második pedig hasonlít ehhez: »Szeresd felebarátodat, mint magadat.« Nincs más ezeknél nagyobb parancsolat.«

³² Akkor mondta neki az írástudó: „Jól van, Mester, helyesen mondod, hogy egy Isten van, és nincsen kívülé más,

³³ és szeretni őt teljes szívből, teljes elméből, teljes lélekből és teljes erőből és szeretni az ember felebarátját, mint önmagát, többet ér minden égőáldozatnál és véres áldozatnál.«

12:34

12:40

³⁴ Jézus látva, hogy bölcsen felelt, ezt mondta neki: „Nem vagy messze az Isten országától.“ És többé senki sem merte őt megkérdezni.

Krisztus Dávidnak Fia és Ura

Mt 22,41-46a; Lk 20,41-44

³⁵ Amint Jézus a templomban tanított, ezt kérdezte: „Hogyan mondhatják az írástudók, hogy a Krisztus Dávidnak Fia?

³⁶ Hiszen Dávid maga mondta a Szentlélek által:

»Mondta az Úr az én Uramnak:

 ülj az én jobb kezem felől,
amíg lábaid alá nem vetem ellenségeidet
 zsámolyul.«

³⁷ Tehát maga Dávid nevezi őt »Urának«,
hogyan lehet akkor a Fia?“ És a nagy sokaság
örömmel hallgatta.

*Az írástudók nagyravágása és kapzsisága Mt
23,6-7.14; Lk 20,45-47*

³⁸ Jézus pedig ezt mondta nekik tanításában:
„Őrizkedjete az írástudóktól, akik örömet járnak
hosszú köntösökben, és szeretik, ha a piacokon
köszöntik őket.

³⁹ És szeretik a gyülekezetekben az első
helyeket és a lakomákon a főhelyeket.

⁴⁰ Az özvegyeknek házáat fölemésztik, és
színlelésből hosszan imádkoznak: ezek
súlyosabb ítélet alá esnek.“ *Az
özvegyasszony két fillérje*

Lk 21,1-4

⁴¹ Ezután leült Jézus a templompersellyel átellenben, és nézte, hogy a sokaság miként dob pénzt a perselybe. Sok gazdag pedig sokat dobott abba.

⁴² Egy szegény özvegyasszony is odajött, két fillért, azaz egynegyed pénzt dobott bele.

⁴³³ Akkor odaszólította tanítványait, és ezt mondta nekik: „Bizony mondom néktek, hogy ez a szegény özvegyasszony többet dobott mindenkinél, akik a perselybe dobtak.

⁴³⁴ Mert azok mindnyájan a fölöslegükből dobtak, ő pedig a szegénységéből, amije csak volt, mind bedobta, az egész vagyonát.“

13

Jézus jövődölése a templomról

Mt 24,1-2; Lk 21,5-6

³³ Mikor pedig az Olajfák hegyén ült, a templommal átellenben, maguk között megkérdezte tőle Péter, Jakab, János és András:

³⁴ „Mondd meg nekünk, mikor történnek meg ezek, és mi lesz a jel, amikor mindezek beteljesednek?“

¹ Amikor Jézus a templomból kiment, tanítványai közül az egyik ezt mondta neki: „Mester, nézd, milyen kövek, és milyen épületek!”

² Jézus pedig ezt felelte neki: „Látod ezeket a nagy épületeket? Nem marad kő kövön, amelyet le nem rombolnak.”

A nagy megpróbáltatás ideje

Mt 24,3-22; Lk 21,7-24; Mt 10,17-22

13:5

13:13

⁵ Jézus felelt nekik, és ezt kezdte mondani: „Vigyázzatok, hogy valaki meg ne tévesszen titeket.

⁶ Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik azt mondják: Én vagyok – és sokakat megtévesztenek.

⁷ Mikor pedig hallani fogtok háborúkról, és háborúk híreiről, meg ne rémüljete, mert ezeknek meg kell lenniük, de ez még nem a vég.

⁸ Mert nemzet nemzet ellen, és ország ország ellen támad, lesznek földindulások mindenfelé, és lesznek éhségek és háborúságok.

⁹ Nyomorúságok kezdetei ezek. Ti pedig vigyázzatok magatokra, mert törvényszékeknek adnak át titeket, a gyülekezetekben vernek meg, helytartók és királyok elé állítanak énért, bizonyosságul nekik.

¹⁰ De előbb hirdetni kell az evangéliumot minden pogány között.

¹¹ Mikor pedig elfogva visznek, hogy átadjanak titeket, ne aggodalmaskodjatok előre, hogy mit szóljatok, és ne gondolkodjatok, hanem ami adatik nektek abban az órában, azt szóljátok, mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a Szentlélek.

¹² Akkor pedig testvér testvérét, atya gyermekét fogja halálra adni; gyermekek támadnak szülők ellen, és megöletik őket.

¹³ És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért, de aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog.

13:14

MÁRK 13:22

¹⁴ Mikor pedig meglátjátok a »pusztító utálatosságot« – amelyről Dániel próféta szólt – ott állni, ahol nem kellene (aki olvassa, értse meg!), akkor akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre,

¹⁵ a háztetőn levő pedig le ne szálljon a házba, se be ne menjen, hogy házából valamit kivitessen;

¹⁶ és a mezőn levő haza ne térjen, hogy ruháját elvigye.

¹⁷ Jaj pedig a terhes és a szoptató asszonyoknak azokban a napokban.

¹⁸ Imádkozzatok pedig, hogy a ti futástok ne télen legyen.

¹⁹ Mert azok a napok olyan nyomorúságosak lesznek, amilyenek a világ kezdete óta, amelyet Isten teremtett, mind ez ideig nem voltak, és nem is lesznek.

²⁰ És ha az Úr meg nem rövidítette volna azokat a napokat, egyetlen test sem menekülne meg, de a választottakért, akiket kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat.

Az Emberfia eljövele

Mt 24,29-36; Lk 21,25-33

²¹ „Ha pedig akkor ezt mondja nektek valaki: Íme, itt a Krisztus, vagy: Íme, amott, ne higgyétek.

²² Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, jeleket és csodákat tesznek, hogy megtévesszék, ha lehet, még a választottakat is.

²³ Ti pedig vigyázzatok, íme, előre megmondtam nektek mindent!

²⁴ De azokban a napokban, azután a nyomorúság után,
»a nap elsötétedik, és a hold
nem fénylik,

²⁵ és az ég csillagai lehullanak, és az egekben levő hatalmasságok
megrendülnek.«

²⁶ Akkor meglátják az Emberfiát eljönni felhőkön, nagy hatalommal és dicsőséggel.

²⁷ És akkor elküldi az angyalait, és egybegyűjti választottait a világ négy tája felől, a föld végső határától az ég végső határáig.

²⁸ A fügefáról vegyétek pedig a példát. Amikor ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár.

²⁹ Azonképpen ti is, mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van ő, az ajtó előtt.

³⁰ Bizony mondom néktek, hogy el nem múlik
ez a nemzetség, amíg meg nem lesznek mindezek.

³¹ Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim soha el nem múlnak.

³² Arról a napról és óráról pedig senki semmit sem tud, sem az égből az angyalok, sem a Fiú, hanem csak az Atya.

³³ Figyeljétek, vigyázzatok és imádkozzatok, mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő!

³⁴ Úgy, mint az az ember, aki messze útra kelve, házát elhagyva, szolgáit felhatalmazva, kinek-kinek a maga dolgát megszabva, az

13:35

MÁRK 14:5

ajtónállónak is megparancsolta, hogy vigyázzon.

³⁵³⁶³⁷ Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a háznak ura, este-e vagy éjfélkor, vagy kakasszókor, vagy reggel.

³⁶ Nehogy, ha hirtelen megérkezik, alva találjon titeket.

³⁵ Mikor pedig Betániában a poklos Simon házában volt, amint asztalhoz ült, egy asszony ment oda, akinél alabástromedény volt valódi és igen drága nárdusolajjal; és eltörve az alabástromedényt kitöltötte azt az ő fejére.

³⁶ Némelyek pedig háborogtak maguk között, és ezt mondták: „Mire való az olajnak ez a tékozlása?

³⁷ Mert el lehetett volna azt adni háromszáz pénznél is többért és odaadni a szegényeknek.“ És zúgolódtak ellene.

³⁷ Amiket pedig nektek mondok,
mindenkinek mondom: Vigyázzatok!”

14

A nép vezetőinek tanácskozása Jézus ellen

Mt 26,3-5; Lk 22,1-2; Jn 11,47-53

¹ Két nap múlva pedig húsvét volt, és a kovásztalan kenyerek ünnepe. A főpapok és az írástudók azon tanakodtak, hogy csalárdsággal hogyan fogják meg és öljék meg őt.

² Mert azt mondták: „Ne az ünnepen, hogy a nép fel ne zendüljön.”

Jézus megkenetése Betániában

Mt 26,6-13; Jn 12,1-8

14:6

14:13

⁶ Jézus pedig ezt mondta: „Hagyjátok békén! Miért bántjátok őt? Jó dolgot cselekedett énvelem.

⁷ Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, és amikor csak akarjátok, jót tehettek velük; de én nem leszek mindenkor veletek.

⁸ Ő, ami tőle telt, azt tette: előre megkenete az én testemet a temetésre.

⁹ Bizony mondom néktek: Valahol csak prédikálják ezt az evangéliumot az egész világon, amit ez az asszony cselekedett, azt is hirdetni fogják az ő emlékezetére.”

*Júdás elárulja Jézust**Mt 26,14-16; Lk 22,3-6*

¹⁰ Akkor Júdás Iskáriótes, egy a tizenkettő közül, elment a főpapokhoz, hogy azoknak elárulja őt.

¹¹ Azok pedig, amint meghallották, örvendeztek, és ígérték, hogy pénzt adnak neki. Ő pedig kereste a jó alkalmat, hogy árulhassa őt.

*Az utolsó vacsora**Mt 26,17-29; Lk 22,7-23; 1Kor 11,23-25*

¹² A kovásztalan kenyerek ünnepének első napján, amikor a húsvéti bárányt szokták vágni, ezt mondták neki a tanítványai: „Hova akarod, hogy elmenjünk, és elkészítsük, és megehesd a húsvéti bárányt?”

¹³ Akkor elküldött kettőt az ő tanítványai közül, és ezt mondta nekik: „Menjetek el a városba, és ott egy ember jön veletek szembe, aki egy korsó vizet visz; kövessétek őt,

14 és ahová bemegy, mondjátok a házigazdának: A Mester kérdi: hol van az a szállás, ahol megeszem az én tanítványaimmal a húsvéti bárányt?

15 És ő mutat nektek egy nagy házat vacsorára berendezve, készen: ott készítsétek el nekünk.“

16 Elmentek tehát a tanítványai, és eljutottak a városba, és úgy találtak mindent, amint nekik megmondta, és elkészítették a húsvéti bárányt.

17 Mikor pedig beesteledett, odament a tizenkettővel,

18 és amikor leültek és ettek, ezt mondta Jézus: „Bizony mondom néktek, egy közületek elárul engem, aki együtt eszik velem.“

19 Ők pedig szomorkodni kezdtek, és egyenként kérdezni tőle: „Csak nem én?“ A másik is: „Csak nem én?“

20 Ő pedig ezt felelte nekik: „Egy a tizenkettő közül, aki velem együtt márt a tálba.

21 Az Emberfia jóllehet elmegy, amint meg van írva felőle, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja: jobb lenne annak az embernek, ha meg sem született volna.“

22 És mikor ettek, vette Jézus a kenyeret, és hálákat adva, megtörte, és adta nekik, ezt

mondván: „Vegyétek, egyétek, ez az én testem.“

²³ És vette a poharat, és hálákat adva, adta nekik; és ittak belőle mindnyájan,

²⁴ és ezt mondta nekik: „Ez az én vérem, az új szövetség vére, amely sokakért kiontatik.

14:25

14:32

²⁵ Bizony mondom néktek, nem iszom többé a szőlőtőnek gyümölcséből mind ama napig, amikor mint újat iszom azt az Isten országában.“

Mindnyájan megbotránkoztok bennem

Mt 26,30-35; Lk 22,33-34

²⁶ Ezután dicséretet énekelve kimentek az Olajfák hegyére.

²⁷ Jézus pedig ezt mondta nekik: „Ezen az éjszakán mindnyájan megbotránkoztok bennem, mert meg van írva:

»Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok.« ²⁸ De feltámadásom után elöttetek fogok felmenni Galileába.“

²⁹ Péter pedig ezt mondta neki: „Ha mindnyájan megbotránkoznak is, én akkor sem.“

³⁰ Jézus ezt mondta neki: „Bizony mondom néked: még ma, ezen az éjszakán, mielőtt a kakas kétszer megszólalna, háromszor tagadsz meg engem.“

³¹ Ő pedig annál inkább mondta: „Ha veled együtt kell is meghalnom, semmiképpen nem tagadlak meg téged.” Hasonlóképpen szoltak a többiek is.

A Gecsemáné-kertben

Mt 26,36-46; Lk 22,39-46

³² Ekkor arra a helyre mentek, amelynek Gecsemáné a neve, és ezt mondta a tanítványainak: „Üljetek le itt, amíg imádkozom.”

14:33

14:43

³³ És maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, rettegni és gyötrődni kezdett,

³⁴ majd ezt mondta nekik: „Szomorú az én lelkem mind halálig; maradjatok itt, és virrasszatok.”

³⁵ Egy kissé előre ment, a földre borult, és imádkozott, hogy ha lehetséges, múlték el tőle ez az óra.

³⁶ És ezt mondta: „Abbá, Atyám! Minden lehetséges néked: vedd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied.”

³⁷ Azután visszatért, és alva találta őket, és ezt mondta Péternek: „Simon, alszol? Nem bírtál egy óráig virrasztani?”

³⁸ Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy

kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtelen.“

³⁹ Ismét elment, és ugyanazon szavakkal imádkozott.

⁴⁰ Amikor pedig visszatért, ismét alva találta őket, mert a szemeik elnehezedtek; és nem tudták, mit feleljenek neki.

⁴¹ Harmadszor is jött, és ezt mondta nekik: „Aludjatok immár és nyugodjatok. Elég! Eljött az óra! Íme, az Emberfia bűnösök kezébe adatik.

⁴² Keljetek föl, menjünk! Íme, közel van, aki engem elárul.“ *Jézus elfogatása*

Mt 26,47-56; Lk 22,47-53; Jn 18,3-11

⁴³ És még mikor beszélt, eljött Júdás, egy a tizenkettő közül, és vele együtt nagy sokaság,

14:44

14:54

fegyverekkel és botokkal, a főpapoktól, az írástudóktól és a vénektől.

⁴⁴ Az árulója pedig jelt adott nekik, ezt mondta: „Akit megcsókolok majd, ő az; fogjátok el, és vigyétek el biztos őrizettel.“

⁴⁵ És odajutva, azonnal hozzámént, és mondta: „Mester! Mester!“ És megcsókolta őt.

⁴⁶ Azok pedig rátették kezeiket, és elfogták őt.

47 De egy az ott állók közül az ő szablyáját kivonva, a főpap szolgájához csapott, és levágta annak fülét.

48 Jézus pedig ezt mondta nekik: „Mint egy rablóra, úgy jöttetek reám fegyverekkel és botokkal, hogy megfogjatok engem?!

49 Naponta nálatok voltam, a templomban tanítottam, és nem fogtatok el engem; de szükséges, hogy az Írások beteljesedjenek.“

50 Akkor elhagyva őt, mindnyájan elfutottak.

51 Egy ifjú pedig követte őt, akinek testét csak egy gyolcsing takarta: elfogták őt is.

52 De ő otthagya ingét, meztelenül elszaladt tőlük.

Jézus a nagytanács előtt

Mt 26,57-68; Lk 22,54-55.63-71; Jn 18,13-14.19-24

53 Ekkor Jézust a főpaphoz vitték, és oda gyülekeztek mindnyájan a főpapok, a vének és az írástudók.

54 Péter pedig távolról követte őt, be egészen a főpap udvaráig, és ott ült a szolgákkal, és melegedett a tűznél.

14:55

14:65

55 A főpapok pedig és az egész tanács

bizonyítékot kerestek Jézus ellen, hogy megölhessék őt; de nem találtak.

⁵⁶ Mert sokan tettek ugyan hamis tanúbizonyságot ellene, de a bizonyágtételek nem voltak megegyezők.

⁵⁷ Ekkor néhányan fölkeltek, és hamis vallomást tettek ellene, ezt mondták:

⁵⁸ „Mi hallottuk, amikor ezt mondta: Én lerombolom ezt a kézzel csinált templomot, és három nap alatt mást építek, amelyet nem kéz alkotott.“

⁵⁹ De még így sem egyezett vallomásuk.

⁶⁰ Akkor a főpap odaállt középre, és megkérdezte Jézust: „Semmit sem felelsz? Miféle vallomást tesznek ezek ellened?“

⁶¹ Ő pedig hallgatott, és semmit sem felelt. Ismét megkérdezte őt a főpap, és mondta neki: „Te vagy-e a Krisztus, az áldott Isten Fia?“

⁶² Jézus pedig ezt mondta: „Én vagyok. És meglátjátok majd az Emberfiát a hatalomnak jobbján ülni és eljönni az ég felhőin.“

⁶³ A főpap pedig megszaggatva ruháit, ezt mondta: „Mi szükségünk van még tanúkra?“

⁶⁴ Hallátok a káromlást. Mi a véleményetek?“
Azok pedig halálra méltónak ítélték őt mindnyájan.

⁶⁵ És kezdték némelyek köpdösni, az arcát

MÁRK

ccxxxiii

MÁRK

betakarni és ütlegetni és ezt mondani neki: „Most
prófétálj!“ A szolgák pedig arcul csapták őt.

*Péter megtagadja Jézust**Mt 26,69-75; Lk 22,56-62; Jn 18,15-18.25-27*

⁶⁶ Amint pedig Péter lent volt az udvarban, odajött egy a főpap szolgálói közül.

⁶⁷ Meglátta Pétert, amint melegedett, rátekintett, és ezt mondta: „Te is a Názáreti Jézussal voltál!”

⁶⁸ Ő pedig tagadta, és azt mondta: „Nem ismerem s nem is értem, mit mondasz.” És kiment a tornácra; és a kakas megszólalt.

⁶⁹ A szolgáló pedig meglátva őt, ismét mondani kezdte az ott állóknak: „Ez közülük való.”

⁷⁰ Ő pedig ismét tagadta. De kevés idő múlva az ott állók ismét mondták Péternek: „Bizony közülük való vagy, mert Galileából való vagy te is, és a beszéded is hasonló.”

⁷ ³⁸ Ő pedig átkozódni és esküdözni kezdett: „Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek.”

⁷² És másodszor is megszólalt a kakas. Ekkor Péternek eszébe jutott a beszéd, amelyet Jézus

³⁸ Mindjárt reggel tanácsot tartottak a főpapok a vénekkel és írástudókkal, és az egész tanácscsal együtt. Azután Jézust megkötözve elvitték, és átadták Pilátusnak.

mondott neki: „Mielőtt a kakas kétszer megszólalna, háromszor megtagadsz engem.“ És sírva fakadt.

15

Jézus Pilátus előtt

Mt 27,1-2.11-14; Lk 23,1-5; Jn 18,28-38

15:2

15:13

² Pilátus pedig megkérdezte őt: „Te vagy-e a zsidók királya?“ Ő pedig így felelt: „Te mondd.“

³ És erősen vádolták őt a főpapok.

⁴ Pilátus pedig ismét megkérdezte őt: „Semmit sem felelsz? Íme, mennyi tanúbizonyságot szólnak ellened!“

⁵ Jézus pedig semmit sem felelt, úgyhogy Pilátus elcsodálkozott.

Jézus és Barabbás

Mt 27,15-26; Lk 23,13-25; Jn 18,39-40; 19,4-16

⁶ Ünnepenként pedig egy foglyot szokott elbocsátani nekik, akit éppen óhajtottak.

⁷ Volt pedig egy Barabbás nevű fogoly, megkötöztetve azokkal a lázadókkal együtt, akik a lázadás alkalmával gyilkosságot követtek el.

⁸ A sokaság pedig kiáltva, kezdte kérni Pilátust arra, amit mindenkor megtett nekik.

⁹ Pilátus pedig ezt kérdezte tőlük: „Akarjátok-e, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát?” –

¹⁰ mert tudta, hogy irigységből adták kezére a főpapok.

¹¹ A főpapok azonban felizgatták a sokaságot, hogy inkább Barabbást bocsássa el nekik.

¹² Pilátus pedig ismét megkérdezte tőlük: „Mit akartok tehát, hogy cselekedjem azzal, akit a zsidók királyának mondotok?”

¹³ És azok ismét kiáltottak: „Feszítsd meg!”

15:14

15:23

¹⁴ Pilátus pedig ezt mondta nekik: „De mi rosszat cselekedett?” Azok pedig annál jobban kiáltottak: „Feszítsd meg!”

¹⁵ Pilátus pedig eleget akarva tenni a sokaságnak, elbocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatva, kezükbe adta, hogy megfeszítsék.

Jézus megcsúfolása

Mt 27,27-30; Jn 19,2-5

¹⁶ A vitézek pedig elvitték őt az udvar belső részébe, ami az őrház, és összehívták az egész csapatot.

¹⁷ Bíborba öltöztették, és tövisből font koszorút tettek a fejére,

18 és elkezdtek őt köszönteni: „Üdvözlégy, zsidók királya!”

19 A fejét nádszállal verték, leköpdösték, és térdet hajtva tisztelték őt.

Jézus megfeszítése

Mt 27,31-44; Lk 23,26.33-35.38-39; Jn 19,16-24

20 Mikor pedig kicsúfolták, levették róla a bíbor ruhát, és saját ruháiba öltöztették; és kivitték, hogy megfeszítsék.

21 Kényszerítettek egy mellettük elmenő embert, bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jött, Alexander és Rufusz atyját, hogy vigye a keresztyét.

22 Elvitték őt a Golgota nevű helyre, amely megmagyarázva azt jelenti: Koponya-hely,

23 és mirhás bort adtak neki inni; de ő nem fogadta el.

15:24

15:34

24 Ekkor keresztre feszítették, és elosztották ruháit, sorsot vetve azokra, hogy ki mit kapjon.

25 Három óra volt, amikor megfeszítették őt.

26 Az elítélésének oka pedig így volt fölője felírva: A ZSIDÓK KIRÁLYA.

27 Két rablót is megfeszítettek vele együtt, egyet jobb és egyet bal keze felől.

²⁸ És így teljesedett be az Írás, amely azt mondja: „És bűnösök közé számlálták.”

²⁹ Az arra menők pedig szidalmazták őt, fejüket hajtogatva és ezt mondva: „Hah! – te, aki lerontod a templomot, és három nap alatt fölépíted,

³⁰ szabadítsd meg magadat, és szállj le a keresztről!”

³¹ Hasonlóképpen a főpapok is, csúfolódva egymás között, az írástudókkal együtt ezt mondták: „Másokat megmentett, de magát nem bírja megmenteni.

³² A Krisztus, az Izrael királya, szálljon le most a keresztről, hogy lássuk, és higgyünk.” Akiket vele feszítettek meg, azok is szidalmazták őt.

Jézus halála

Mt 27,45-56; Lk 23,44-49; Jn 19,28-30

³³ Amikor pedig hat óra lett, sötétség támadt az egész földön kilenc óráig.

³⁴ És kilenc órakor Jézus hangosan felkiáltott és ezt mondta: „Elói, Elói! Lámá sabaktáni?” – ami megmagyarázva azt jelenti: „Én Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engemet?”

³⁵ Néhányan pedig meghallva ezt az ott állók közül, ezt mondták: „Íme, Illést hívja.“

³⁶ Egy ember pedig odafutott, és egy szivacsot megtöltve ecettel, nádszálra tűzve, inni adott neki, és ezt mondta: „Hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy levegye!“

³⁷ Jézus pedig hangosan felkiáltva kibocsátotta lelkét.

³⁸ Ekkor a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt.

³⁹ Amikor pedig a százados, aki vele átellenben állt, látta, hogy így kiáltva bocsátotta ki lelkét, ezt mondta: „Bizony ez az ember Isten Fia volt!“

⁴⁰ Asszonyok is voltak ott, akik távolról nézték, és közöttük volt a magdalai Mária és Mária, a kis Jakabnak és Józsefnek anyja és Salómé,

⁴¹ akik amikor Galileában volt, akkor is követték őt, és szolgáltak neki; és sok más asszony, akik vele mentek fel Jeruzsálembe.

Jézus temetése

Mt 27,57-61; Lk 23,50-55; Jn 19,38-42

⁴² Amikor immár este lett, mivel péntek volt, azaz szombat előtt való nap,

⁴³ eljött az arimátiai József, egy tisztességes tanácsbeli, aki maga is várta az Isten országát; bement bátran Pilátushoz, és elkérte Jézusnak testét.

⁴⁴ Pilátus pedig csodálkozott, hogy már meghalt, ezért magához hívatta a századost, és megkérdezte tőle, hogy régen halt-e meg.

⁴³⁹ Amikor ezt megtudta a századostól, odaajándékozta a testet Józsefnek.

⁴⁴⁰ Ő pedig gyolcsot vásárolt, levette őt, begöngyölte a gyolcsba, és elhelyezte egy sírboltba, amely kősziklába volt kivágva; és követ hengerített a sírbolt szájára.

⁴⁴¹ A magdalai Mária pedig és Mária, a József anyja nézték, hová helyezték őt.

16

Jézus feltámadása

Mt 28,1-7; Lk 24,1-12; Jn 20,1-10

¹ Mikor pedig elmúlt a szombat, a magdalai Mária és Mária, a Jakab anyja és Salómé drága keneteket vásároltak, hogy elmenjenek, és megkenjék őt.

³⁹ És bemenne a sírboltba, láttak egy ifjút ülni jobb felől, fehér ruhába öltözve, és megrémültek.

⁴⁰ Az pedig mondta nekik: „Ne féljetek! A Názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Föltámadott, nincsen itt. Íme, a hely, ahová őt helyezték.

⁴¹ De menjetek el, mondjátok meg a tanítványainak és Péternek, hogy elöttetek

² Korán reggel, a hétnek első napján a sírbolthoz mentek napkeltekor,
³ és ezt mondták maguk között: „Kicsoda hengeríti el nekünk a követ a sírbolt szájáról?”
⁴ És odatekintve látták, hogy a kő el van hengerítve; pedig az felette nagy volt.

16:8

MÁRK 16:16

megy Galileába: ott meglátjátok őt, amint megmondta nektek.“

⁸ Ekkor igen hamar kijöttek, és elfutottak a sírbolttól, mert félelem és álmélkodás fogta el őket; és senkinek semmit sem szóltak, mert féltek.

Jézus többeknek megjelenik

Mt 28,8-10; Lk 24,13-35; Jn 20,11-18

⁹ Mikor pedig reggel, a hétnek első napján föltámadott, megjelent először a magdalai Máriának, akiből hét ördögöt űzött ki.

¹⁰ Ő elment, és jelentette ezt azoknak, akik vele voltak, keseregtek és sírtak.

¹¹ Amikor pedig ezek hallották, hogy él, és ő látta, nem hitték el.

¹² Ezután pedig közülük kettőnek jelent meg más alakban, útközben, amikor a mezőre mentek.

¹³ Ezek is elmentek, és jelenték a többieknek, de nekik sem hittek.

*Az apostolok kiküldése**Mt 28,16-20*

¹⁴ Azután, amikor asztalnál ültek, megjelent magának a tizenegynek, és szemükre vetette hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy azoknak, akik őt feltámadva látták, nem hittek.

¹⁵ Ezután ezt mondta nekik: „Menjetek el széles e világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek.

¹⁶ Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik.

16:17

MÁRK 16:20

¹⁷ Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak,

¹⁸ kígyókat vesznek föl, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegekre teszik kezeiket, és azok meggyógyulnak.“

*Jézus mennybemenetele**Lk 24,50-53; ApCsel 1,4-12*

¹⁹ Az Úr Jézus pedig, miután ezeket mondta nekik, felvitetett a mennybe, és az Istennek jobbjára ült.

²⁰ Azok pedig elmentek, prédikáltak mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodott

velük, és megerősítette az ígét a jelek által,
amelyek követték. Ámen!

Lukács evangéliuma

Ajánlás

¹ Mivel sokan kezdték már rendszeresen megírni azoknak az eseményeknek elbeszélését, amelyek nálunk beteljesedtek,

² úgy, amint ránk hagyták azokat, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az igének,

³ jónak láttam magam is, aki eleitől fogva mindennek szorgalmasan végére jártam, hogy azokról rendszeresen írjak neked, jó Teofilus,

⁴ hogy megtudd azoknak a dolgoknak megbízhatóságát, amelyekre tanítottak.

Keresztelő János születésének ígérete

⁵ Heródesnek, Júdea királyának idejében volt egy Zakariás nevű pap, az Abija rendjéből. Felesége pedig Áron leányai közül való volt, és annak neve: Erzsébet.

⁶ Mindketten igazak voltak Isten előtt, és feddhetetlenül éltek az Úr parancsolatai és rendelkezései szerint.

⁷ Nem volt nekik gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és mindketten már idős emberek voltak.

⁸ Történt pedig, hogy amikor rendjének beosztása szerint papi szolgálatot végzett Isten előtt,

1:9

1:19

⁹ a papi tiszt szokása szerint rá került a sor, hogy bemenjen az Úr templomába, és bemutassa a füstölőáldozatot.

¹⁰ A nép egész sokasága kint imádkozott a füstölőáldozat idején.

¹¹ Neki pedig megjelent az Úr anyála, megállt a füstölőoltár jobb oldalán.

¹² Láttára megrettent Zakariás, és félelem szállta meg.

¹³ Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj, Zakariás, mert meghallgatásra talált a te könyörgésed, és feleséged, Erzsébet fiút szül neked, akit nevezz Jánosnak.

¹⁴ Ő örömödre és vigasságodra lesz, és sokan fognak örülni születésének,

¹⁵ mert nagy lesz ő az Úr előtt, és bort és részegítő italt nem iszik, és már anyja méhétől fogva megtelik Szentlélekkel.

¹⁶ És Izrael fiai közül sokakat megtérít az Úrhoz, az ő Istenükhöz.

¹⁷ És maga is Isten előtt fog járni Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a gyermekekhez,

és az engedetleneket az igazak lelkületére térítse,
hogyan az Úr számára
felkészítse a népet.“

18 Zakariás ezt mondta az angyalnak: „Miből
tudhatom ezt meg? Mert én vén vagyok, és az én
feleségem is igen idős.“

19 Az angyal így válaszolt neki: „Én vagyok
Gábiél, aki Isten előtt állok. Ő küldött engem,

1:20

1:29

hogyan beszéljek veled, és ezt az örömhírt
meghosszabbítom neked.

20 Íme, megnémsz, és nem szólhatsz addig
a napig, amelyen ezek megtörténnek, mert nem
hittél az én beszédemnek, amelyek majd
beteljesednek a maguk idejében.“

21 A nép pedig várta Zakariást, és csodálkozott,
hogyan a templomban késlekedik.

22 Amikor kijött, nem tudott szólni hozzájuk,
és ebből megértették, hogy látomást látott a
templomban, mert csak integetett nekik, és néma
maradt.

23 És történt, hogy amikor leteltek
szolgálatának napjai, elment haza.

24 E napok után felesége, Erzsébet fogant
méhében, és öt hónapra elrejtőzött, és ezt mondta:

25 „Így cselekedett velem az Úr azokban a

napokban, amelyekben rám tekintett, hogy elvegye szégyenemet az emberek előtt.“

Jézus születésének ígérete

²⁶ A hatodik hónapban Isten elküldte Gábrriel angyalt Galileának Názáret nevű városába ²⁷ egy szűzhöz, aki a Dávid házából való József nevű férfinak volt a jegyese. A szűznek Mária volt a neve.

²⁸ És az angyal bement hozzá, és ezt mondta: „Üdvözlégy, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van!“

²⁹ Ő pedig megdöbbszent ezekre a szavakra, és elgondolkozott, hogy milyen köszöntés ez.

1:30

1:41

³⁰ Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál Istennél!“

³¹ Íme, fogansz méhedben, és fiút szülsz, akit nevezz Jézusnak.

³² Ő nagy lesz, és a Magasságos Fiának nevezik, és neki adja az Úr Isten Dávidnak, az Ő atyjának királyi székét.

³³ És uralkodik a Jákób házán örökké, és az Ő királtságának nem lesz vége!“

³⁴ Mária ezt mondta az angyalnak: „Hogyan lesz ez, hiszen nincs férjem?“

³⁵ Így válaszolt neki az angyal: „A Szentlélek száll reád, és a Magasságos ereje árnyékoz be téged, ezért aki születik, Szentnek nevezik majd, Isten Fiának.

³⁶ Íme, a te rokonod, Erzsébet is fiút fogant öregségére, és már a hatodik hónapban van az, akit meddőnek mondtak,

³⁷ mert Istennél semmi sem lehetetlen.“

³⁸ Mária ezt mondta: „Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen úgy, ahogy mondtad.“ És akkor elment tőle az angyal.

Mária Erzsébetnél

³⁹ Azokban a napokban útra kelt Mária, és nagy sietséggel a hegyvidékre, Júda egyik városába ment.

⁴⁰ Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet.

⁴¹ És történt, hogy amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, a magzat megmozdult méhében, és Erzsébet megtelt Szentlélekkel,

1:42

1:54

⁴² és hangosan felkiáltott: „Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse.

⁴³ De hogyan történhet velem az, hogy az én Uramnak anyja jön hozzám?

⁴⁴ Mert íme, amikor köszöntésed szava eljutott fülembbe, a magzat ujjongva megmozdult méhemben.

⁴⁵ És boldog az, aki hitt, mert beteljesednek azok, amiket az Úr neki mondott.“

Mária éneke

⁴⁶ Akkor Mária ezt mondta:
„Magasztalja az én lelkem az Urat,

⁴⁷ és örvendez az én lelkem megtartó Istenemben.

⁴⁸ Mert rátekintett szolgálóleányának alázatos állapotára,

mert íme, mostantól fogva boldognak mond engem minden nemzedék.

⁴⁹ Mert nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas,
és szent az ő neve.

⁵⁰ És irgalma nemzedékről nemzedékre van azokon,
akik őt félik.

⁵¹ Hatalmas dolgot cselekedett karjával,
szétszórta a szívük szándékában
felfuvalkodottakat.

⁵² Hatalmasokat döntött le trónjaikról, és felmagasztalta az alázatosokat.

⁵³ Éhezőket látott el javakkal, és gazdagokat küldött el üresen.

⁵⁴ Felkarolta Izraelnek, az ő szolgájának ügyét, ^{1:55} ^{1:66} mert megemlékezett irgalmasságáról ⁵⁵ Ábrahám és utódai iránt örökké – amint megmondta atyáinknak.“

⁵⁶ Mária Erzsébettel maradt három hónapig, aztán hazament.

Keresztelő János születése

⁵⁷ Amikor eljött Erzsébet szülésének ideje, fiút szült.

⁵⁸ És meghallották szomszédai és rokonai, hogy az Úr kegyelmesen cselekedett vele, együtt örültek vele.

⁵⁹ És történt a nyolcadik napon, eljöttek körülmetélni a gyermeket, és az ő atyja nevéől Zakariásnak akarták őt nevezni.

⁶⁰ Anyja azonban megszólalt, és ezt mondta: „Nem, hanem János legyen a neve.“

⁶¹ És ezt mondták neki: „De hiszen senki sincs rokonságodban, akit így hívnának.“

⁶² És intettek atyjának, hogy hogyan akarja nevezni.

⁶³ Ő pedig egy táblát kért, és ezt írta rá:

„János a neve.“ Erre mindenki elcsodálkozott.

⁶⁴ És egyszerre megnyílt szája és nyelve, és beszélt, és áldotta Istent.

⁶⁵ Félelem szállta meg a szomszédokat, és Júdea egész hegyvidékén elhíresztelték mindezeket.

⁶⁶ Akik meghallották, szívükbe vésték, és ezt mondták: „Vajon mi lesz ebből a gyermekből?“ Az Úr keze vele volt.

Zakariás éneke

1:67

1:78

⁶⁷ Zakariás, az ő atyja megtelt Szentlélekkel, és így prófétált:

⁶⁸ „Áldott az Úr, Izrael Istene, hogy meglátogatta és megváltotta az Ő népét,

⁶⁹ és erős üdvözítőt támasztott nekünk az ő gyermekének, Dávidnak házában,

⁷⁰ amint szólott a szent prófétáinak szája által örök időktől fogva,

⁷¹ hogy megszabadít ellenségeinktől, és mindazoknak kezéből, akik minket gyűlölnek;

⁷² hogy irgalmasságot cselekedjék a mi atyáinkkal, és megemlékezzék az ő szent szövetségéről,

⁷³ az esküről, amellyel megesküdött
Ábrahámnak, a mi atyánknak, hogy megadja
nekünk,

⁷⁴ hogy megszabadulva ellenségeink kezéből,
félelem nélkül szolgáljunk Neki, ⁷⁵ szentségben és
igazságban űelőtte életünk minden napján.

⁷⁶ Te pedig, kisgyermek, a Magasságos prófétája
leszel,
mert az Úr előtt jársz, hogy útjait
előkészítsd,

⁷⁷ és az üdvösség ismeretére megtanítsd az ő népét
a bűnök bocsánatával,

⁷⁸ a mi Istenünknek nagy irgalmasságáért,

amellyel meglátogatott minket a naptámadat a magasságból,

⁷⁹ hogy világítson azoknak, akik a halál árnyékában ülnek,
és igazgassa lábunkat a békesség útjára.“

⁸⁰ A kisgyermek pedig növekedett és erősödött lélekben, és a pusztában volt egészen addig a napig, amelyen nyilvánosan föl nem lépett Izraelben.

2

Jézus születése

¹ Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár parancsolatot adott ki, hogy írják össze az egész földet.

² Ez az összeírás először akkor történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytartó.

³ Mindenki elment tehát a maga városába, hogy összeírják.

⁴ József is elment Galileából, Názáret városából Júdeába, Dávid városába, amelynek neve Betlehem, mivel Dávid házából és nemzetségéből való volt,

⁵ hogy összeírják Máriával, aki jegyese volt, és aki várandós volt.

⁶ És történt, amikor ott voltak, eljött szülésének ideje.

⁷ És megszülte elsőszülött fiát, és bepólyálta, és jászolba fektette, mert nem volt helyük a vendégfogadóban.

2:8

2:18

⁸ Pásztorok voltak azon a vidéken, akik kinn a mezőn tanyáztak, és éjszaka is őrködtek nyájuk mellett.

⁹ És íme, az Úr angyala hozzájuk jött, és az Úr dicsősége körülvette őket, és nagy félelem vett erőt rajtuk.

¹⁰ Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljetek! Íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész népnek öröme lesz. ¹¹ Mert Megtartó született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.

¹² Ez pedig nektek a jel: egy kisgyermeket találtok bepólyálva feküdni a jászolban.“

¹³ És hirtelen az angyalal mennyei seregek sokasága jelent meg, akik Istent dicsérték, és ezt mondták:

¹⁴ „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát!“

¹⁵ És történt, hogy amikor elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok ezt mondták egymásnak: „Menjünk el egészen Betlehemig, és lássuk meg, ami történt, amit az Úr tudtul adott nekünk.”

¹⁶ Elmentek azért nagy sietséggel, és megtalálták Máriát és Józsefet és a kisgyermeket, aki a jászolban feküdt.

¹⁷ Ezt látva elbeszélték azt, amit a gyerekekről hallottak.

¹⁸ Mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak.

2:19

2:27

¹⁹ Mária pedig megőrizte, és szívében forgatta a hallottakat.

²⁰ A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítették és dicsérték Istent mindazért, amit hallottak és láttak, úgy, ahogy az megmondott nekik.

Jézus bemutatása a templomban. Simeon és Anna

²¹ Amikor a nyolc nap elmúlt, hogy a kisgyermeket körülmétéljék, Jézusnak nevezték, ahogy az angyal nevezte mielőtt még anyja méhében megfogant.

²² Amikor Mózes törvénye szerint leteltek Mária tisztulásának napjai, felvitték Jézust Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak.

²³ Ahogyan meg van írva az Úr törvényében, hogy minden elsőszülött fiú az Úrnak legyen szentelve,

²⁴ és hogy áldozatot mutassanak be az Úr törvénye szerint: „Egy pár gerlicét vagy két galambfiókát.”

²⁵ És íme, volt Jeruzsálemben egy ember, akinek a neve Simeon volt, és ez az ember igaz és istenfélő volt, és várta Izrael vigasztalását, és a Szentlélek volt rajta.

²⁶ Azt a kinyilatkoztatást kapta a Szentlélektől, hogy addig nem hal meg, amíg meg nem látja az Úrnak Krisztusát.

²⁷ A Lélek indításából a templomba ment, és amikor a gyermek Jézust szülei bevitték, hogy érte a törvény előírása szerint cselekedjenek,

2:28

2:39

²⁸ karjába vette, és áldotta Istent, és ezt mondta:

²⁹ „Mostan bocsátod el, Uram, a te szolgádat beszéded szerint békességben,

³⁰ mert látták az én szemeim a te üdvösségedet,

³¹ amelyet készítettél minden nép szeme láttára,

³² világossággul a pogányok megvilágosítására, és a te népednek, Izraelnek dicsőségére.“

³³ József pedig és az ő anyja csodálkozott azokon, amiket őfelőle mondott.

³⁴ És Simeon megáldotta őket, és ezt mondta Máriának, az ő anyjának: „Íme, ő sokak elbukására és felemelésére rendeltetett Izraelben, és jel lesz, amelynek sokan ellene mondanak,

³⁵ még a te lelkedet is éles tűr járja majd át, hogy sok szív gondolata nyilvánvalóvá legyen.“

³⁶ Volt egy prófétanő is, Anna, Fánuel leánya, Áser nemzetségéből. Nagyon előrehaladott korú volt, hajadon kora után csak hét esztendeig élt férjével.

³⁷ Már nyolcvannégy esztendeje özvegy volt. Nem távozott el a templomból, mert böjtöléssel és imádkozással szolgált éjjel és nappal.

³⁸ Ugyanabban az órában odalépett, hálát adott az Úrnak, és beszélt róla mindenkinek, akik Jeruzsálemben a megváltást várták.

³⁹ Amikor mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek Galileába, városukba, Názáretbe.

⁴⁰ A kisgyermek pedig növekedett és erősödött lélekben, megtelt bölcsességgel és az Isten kegyelme volt rajta.

⁴¹ Szülei évenként felmentek Jeruzsálembe húsvét ünnepére.

⁴² Amikor tizenkét esztendő lett, szintén fölmentek Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint.

⁴³ Miután elteltek az ünnepnapok, hazaindultak. A gyermek Jézus azonban Jeruzsálemben maradt, de sem József, sem az anyja nem vette észre.

⁴⁴ Azt gondolták, hogy az útítársaik között van. Egynapi járóföldet mentek, és akkor kezdték keresni a rokonok és ismerősök között. ⁴⁵ Amikor nem találták, visszamentek Jeruzsálembe, hogy megkeressék.

⁴⁶ És történt, hogy harmadnapra találták meg a templomban, a tanítómesterek között ülve, amint hallgatta és kérdezgette őket.

⁴⁷ Mindnyájan, akik őt hallgatták, elcsodálkoztak értelmén és feleletein.

⁴⁸ Amikor szülei meglátták, elcsodálkoztak, és anyja ezt mondta neki: „Fiam, miért tetted ezt velünk? Íme, atyád és én nagy bánattal kerestünk téged.”

⁴⁹ Ő pedig ezt mondta nekik: „Miért kerestetek engem? Vagy nem tudjátok, hogy

nekem az én Atyám dolgaival kell
foglalkoznom?“

⁵⁰ De ők nem értették, amit mondott nekik.

⁵¹ Jézus ezután elment velük Názáretbe, és
engedelmeskedett nekik. Anyja szívében

2:52 LUKÁCS 3:6 megőrizte mindezeket.

⁵² Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben és az Isten és emberek előtti kedvességben.

3

Keresztelő János

Mt 3,1-12; Mk 1,2-8; Jn 1,19-28

¹ Tibérius császár uralkodásának tizenötödik esztendejében pedig, amikor Júdeában Poncius Pilátus volt a helytartó, és Galileának negyedes fejedelme Heródes volt, Iturea, Trakhónitisz tartományának pedig negyedes fejedelme az ő testvére, Fülöp volt, Abiléné negyedes fejedelme pedig Lűszániász volt.

² Annás és Kajafás főpapsága idején szólt az Úr Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztában.

³ Az elment a Jordán mellett lévő tartományokba, prédikálva a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára,

⁴ ahogyan meg van írva Ézsaiás próféta beszédeinek könyvében, aki ezt mondja: „Kiáltó szava szól a pusztában: Készítsétek el az Úrnak útját, egyengessétek ösvényeit.

⁵ Minden szakadékot töltsetek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el,

ami egyenetlen, legyen egyenessé, és a göröngyös
simává,

⁶ és meglátja minden halandó Isten
szabadítását.“

3:7

3:16

⁷ Ezt mondta tehát a sokaságnak, amely
kiment hozzá, hogy megkeresztelje: „Viperák
fajzata! Ki figyelmeztetett titeket, hogy a közelgő
harag elől elmeneküljetek?

⁸ Teremjetekek azért megtéréshez méltó
gyümölcsöket, és ne mondogassátok magatokban:
Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom nektek,
hogy Isten ezekből a kövekből
is tud fiaikat támasztani Ábrahámnak.

⁹ A fejsze pedig már ott van a fák gyökerén:
kivágnak, és tűzre vetnek minden fát, amely nem
terem jó gyümölcsöt.“

¹⁰ A sokaság megkérdezte tőle: „Mit
cselekedjünk tehát?“

¹¹ Ő így felelt nekik: „Akinék két köntöse van,
egyiket adja annak, akinek nincs, és akinek van
ennivalója, hasonlóan cselekedjék.“

¹² És eljöttek a vámszedők is, hogy
megkeresztelkedjenek, és ezt mondták neki:
„Mester, mit cselekedjünk?“

¹³ Ő pedig nekik ezt mondta: „Semmi többet ne követeljete, mint amennyi ki van szabva.“

¹⁴ És megkérdezték őt a katonák is. „Hát mi mit cselekedjünk?“ Nekik ezt felelte: „Senkit ne bántalmazzatok, ne zsaroljatok, és elégedjete meg zsoldotokkal.“

¹⁵ Amikor a nép várt, szívükben azon gondolkoztak, hogy vajon nem János-e a Krisztus?

¹⁶ János így válaszolt mindenkinek: „Én ugyan vízzel keresztelek titeket, de eljön, aki nálam erősebb, és nem vagyok méltó, hogy

3:17

LUKÁCS 3:25

saruja szíját megoldjam. Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket.

¹⁷ Szórólapátja a kezében van, és megtisztítja szérűjét, és a gabonát a csűrbe gyűjti, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.“

¹⁸ Még sok egyébre is intette őket, és hirdette az evangéliumot a népnek.

¹⁹ Amikor pedig Heródest, a negyedes fejedelmet megfeddte Heródiásért, testvérének, Fülöpnek feleségéért és minden gonosz tettéért, amiket Heródes cselekedett,

²⁰ ő még mindezt azzal tetézte, hogy Jánost tömlöcbe vetette.

*Jézus megkeresztelkedése**Mt 3,13-17; Mk 1,9-11; Jn 1,29-34*

²¹ Történt pedig, hogy amikor az egész nép megkeresztelkedett, és Jézus is megkeresztelkedett és imádkozott, megnyílt az ég,

²² és leszállt rá a Szentlélek testi formában, mint egy galamb, és szózat jött a mennyből: „Ez az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm!”

*Jézus nemzetségi táblázata**Mt 1,1-17*

²³ Jézus mintegy harmincesztendő volt, amikor tanítani kezdett, aki, amint állították, József fia volt, ő pedig Élié; ²⁴

ez Mattaté, ez Lévié, ez

Melkié, ez Jannájé, ez

Józsefé, ²⁵ ez Mattatiásé, ez

Ámósé,

3:26

3:36

ez Náhumé, ez Heszlié, ez Naggaié, ²⁶ ez

Mahaté, ez Mattatiásé, ez Simeié, ez

Jószeké, ez Jódáé; ²⁷ ez Jóhánané, ez

Résáé, ez Zerubbábelé, ez Sealtielé, ez

Nérié, ²⁸ ez Melkié, ez Addié, ez

Kószámé, ez Elmadámé, ez Éré; ²⁹ ez

Jézusé, ez Eliézeré, ez Jórimé, ez Mattaté,

ez Lévié, ³⁰ ez Simeoné, ez Júdáé, ez

Józsefé, ez Jónámé, ez Eljácimé; ³¹ ez Meleáé, ez Mennáé, ez Mattátáé, ez Nátáné, ez Dávidé, ³² ez Isaié, ez Óbédé, ez Bóázé, ez Szalmóné, ez Nahsóné, ³³ ez Aminádábé, ez Adminé, ez Arnié, ez Heszróné, ez Fáreszé, ez Júdáé, ³⁴ ez Jákóbé, ez Izsáké, ez Ábrahámé, ez Tárée, ez Náhoré, ³⁵ ez Szerugé, ezt Reué, ez Pelegé, ez Héberé, ez Selahé, ³⁶ ez Kénáné, ez Arpaksádé, ez Sémé, ez Nóée, ez Lámeké;

3:37

LUKÁCS 4:8

³⁷ ez Metusélahé, ez Hénóké, ez Járedé, ez Mahalalélé, ez Kénáné, ³⁸ ez Enósé, ez Sété, ez Ádámé; ez pedig Istené.

4

Jézus megkísérlése

Mt 4,1-11; Mk 1,12-13

¹ Jézus Szentlélekkel telve visszatért a Jordántól, és a Lélek indítására a pusztában volt

² negyven napig, miközben kísértette az ördög. Nem evett semmit azokban a napokban, de amikor azok elmúltak, megéhezett.

³ És az ördög ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzék kenyérré.“

⁴ Jézus így válaszolt neki: „Meg van írva, hogy »nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Istennek minden igéjével.«“

⁵ Majd felvitte őt az ördög egy nagy, magas hegyre, megmutatta neki egy szempillantás alatt a föld minden országát,

⁶ és ezt mondta neki: „Neked adom mindezt a hatalmat és ezek dicsőségét, mert nekem adatott, és annak adom, akinek akarom.

⁷ Azért, ha engem imádsz, mindez a tied lesz.“

⁸ Jézus így válaszolt neki: „Távozz tőlem, sátán! Meg van írva: »Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!«“

4:9

4:18

⁹ Aztán Jeruzsálembe vitte őt, és a templom párkányára állította, és ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, vesd le magad innen,

¹⁰ mert meg van írva:
»Az ő angyalainak megparancsolta, hogy
őrizzenek téged,

¹¹ és tenyerükön hordozzanak, hogy kőbe ne üsd lábadat.«

¹² Jézus így válaszolt neki: „Megmondatott: »Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!«

¹³ Amikor az ördög minden kísértést elvégzett, eltávozott tőle egy időre.

Jézus Názáretben

Mt 13,53-58; Mk 6,1-6

¹⁴ Jézus visszatért a Lélek erejével Galileába, és híre ment az egész környéken.

¹⁵ Tanított a zsinagógáikban, és mindenki dicsőítette.

¹⁶ Amikor Názáretbe ment, ahol felnevelkedett, szokása szerint szombatnapon a zsinagógába ment, és felállt felolvasni.

¹⁷ Ézsaiás próféta könyvét adták neki, és amikor kinyitotta a könyvet, felkereste azt a helyet, ahol ez volt megírva:

¹⁸ „Az Úr Lelke van rajtam, mert felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdesse,

elküldött, hogy a megtört szívűeket

meggyógyítsam, hogy a foglyoknak
szabadulást hirdessek, és a vakoknak
szemük megnyílását,

hogy szabadon bocsássam az elnyomottakat,

¹⁹ hogy hirdessem az Úr kedves esztendejét!“

²⁰ És behajtva a könyvet, visszaadta a szolgának, és leült. A zsinagógában mindenkinek a szeme rajta függött.

²¹ Ő pedig így szólt hozzájuk: „Ma teljesedett be ez az Írás fületek hallatára!“

²² És mindnyájan bizonyrágot tettek róla, és álmélkodtak a kegyelem igéin, amelyek ajkáról fakadtak, és ezt mondták: „Nem József fia ez?“

²³ Ő ezt mondta nekik: „Bizonyára azt a közmondást mondjátok nekem: Orvos, gyógyítsd meg magad! Amit hallottunk, hogy Kapernaumban történt, itt a te házában is cselekedd meg!“

²⁴ Majd így folytatta: „Bizony mondom nektek, hogy egy próféta sem elfogadott a maga hazájában.

²⁵ Igazán mondom nektek: Illés idejében sok özvegyasszony volt Izraelben, amikor az ég három esztendeig és hat hónapig be volt zárva, úgyhogy az egész tartományban nagy éhség volt,

²⁶ és közülük senkihez sem küldetett Illés, csak a szidóni Sareptába az özvegyasszonyhoz.

²⁷ Elizeus próféta idejében sok bélpoklos volt Izraelben, de azok közül egy sem tisztult meg, csak a szír Naamán.“

²⁸ Ennek hallatán harag töltött el mindenkit a zsinagógában.

4:29

4:39

²⁹ Felkeltek, kiűzték őt a városon kívül, és annak a hegynek a szélére vitték, amelyen az ő városuk épült, hogy onnan letaszítsák.

³⁰ Ő azonban átment közöttük, és eltávozott.

Jézus tisztátalan lelket űz ki

Mk 1,21-28

³¹ Elment Kapernaumba, Galilea városába, és tanította őket szombatnapon.

³² Azok csodálkoztak a tanításán, mert szavának hatalma volt.

³³ A zsinagógában pedig volt egy tisztátalan ördögi lélektől megszállt ember, aki fennhangon így kiáltott:

³⁴ „Mi közünk hozzád názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket. Ismerlek téged, hogy ki vagy: az Isten Szentje!”

³⁵ Jézus rászólt: „Némulj meg, és menj ki belőle!” És az ördög középre vetette, kiment belőle, és nem ártott neki semmit.

³⁶ Mindnyájukat félelem szállta meg, és így szóltak egymáshoz: „Milyen beszéd ez, hogy hatalommal és erővel parancsol a tisztátalan lelkeknek, és azok kimennek?”

³⁷ És elterjedt a híre mindenütt a környéken.

Jézus meggyógyítja Péter anyósát

Mt 8,14-15; Mk 1,29-31

³⁸ A zsinagógából eltávozva Simon házába ment. Simon anyósa pedig nagy lázban feküdt, és szóltak neki érdekében.

³⁹ Jézus mellé állt, ráparancsolt a lázra, és az elhagyta őt. Ő pedig azonnal felkelt, és szolgált nekik.

4:40

LUKÁCS 5:3

Jézus sok beteget meggyógyít

Mt 8,16-17; Mk 1,32-39

⁴⁰ Napnyugtakor mindenki hozzá vitte különféle bajban szenvedő betegét, ő pedig mindegyikre rátette kezét, meggyógyította őket.

⁴⁴² Sokakból ördögök is kimentek, és ezt kiáltozták: „Te vagy a Krisztus, az Isten Fia!” De ő rájuk parancsolt, nem engedte őket szólani, mivel tudták, hogy ő a Krisztus.

⁴⁴³ Napfölkeltkor elindult, és egy pusztá

⁴² Történt, hogy amikor a sokaság hozzá tódult, hogy hallgassa Isten beszédét, ő a Genezáret-tónál állt,

⁴³ és látott két hajót állni a vízen. A halászok

helyre ment. De a sokaság megkereste őt, hozzá mentek, marasztalták, hogy ne menjen el tőlük.

⁴⁴⁴ Ő pedig ezt mondta nekik: „Más városokban is hirdetnem kell Isten országát, mert ez a küldetésem.”

⁴⁴ És prédikált Galilea zsinagógáiban.

5

Péter halfogása

Mt 4,18-22; Mk 1,16-20

5:4

5:12

⁴ Miután befejezte beszédét, ezt mondta Simonnak: „Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra!”

⁵ Simon így felelt: „Mester, jóllehet egész éjszaka fáradtunk, mégsem fogtunk semmit, de a te parancsodra kivetem a hálót.”

⁶ Amikor ezt megtették, a halaknak olyan sokaságát kerítették be, hogy szakadozott a hálójuk.

pedig, miután azokból kiszálltak, a hálóikat mosták.

⁴⁴ Beszállt az egyik hajóba, amely Simoné volt, és kérte őt, hogy vigye egy kissé beljebb a parttól. Amikor leült, a hajóból tanította a sokaságot.

⁷ Ezért intettek társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek, és segítsenek nekik. Azok odamentek, és megtöltötték mind a két hajót annyira, hogy csaknem elsüllyedtek.

⁸ Amikor ezt Simon Péter látta, Jézus lába elé borult, és ezt mondta: „Eredj el tőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram!”

⁹ Mert félelem fogta el őt és mindazokat, aki vele voltak, a halfogás miatt.

¹⁰ Hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, akik Simonnak társai voltak. Jézus ezt mondta Simonnak: „Ne félj, mostantól fogva embereket fogsz.”

¹¹ És a hajókat a szárazra vonták, elhagyták mindenüket, és követték őt.

Jézus meggyógyít egy leprást

Mt 8,1-4; Mk 1,16-20

¹² Történt, hogy amikor az egyik városban volt, íme, volt ott egy leprával borított ember, és amikor meglátta Jézust, arcra borulva kérte őt, és ezt mondta: „Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem!”

¹³ Jézus pedig kinyújtotta kezét, megérintette őt, és ezt mondta: „Akarom, tisztulj meg!” És azonnal letisztult róla a lepra.

¹⁴ És megparancsolta neki, hogy ezt senkinek se mondja el, hanem: „Menj el, mutasd meg magad a papnak, és vigyél áldozatot megtisztulásodért, amint Mózes megparancsolta, bizonyosságul nekik.”

¹⁵ De a hír annál jobban elterjedt róla, és nagy sokaság gyűlt össze, hogy őt hallgassák, és hogy meggyógyítsa betegségüket.

¹⁶ Ő azonban félrevonult a pusztába, és imádkozott.

Jézus meggyógyítja a bénát

Mt 9,1-8; Mk 2,1-12

¹⁷ És történt egy napon, hogy tanított, és ott ültek a farizeusok és a törvénytudók, akik Galileának és Júdeának falvaiból és Jeruzsálemből jöttek, az Úr hatalma volt vele, hogy gyógyítson.

¹⁸ És íme, férfiak ágyon hoztak egy embert, aki béna volt, és igyekeztek bevinni és elé tenni.

¹⁹ A sokaság miatt azonban nem találták módját, hogyan vigyék be, felmentek a háztetőre, és a cseréptetőn át bocsátották le ágyastól a közére, Jézus elé.

²⁰ Ő pedig látva hitüket, így szólt: „Ember, megbocsátattak neked a te bűneid!”

²¹ Az írástudók és farizeusok elkezdtek tanakodni: „Kicsoda ez, aki ilyen káromlást

5:22

5:30

szól? Ki bocsáthatja meg a bűnöket, ha nem egyedül Isten?”

²² Jézus felismerte gondolataikat, ezt mondta nekik: „Miért tanakodtok szívetekben?

²³ Mi könnyebb, azt mondani: megbocsátattak neked a te bűneid, vagy azt mondani: kelj fel és járj?

²⁴ Hogy pedig megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma e földön megbocsátani a bűnöket (ezt mondta a bénának): Neked mondom, kelj fel, vedd fel az ágyadat, eredj haza!”

²⁵ És az szemük láttára felkelt, felvette, amin feküdt, és elment haza, dicsőítve Istent.

²⁶ Ámulat fogta el mindnyájukat, dicsőítették Istent, és megteltek félelemmel, és ezt mondták: „Bizony csodálatos dolgokat láttunk ma!”

Jézus elhívja Lévit

Mt 9,9-13; Mk 2,13-17

²⁷ Ezután kiment, és meglátott egy Lévi nevű vámszedőt, aki a vámnál ült, és ezt mondta neki: „Kövess engem!”

²⁸ Az otthagyva mindent, felkelt, és követte őt.

²⁹ És Lévi nagy vendégséget készített neki házában. Vámosoknak és másoknak sokasága volt ott, akik velük együtt asztalhoz telepedtek.

³⁰ Az írástudók és farizeusok pedig zúgolódtak, és a tanítványainak ezt mondták: „Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt?”

5:31

5:39

³¹ Jézus így válaszolt nekik: „Az egészségeseknek nincs szükségük orvosra, hanem a betegeknek.

³² Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam megtérésre, hanem a bűnösöket.”

Jézus tanítása a böjtről

Mt 9,14-17; Mk 2,18-22

³³ Azok pedig ezt mondták neki: „Mi az oka, hogy János tanítványai gyakran böjtölnek és imádkoznak, hasonlóképpen a farizeusoké is, a te tanítványaid pedig esznek és isznak?”

³⁴ Ő pedig ezt mondta nekik: „Rávehetitek-e a lakodalmasokat, hogy böjtöljenek, míg velük van a vőlegény?”

³⁵ De jönnek majd napok, amikor a vőlegény elvétetik tőlük, és akkor azokban a napokban bőjtölnek majd.“

³⁶ Egy példázatot is mondott nekik: „Senki sem tép ki új ruhából foltot, hogy a régi ruhára varrja, mert így az újat is eltépi, és nem is illene a régi ruhához az új folt.

³⁷ És senki sem tölti az új bort régi tömlőbe, mert az új bor kiszakítja a tömlőket, és a bor kiömlik, és a tömlők is tönkremennek.

³⁸ Hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni, és akkor mindkettő megmarad.

³⁹ Aki pedig óbort iszik, az nem kíván újat, mert azt mondja: Jobb az ó.“

6

Kalásztépés szombaton Mt

12,1-8; Mk 2,23-28

¹ Történt pedig a húsvét szombatját követő második szombaton, hogy vetések között ment át, és az ő tanítványai kalászokat tépdestek, és azokat kezükkel kimorzsolva ették.

² Némelyek pedig a farizeusok közül ezt mondták nekik: „Miért cselekszitek azt, amit szombatnapon nem szabad cselekedni?”

³ Jézus így válaszolt nekik: „Nem olvastátok, hogy mit cselekedett Dávid, amikor megéhezett, és azok is, akik vele voltak?”

⁴ Bement az Úr házába, és elvette a szent kenyereket, és evett, és adott azoknak is, akik vele voltak, pedig azokat nem lett volna szabad megenni, csak a papoknak.”

⁵ Így szólt hozzájuk: „Az Emberfia ura a szombatnak is.”

Jézus szombaton gyógyít

Mt 12,9-14; Mk 3,1-6

⁶ Történt egy másik szombaton, hogy a zsinagógába ment, és tanított. Volt ott egy ember, akinek a jobb keze béna volt.

⁷ Az írástudók és farizeusok leselkedtek utána, hogy vajon gyógyít-e szombatnapon, hogy vádat találjanak ellene.

⁸ Ő pedig ismerve gondolataikat, ezt mondta a béna kezű embernek: „Kelj fel, és állj középre!” Az felkelt, és középre állt.

⁹ Jézus ezt mondta nekik: „Valamit kérdezek tőletek: Szabad-e szombaton jót tenni vagy rosszat tenni, életet megmenteni vagy elpusztítani?”

6:10

6:18

¹⁰ Végignézett rajtuk, és így szólt hozzá: „Nyújtsd ki a kezedet!” Az pedig úgy tett, és a keze olyan éppé lett, mint a másik.

¹¹ Azokat pedig esztelen düh szállta meg, és arról beszélgettek, hogy mit tegyenek Jézussal.

A tizenkét tanítvány elhívása

Mt 10,1-4; Mk 3,13-19

¹² Történt azokban a napokban, hogy kiment a hegyre imádkozni, és az éjszakát Istenhez imádkozva töltötte el.

¹³ Amikor megvirradt, odahívta tanítványait, és kiválasztott azok közül tizenkettőt, akiket apostoloknak nevezett el.

¹⁴ Simont, akit Péternek nevezett, és Andrást, annak testvérét, Jakabot és Jánost, Fülöpöt és Bertalant,

¹⁵ Mátét, Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát és Simont, akit Zélótának neveztek,
¹⁶ Júdást, a Jakab fiát és Iskáriótest, aki árulóvá lett.

Jézus tanít és gyógyít

Mt 4,24-25; Mk 3,7-12

¹⁷ Aztán lement velük, megállt a síkságon, és vele együtt tanítványainak sokasága és a nép nagy tömege egész Júdeából és Jeruzsálemből, és Tírusznak és Szidónnak tenger mellékéről. Ezek azért jöttek, hogy hallgassák őt, és meggyógyítsa őket betegségeikből.

¹⁸ Akiket tisztátalan lelkek gyötörtek, meggyógyultak.

6:19

6:26

¹⁹ Az egész sokaság igyekezett őt megérinteni, mert erő áradt ki belőle, és mindenkit meggyógyított.

Kik a boldogok?

Mt 5,1-12

²⁰ Ő pedig tanítványaira nézett, és ezt mondta:

„Boldogok vagytok, ti szegények, mert tiétek Isten országa.

21 Boldogok vagytok, akik most éheztek, mert megelégtettek.

Boldogok vagytok, akik most sírtok, mert nevetni fogtok.

22 Boldogok lesztek, amikor gyűlölnék titeket az emberek,
és kiközösítenek, és szidalmaznak titeket, és kitörlik neveteket, mint gonosz nevet az Emberfiaért.

23 Örüljete azon a napon, és örvendezzete, mert íme, jutalmatok bőséges lesz a mennyben, hiszen hasonlóképpen cselekedtek a prófétákkal az ő atyáik.

24 De jaj nektek, gazdagok, mert megkaptátok már vigasztalásokat.

25 Jaj nektek, akik most jóllaktatok, mert éhezni fogtok.

Jaj nektek, akik most nevettek, mert sírni és jajgatni fogtok.

26 Jaj nektek, amikor minden ember jót mond

rólatok,
mert éppen így cselekedtek a hamis prófétákkal az ő atyáik.

²⁷ „Nektek azonban, akik engem hallgattok, ezt mondom: Szeressétek ellenségeiteket, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék.

²⁸ Áldjátok azokat, aki titeket átkoznak, és imádkozzatok azokért, akik titeket bántalmaznak.

²⁹ Aki egyik arcodat megüti, annak fordítsd oda a másikat is. Aki felsőruhádát elveszi, attól alsóruhádát se tagadd meg.

³⁰ Mindenkinek, aki kér tőled, annak adj, és attól, aki elveszi a tiédet, ne kérd vissza.

³¹ És amint akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is úgy cselekedjetek azokkal.

³² Ha csak azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, milyen jót tettetek? Hiszen a bűnösök is szeretik azokat, akik őket szeretik.

³³ És ha csak azokkal tesztek jót, akik veletek jót tesznek, mi jót tettetek?

³⁴ És ha csak azoknak adtok kölcsön, akiktől reméletek, hogy visszakapjátok, mi jót tettetek? Hiszen a bűnösök is adnak kölcsönt a bűnösöknek, hogy ugyanannyit kapjanak vissza.

³⁵ Ti azonban szeressétek ellenségeiteket, és tegyetek jót, és adjatok kölcsön, érte semmit sem várva, és a ti jutalmatok sok lesz, és a magasságos Isten fiai lesztek, mert ő is jóságos a

hálátlanokhoz és gonoszokhoz. ³⁶ Legyetek azért irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas.

6:37

6:44

A képmutató ítélkezés

Mt 7,1-15

³⁷ „Ne ítéljete, hogy meg ne ítéljenek. Ne kárhoztassatok, és nem lesz kárhoztatásotok. Bocsássatok meg, és nektek is megbocsátanak.

³⁸ Adjatok, és adnak majd nektek is: jó, megnyomott, megrázott, színig telt mértékkel adnak öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek nektek, amellyel ti is mérték.“

³⁹ Példázatot is mondott nekik: „Vajon a vak vezethet-e világtalant? Nem esnek-e mindketten a verembe?

⁴⁰ Nem különb a tanítvány az ő mesterénél. Csak ha mindent megtanult, akkor lesz olyan, mint a mestere.

⁴¹ Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, ami a te saját szemedben van, nem veszed észre?

⁴² Hogyan mondhatod a te atyádfiának: Atyámfia, hadd vegyem ki a szálkát a te szemedből, holott a te szemedben lévő gerendát nem látod? Te képmutató, vedd ki először a gerendát a te szemedből, és azután gondold arra,

hogy kivedd a szálkát, amely a te atyádfia szemében van.

Amilyen a fa, olyan a gyümölcse

Mt 7,15-23; 12,33-34

⁴³ „Nem jó fa az, amely rossz gyümölcsöt terem. És nem rossz fa az, amely jó gyümölcsöt terem.

⁴⁴ Mert minden fát saját gyümölcseről lehet megismerni. Mert tövisről nem szednek fügét, sem a szederről nem szednek szőlőt.

⁴⁵ A jó ember szívének jó kincseiből hoz elő jót. A gonosz ember pedig szívének gonosz kincseiből hoz elő gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a szája.

⁴⁶ Miért mondjátok nekem: Uram, Uram, ha nem teszitek azt, amit mondok?

Aki kősziklára épít

Mt 7,24-27

⁴⁷ „Ha valaki hozzám jön, és hallgatja az én beszédemet, és azokat megtartja, megmondom, kihez hasonló.

⁴⁸ Hasonló ahhoz a házépítő emberhez, aki leásott, és mélyre hatolt, és kősziklára alapozott: amikor aztán jött az árvíz, beleütközött az áradat abba a házba, de azt meg nem mozdíthatta, mert kősziklára épült.

⁴⁹ Aki pedig hallgatja beszédemet, de nem tartja meg, az hasonló ahhoz az emberhez, aki csak a földre építette házát fundamentum nélkül: beleütközött az áradat, és azonnal összeomlott, és romhalmazzá lett.“

*Jézus meggyógyítja a kapernaumi százados
szolgáját*

Mt 8,5-13

¹ Miután befejezte minden beszédét,
amelyet a nép füle hallatára mondott,
Kapernaumba ment.

² Egy századosnak volt egy szolgája, aki
annál nagy becsben volt, igen rosszul lett, és már
halálán volt.

7:3

7:11

³ Amikor hallott Jézusról, hozzá küldte a
zsidók véneit, és kérte, hogy jöjjen el, és gyógyítsa
meg a szolgáját.

⁴ Azok pedig elmentek, és nagyon kérték őt:
„Méltó, hogy megtedd neki.

⁵ Mert szereti a mi népünket, és a zsinagógát
is ő építtette nekünk.“

⁶ Jézus tehát elment velük.

Amikor azonban már nem messze volt a
háztól, a százados eléje küldte néhány jó barátját, és
ezt üzenté neki: „Uram, ne fáraszd magad, mert
nem vagyok méltó, hogy
hajlékomba jöjj,

⁷ de magamat sem tartom érdemesnek arra,
hogy hozzád menjek. Hanem csak szólj egy szót,
és meggyógyul az én szolgám.

⁸ Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és katonák szolgálnak alattam. És ha az egyiknek azt mondom: Eredj el, elmegy; vagy a másíknak: Jöjj ide, eljön, és ha a szolgámnak szólok: Tedd ezt, megteszi.“

⁹ Amikor Jézus ezt hallotta, elcsodálkozott, és hátrafordulva így szólt az őt követő sokaságnak: „Mondom nektek, ekkora hitet Izraelben sem találtam!“

¹⁰ És a küldöttek visszatértek a házhöz, és a beteg szolgát már egészségben találták.

Jézus feltámasztja a naini ifjút

¹¹ Történt másnap, hogy egy Nain nevű városba ment, és vele mentek tanítványai és nagy sokaság.

7:12

7:21

¹² Amikor a város kapujához közeledtek, íme, egy halottat hoztak ki, anyjának egyetlen fiát, az asszony pedig özvegy volt. A városból nagy sokaság volt vele.

¹³ Amikor az Úr meglátta, megkönyörült rajta, és ezt mondta neki: „Ne sírj!“

¹⁴ És odament, megérintette a koporsót. Akik vitték, megálltak. Ő pedig így szólt: „Ifjú, neked mondom, kelj föl!“

¹⁵ Erre felült a halott, és elkezdett beszélni. Ő pedig átadta anyjának.

¹⁶ Félelem fogta el mindnyájukat, és dicsőítették Istent, és ezt mondták: „Nagy próféta támadt közöttünk, és meglátogatta Isten az ő népét.”

¹⁷ És elterjedt híre egész Júdeában és a környező tartományokban.

Keresztelő János kérdése és Jézus válasza

Mt 11,2-19

¹⁸ Jánosnak mindezeket elmondták tanítványai. És János magához hívatott kettő tanítványai közül.

¹⁹ Elküldte őket Jézushoz, és ezt kérdeztette: „Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?”

²⁰ Amikor azért azok a férfiak hozzá mentek, ezt mondták: „Keresztelő János küldött minket hozzád, és kérdezteti: te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?”

²¹ Abban az órában sokakat meggyógyított betegségekből, bajokból és gonosz lelkektől, és sok vaknak adta vissza szeme világát.

7:22

7:30

²² Jézus így válaszolt nekik: „Menjetek el, mondjátok meg Jánosnak, amit láttatok és hallottatok, hogy a vakok látnak, a sánták járnak, a

leprások megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak, és a szegénynek az evangélium hirdettetik.

²³ És boldog, aki nem botránkozik meg énbennem.“

²⁴ Amikor elmentek János követei, elkezdett beszélni a sokaságnak Jánosról: „Mit akartatok látni, amikor kimentetek a pusztába? Szélingatta nádszálat?

²⁵ Hát mit akartatok látni, amikor kimentetek? Finom ruhába öltözött embert? Íme, akik drága öltözetben és bőségben élnek, a királyi palotákban vannak.

²⁶ Hát mit akartatok látni, amikor kimentetek? Prófétát? Bizony mondom nektek, még prófétánál is nagyobbat.

²⁷ Ő az, akiről meg van írva:

»Íme, elküldöm követemet előtted, aki elkészíti neked az utat.«

²⁸ Mert mondom nektek, hogy azok között, akik asszonytól születtek, senki sincs nagyobb Keresztelő Jánosnál, de aki a legkisebb Isten országában, nagyobb nála.“

²⁹ Amikor ezt hallotta az egész nép és a vámszedők is, igazat adtak Istennek, és megkeresztelkedtek a János keresztségével;

³⁰ a farizeusok és a törvénytudók azonban Isten rájuk vonatkozó szándékát elutasították, és nem keresztteltek meg nála.

7:31

7:39

³¹ És ezt mondta az Úr: „Kihez hasonlítsam ennek a nemzedéknek tagjait? Kihez hasonlók?

³² Hasonlók a piacon ülő gyermekekhez, akik ezt kiáltják egymásnak:

»Furulyáztunk nektek, és
nem táncoltatok,
siratót énekeltünk, és
nem sírtatok.«

³³ Mert eljött Keresztelő János, aki kenyeret nem eszik, bort nem iszik, és ezt mondjátok: Ördög van benne.

³⁴ Eljött az Emberfia, aki eszik és iszik, és azt mondjátok: Íme, falánk és borivó ember, vámszedők és bűnösök barátja. ³⁵ És igazolódott minden gyermekében az ő bölcsessége.“

A bűnös nő megkeni Jézus lábát

³⁶ Egy farizeus arra kérte őt, hogy egyék vele. Ezért bement a farizeus házába, és asztalhoz telepedett.

³⁷ És íme, a városban volt egy bűnös asszony,

aki megtudta, hogy ő a farizeus házában asztalhoz telepedett, egy alabástromedényben drága kenetet hozott.

³⁸ Megállt hátul az ő lábánál sírva, könnyeivel kezdte öntözni lábait, és hajával törölte meg, és csókolgatta lábait, és megkenete a drága kenettel.

³⁹ Amikor látta ezt a farizeus, aki őt meghívta, ezt mondta magában: „Ha ő próféta volna, tudná, hogy ki és miféle asszony az, aki megérintette, tudná, hogy bűnös.“

7:40

7:50

⁴⁰ Ekkor megszólalt Jézus és ezt mondta neki: „Simon, van valami mondanivalóm neked.“ Az így szólt: „Mester, mondjad.“

⁴¹ „Egy hitelezőnek két adósa volt. Az egyik adós volt ötszáz dénárral, a másik pedig ötvennel.

⁴² És amikor nem volt nekik miből megadniuk, mind a kettőnek elengedte. Akkor a kettő közül, mondd meg, melyik szereti őt jobban?“

⁴³ Simon így válaszolt: „Azt gondolom, hogy az, akinek többet engedett el.“ És Jézus ezt mondta neki: „Helyesen ítéltél“,

⁴⁴ és az asszonyhoz fordulva ezt mondta Simonnak: „Látod ezt az asszonyt? Bejöttem a házába, lábamnak vizet nem adtál, ő pedig könnyeivel öntözte lábaimat, és hajával törölte meg.

⁴⁵ Engem meg nem csókoltál, ő mióta bejöttem, nem szűnt meg lábaimat csókolgatni.

⁴⁶ Olajjal fejemet nem kentek meg, ő pedig drága kenettel kente meg lábaimat.

⁴⁷ Ezért mondom neked: Neki sok bűne bocsáttatott meg, mert nagyon szeretett. Akinek pedig kevés bocsáttatik meg, az kevésbé szeret.“

⁴⁸ Így szólt az asszonyhoz: „Megbocsáttattak neked a te bűneid!“

⁴⁹ És akik együtt ültek vele az asztalnál, elkezdtek kérdezgetni egymás között: „Kicsoda ez, hogy a bűnöket is megbocsátja?“

⁵⁰ Ő pedig így szólt az asszonyhoz: „A te hited megtartott téged. Eredj el békességgel!“

8

A Jézust követő asszonyok

¹ Történt ezután, hogy városról városra és faluról falura járt, és prédikálta és hirdette Isten országát, és vele volt a tizenkettő,

² és néhány asszony is, akiket gonosz lelkektől és betegségekből gyógyított meg: Mária, akit Magdalainak neveznek, akiből hét ördög ment ki,

³ és Johanna, Kuzának, Heródes egyik főemberének a felesége és Zsuzsanna és sokan mások, akik vagyonukból szolgáltak neki.

A magvető

Mt 13,1-23; Mk 4,1-20

⁴ Amikor nagy sokaság gyűlt egybe, azokból is, akik a városokból mentek hozzá, ezt a példázatot mondta nekik:

⁵ „Kiment a magvető, hogy elvesse vetőmagját. Magvetés közben némelyik az útfélre esett, és eltaposták, és az ég madarai megették.

⁶ Némelyik sziklára esett, és amikor kikelt, elszáradt, mert nem volt nedvessége.

⁷ Némelyik tövisek közé esett, és a tövisek velük együtt növekedve megfojtották azt.

⁸ Némelyik pedig jó földbe esett, és amikor kikelt, százszoros termést hozott. “Amikor ezt mondta, felkiáltott: „Akinek van füle a hallásra, hallja!”

⁹ Megkérdezték tőle tanítványai: „Mit jelent ez a példázat?”

8:10

8:18

¹⁰ Ő ezt mondta nekik: „Nektek megadatott, hogy értsétek Isten országának titkait, a többieknek azonban példázatokban adatik, »hogy látván ne lássanak, és hallván ne értsenek.«

¹¹ A példázat pedig ez: A mag Isten beszéde.

¹² Az útfélre esettek azok, akik meghallgatták, de aztán eljön az ördög, és kikapja szívükből, hogy ne higgyenek és ne üdvözüljenek.

¹³ A sziklára esettek azok, akik amikor hallják, örömmel fogadják az igét, de nem ver bennük gyökeret, egy ideig hisznek, a kísértés idején pedig elpártolnak.

¹⁴ A tövisek közé esettek azok, akik meghallgatták, de amikor elmentek, az élet gondja és gazdagsága és gyönyörűsége megfojtja azt, és termést nem hoznak.

¹⁵ Akiknél pedig a jó földbe esett, ezek azok, akik a hallott igét tiszta és jó szívvel megtartják, és termést hoznak állhatatossággal.

*A lámpás**Mk 4,21-25*

¹⁶ „Aki gyertyát gyújt, nem takarja le azt egy edénnyel, ágy alá sem rejti, hanem gyertyatartóba teszi, hogy akik bemennek, lássák a világosságot.

¹⁷ Mert nincs olyan titok, amely nyilvánvalóvá ne lenne, és nincs olyan rejtett dolog, amely ki ne tudódnék, és világosságra ne jönné.

¹⁸ Vigyázzatok azért, hogyan hallgatjátok, mert akinek van, annak adatik, és akinek nincs, attól az is elvétetik, amiről azt gondolja, hogy az övé.“

8:19

8:26

*Jézus igazi rokonai**Mt 12,46-50; Mk 3,31-35*

¹⁹ Odamentek hozzá anyja és testvérei, de nem tudtak hozzájutni a sokaság miatt.

²⁰ Ezért tudtára adták neki: „A te anyád és testvéreid kint állnak, téged akarnak látni.“

²¹ Ő azonban így válaszolt nekik: „Az én anyám és testvéreim azok, akik Isten beszédét hallgatják, és megcselekszik azt.“

*Jézus lecsendesíti a tengert**Mt 8,23-27; Mk 4,35-41*

²² Történt egy napon, hogy hajóba szállt tanítványaival, és ezt mondta nekik: „Menjünk át a tó túlsó partjára.” És elindultak.

²³ Hajózásuk közben elszenderedett. Ekkor szélvész csapott le a tóra, és megrémültek, és veszélyben voltak.

²⁴ Hozzá mentek, felkeltették, és ezt mondták: „Mester, Mester, elveszünk!”

Ő pedig felkelt, rászólt a szélre és a hullámokra, mire azok elültek, és csend lett.

²⁵ És ezt mondta nekik: „Hol van a ti hitetek?” Ők pedig félelemmel és csodálkozással ezt mondták egymásnak: „Ugyan kicsoda ez, hogy a szélnek és víznek is parancsol, és azok engedelmeskednek neki?”

Jézus meggyógyítja a gadarai megszállottat

Mt 8,28-34; Mk 5,1-20

²⁶ Aztán áthajóztak a gadaraiak földjére, amely Galileával átellenben van.

8:27

8:35

²⁷ Amikor kiment a partra, egy ember jött elé a városból, akiben ördögök voltak. Régóta nem viselt ruhát, s házban sem lakott, hanem csak sírboltokban.

²⁸ Amikor meglátta Jézust, felkiáltott, lába

elé borult, és hangosan ezt mondta: „Mi közöm hozzád, Jézus, a felséges Isten Fia? Kérlek téged, ne gyötörj engem!”

²⁹ Azt parancsolta ugyanis a tisztátalan léleknek, hogy menjen ki ebből az emberből. Mert már régóta hatalmában tartotta, ezért láncokkal és bilincsekkel megkötözve őrizték, de ő elszakította köteleit, az ördög pedig a pusztába űzte.

³⁰ Jézus megkérdezte: „Mi a neved?”

Az így felelt: „Légió“, mert sok ördög ment bele.

³¹ És kérték őt, hogy ne parancsolja őket vissza az alvilágba.

³² Volt pedig ott egy disznócsorda, amely a hegyen legelészett, és kérték őt, hogy engedje meg nekik, hogy azokban menjenek.

³³ Miután kimentek az ördögök az emberből, és bementek a disznókba, a csorda a meredekről a tóba rohant, és megfulladt.

³⁴ Amikor a pásztorok látták, mi történt, elfutottak, és hírt vitték a városba és a falvakba.

³⁵ Kimentek az emberek megnézni, mi történt, és Jézushoz mentek, és ott találták azt az embert, akiből az ördögök kimentek, amint felöltözve és ép elmével ült Jézus lábainál, és nagyon megijedtek.

³⁶ Akik látták, elbeszélték nekik, hogyan szabadult meg az a megszállott.

³⁷ Ekkor a Gadara vidékének egész népe arra kérte, hogy menjen el onnan, mert nagyon félték. Ő pedig hajóra szállt, és visszatért.

³⁸ Az az ember, akiből az ördögök kimentek, arra kérte, hogy vele lehessen. De Jézus elküldte őt, és ezt mondta neki:

³⁹ „Térj vissza házadhoz, és beszéld el, milyen nagy dolgokat tett Isten veled.” Elment azért, és hirdette az egész városban, hogy milyen nagy dolgot tett vele Jézus.

A vérfolyásos asszony meggyógyítása. Jairus leányának feltámasztása

Mt 9,18-26; Mk 5,21-43

⁴⁰ És történt, amikor Jézus visszatért, a nép örömmel fogadta, mert mindnyájan várták.

⁴¹ És íme, jött egy Jairus nevű ember, aki a zsinagóga előjárója volt, és Jézus lábai elé borult, és kérte, hogy menjen el házába,

⁴² mert egyetlen, mintegy tizenkét esztendőös leánya halálán volt.

Miközben ment, a sokaság szorongatta.

⁴³ És egy asszony, aki tizenkét esztendő óta vérfolyásos volt, és bár minden vagyonát orvosokra költötte, senki sem tudta meggyógyítani.

⁴⁴ Hátulról hozzálépett, megérintette ruhájának szegélyét, és azonnal elállt a vérfolyása.

⁴⁵ Jézus ezt mondta: „Ki az, aki megérintett?” Amikor mindnyájan tagadták, Péter, és akik

8:46

8:56

vele voltak így szóltak: „Mester, a sokaság szorongat és lökdös téged, és te azt mondd: ki az, aki megérintett engem?”

⁴⁶ De Jézus ezt mondta: „Valaki megérintett engem, mert észrevettem, hogy erő árad ki belőlem.”

⁴⁷ Amikor pedig látta az asszony, hogy nem maradt titokban, reszketve előjött, eléje borult, és elbeszélte az egész sokaság előtt, hogy miért érintette őt, és hogy azonnal meggyógyult.

⁴⁸ Jézus pedig ezt mondta neki: „Bízzál, leányom, a te hited megtartott téged, eredj el békességgel!”

⁴⁹ Még beszélt, amikor eljött egy ember a zsinagógai előljáró házából, és ezt mondta: „Meghalt a leányod, ne fáraszd a Mestert!” ⁵⁰

Amikor Jézus ezt hallotta, ezt mondta neki: „Ne félj, csak higgy, és meggyógyul.”

⁵¹ Bemenne a házba, senkit sem engedett be, csak Pétert, Jakabot és Jánost és a leány atyját és anyját.

⁵² Mindnyájan sírtak, és gyászolták. Ő pedig

ezt mondta: „Ne sírjatok, nem halt meg, csak alszik.”

⁵³ Erre kinevették, mert tudták, hogy meghalt.

⁵⁴ Ekkor mindenkit kiküldött, megfogta a leány kezét, és kiáltott: „Leányom, kelj fel!”

⁵⁵ Ekkor visszatért abba a lélek, azonnal felkelt, és ő megparancsolta, hogy adjanak neki enni.

⁵⁶ És álmélkodtak annak szülei, de ő megparancsolta, hogy senkinek se mondják el, ami történt.

9:1

9:10

9

Jézus kiküldi tizenkét tanítványát

Mt 10,1-14; 14,1-12; Mk 6,7-29 ¹

Miután összehívta Jézus tizenkét tanítványát, erőt és hatalmat adott nekik minden ördög felett, és betegségek gyógyítására is.

² Aztán elküldte őket, hogy prédikálják Isten országát, és betegeket gyógyítsanak.

³ Ezt mondta nekik: „Semmit ne vigyetek az útra, se botot, se táskát, se kenyeret, se pénzt, két-két ruhátok se legyen.

⁴ Amelyik házba bementek, ott maradjatok, és onnan induljatok tovább.

⁵ Ha nem fogadnak be titeket, amikor kimentek abból a városból, még a port is verjétek le lábatokról, bizonyságul ellenük.“

⁶ Azok tehát útra keltek, bejárták a falvakat, hirdették az evangéliumot, és gyógyítottak mindenütt.

⁷ Heródes, a negyedes fejedelem meghallotta mindazt, ami történt, és zavarban volt, mert némelyek azt mondták, hogy János támadt fel a halálból.

⁸ Mások szerint Illés jelent meg, ismét mások pedig, hogy a próféták közül támadt fel valaki.

⁹ Heródes ezt mondta: „Jánost lefejeztettem, kicsoda hát ez, akiről én ilyen dolgokat hallok?“ És látni akarta őt.

¹⁰ Amikor visszatértek, az apostolok elbeszéltek neki mindent, amit cselekedtek. Akkor maga mellé vette őket, és elvonult velük

9:11

9:17

egy magányos helyre, egy Bétsaida nevű városba.

¹¹ Amikor a sokaság ezt megtudta, követte őt, és ő örömmel fogadta őket, Isten országáról beszélt nekik, és akiknek gyógyulásra volt szükségük, azokat meggyógyította.

Az ötezer ember megvendégelése

Mt 14,13-21; Mk 6,34-44

¹² Amikor a nap már hanyatlani kezdett, a tizenkettő odament hozzá, ezt mondták neki: „Bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el, és a környező falvakban és majorokban megszálljanak, és ételmet találjanak, mert itt puszta helyen vagyunk.“

¹³ Ő pedig ezt mondta nekik: „Adjatok nekik ti enni!“

Azok így válaszoltak: „Nekünk sincs több öt kenyérnél és két halnál, ha csak el nem megyünk, és nem veszünk éledelet az egész sokaságnak.“

¹⁴ Mert mintegy ötezer férfi volt ott.

Így szólt tanítványaihoz: „Ültessétek le őket csoportokban ötvenenként.“

¹⁵ Így cselekedtek, és leültették valamennyit.

¹⁶ Ő pedig vette az öt kenyeret és két halat, égre emelte szemét, megáldotta azokat, és megszegte, és a tanítványoknak adta, hogy a sokaság elé tegyék.

¹⁷ Mindnyájan ettek és jóllaktak, és összeszedték a megmaradt darabokat, tizenkét kosárral.

Péter vallástétele. Jézus először szól haláláról és feltámadásáról Mt 16,13-20; Mk 8,27-30

¹⁸ Történt, hogy amikor egyszer magában imádkozott, és csak a tanítványok voltak vele, megkérdezte őket: „Kinek mond engem a sokaság?”

¹⁹ Azok így válaszoltak: „Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, mások pedig azt mondják, hogy a régi próféták közül támadt fel valaki.”

²⁰ Ő ekkor ezt mondta nekik: „Hát ti kinek mondtok engem?” Péter így válaszolt: „Az Isten Krisztusának!”

²¹ Ő pedig rájuk parancsolt, és meghagyta nekik, hogy ezt senkinek se mondják.

²² Majd így szólt: „Az Emberfiának sokat kell szenvednie, és megvettetnie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és meg kell öletnie, és harmadnapon feltámadnia.”

Jézus követése Mt 16,24-28;

Mk 8,34 – 9,1

²³ Azután így szólt mindnyájukhoz: „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel keresztjét mindennap, és kövessen engem.

²⁴ Mert aki meg akarja tartani életét, elveszti azt, aki pedig elveszti életét énérttem, megtartja azt.

²⁵ Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, önmagát pedig elveszti, vagy kárt vall?

9:26

9:35

²⁶ Mert aki szégyell engem és az én beszédemet, az Emberfia is szégyellni fogja azt, amikor eljön a maga, az Atya és az angyalok dicsőségében.

²⁷ Bizony mondom nektek, hogy vannak az itt állók között, akik nem ízelnek halált, míg meg nem látják Isten országát.“

Jézus megdicsőülése

Mt 17,1-8; Mk 9,2-8

²⁸ Történt e beszédek után mintegy nyolc nappal, hogy maga mellé vette Pétert, Jánost és Jakabot, és felment a hegyre imádkozni. ²⁹ Imádkozás közben arckifejezése megváltozott, és ruhája fehér és fénylő lett. ³⁰ És íme két férfi beszélt vele: Mózes és Illés,

³¹ akik dicsőségben jelentek meg, és az ő haláláról beszéltek, amelyet Jeruzsálemben kell beteljesítenie.

³² Pétert és a vele lévőket elnyomta az álom, de amikor felébredtek, látták az ő dicsőségét és azt a két férfit, akik ott álltak vele.

³³ Történt, hogy amikor azok távozóban voltak, Péter ezt mondta Jézusnak: „Mester, jó nekünk itt lennünk. Csináljunk azért három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek és egyet Illésnek.” De nem tudta, mit beszél.

³⁴ Amikor ezeket mondta, felhő támadt, és beárnyékolta őket, ők pedig megijedtek, amikor felhőbe kerültek.

³⁵ Szózat hallatszott a felhőből: „Ez az én Fiam, akit kiválasztottam, őt hallgassátok!”

9:36

9:43

³⁶ Miközben a szózat hallatszott, Jézus már egyedül maradt ott. Ők pedig hallgattak, és azokban a napokban semmit sem mondtak el abból, amit hallottak és láttak.

A megszállott fiú meggyógyítása

Mt 17,14-21; Mk 9,17-29

³⁷ Történt a következő napon, amikor lementek a hegyről, nagy sokaság ment eléje.

³⁸ És íme, egy ember így kiáltott a sokaságból: „Mester, kérlek téged, tekints a fiamra, mert ő az én egyetlenem.

³⁹ És íme, valami lélek szokta megragadni őt, és hirtelen kiáltozni kezd, és rázza őt annyira, hogy tajtékzik, és nehezen távozik tőle, miután gyötörte.

⁴⁰ Kértem tanítványaidat, hogy űzzék ki, de nem tudták.“

⁴¹ Jézus így szólt: „Ó, hitetlen és elfajult nemzedék, meddig leszek közöttetek, és meddig tűrlek titeket? Hozd ide a fiadat!“

⁴² Amíg odament, az ördög leteperte, és megrázta. De Jézus ráparancsolt a tisztátalan lélekre, meggyógyította a gyermeket, és visszaadta atyjának.

⁴³ Ekkor elámultak mindnyájan Isten nagyságán.

Jézus másodszor szól haláláról és feltámadásáról Mt 17,22-23; Mk 9,30-32

9:44

9:51

Amikor mindnyájan csodálkoztak mindazon, amit Jézus cselekedett, ezt mondta tanítványainak:

⁴⁴ „Jegyezzétek meg jól ezeket a szavakat: mert az Emberfia az emberek kezébe adatik!“

⁴⁵ De ők nem értették ezt a mondást, és el volt rejtve előlük, hogy ne értsék meg, és féltek őt megkérdezni e mondás értelme felől.

*A kisgyermek példája
Mt 18,1-5; Mk 9,33-37*

⁴⁶ Majd az a gondolat támadt bennük, hogy ki a nagyobb közöttük.

⁴⁷ Jézus látva szívük gondolatát, kézen fogott egy kis gyermeket, maga mellé állította,

⁴⁸ és ezt mondta nekik: „Aki egy kisgyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem elküldött, mert aki a legkisebb mindnyájatok között, az a nagy.”

Az ismeretlen ördögűző

Mk 9,38-41

⁴⁹ Megszólalt János, és ezt mondta: „Mester, láttunk valakit, aki a te nevedben ördögöket űz, és eltiltottuk, mert nem követ minket.”

⁵⁰ Jézus azonban ezt mondta neki: „Ne tiltsátok el, mert aki nincs ellenünk, mellettünk van.”

Jézust nem fogadják be egy samáriai faluban

⁵¹ Történt, amikor már közeledett felemeltetésének ideje, elhatározta, hogy Jeruzsálembe megy.

9:52

9:60

⁵² Követeket küldött maga előtt. Azok elindultak, és betértek egy samáriai faluba, hogy neki szállást készítsenek.

⁵³ De nem fogadták be őt, mivel Jeruzsálembe ment.

⁵⁴ Amikor ezt látták tanítványai, Jakab és János, ezt mondták: „Uram, akard-e, hogy ezt mondjuk: Tűz szálljon le az égből, és égesse meg őket, amint Illés is tette?”

⁵⁵ Jézus azonban megfordulva megdorgálta őket, és ezt mondta: „Nem tudjátok, hogy milyen lélek van bennetek,

⁵⁶ mert az Emberfia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek életét, hanem hogy megtartsa.” Elmentek azért más faluba.

Jézus követése

Mt 8,18-22

⁵⁷ Történt pedig, amikor mentek az úton, valaki ezt mondta neki: „Követlek téged, Uram, bárhová mégy.”

⁵⁸ Jézus azonban így felelt: „A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészük, de az Emberfiának nincs fejét hová lehajtania.” ⁵⁹ Egy másikhoz így szólt: „Kövess engem!” Az pedig ezt mondta: „Uram, engedd meg nekem, hogy előbb elmenjek, és eltemessem az atyámat!”

⁶⁰ Jézus így válaszolt neki: „Hadd temessék el a halottak az ő halottaikat, te pedig menj el, és

hirdesd Isten országát.“

9:61

10:8

⁶¹ Egy másik is ezt mondta: „Követlek, Uram, de előbb engedd meg nekem, hogy búcsút vegyek házam népétől.“

⁶² Jézus így felelt: „Aki az eke szarvára veti kezét, és hátratekint, nem alkalmas Isten országára.“

10

Jézus kiküldi hetvenkét tanítványát

Mt 9,37-38; 10,7-16; 11,21-24

¹ Ezek után pedig az Úr hetvenkét tanítványt választott ki, és elküldte őket maga előtt kettesével minden városba és helységbe, ahová menni készült.

² Ezt mondta nekik: „Az aratni való sok, a munkás kevés. Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába.

³ Menjete el, íme, én elküldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé.

⁴ Ne vigyetek magatokkal erszényt, se táskát, se sarut. Az úton senkit se köszöntsetek.

⁵ Ha bementek egy házba, először ezt mondjátok: Békesség e háznak!

⁶ És ha van ott valaki, aki a békesség fia, nyugodjék meg azon a ti békességetek. Ha nincs, rátok tér vissza.

⁷ Ugyanabban a házban maradjatok, és azt egyétek, igyátok, amit adnak. Mert méltó a munkás az ő jutalmára. Ne járjatok házról házra.

⁸ Ha egy városba bementek, és befogadnak titeket, azt egyétek, amit elétek tesznek.

⁹ És gyógyítsátok a betegeket, és mondjátok nekik: Elközelített hozzátok Isten országa.

¹⁰ Ha egy városba bementek, és titeket nem fogadnak be, menjetek ki annak utcáira, és ezt mondjátok:

¹¹ A port is, amely reánk tapadt városotokból, lerázzuk, de azt tudjátok meg, hogy Isten országa elközelített hozzátok.

¹² Mondom pedig nektek, hogy Sodomának állapota tűrhetőbb lesz ama napon, mint azé a városé.

¹³ Jaj neked, Korazin! Jaj neked, Bétsaida! Mert ha Tíruszban vagy Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek benned történtek, zsákban és hamuban ülve régen megtértek volna.

¹⁴ De Tírusznak és Szidónnak tűrhetőbb lesz a dolga az ítéletkor, mint nektek.

¹⁵ És te, Kapernaum, talán az égis magasztalnak fel? A pokolig fogsz levettetni.

¹⁶ Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket megvet, engem vet meg, és aki engem vet meg, azt veti meg, aki engem küldött.“

A hetvenkét tanítvány visszatérése

¹⁷ Visszatért pedig a hetvenkét tanítvány
örömmel, és ezt mondták: „Uram, a te nevedre
még az ördögök is engedelmeskednek nekünk.“

¹⁸ Ő pedig ezt mondta nekik: „Láttam a sátánt,
mint villámlást lebukni az égből.

¹⁹ Íme, adok nektek hatalmat, hogy kígyókon
és skorpiókon tapodjatok és az ellenség minden
erején, és hogy semmi se ártson nektek.

10:20

LUKÁCS 10:27

²⁰ De ne annak örüljete, hogy a lelkek
engedelmeskednek nektek, hanem inkább annak
örüljete, hogy a ti nevetek fel van írva a
mennyben.“

Jézus hálaadása

Mt 11,25-27

²¹ Abban az órában Jézus örvendezett a
Szentlélek által, és ezt mondta: „Hálát adok
neked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy
elrejtetted ezeket a bölcsék és értelmesek előtt, és a
gyermekeknek kijelentetted. Igen, Atyám, mert
így volt kedves előtted.

²² Mindent nekem adott az én Atyám, és
senki
sem tudja, kicsoda a Fiú, csak az Atya, és
kicsoda az Atya, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú
akarja kijelenteni.“

²³ És a tanítványokhoz fordulva, ezt mondta nekik: „Boldog az a szem, amely látja azt, amit ti láttok.

²⁴ Mert mondom nektek, sok próféta és király kívánta látni, amit ti láttok, de nem látták, és hallani, amit ti hallotok, de nem hallották.“ *Az irgalmas samaritánus*

²⁵ És íme, egy törvénytudó előállt, és kísértve őt ezt mondta: „Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerjem?“

²⁶ Ő pedig ezt mondta neki: „A törvényben mi van megírva? Hogyan olvasod?“

²⁷ Az pedig ezt válaszolta: „»Szeresd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, minden erődből és teljes elmédből, és a te felebarátodat, mint magadat.«“

10:28

10:38

²⁸ Ezt mondta neki: „Jól feleltél. Ezt cselekedd, és élsz.“

²⁹ Az pedig igazolni akarva magát, így szólt Jézushoz: „De ki az én felebarátom?“

³⁰ Jézus ezt mondta neki: „Egy ember ment Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik kifosztották, és megsebesítették, aztán elmentek, és otthagyták félholtan.

³¹ Történetesen egy pap ment lefelé az úton, aki azt látva, elkerülte.

³² Hasonlóképpen egy lévita is, amikor arra a helyre ért, és azt látta, elkerülte.

³³ Egy samáriai pedig, amikor az úton odaért hozzá, és meglátta, könyörületességre indult.

³⁴ Odament hozzá, bekötözte sebeit, és olajat és bort öntött azokra. Aztán feltette saját barmára, és a vendégfogadó házhoz vitte, és gondját viselte.

³⁵ Másnap pedig elmenőben két dénárt vett elő, a gazdának adta, és ezt mondta neki: Viselj gondot reá, és ha valamit még ezen felül ráköltesz, amikor visszatérek, megadom neked.

³⁶ Mit gondolsz: e három közül ki volt a felebarátja annak, aki a rablók kezébe esett?“

³⁷ Az pedig ezt mondta: „Az, aki könyörült rajta.“ Jézus ezt mondta neki: „Eredj el, és te is hasonlóképpen cselekedj.“

Mária és Márta

³⁸ Történt pedig, hogy amikor az úton mentek, bement egy faluba, egy Márta nevű asszony pedig befogadta házába.

10:39

LUKÁCS 11:4

⁴⁵⁹ Ennek volt egy Mária nevű testvére, aki Jézus lábához ülve hallgatta beszédét.

⁴⁵ Mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponként,

⁴⁶⁰ Márta pedig el volt foglalva a házimunkában. Ezért odaállt, és ezt mondta: „Uram, nem törődsz azzal, hogy az én testvérem magamra hagyott a szolgálatban?

Mondd hát neki, hogy segítsen!“

⁴¹ Jézus ezt válaszolta neki: „Márta, Márta, szorgalmas vagy, és sokra igyekezel.

⁴² De egy a szükséges dolog. Mária a jó részt választotta, amelyet el nem vesznek tőle.“

11

Jézus imádkozni tanít

Mt 6,9-14; 7,7-11

¹ Történt egyszer, hogy amikor egy helyen imádkozott, miután befejezte, egyik tanítványa így szólt hozzá: „Uram, taníts minket imádkozni, amiképpen János is tanította az ő tanítványait.“

² Ő pedig ezt mondta nekik: „Amikor imádkoztok, ezt mondjátok: »Mi Atyánk, aki a

⁴⁶ és bocsásd meg a mi bűneinket, mert mi is megbocsátunk mindenkinek, aki nekünk adósunk.

És ne vígy minket kísértésbe.«“

mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved.

Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.

11:5

11:14

⁵ Azután így szólt hozzájuk: „Ki az közületek, akinek van egy barátja, és ha az elmegy hozzá éjfélkor, és ezt mondja neki: Barátom, adj nekem kölcsön három kenyeret,

⁶ mert egy barátom útközben hozzám tért be, és nincs mit adnom neki enni,

⁷ ő így válaszolna belülről neki: Ne zavarj engem, mert az ajtó be van zárva, és gyermekeim is velem vannak az ágyban, nem kelhetek fel, hogy adjak neked.

⁸ Mondom nektek, ha nem is fog felkelni, és adni neki azért, mert barátja, de annak tolakodása miatt fel fog kelni, és ad neki annyit, amennyi kell.

⁹ Én is azt mondom nektek: Kérjetelek, és adatik, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek,

¹⁰ mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyittatik.

¹¹ Melyik apa az közületek, akitől ha a fia kenyeret kér, követ ad neki? Vagy ha halat kér, hal helyett kígyót ad neki?

¹² Vagy ha tojáást kér, skorpiót ad neki?

¹³ Azért ha ti gonosz létekre tudtok a ti gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik tőle kérik.“

Jézust Belzebub szövetségesének mondják

Mt 12,22-30.43-45; Mk 3,22-27

¹⁴ Egyszer kiűzött egy ördögöt, amely néma volt. Történt, hogy amikor kiment az ördög, megszólalt a néma, és csodálkozott a sokaság.

15 Közülük némelyek ezt mondták:
„Belzebubbal, az ördögök fejedelmével úzi ki az
ördögöket.“

16 Mások meg kísértették, és mennyei jelt
kívántak tőle.

17 Ő pedig ismerve azok gondolatát, ezt
mondta nekik: „Minden ország, amely
meghasonlik önmagával, elpusztul, és ház házra
omlik.

18 Ha a sátán meghasonlik önmagával, hogyan
állhatna fönn országa? Mert azt mondjátok, hogy
én Belzebubbal űzöm ki az ördögöket.

19 És ha én Belzebubbal űzöm ki az
ördögöket, a ti fiaitok kivel űzik ki? Azért ők
maguk lesznek a ti bíráitok.

20 Ha viszont én Isten ujjával űzöm ki az
ördögöket, akkor kétséggkívül elérkezett hozzátok
Isten országa.

21 Amikor az erős ember fegyverrel őrzi a
maga palotáját, javai biztonságban vannak.

22 De amikor a nála erősebb megy oda, és
legyőzi, akkor elveszi fegyverét, amiben bízott, és
amit tőle zsákmányolt, szétosztja.

23 Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem
gyűjt velem, az tékozol.

24 Amikor a tisztátalan lélek kimegy az

emberből, víz nélküli helyeken jár, nyugalmat keresve. És amikor nem talál, ezt mondja: visszatérek az én házamba, ahonnan jöttem,

²⁵ és odamenve kisöpörve és felékesítve találja azt.

11:26

11:32

²⁶ Akkor elmegy, maga mellé vesz még más hét lelket, magánál is gonoszabbakat, bemennek, és ott laknak. És annak az embernek a végső állapota rosszabb lesz az elsőnél.“

²⁷ Történt pedig, amikor ezeket mondta, egy asszony a sokaságból így kiáltott hozzá: „Boldog az az anyaméh, amely téged hordozott, és az emlők, amelyeket szoptál.“

²⁸ Ő pedig ezt mondta: „Még boldogabbak azok, akik hallgatják Isten beszédét, és megtartják azt.“

Jónás jele

Mt 12,38-42

²⁹ Amikor a sokaság hozzá gyülekezett, ezt mondta: „Ez a gonosz nemzedék jelt követel, de nem adatik neki, csak Jónás próféta jele.

³⁰ Mert amiképpen Jónás jelül volt a niniveiek számára, úgy lesz az Emberfia is e nemzedéknek.

³¹ Dél királynője fel fog támadni az ítéletkor e nemzedéknek férfaival, és kárhoztatja őket. Mert ő eljött a föld széléről, hogy hallhassa Salamon bölcsességét, de íme, nagyobb van itt Salamonnál.

³² Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak fel e nemzedékkel, és kárhoztatják majd őket, mert ők megtértek Jónás beszédére, de íme, nagyobb van itt Jónásnál.

A lámpás és a szem

Mt 5,15; 6,22-23

11:33

11:42

³³ „Aki gyertyát gyújt, nem teszi rejtett helyre, sem a véka alá, hanem a gyertyatartóba, hogy akik bemennek, lássák a világosságot.

³⁴ A test lámpása a szem. Ha azért a szemed őszinte, az egész tested világos lesz. Ha pedig a szemed gonosz, a tested is sötét.

³⁵ Vigyázz tehát, hogy a világosság, amely benned van, sötétség ne legyen.

³⁶ Ha tehát az egész tested világos, és nincs benne sötét rész, akkor egészen világos lesz, mint amikor a lámpás megvilágít téged világosságával.“

Jézus beszéde a farizeusok és törvénytudók ellen

Mt 23,1-36

³⁷ Beszéd közben egy farizeus arra kérte, hogy ebédeljen nála. Bement, és leült enni.

³⁸ A farizeus, amikor ezt látta, elcsodálkozott, hogy ebéd előtt nem mosdott meg.

³⁹ Az Úr ezt mondta neki: „Ti, farizeusok a pohárnak és tálnak külső részét megtisztítjátok ugyan, de a belsőtök tele van nyereségvágygal és gonoszsággal.

⁴⁰ Bolondok! Aki azt teremtette, ami kívül van, nem ő teremtette-e azt is, ami belül van?

⁴¹ Azt adjátok oda alamizsnaként, ami belül van, és akkor minden tiszta lesz nektek.

⁴² De jaj nektek, farizeusok, mert megadjátok a tizedet a mentából, a kaporból és minden zöldségféléből, de mellőzitek az igazságot és az Isten szeretetét. Pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni.

11:43

11:52

⁴³ Jaj nektek farizeusok! Mert szeretitek az első helyet a zsinagógában és a köszöntéseket a piacon.

⁴⁴ Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert olyanok vagytok, mint a sírok, amelyek nem látszanak, és az emberek, akik azokon járnak, nem tudnak róla.“

⁴⁵ Ekkor megszólalt valaki a törvénytudók

közül: „Mester, amikor ezeket mondod, minket is megbántasz.“

⁴⁶ Ő pedig így válaszolt: „Jaj nektek is, törvénytudók, mert elhordozhatatlan terhekkkel terhelitek meg az embereket, de ti magatok egy ujjal sem érintitek a terheket.

⁴⁷ Jaj nektek, mert építitek a próféták síremlékeit, a ti atyáitok pedig megölték őket. ⁴⁸ Tehát bizonyítjátok, és jóváhagyjátok atyáitok cselekedeteit, hogy ők megölték őket, ti pedig síremlékeiket építitek.

⁴⁹ Ezért mondja Isten bölcsessége is: Küldök hozzájuk prófétákat és apostolokat, és azok közül némelyeket megölnék, és némelyeket elűldöznek,

⁵⁰ hogy számon kéressék ettől a nemzedéktől minden próféta vére, amelyet e világ kezdetétől kiontottak

⁵¹ Ábel vérétől kezdve Zakariás véréig, aki az oltár és a templom között pusztult el. Bizony mondom nektek, számot kell adni ennek a nemzedéknek!

⁵² Jaj nektek, törvénytudók, mert elvettétek az ismeret kulcsát: ti magatok nem mentek be,

és azokat is megakadályoztátok, akik be akarnak menni.“

Az írástudók és a farizeusok támadása

⁵⁴⁷ Amikor ezeket mondta nekik, az írástudók és farizeusok elkezdtek hevesen támadni, és sok dolog felől kérdezgették,

⁵⁴⁸⁴⁹ ólálkodtak utána, hogy szavaiból elkapjanak valamit, amivel vádolhatják.

12

Bátorítás vallástételre

Mt 10,26-33; 10,19-20; 12,32; Mk 3,28-29

⁴⁷ Amit sötéttségbe mondtatok, azt a világosságban fogják meghallani. Amit fülbe súgva mondtatok rejtett helyen, azt a házak tetejéről fogják hirdetni.

⁴⁸ Mondom nektek, az én barátaimnak: Ne féljetek azoktól, akik a testet ölik meg, és aztán többet nem árthatnak.

⁴⁹ De megmondom nektek, kitől féljetek: Féljetek attól, aki ha megöl, arra is van hatalma, hogy a gyehennára vessen. Bizony mondom nektek: Tőle féljetek!

¹ Miközben sok ezerből álló sokaság gyűlt össze úgy, hogy majd letaposták egymást, elkezdett beszélni tanítványaihoz: „Mindenekelőtt óvakodjatok a farizeusok kovászatól, ami a képmutatás.

² Mert nincs olyan rejtett dolog, amely napfényre ne jönné, és olyan titok, amely ki ne tudódnék.

12:6

12:16

⁶ Ugye öt verebet meg lehet venni két fillérért? De azok közül egy sincs Istennél elfelejtve.

⁷ Nektek pedig még hajatok szálai is mind számon vannak tartva. Ne féljete tehát: Ti sok verébnél értékesebbek vagytok.

⁸ Mondom nektek: Ha valaki vallást tesz rólam az emberek előtt, az Emberfia is vallást tesz arról Isten angyalai előtt.

⁹ Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt én is megtagadom Isten angyalai előtt.

¹⁰ És ha valaki valamit mond az Emberfia ellen, bocsánatot nyer, de aki a Szentlelket káromolja, nem nyer bocsánatot.

¹¹ Amikor a zsinagógákba és a fejedelmek és hatalmasságok elé hurcolnak titeket, ne aggodalmaskodjatok, hogyan vagy mit szóljatok védelmetekre, vagy mit mondjatok.

¹² Mert a Szentlélek abban az órában megtanít titeket, hogy mit kell mondanotok.“

A bolond gazdag

¹³ Ekkor így szólt hozzá valaki a sokaságból: „Mester, mondd meg az én testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget!“

¹⁴ Ő pedig így válaszolt: „Ember, ki tett engem bírónak vagy végrehajtónak közöttetek?“

¹⁵ Azután ezt mondta nekik: „Vigyázzatok, és őrizkedjetek a telhetetlenségtől, mert nem a vagyonban való bővölködés jelenti az életet.“

¹⁶ Mondott nekik egy példázatot: „Egy gazdag embernek bőségesen termett a földje

12:17

12:27

¹⁷ ezért így okoskodott magában: Mit cselekedjem? Mert nincs hová betakarítanom termésemet.

¹⁸ És ezt mondta: Ezt cselekszem: csúreimet lebontatom, és nagyobbakat építek, és azokba gyűjtöm be gabonámat és javaimat.

¹⁹ És ezt mondom lelkemnek: Én lelkem, sok javad van sok esztendőre eltéve, tedd magad kényelembe, egyél, igyál, és élvezd az életet!

²⁰ Isten ezt mondta neki: Bolond! Még az éjjel elkéri tőled a te lelkedet, akkor kié lesz mindaz, amit felhalmoztál?

²¹ Így jár mindenki, aki kincset gyűjt magának, és nem Istenben gazdag.“

Isten gondviselése

Mt 6,25-33

²² Tanítványainak ezt mondta: „Ezért mondom nektek, ne aggodalmaskodjatok a ti életetek miatt, mit egyetek, se a testetek miatt, mibe öltözködjetek,

²³ Mert az élet több, mint az eledel és a test, mint az öltözet.

²⁴ Nézzétek meg a hollókat! Nem vetnek és nem aratnak, nincs éléskamrájuk, sem csűrük, és Isten eltartja azokat. Mennyivel értékesebbek vagytok ti a madaraknál!

²⁵ Ki az közületek, aki aggodalmaskodásával akár egy arasznyival is megnövelheti termetét?

²⁶ Ha pedig ilyen csekélységet sem tudtok megtenni, mit aggodalmaskodtok a többi miatt?

²⁷ Nézzétek meg a liliomokat, hogyan növekednek! Nem szőnek és nem fonnak, de

12:28

12:36

mondom nektek, Salamon teljes dicsőségében sem öltözködött úgy, mint egy ezek közül.

²⁸ Ha pedig a fűvet, amely ma a mezőn van, és holnap a kemencébe vetik, így öltözteti Isten, mennyivel inkább titeket, ti kicsinyhitűek!

²⁹ Ne kérdezzétek tehát: mit egyetek, vagy mit igyatok, és ne nyugtalankodjatok.

³⁰ Mindezeket a pogányok kérdezik. A ti Atyátok pedig tudja, hogy nektek szükségetek van ezekre.

³¹ Inkább keressétek Isten országát, és ezeket mind megkapjátok.

³² Ne félj, te kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot!

Az igazi kincs

Mt 6,19-21

³³ „Adjátok el, amitek van, és adjátok oda alamizsnaként. Szerezzetek magatoknak erszényeket, amelyek nem avulnak el, kifogyhatatlan kincset a mennyországban, ahol a tolvaj nem fér hozzá, és a moly sem emészti meg.

³⁴ Mert ahol a ti kincsetek, ott lesz a szívetek is.

Intés vigyázásra

Mt 24,43-44; Mk 13,28-37; Lk 17,20-37; 21,29-33

³⁵ „Legyen derekatok felövezve, és lámpásotok meggyújtva.

³⁶ Ti pedig legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik várják, mikor jön meg uruk a

menyegzőről, hogy amint megérkezik és zörget, azonnal ajtót nyissanak neki.

³⁷ Boldogok azok a szolgák, akiket az úr, amikor hazamegy, ébren talál. Bizony mondom nektek, hogy felövezi magát, leülteti őket, hozzájuk megy, és felszolgál nekik.

³⁸ És ha a második vagy harmadik őrváltáskor jön meg, és úgy találja őket, boldogok azok a szolgák!

³⁹ Azt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház gazdája, hogy mikor jön a tolvaj, vigyázna, és nem engedné, hogy házába törjön.

⁴⁰ Ti is legyetek tehát készen, mert amely órában nem is gondoljátok, abban jön el az Emberfia.“

Az okos és a gonosz szolga

Mt 24,45-51

⁴¹ Péter erre megkérdezte: „Uram, nekünk mondd ezt a példázatot vagy mindenkinek?“

⁴² Az Úr így válaszolt: „Kicsoda hát a hű és bölcs sáfár, akit az úr gondviselővé tett háza népén, hogy idejében adja ki nekik élelmüket?“

⁴³ Boldog az a szolga, akit az ő ura, amikor hazajön, ilyen munkában talál!

⁴⁴ Bizony mondom néktek, hogy egész vagyona gondviselőjévé teszi.

⁴⁵ Ha pedig a szolga így szólna szívében:
Halogatja még az én uram a hazajövetelt, és verni
kezd a szolgálkat és szolgálóleányokat, és
elkezdene enni, és inni és részegeskedni,

⁴⁶ megjön annak a szolgának az ura, amely
napon nem várja, és amely órában nem

12:47

12:55

gondolja, és kettévágatja, és a hitetlenek sorsára
juttatja.

⁴⁷ Az a szolga, aki ismerte ura akaratát, és
nem teljesítette, és nem cselekedett akarata
szerint, sok verést kap.

⁴⁸ Aki pedig nem ismerte, és büntetésre
méltó dolgokat cselekedett, az kevés verést kap.
Akinek sokat adtak, attól sokat követelnek. Akire
sokat bíztak, attól többet kívánnak.

⁴⁹ Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak a
világra. Mennyire szeretném, ha már lángolna!

⁵⁰ Keresztséggel kell még
megkereszteltetnem, és mennyire szorongok,
míg végbe nem megy.

⁵¹ Azt gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy
békeséget hozzak a földre? Mondom nektek:
egyáltalán nem, sőt inkább ellentétet.

⁵² Mert mostantól fogva, ha öten lesznek egy
házban, ellentétbe kerülnek egymással: három kettő
ellen és kettő három ellen.

⁵³ Ellentétbe kerül az apa a fiával és a fiú az apjával és az anya a leányával és leány az anyjával, az anyós a menyével és a meny az anyósával.“

Az idők jelei

Mt 16,2-3

⁵⁴ A sokaságnak ezt mondta: „Amikor látjátok, hogy napnyugatról felhő támad, azonnal ezt mondjátok: Záporeső jön, és úgy lesz.

⁵⁵ És amikor halljátok fújni a déli szelet, ezt mondjátok: Hőség lesz, és úgy lesz.

⁵⁶ Képmutatók! Az égnek és földnek jeleit felismeritek, ezt az időt pedig miért nem tudjátok felismerni?

Megbékélés útközben

Mt 5,25-26

⁵⁷ „Miért nem ítéletek meg magatoktól is azt, hogy mi a helyes?

⁵⁸ Amikor pedig ellenfeleddel a hatóság elé mégy, igyekezzél még az úton megszabadulni tőle, hogy ne hurcoljon a bíró elé, és a bíró át ne adjon a börtönőrnek, a börtönőr tömlöcbe ne vessen.

⁵⁹ Mondom neked, hogy nem jössz ki onnan, amíg meg nem adod az utolsó fillért is.“

13

Pilátus vérengzése és a siloámi torony leomlása

¹ Éppen abban az időben jöttek oda néhányan, akik neki hírt hoztak a galileaiakról, akiknek vérét Pilátus áldozatukéval elegyítette.

² Jézus ezt mondta nekik: „Gondoljátok, hogy ezek a galileaiak bűnösebbek voltak valamennyi galileainál, mert ezt szenvedték el?

³ Mondom nektek: Nem! Sőt, ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek.

⁴ Vagy az a tizenhét, akikre rászakadt a torony Siloámban, és megölte őket, gondoljátok, hogy bűnösebbek voltak minden más Jeruzsálemben lakó embernél?

⁵ Mondom nektek: Nem! Sőt, ha meg nem tértek mindnyájan hasonlóképpen elvesztek.“

13:6

13:15

A terméketlen fügefa

⁶ És ezt a példázatot mondta: „Egy embernek volt egy fügefája szőlőjében, és elment, hogy azon gyümölcsöt keressen, de nem talált.

⁷ Ezt mondta a vincellérnek: Íme, három esztendeje, hogy ide járok gyümölcsöt keresni ezen a fügefán, és nem találok. Vágd ki, miért foglalja a földet is hiába?

⁸ De az így válaszolt neki: Uram, hagyd meg még ebben az esztendőben, míg köröskörül megkapálom és megtrágyázom.

⁹ Hátha jövőre terem. Ha pedig nem, azután vágd ki.“

Jézus meggyógyítja a meggörnyedt asszonyt

¹⁰ Egy zsinagógában tanított szombaton,

¹¹ és íme, volt ott egy asszony, akiben betegség lelke volt tizenhét esztendő óta, és

meg volt görnyedve, és egyáltalán nem tudott felegyenesedni.

¹² Amikor Jézus meglátta, odahívta, és ezt mondta neki: „Asszony, megszabadultál betegségedtől!”

¹³ És rátette kezét, mire az nyomban felegyenesedett, és dicsőítette Istent.

¹⁴ Megszólalt a zsinagóga előljárója felháborodva azon, hogy Jézus szombatnapon gyógyított, ezt mondta a sokaságnak: „Hat nap van, amelyen munkálkodni kell. Tehát azokon jöjjetek gyógyíttatni magatokat és ne szombatnapon.”

¹⁵ Az Úr így válaszolt neki: „Képmutatók, vajon szombatnapon nem oldja-e el

13:16

LUKÁCS 13:23

mindegyikőtök ökrét vagy szamarát a jászoltól, és nem vezeti-e itatni?

¹⁶ Hát Ábrahámnak ezt a leányát, akit a sátán megkötözött tizenhét esztendeje, nem kellett-e feloldani ebből a kötelékből szombatnapon?”

¹⁷ Amikor ezeket mondta, ellenfelei mindnyájan megszégyenültek, és az egész sokaság örült azoknak a dicsőséges dolgoknak, amelyek általa történtek.

A mustármag és a kovász

Mt 13,31-33; Mk 4,30-32

¹⁸ Azután így szólt Jézus: „Mihez hasonló Isten országa? Mihez hasonlítsam?

¹⁹ Hasonló a mustármaghoz, amelyet fogott egy ember, és elvetette a kertjében, és az felnőtt, és nagy fává lett, és az égi madarak fészket raktak ágain.“

²⁰ Majd ismét szólt: „Mihez hasonlítsam Isten országát?

²¹ Hasonló a kovászhoz, amelyet fogott egy asszony, három mérce lisztbe keverte, míg végül az egész megkelt.“

*A szoros kapu**Mt 7,13-14; 25,10-12; 7,22-23; 8,11-12*

²² Városokon és falvakon ment át, úton Jeruzsálem felé, miközben tanított.

²³ Ezt mondta neki valaki: „Uram, kevesen vannak-e, akik üdvözlnek?“ Ő pedig ezt mondta neki:

13:24

13:32

²⁴ „Igyekeztek bemenni a szoros kapun, mert mondom nektek, sokan igyekeznek majd bemenni, de nem mehetnek.

²⁵ Amikor fölkel a gazda, és bezárja az ajtót, ti kívül álltok, és kezditek zörgetni az ajtót, és így

szóltok: Uram! Uram! Nyisd ki nekünk! Ő így felel nektek: Nem tudom, honnan valók vagytok!

²⁶ Akkor majd elkezdtetek mondani: Előtted ettünk, ittunk, és az utcáinkon tanítottál.

²⁷ Erre ő így szól: Mondom nektek, nem tudom, honnan valók vagytok. Távozzatok tőlem mindnyájan, ti gonosztevők!

²⁸ Akkor lesz sírás és fogcsikorgatás, amikor látjátok Ábrahámot, Izsákot, Jákóbot és a prófétákat mind Isten országában, magatokat pedig kirekesztve onnan.

²⁹ És jönnek napkeletről és napnyugatról, északról és délről, és Isten országában letelepednek.

³⁰ És íme, vannak utolsók, akik elsők lesznek, és vannak elsők, akik utolsók lesznek.“

Jézus üzen Heródesnek

³¹ Ugyanabban az órában néhány farizeus ment hozzá, akik így szóltak: „Eredj el, és távozz innen, mert Heródes akar téged ölni.“

³² Ő ezt mondta nekik: „Menjetek, és mondjátok meg annak a rókának: Íme, ördögöket űzők ki és gyógyítok ma és holnap, és harmadnapra befejezem.

³⁵⁰ De ma, holnap és azután úton kell lennem, mert nem lehet, hogy a próféta Jeruzsálemen kívül vesszen el.

Jézus ítéletet mond Jeruzsálem felett

Mt 23,37-39

³⁵¹ „Jeruzsálem! Jeruzsálem, aki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni gyermekeidet, mint a tyúk kiscsirkéit a szárnya alá, de ti nem akartátok!

³⁵²⁵³ Íme, elhagyott lesz a házatok. Bizony mondom néktek, hogy nem láttok engem, amíg el nem jön az az idő, amikor ezt mondjátok: »Áldott, aki jön az Úr nevében!«“

⁵⁰ Ekkor Jézus megszólalt, és megkérdezte a törvénytudóktól és farizeusoktól: „Szabad-e szombatnapon gyógyítani?“

⁵¹ Azok pedig hallgattak. Erre megfogta azt, meggyógyította és elbocsátotta.

⁵² Nekik pedig ezt mondta: „Ki az közületek, akinek számára vagy ökre szombatnapon kútba esik, és nem húzza ki azt azonnal?“

⁵³ De azok nem tudtak erre mit felelni.

A főhelyek válogatása

14

Jézus meggyógyít egy vízkórost szombaton

¹ Történt, amikor bement a farizeusok egyik vezetőjének házába szombaton ebédelni, azok figyelték őt.

² És íme, egy vízkóros ember volt előtte.

14:7

14:14

⁷ Egy példázatot is mondott a meghívottaknak, amikor észrevette, hogyan válogatják a főhelyeket. Ezt mondta nekik:

⁸ „Amikor valaki lakodalomba hív, ne ülj a főhelyre, mert talán nálad nagyobb tiszteletben álló embert is meghívott.

⁹ És odamegy az, aki mind téged, mind azt meghívta, ezt mondja majd neked: Engedd át ennek a helyet! És akkor szégyenkezve az utolsó helyre fogsz ülni.

¹⁰ Hanem ha meghívnak, menj el, és ülj le az utolsó helyre, hogy amikor odamegy, aki téged meghívott, ezt mondja neked: Barátom, ülj feljebb! Akkor becsületed lesz azok előtt, akik veled együtt ülnek.

¹¹ Mert mindenki, aki magát felmagasztalja, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.“

Vendéglátás viszonzás nélkül

¹² Szólt akkor annak is, aki őt meghívta:
„Amikor ebédet vagy vacsorát készítesz, ne
barátaidat, testvéreidet, rokonaidat, gazdag
szomszédaidat hívd meg, hogy majd azok is
viszonzásul meghívjanak téged.

¹³ Hanem amikor lakomát készítesz, hívd
meg a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat,
vakokat,

¹⁴ és boldog leszel, mert azok nem tudják
viszonozni, de majd viszonozzák neked az
igazak feltámadásakor.“

A nagy vacsora

Mt 22,1-10

¹⁵ Amikor ezeket meghallotta valaki, aki vele együtt ült, ezt mondta neki: „Boldog az, aki kenyeret eszik Isten országában.“

¹⁶ Ő pedig ezt mondta annak: „Egy ember nagy vacsorát készített, és sokakat meghívott.

¹⁷ És elküldte szolgáját a vacsora idején, hogy mondja meg a meghívottaknak: Jöjjetek, mert már minden kész!

¹⁸ És mindnyájan egyformán kezdték magukat kimenteni. Az első ezt mondta neki: Szántóföldet vettem, és ki kell mennem, hogy megnézzem, kérlek téged, ments ki engem!

¹⁹ A másik ezt mondta: Öt iga ökröt vettem, és elmegyek, hogy azokat kipróbáljam, kérlek téged, ments ki engem!

²⁰ Megint egy másik ezt mondta: Most nősültem, és azért nem mehetek.

²¹ Amikor a szolga hazament, megmondta ezeket az ő urának. Akkor megharagudott a gazda, és ezt mondta szolgájának: Eredj hamar a város utjaira, és utcáira és hozd be ide a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat és vakokat.

²² És szólt a szolga: Uram, meglett, amint parancsoltad, és mégis van hely.

²³ Akkor ezt mondta az úr a szolgának: Eredj el az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen az én házam.

²⁴ Mert mondom nektek, hogy azok közül, akiket meghívtam, senki sem kóstolja meg a vacsorámat.“

14:25

14:33

Önmegtagadás és kereszthordozás

Mt 10,37-38

²⁵ Nagy sokaság ment vele, és amikor megfordult, ezt mondta nekik:

²⁶ „Ha valaki hozzám jön, és meg nem gyűlöli az atyját és anyját, feleségét és gyermekeit, fitestvérét és nőtestvérét, sőt még a maga lelkét is, nem lehet az én tanítványom.

²⁷ És aki nem hordozza keresztyét, és nem jön utánam, nem lehet az én tanítványom.

A toronyépítés, a hadbavonulás, a megízetlenült só

Mt 5,13; Mk 9,49-50

²⁸ „Mert ki az közöletek, aki tornyot akar építeni, és először nem ül le, hogy kiszámítsa a költségeket, hogy van-e, amiből befejezze?

²⁹ Nehogy, miután fundamentumot vetett, és nem tudja befejezni, csúfolni kezdje őt mindenki, aki csak látja.

³⁰ És ezt mondják: Ez az ember elkezdte az építkezést, de nem tudta befejezni!

³¹ Vagy ha egy király, amikor háborúba megy, hogy egy másik királlyal harcba szálljon, nem ül-e le először tanácskozni, hogy tízezerrel szembeszállhat-e azzal, aki húszezerrel jön ellene?

³² Mert különben, amikor az még távol van, követséget küld, és megkérdezi a békefeltételeket.

³³ Így tehát, ha valaki búcsút nem vesz minden vagyonától, nem lehet az én tanítványom.

14:34

LUKÁCS 15:8

³⁴ Jó a só, de ha a só ízét veszti, mivel sózzák meg?

³⁵ Sem a földre, sem a trágyára nem alkalmas, tehát kidobják. Akinek van füle a hallásra, hallja!“

15

Az elveszett juh

Mt 18,11-14

¹ A vámszedők és a bűnösök mindnyájan hozzá mentek, hogy hallgassák őt.

² A farizeusok és az írástudók pedig így zúgolódtak: „Bűnösöket fogad magához, és velük együtt eszik.“

³ Ő pedig ezt a példázatot mondta nekik:

⁴ „Kicsoda az közületek, akinek ha száz juha van, és egyet azok közül elveszít, nem hagyja ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy az elveszett után, míg meg nem találja azt?

⁵ És ha megtalálta, örömében felveszi vállára.

⁶ És hazamenve, összehívja barátait és szomszédait, és ezt mondja nekik: Örüljetek velem, mert megtaláltam juhomat, amely elveszett.

⁷ Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz emberen, akinek nincs szüksége megtérésre. *Az elveszett drachma*

⁸ „Vagy ha egy asszonynak tíz drahmája van, és elveszít egy drahmát, nem gyújt-e lámpást,

15:9

15:17

nem söpri-e ki a házat, és nem keresi-e gondosan, míg meg nem találja?

⁹ És ha megtalálta, összehívja barátainak és szomszédait, és így szól: Örüljetek velem, mert megtaláltam a drahmát, amit elveszítettem!

¹⁰ Mondom nektek, ugyanígy öröm van Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén.“

A tékozló fiú

¹¹ Azután ezt mondta: „Egy embernek volt két fia.

¹² És az ifjabb azt mondta atyjának: Atyám, add ki a vagyonból a rám eső részt. És ő megosztotta közöttük a vagyont.

¹³ Nem sok nap múlva a kisebbik fiú összeszedte mindenét, és messze vidékre költözött, és ott eltékozolta minden vagyonát, mert kicsapongó életet élt.

¹⁴ Miután mindenét elköltötte, nagy ínség támadt azon a vidéken, úgyhogy nélkülözni kezdett.

¹⁵ Ekkor elment, és elszegődött annak a vidéknek egyik polgárához, aki elküldte őt mezőjére disznókat legeltetni.

¹⁶ Ő pedig szívesen megtöltötte volna gyomrát azzal a moslékkal, amit a disznók ettek, de senki sem adott neki.

¹⁷ Amikor magába szállt, ezt mondta: Az én atyámnak milyen sok bérese bővölködik kenyérben, én pedig éhen halok!

15:18

LUKÁCS 15:28

¹⁸ Felkelek, és elmegyek az én atyámhoz, és ezt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened,

¹⁹ és nem vagyok méltó, hogy fiadnak nevezz. Tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy!

²⁰ Felkelt, és elment atyjához. Amikor pedig még távol volt, meglátta őt az ő atya, és megesett rajta a szíve, és hozzáfutott, nyakába borult, és megcsókolta.

²¹ A fiú ezt mondta neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Nem vagyok immár méltó, hogy fiadnak nevezz.

²² Atyja pedig ezt mondta szolgálóinak: Hozzátok ki a legszebb ruhát, és adjátok föl rá, és húzzatok gyűrűt a kezére és sarut a lábára!

²³ És hozzátok elő a hízott tulkot, és vágjátok le, és együnk és vigadjunk.

²⁴ Mert az én fiam meghalt és feltámadott és elveszett és megtaláltatott. Elkezdtek azért vigadozni.

²⁵ Az ő nagyobbik fia pedig a mezőn volt. És amikor hazajött, és közeledett a házhoz, hallotta a zenét és a táncot.

²⁶ Előhívott egyet a szolgálói közül, és megtudakolta, mi történt.

²⁷ Mire az így felelt: A te öcséd jött meg, és atyád levágatta a hízott tulkot, mivel egészségben kapta vissza.

²⁸ Erre ő megharagudott, és nem akart bemenni. De az Atyja kiment, és kérlelni kezdte.

²⁹ Ő pedig így válaszolt atyjának: Íme, én ennyi éve szolgállok neked, és soha át nem hágtam parancsaidat, és nekem egy kecskefiat sem adtál, hogy az én barátaimmal vigadjak.

³⁰ Amikor pedig ez a te fiad megjött, aki paráznákkal tékozolta el a vagyonodat, levágattad neki a hizlalt tulkot.

³¹ Ő pedig azt mondta neki: Fiam, te mindenkor velem vagy, és mindenem a tied!

³² Vigadnod és örülnöd kellene, hogy a te testvéred meghalt és feltámadt, elveszett és megtaláltatott.“

16

A hamis sáfár

¹ Azután ezt mondta tanítványainak: „Volt egy gazdag ember, akinek volt egy sáfára, akit bevádoltak nála, hogy javait eltékozzolja.

² Hívatta azért, és ezt mondta neki: Mit hallok felőled? Adj számot sáfárságodról, mert nem lehetsz többé sáfár.

³ A sáfár ezt mondta magában: Mit tegyek, mert az én uram elveszi tőlem a sáfárságot? Kapálni nem tudok, koldulni szégyellek.

⁴ Tudom már, mit tegyek, hogy amikor a sáfárságtól megfosztanak, befogadjanak házukba az emberek.

⁵ Magához hívatta urának minden adósát, és ezt mondta az elsőnek: Mennyivel tartozol az én uramnak?

⁶ Az így felelt: Száz korsó olajjal. Erre ezt mondta neki: Vedd az adósleveledet, ülj le gyorsan, és írv ötvenet.

16:7

LUKÁCS 16:15

⁷ Aztán szólt a másiknak: Te pedig mennyivel tartozol? Az pedig így felelt: Száz mérő búzával. Így szólt hozzá: Vedd az adósleveledet, és írv nyolcvanot.

⁸ És megdicsérte az Úr a hamis sáfárt, hogy eszesen cselekedet, mert e világnak fia a maguk nemében eszesebbek a világosság fiainál.

⁹ Én is mondom nektek: szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonnal, hogy amikor elfogy, befogadjanak titeket az örök hajlékokba.

¹⁰ Aki kevesen hű, a sokon is hű az. Aki kevesen hamis, a sokon is hamis az.

¹¹ Ha a hamis mammonon nem voltatok hűek, ki bírná rátok az igazi kincset?

¹² Ha a másén nem voltatok hűek, ki adja oda nektek azt, ami a tiétek?

Isten és mammon

Mt 6,24

¹³ „Egy szolga sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.“

A törvény érvényessége és a válás tilalma

Mt 11,12-13; 5,18.32

¹⁴ Hallották mindezt a farizeusok is, akik pénzsóvárok voltak, és kigúnyolták őt.

¹⁵ Ezt mondta nekik: „Ti vagytok azok, akik az emberek előtt igaznak tartjátok magatokat, de Isten ismeri szíveteket, mert ami az emberek előtt magasztos, az Isten előtt utálatos.

16:16

16:25

¹⁶ A törvény és a próféták Keresztelő Jánosig tartottak. Azóta Isten országát hirdetik, és mindenki erejét megfeszítve törekszik feléje.

¹⁷ De hamarabb elmúlik a menny és a föld, mint hogy a törvényből egyetlen vessző elveszhetne.

¹⁸ Ha valaki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, házasságtörő, és aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az is házasságtörő.

A gazdag és Lázár

¹⁹ „Volt egy gazdag ember, aki bíborba és gyolcsba öltözködött, és minden nap dúsan lakmározott.

²⁰ És volt egy Lázár nevű koldus, aki kapuja előtt feküdt, és fekélyekkel volt tele,

²¹ és szeretett volna jóllakni a gazdag asztaláról lehulló morzsákkal, de csak a kutyák jöttek hozzá, és nyaldosták sebeit.

²² Történt pedig, hogy meghalt a koldus, és az angyalok Ábrahám ölébe vitték. Meghalt a gazdag, is és eltemették.

²³ És a pokolban kínok között föltekintett, meglátta távol Ábrahámot és kebelén Lázárt. ²⁴ Felkiáltott, és ezt mondta: Atyám, Ábrahám! Könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy mártsa ujjá hegyét vízbe, és hűsítse meg nyelvemet, mert gyötrődöm ebben a lángban.

²⁵ Ábrahám így válaszolt: Fiam, emlékezz arra, hogy te megkaptad javaidat életedben, hasonlóképpen Lázár is bajait. Most ő vigasztalódik, te pedig gyötrődsz.

²⁶ Ezenfelül köztünk és közöttetek nagy szakadék van, úgyhogy akik innen hozzátok akarnának menni, nem mehetnek, sem azok onnét hozzánk nem jöhetnek.

²⁷ Mire az így szólt: Kérlek azért téged, atyám, hogy küldd el őt az én atyám házához.

²⁸ Mert van őt testvérem, hogy bizonytságot tegyen nekik, hogy ők is ide, a gyötrelem helyére ne kerüljenek.

²⁹ Ábrahám így szólt: Van Mózesük, és vannak prófétáik, hallgassanak azokra!

³⁰ De erre az ezt mondta: Nem úgy, atyám, Ábrahám, de ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, megtérnek!

³¹ Ő pedig így válaszolt: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad.“

17

Botránkozás és botránkoztatás

Mt 18,6-7; Mk 9,42

¹ Ezt mondta a tanítványoknak: „Lehetetlen, hogy botránkosítások ne történjenek, de jaj annak, aki ilyeneket okoz.

² Jobb annak, ha malomkővet kötnek a

nyakára, és a tengerbe dobják, mintha csak egyet is megbotránkoztat e kicsinyek közül. ³ Vigyázzatok magatokra!“

A megbocsátás

Mt 18,15.21-22

„Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, fedd meg, és ha megbánja, bocsáss meg neki.

17:4

17:11

⁴ És ha egy napon hétszer is vétkezik ellened, és egy napon hétszer tér vissza hozzád ezt mondva: Megbántam – bocsáss meg neki.“

A mustármagnyi hit Mt

17,20

⁵ Az apostolok ezt mondták az Úrnak: „Növeld hitünket!“

⁶ Ezt mondta az Úr: „Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, és ezt mondanátok ennek az eperfának: Szakadj ki gyökerestől, és gyökerezzen meg a tengerben, az engedelmeskedne nektek. *A szolga jutalma*

⁷ „Ki az közületek, akinek ha van egy szolgája, és az szánt vagy legeltet, és megjön a mezőről, mindjárt azt mondja neki: Jöjj, és ülj az asztalhoz?

⁸ Nem azt mondja-e inkább neki: Készíts vacsorát, és övezd fel magad, és szolgálj nekem, míg én eszem és iszom, te pedig azután egyél és igyál!?

⁹ Vajon megköszöni-e annak a szolgának, hogy azt tette, amit neki parancsolt? Nem gondolom.

¹⁰ Hasonlóképpen ti is, ha mindazt megtették, amit parancsoltak nektek, mondjátok: Haszontalan szolgák vagyunk, mert csak azt tettük, ami kötelességünk volt.“ *Tíz leprás meggyógyítása*

¹¹ Történt, amikor útban volt Jeruzsálem felé, átment Samária és Galilea között.

17:12

LUKÁCS 17:22

¹² Amikor egy faluba ért, tíz leprás férfi jött elé, akik távol megálltak,

¹³ és hangosan ezt kiáltották: „Jézus, Mester, könyörülj rajtunk!”

¹⁴ Amikor meglátta őket, ezt mondta: „Menjetek el, mutassátok meg magatokat a papoknak.” És történt, hogy míg odamentek, megtisztultak.

¹⁵ Egy pedig közülük, amikor látta, hogy meggyógyult, visszatért, és hangosan dicsőítette Istent.

¹⁶ Lába elé borulva adott hálát. Ez pedig samáriai volt.

¹⁷ Jézus ekkor így szólt: „Nem tízen tisztultak meg? Hol van a többi kilenc?

¹⁸ Nem akadt más, aki visszatért volna dicsőséget adni Istennek, csak ez az egy idegen?“

¹⁹ És ezt mondta neki: „Kelj fel, menj el, a te hited megtartott téged.“

Isten országa és az Emberfia eljövele

Mt 24,26-28.37-41

²⁰ Amikor megkérdezték a farizeusok, hogy mikor jön el Isten országa, így felelt nekik: „Isten országa nem szemmel láthatóan jön el.

²¹ Sem azt nem mondják: Íme, itt, vagy íme, ott van, mert Isten országa bennetek van!“

²² A tanítványoknak pedig ezt mondta: „Eljön az idő, amikor szeretnétek egyet látni az Emberfia napjai közül, de nem láttok.

17:23

17:35

²³ Mondják majd nektek: Íme, itt, vagy íme, ott van, de ne menjetek oda, és ne fussatok utána.

²⁴ Mert amint a felvillanó villámlás az ég aljától az ég aljáig fénylik, úgy jön el az Emberfia az ő napján.

²⁵ De előbb sokat kell szenvednie és megvettetnie ettől a nemzedéktől.

²⁶ És amint Nőé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia napjaiban is.

²⁷ Ettek, ittak, megnősültek, férjhez mentek addig a napig, amíg Nőé be nem ment a bárkába, és eljött az özönvíz, és elpusztított mindenkit.

²⁸ Hasonlóképpen, ahogy Lót napjaiban is volt: ettek, ittak, vettek, adtak, ültettek, építettek,

²⁹ de azon a napon, amikor Lót kiment Sodomából, tűz és kénkő esett az égből, és elpusztított mindenkit.

³⁰ Így lesz azon a napon is, amelyen az Emberfia megjelenik.

³¹ Azon a napon, aki a háztetőn lesz, holmija pedig a házban, ne menjen le, hogy elvigye. És aki a mezőn lesz, ne forduljon vissza. ³² Emlékezzetek Lót feleségére!

³³ Aki meg akarja tartani életét, elveszti azt, és aki elveszti, megtartja azt.

³⁴ Mondom nektek: azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban, az egyik felvétetik, a másik ott hagyatik.

³⁵ Két asszony örül együtt, az egyik felvétetik, a másik otthagytatik.

³⁵⁴ Ketten lesznek a mezőn, az egyik felvétetik, a másik otthagyatik.“

³⁵⁵ Azok ezt mondták neki: „Hol, Urunk?“

Ő pedig így válaszolt: „Ahol a tetem, oda gyűlnek a saskeselyűk.“

18

A hamis bíró

¹ Egy példázatot is mondott nekik arról, hogy mindig imádkozni kell, és nem szabad belefáradni.

² Ezt mondta: „Volt egy bíró egy városban, aki Istent nem félte, az embereket nem becsülte.

³ Abban a városban volt egy özvegyasszony is, aki elment hozzá, és ezt mondta: Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben.

⁵⁴ Ezt mondta az Úr: „Halljátok, mit mond a hamis bíró?

⁵⁵ Vajon Isten nem szolgált-e igazságot az ő választottainak, akik hozzá kiáltanak éjjel és nappal? És várakoztatja-e őket?

⁵⁶ Mondom néktek, hogy igazságot szolgált nekik hamar. De amikor eljön az Emberfia, talál-e hitet a földön?“ *A farizeus és a vámszedő*

⁴ Az egy ideig nem akarta, de azután ezt mondta magában: Noha Istent nem félem, az embereket sem becsülöm,

⁵ mégis mivel terhemre van nekem ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, hogy ne járjon ide, és ne gyötörjön engem.“

18:9

18:17

⁹ Némelyeknek, akik elbizakodtak, hogy ők igazak, és a többieket semmibe se vették, ezt a példázatot mondta:

¹⁰ „Két ember ment a templomba imádkozni. Az egyik farizeus, és a másik vámszedő.

¹¹ A farizeus megállt, és így imádkozott magában: Isten! Hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember, rabló, gonosz, parázna, vagy mint ez a vámszedő is.

¹² Böjtölök kétszer egy héten, tizedet adok mindenből, amit szerzek.

¹³ A vámszedő pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem mellét verte, és ezt mondta: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek.

¹⁴ Mondom nektek, ez megigazulva ment haza, nem úgy, mint amaz. Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.“

*Jézus megáldja a gyermekeket**Mt 19,13-15; Mk 10,13-16*

¹⁵ Kisgyermeket is vittek hozzá, hogy kezét rájuk tegye. Amikor a tanítványok ezt látták, rájuk szóltak.

¹⁶ De Jézus magához hívta őket, és ezt mondta: „Engedjétek, hogy a kisgyermekek hozzám jöjjenek, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Isten országa.

¹⁷ Bizony mondom néktek, aki nem úgy fogadja Isten országát, mint gyermek, semmiképpen nem megy be abba.“

18:18

LUKÁCS 18:27

*A gazdag ifjú**Mt 19,16-30; Mk 10,17-31*

¹⁸ Egy előkelő ember megkérdezte őt: Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerjem?

¹⁹ Jézus ezt mondta neki: „Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten.

²⁰ A parancsolatokat tudod: »Ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, hamis tanúbizonyságot ne tégy, tiszteld atyádat, anyádat!«

²¹ Ő pedig ezt mondta: „Mindezeket ifjúságomtól fogva megtartottam.“

²² Jézus ezt hallva, ezt mondta neki: „Még egy fogyatkozásod van: Add el minden vagyonodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben, jöjj, és kövess engem.“

²³ Az pedig, amikor ezt meghallotta, elszomorodott, mert igen gazdag volt.

²⁴ Amikor Jézus látta, hogy elszomorodott, ezt mondta: „Milyen nehezen mennek be Isten országába azok, akik gazdagok.

²⁵ Mert könnyebb a tévének a tű fökán átmenni, mint a gazdagnak Isten országába bejutni.“

²⁶ Akik pedig ezt hallották, ezt mondták: „Ki üdvözülhet akkor?“

²⁷ Ő pedig ezt mondta: „Ami embereknel lehetetlen, Istennél lehetséges!“

A tanítványok jutalma

Mt 19,27-30

18:28

18:37

²⁸ Ekkor Péter így szólt: „Íme, mi mindent elhagytunk, és követtünk Téged!“

²⁹ Ő pedig ezt mondta nekik: „Bizony mondom nektek, hogy senki sincs, aki elhagyta házát vagy szüleit, vagy testvéreit, vagy feleségét, vagy gyermekeit az Isten országáért,

³⁰ hogy ne kapná vissza sokszorosan ebben az időben, a jövő világban pedig az örök életet.“

Jézus harmadszor szól haláláról és szenvedéséről Mt 20,17-19; Mk 10,32-34

³¹ Maga mellé vette a tizenkettőt, és ezt mondta nekik: „Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesedik minden az Emberfián, amit a próféták megírtak.

³² Mert a pogányok kezébe adják, megcsúfolják, meggyalázzák és megköpdösik,

³³ és miután megostorozták, megölik, de harmadnap feltámad.“

³⁴ Ők azonban ezekből semmit sem értettek. Ez a beszéd rejtve maradt előttük, és nem fogták fel a mondottakat.

*A jerikói vak meggyógyítása
Mt 20,29-34; Mk 10,46-52*

³⁵ Történt pedig, hogy amikor Jerikóhoz közeledett, egy vak ült az út mellett, és koldult.

³⁶ És amikor hallotta a mellette elmenő sokaságot, kérdezősködött, hogy mi az.

³⁷ Megmondták neki, hogy a názáreti Jézus megy arra.

³⁸ Ekkor így kiáltott: „Jézus, Dávid Fia, köszörülj rajtam!”

³⁹ Akik pedig elől mentek, rászóltak, hogy hallgasson. De ő annál inkább kiáltott: „Dávid Fia, köszörülj rajtam!”

⁴⁰ Jézus megállt, és megparancsolta, hogy vigyék hozzá. Amikor közelébe ért, megkérdezte tőle:

⁴¹ „Mit akarsz, mit tegyek veled?” Az így szólt:

„Uram, hogy a szemem világa megjöjjön.”

⁴² Jézus ezt mondta neki: „Láss, a te hited téged megtartott!”

⁴³ És azonnal megjött szeme világa, és követte őt, dicsőítve Istent. Az egész sokaság ezt látva dicsőséget adott Istennek.

19

Zákeus

¹ Ezután Jerikóba ért, és átment rajta.

² Íme, volt ott egy ember, akit Zákeusnak hívtak, aki fővámszedő volt és gazdag.

³ Igyekezett meglátni Jézust, hogy ki az, de a sokaságtól nem láthatta meg, mert kis termetű ember volt.

⁴ Ezért előrefutott, és felmászott egy

eperfügefára, hogy lássa őt, mert arra kellett elmennie.

⁵ Amikor arra a helyre jutott, Jézus feltekintett, és meglátta, és ezt mondta neki: „Zákeus, hamar jöjj le, mert ma nekem a te házadnál kell megszállnom.“

⁶ Ekkor sietve leszállt, és örömmel befogadta.

19:7

19:16

⁷ Amikor ezt látták, mindnyájan zúgolódtak, és ezt mondták: „Bűnös emberhez ment be szállásra.“

⁸ Zákeus pedig előállt, ezt mondta az Úrnak: „Uram, íme, minden vagyonomnak felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit kizsaroltam, négyszer annyit adok helyébe.“

⁹ Jézus ezt mondta neki: „Ma lett üdvössége ennek a háznak, mert ő is Ábrahám fia.

¹⁰ Mert azért jött az Emberfia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.“

A minák

Mt 25,14-30

¹¹ Amikor pedig ezeket hallották, még egy példázatot is mondott, mert közel volt Jeruzsálemhez, és azok azt gondolták, hogy azonnal megjelenik Isten országa.

¹² Ezt mondta tehát: „Egy nemesember egy messzi tartományba ment, hogy ott királyságot szerezzen magának, azután majd visszatérjen.

¹³ Hívatta azért tíz szolgáját, és adott nekik tíz minát, és ezt mondta nekik: Kereskedjetek, amíg visszajövök.

¹⁴ Alattvalói pedig gyűlölték őt, és követséget küldtek utána, és ezt üzenték: Nem akarjuk, hogy ő uralkodjék rajtunk.

¹⁵ Történt, amikor megszerezte a királyságot, megparancsolta, hogy szolgálait, akiknek a pénzt adta, hívják oda hozzá, hogy megtudja, ki mint kereskedett.

¹⁶ Eljött az első, és ezt mondta: Uram, a te minád tíz minát nyert.

17 Ő pedig ezt mondta neki: Jól van, jó szolgám, mivel hű voltál a kevesen, legyen hatalmad tíz város felett.

18 És jött a második, és ezt mondta: Uram, a te minád öt minát nyert.

19 Így szólt ennek is: Neked is legyen hatalmad öt város felett.

20 És eljött a harmadik is, és ezt mondta: Uram itt van a te minád, amelyet kendőbe kötve tartottam.

21 Mert féltem tőled, mert kemény ember vagy, azt is elveszed, amit nem te tettél el, és learatod, amit nem te vetettél.

22 Ezt mondta annak: A te szavaid szerint ítélek meg téged, gonosz szolga. Tudtad, hogy én kemény ember vagyok, aki elveszem, amit nem én tettem el, és learatom, amit nem én vetettem.

23 Miért nem tetted azért az én pénzemet a pénzváltók asztalára, hogy amikor megjövök, kamatostul kapjam vissza?

24 Az ott állóknak ezt mondta: Vegyétek el ettől a minát, és adjátok annak, akinek tíz minája van.

25 És mondták neki: Uram, annak már van tíz minája!

²⁶ De ő ezt mondta: Mondom nektek, hogy mindenkinek, akinek van, adatik, akinek pedig nincs, még amije van, az is elvételik tőle.

²⁷ Ellenségeimet pedig, akik nem akarták, hogy rajtuk uralkodjam, hozzátok ide, és öljétek meg előttem.“

19:28

19:38

Jézus bevonul Jeruzsálembe

Mt 21,1-11; Mk 11,1-11; Jn 12,12-19

²⁸ Miután ezeket elmondta, továbbment Jeruzsálem felé.

²⁹ És történt, hogy amikor Betfagéhoz és Betániához közeledett, a hegynél, amelyet Olajfák hegyének neveznek, elküldött kettőt tanítványai közül,

³⁰ és ezt mondta nekik: „Menjetek el az átellenben lévő faluba, amelybe beérve találtok egy megkötött számarcsikót, amelyen még ember nem ült, oldjátok el, és hozzátok ide.

³¹ Ha pedig valaki megkérdezi, hogy miért oldjátok el, ezt mondjátok annak: Az Úrnak van szüksége rá.“

³² A küldöttek elmentek, és mindent úgy találtak, amint megmondta nekik.

³³ Amikor a számarcsikót eloldották, annak

gazdái ezt mondták: „Miért oldjátok el a számarcsikót?”

³⁴ Ők pedig ezt mondták: „Az Úrnak van szüksége rá.”

³⁵ Elvitték azért azt Jézushoz, és felsőruhájukat a számarcsikóra tették, és felültették rá Jézust.

³⁶ Amint tovább ment, az emberek felsőruhájukat az útra terítették.

³⁷ Amikor már az Olajfák lejtőjéhez közeledett, a tanítványok egész sokasága örvendezve, fennhangon kezdte dicsérni Istent mindazokért a csodákért, amelyeket láttak, ³⁸ és ezt mondták: „Áldott a Király, aki az Úr nevében jön!

19:39

19:48

Békesség a mennyben, és dicsőség a magasságban!”

³⁹ A sokaságból néhány farizeus ezt mondta neki: „Mester, utasítsd rendre tanítványaidat!”

⁴⁰ Ő így válaszolt nekik: „Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani.”

Jézus siratja Jeruzsálemet

⁴¹ Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta azt.

⁴² Ezt mondta: „Bár felismerted volna ezen a napon te is, ami békességedre szolgál. Most azonban el van rejtve szemed elől.

⁴³ Mert jönnek majd rád napok, amikor ellenségeid körülötted sáncot építenek, körülvesznek, és mindenfelől szorongatnak;

⁴⁴ a földre tipornak téged és fiaidat, és nem hagynak benned követ kövön, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét.“

Jézus megtisztítja a templomot

Mt 21,12-13; Mk 11,15-19; Jn 2,14-22

⁴⁵ Azután bement a templomba, és kezdte kiűzni azokat, akik ott adnak és vesznek,

⁴⁶ és ezt mondta nekik: „Meg van írva: »Az én házam imádságnak háza, ti pedig azt latrok barlangjává tettétek.«“

⁴⁷ Aztán naponként tanított a templomban. A főpapok, az írástudók és a nép előkelői azon voltak, hogy elpusztítsák.

⁴⁸ De nem találtak megoldást arra, hogy mit cselekedjenek, mert az egész nép rajongva hallgatta őt.

20:1

20:10

20

Kérdés Jézus hatalmáról

Mt 21,23-27; Mk 11,27-33

¹ Történt az egyik napon, amikor a népet tanította a templomban, és az evangéliumot

hirdette, odaléptek a főpapok és az írástudók a vénekkel együtt,

² és megkérdezték tőle: „Mondd meg nekünk, micsoda hatalommal cselekszed ezeket? Vagy ki az, aki neked ezt a hatalmat adta?”

³ Ő pedig így válaszolt nekik: „Én is kérdezek egy dolgot tőletek; mondjátok meg nekem:

⁴ János keresztsége a mennyből való vagy emberektől?”

⁵ Azok pedig tanakodtak maguk között: Ha azt mondjuk, hogy a mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek neki?

⁶ Ha pedig azt mondjuk, hogy emberektől, akkor az egész nép megkövez minket, mert meg vannak győződve, hogy János próféta volt.

⁷ Azt válaszolták tehát, hogy ők nem tudják, honnan való.

⁸ Erre Jézus ezt mondta nekik: „Én sem mondom meg nektek, hogy milyen hatalommal cselekszem ezeket.” *A gonosz szőlőművesek*

Mt 21,33-36; Mk 12,1-12

⁹ Azután ezt a példázatot kezdte mondani a népnek: „Egy ember szőlőt plántált, és kiadta azt munkásoknak, és hosszú időre elutazott.

¹⁰ Amikor eljött az ideje, elküldte szolgáját a munkásokhoz, hogy adjanak neki a szőlő

gyümölcséből. A munkások pedig megverték azt, és üresen küldték el.

¹¹ Akkor egy másik szolgát küldött, de azok azt is megverték és meggyalázták, és üresen küldték el.

¹² És még egy harmadikat is küldött, de azok azt is megsebesítették, és kidobták.

¹³ Akkor így szólt a szőlőnek ura: Mit cselekedjem? Elküldöm szeretett fiamat, talán őt megbecsülik.

¹⁴ Amikor meglátták a munkások, így tanakodtak egymás között: Ez az örökös. Jöjjetek, öljük meg, hogy mienk legyen az örökség!

¹⁵ És kidobták a szőlőből, és megölték. Mit cselekszik a szőlőnek ura azokkal?

¹⁶ Elmegy, elveszti ezeket a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja.“

Amikor ezt hallották, ezt mondták: „Szó sem lehet róla!“

¹⁷ Ő pedig rájuk tekintett és ezt mondta: „Akkor mi az, ami meg van írva: »Amely követ az építők megvetettek, az lett szegletkővé«?

¹⁸ Na valaki erre a kőre esik, összezúzódik, akire pedig ez esik rá, szétmorzsolja azt.“

¹⁹ A főpapok és írástudók még abban az

órában el akarták fogni, de féltek a néptől, mert megértették, hogy róluk mondta ezt a példázatot.

Az adópénz

Mt 22,15-22; Mk 12,13-17

20:20

20:29

²⁰ Ezután állandóan szemmel tartották őt, és kémeket küldtek utána, akik igaznak tetették magukat, hogy szaván foghassák, és átadják a hatóságnak és a helytartó hatalmának.

²¹ Megkérdezték tőle: „Mester, tudjuk, hogy helyesen beszélsz és tanítasz, és nem vagy személyválogató, hanem Isten útját igazán tanítod.

²² Szabad-e nekünk a császárnak adót fizetnünk vagy nem?“

²³ Ő azonban észrevette álnokságukat, és ezt mondta nekik:

²⁴ „Mutassatok nekem egy dénárt. Kinek a képe és felirata van rajta?“ Ezt mondták: „A császáré.“

²⁵ Ő pedig ezt mondta nekik: „Adjátok meg a császárnak azt, ami a császáré, és Istennek, ami Istené.“

²⁶ Nem tudtak belekötni szavaiba a nép előtt, és csodálkozva feleletein, elhallgattak.

*Kérdés a feltámadásról**Mt 22,23-33; Mk 12,18-27*

²⁷ Hozzámentek a szadduceusok közül néhányan, akik tagadják, hogy van feltámadás, és megkérdézték őt:

²⁸ „Mester, Mózes megírta nekünk, hogy »ha valakinek meghal a testvére, akinek volt felesége, de gyermeke nem, akkor annak a testvére vegye el annak a feleségét, és támasszon utódot testvérének.«

²⁹ Volt hét testvér, és az első megnősült, és gyermektelenül halt meg.

20:30

20:41

³⁰ Ekkor a második vette el annak feleségét, és az is gyermektelenül halt meg.

³¹ Akkor a harmadik vette el, és ugyanígy mind a hét, de nem hagytak gyermeket, és meghaltak.

³² Ezután meghalt az asszony is.

³³ A feltámadáskor vajon melyiküknek a felesége lesz? Mert mind a hétnek felesége volt.“

³⁴ Jézus így válaszolt nekik: „Ennek a világnak fiai nőülnek, és férjhez mennek.

³⁵ De akiket méltónak ítélnék arra, hogy az eljövendő világnak és a halálból való feltámadásnak

részesei legyenek, azok majd nem nőszülnek, és férjhez sem mennek.

³⁶ Azok meg sem halhatnak, mert hasonlók lesznek az angyalokhoz, és Isten gyermekei lesznek, hiszen a feltámadás gyermekei.

³⁷ Azt pedig, hogy feltámadnak a halottak, már Mózes is kijelentette a csipkebokornál, amikor az Urat Ábrahám Istenének, Izsák Istenének és Jákób Istenének nevezte.

³⁸ Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élők Istene. Mert az ő számára mindenki él.“

³⁹ Néhány írástudó ekkor így szólt: „Mester, jól mondtad.“

⁴⁰ És többé semmit sem mertek tőle megkérdezni.

Krisztus Dávidnak Fia és Ura

Mt 22,41-46; Mk 12,35-37

⁴¹ Akkor így szólt hozzájuk: „Hogyan mondhatják azt, hogy Krisztus Dávid Fia?

⁴⁵⁸ Hiszen maga Dávid mondja a Zsoltárok könyvében:

»Így szólt az Úr az én Uramnak, ülj
az én jobb kezem felől,

⁴⁵⁹ míg ellenségeidet lábad zsámolyává nem
teszem.«

⁴⁴ Dávid tehát »Urának« nevezi őt, hogyan
lehet akkor Fia?“

Az írástudók nagyravágása és kapzsisága

Mt 23,6-7; Mk 12,38-40

⁴⁵ Az egész nép hallatára ezt mondta
tanítványainak:

⁴⁶ „Óvakodjatok az írástudóktól, akik hosszú
köntösökben szeretnek járni, és szeretik, ha
piacokon köszöntik őket, szeretik az első helyeket
a zsinagógában és a főhelyeket a lakomákon,

⁵⁷ Amikor feltekintett, látta, hogy a gazdagok
hogyan dobálják ajándékaikat a perselybe.

⁵⁸ Látott egy szegény özvegyasszonyt is, hogy
két fillért dobott abba,

⁵⁹ és így szólt: „Bizony mondom néktek, hogy ez
a szegény özvegy mindenkinél többet adott. ⁴ Mert
azok mind a fölöslegükből adtak Istennek
ajándékot, ez pedig az ő

⁴⁷ akik az özvegyek házát felemésztik, és színből hosszan imádkoznak. Ezekre súlyosabb ítélet vár.“

21

Az özvegyasszony két fillére

Mk 12,41-44

21:5

21:12

szegénységéből minden vagyonát, amije volt, odaadta.“

Jézus jövendölése a templomról

Mt 24,1-2; Mk 13,1-4

⁵ Amikor némelyek azt mondták a templomról, hogy az szép kövekkel és ajándékokkal van felékesítve, ő így szólt:

⁶ „Jönnék majd napok, amikor ezekből, amiket láttok, nem marad kő kövön, amelyet le nem rombolnának.“ *A nagy*

megpróbáltatás ideje

Mt 24,3-14; Mk 13,5-13

⁷ Ekkor ezt kérdezték tőle: „Mester, mikor lesz ez, és mi lesz annak a jele, hogy ez beteljesül?“

⁸ Ő pedig ezt mondta: „Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszenek titeket, mert sokan jönnek az

én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok! – meg azt: Az idő elközelgett! De ti ne menjetek utánuk.

⁹ Amikor hallotok háborúkról és lázadásokról, ne rettenjete meg, mert ezeknek előbb meg kell történniük, de nem jön mindjárt a vég.“

¹⁰ Aztán így folytatta: „Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad,

¹¹ és mindenfelé nagy földindulások, járványok és éhínségek lesznek, rettenetes dolgok történnek, és nagy jelek tűnnek föl az égen.

¹² De mindezek előtt kezet emelnek rátok, és üldöznek titeket. Átadnak titeket a

^{21:13} LUKÁCS 21:24 zsinagógáknak, és börtönbe vetnek, és királyok és helytartók elé visznek az én nevemért.

¹³ De ez alkalom lesz nektek a bizonyoságtételre.

¹⁴ Határozzátok el azért szívetekben, hogy nem gondoltok előre, hogy mit feleljetek védelmetekre,

¹⁵ mert én adok nektek szájat és bölcsességet, amelynek nem tud ellenállni vagy ellene mondani egyetlen ellenfeletek sem.

¹⁶ Elárulnak titeket szülők és testvérek,

rokonok és barátok is, és némelyeket megölnek közületek,

¹⁷ és gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért,

¹⁸ de fejetek hajszála sem vész el.

¹⁹ Béketűrésetek által nyeritek meg lelketeket.

²⁰ Amikor látjátok, hogy Jeruzsálemet hadsereg keríti be, akkor tudjátok meg, hogy elközelített pusztulása.

²¹ Akkor, akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre, és akik a városban vannak, költözzenek ki onnan, és akik a mezőn vannak, ne menjenek be oda.

²² Ezek ugyanis az ítéletnek napjai, hogy beteljesedjenek mindazok, amelyek meg vannak írva.

²³ Jaj azokban a napokban a terhes és szoptató asszonyoknak, mert nagy nyomorúság lesz a földön, és harag e népre.

²⁴ Elhullnak a kard élétől, és foglyul vitetnek minden pogány nép közé, és Jeruzsálemet

21:25

21:34

pogányok tapossák, míg be nem teljesedik a pogányok ideje.

Az Emberfia eljövetele

Mt 24,29-36; Mk 13,24-32

²⁵ „És lesznek jelek a napban, holdban és csillagokban, a földön népek rettegnek tanácstalanul a tenger zúgása és forrongása miatt,

²⁶ és az emberek megdermednek a félelem és annak várása miatt, amik e föld kerektségére következnek, mert az egek erői megrendülnek.

²⁷ Akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőben hatalommal és nagy dicsőséggel.

²⁸ Amikor pedig ezek elkezdődnek, nézzetek fel, és emeljétek fel a fejeteket, mert közeledik megváltásotok.“

²⁹ Mondott nekik egy példázatot is:
„Tekintsétek meg a fügefát és minden fát.

³⁰ Amikor már hajtanak, és ezt látjátok, ti magatok is tudjátok, hogy közel van már a nyár.

³¹ Így ti is, amikor látjátok, hogy mindezek bekövetkeznek, tudjátok meg: közel van Isten országa.

³² Bizony mondom néktek: nem múlik el ez a nemzedék, míg mindez meg nem lesz.

³³ Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim nem múlnak el.

³⁴ Vigyázzatok magatokra, hogy szívetek el ne nehezedjék mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól, és váratlanul ne lepjen meg titeket az a nap.

³⁶¹ Mert mint valami csapda, úgy lep meg mindenkit, akik e föld színén laknak.

³⁶² Vigyázzatok azért mindenkor, és kérjétek, hogy kimenekülhessetek mindabból, amik bekövetkeznek, és megállhassatok az Emberfia előtt.“

³⁶³ Napközben a templomban tanított, éjszakánként pedig kiment az Olajfák hegyére.

³⁸ És kora reggel az egész nép hozzáment, hogy őt hallgassa a templomban.

22

Júdás elárulja Jézust

⁶⁰ Elment, és megbeszélte a főpapokkal és az előljárókkal, hogyan adja őt kezükbe.

⁶¹ Azok megörültek, és megígérték, hogy pénzt adnak neki.

⁶² Ő megígérte, hogy jó alkalmat keres, hogy őt kezükbe adja a nép tudta nélkül.

Az utolsó vacsora

Mt 26,20-29; Mk 14,17-25

⁶³ Elérkezett a kovásztalan kenyerek napja, amikor fel kellett áldozni a húsvéti bárányt.

Mt 26,1-5.14; Mk 14,1-2.10-11

¹ Közeledett már a kovásztalan kenyerek ünnepe, amelyet húsvétnak neveztek.

² A főpapok és írástudók keresték a módját, hogyan öljék meg őt, mert féltek a néptől.

³ Bement a sátán Júdásba, akit Iskáriótesnek neveztek, és aki a tizenkettő közül való volt.

22:8

22:19

⁸ Jézus elküldte Pétert és Jánost, és ezt mondta: „Menjetek, készítsétek el nekünk a húsvéti bárányt, hogy megehessük.”

⁹ Ezt mondták neki: „Hol akarod, hogy elkészítsük?”

¹⁰ Ő ezt mondta nekik: „Íme, amikor bementek a városba, szembejön veletek egy ember, aki egy korsó vizet visz. Kövessétek őt abba a házba, amelybe bemegy,

¹¹ és ezt mondjátok a ház gazdájának: Ezt üzeni a Mester: Hol van a szállás, ahol megeszem tanítványaimmal a húsvéti bárányt?

¹² És ő mutat nektek egy nagy, berendezett felsőszobát, ott készítsétek el.”

¹³ Elmentek, és úgy találták, ahogy mondta nekik, és elkészítették a húsvéti bárányt.

¹⁴ Amikor eljött az idő, asztalhoz ült, és vele együtt a tizenkét apostol.

¹⁵ Ezt mondta nekik: „Vágyva vágytam, hogy megegyem a húsvéti bárányt veletek, mielőtt szenvedek.

¹⁶ Mert mondom néktek, hogy többé nem eszem abból, míg be nem teljesedik Isten országában.“

¹⁷ Azután vette a poharat, minekutána hálát adott, ezt mondta: „Vegyétek, és osszátok el magatok között,

¹⁸ mert mondom néktek, hogy nem iszom a szőlőtőkének gyümölcséből, míg el nem jön Isten országa.“

¹⁹ És vette a kenyeret, hálát adott, megszegte, nekik adta, ezt mondván: „Ez az én testem,

amely értetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.“

²⁰ Hasonlóképpen vette a poharat is, miután megvacsoráztak, és ezt mondta: „E pohár az új szövetség az én véremben, amely tiérettetek kionttatik.

²¹ De íme, annak a keze, aki engem elárul, az enyémmel együtt van az asztalon.

²² És az Emberfia elmegy ugyan, amint el van rendelve, de jaj annak az embernek, aki elárulja őt.“

²³ Erre kezdtek kérdezni egymás között, hogy vajon ki lehet az közöttük, aki ezt meg fogja tenni.

Ki a legnagyobb?

Mt 20,25-28; Mk 10,42-45

²⁴ Versengés is támadt közöttük, hogy ki tekinthető köztük nagyobbnak.

²⁵ Erre ő ezt mondta nekik: „A pogányokon uralkodnak királyaik, és akiknek hatalmuk van felettük, jótevőknek hívatják magukat.

²⁶ Közöttetek azonban ne így legyen. Hanem aki a legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint aki a legkisebb, és aki vezet, mint aki szolgál.

²⁷ Mert ki a nagyobb? Az, aki az asztalnál ül, vagy aki szolgál? Ugye az, aki az asztalnál ül? De én olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál.

²⁸ Ti vagytok azok, akik megmaradtok velem kísértéseimben,

²⁹ és én nektek adom az országot, amint az én Atyám nekem adta,

22:30

22:38

³⁰ hogy egyetek és igyatok az én asztalomnál az én országomban, és királyi széken üljete, ítéletet tartva Izrael tizenkét törzse felett.“

³¹ Ezt mondta az Úr: „Simon! Simon! Íme, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát,

³² de én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited. Ha majd megtérsz, erősítsd atyádfiait.“

³³ Ő pedig ezt mondta: „Uram, veled kész vagyok mind börtönbe, mind halálra menni!“

³⁴ És ő ezt mondta: „Mondom neked, Péter, ma nem szólsz meg addig a kakas, míg te háromszor meg nem tagadod, hogy ismersz engem.“

³⁵ Aztán ezt mondta nekik: „Amikor

elküldtelek benneteket erszény, táska és saru nélkül, volt-e valamiben hiányotok?“ Ők pedig ezt mondták: „Semmiben sem.“

³⁶ Ezt mondta nekik: „De most, akinek erszénye van, vegye elő, hasonlóképpen a táskát, és akinek nincs kardja, adja el felsőruháját, és vegyen.

³⁷ Mert mondom nektek, hogy be kell teljesednie rajtam annak, ami meg van írva: »És a gonoszok közé sorolták.« Mert ami rám vonatkozik, az mind beteljesedik.“

³⁸ Azok ezt mondták: „Uram, íme, van itt két kard.“ Ő pedig ezt mondta: „Elég!“

A Gecsemáné-kertben

Mt 26,36-46; Mk 14,32-42; Jn 18,1-2

22:39

22:49

³⁹ Ezután kiment, és szokása szerint az Olajfák hegyére ment. Követték a tanítványai is.

⁴⁰ Amikor odaért, ezt mondta nekik: „Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek.“

⁴¹ Aztán eltávolodott tőlük, mintegy kőhajításnyira, és térdre esve imádkozott:

⁴² „Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat, mégis ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd.“

⁴³ Akkor egy angyal jelent meg a mennyből, és erősítette őt.

⁴⁴ Haláltusájában még buzgóbban imádkozott, és verítéke olyan volt, mint a nagy vércseppek, amelyek a földre hullanak. ⁴⁵ Miután imádkozása után fölkelt, tanítványaihoz ment, akiket alva talált a szomorúságtól.

⁴⁶ Ekkor így szólt hozzájuk: „Miért alusztok? Keljetek fel és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek.“

Jézust elfogják

Mt 26,47-56; Mk 14,43-52; Jn 18,1-11

⁴⁷ Miközben ezeket mondta, íme, sokaság közeledett, amelynek élén Júdás ment, aki egy a tizenkettő közül, és Jézushoz lépett, hogy megcsókolja.

⁴⁸ Jézus ezt mondta neki: „Júdás, csókkal árulod el az Emberfiát?“

⁴⁹ Amikor akik körülötte voltak, látták, hogy mi következik, ezt mondták neki: „Uram, vágjunk közénk karddal?“

22:50

22:60

⁵⁰ És valaki közülük máris rásújtott a főpap szolgájára, és levágta annak jobb fülét.

⁵¹ Jézus azonban megszólalt, és ezt mondta nekik: „Elég!” És megérintve annak fülét, meggyógyította.

⁵² Jézus így szólt azokhoz, akik hozzámentek, a főpapoknak, a templom előljáróinak és a véneknek: „Mint egy latorra, úgy jöttetek kardokkal és botokkal.

⁵³ Amikor mindennap veletek voltam a templomban, kezeteket nem vetettétek rám. De ez a ti órátok, és a sötétségnek hatalma.”

*Jézus a főpap házában. Péter megtagadja Jézust
Mt 26,57-75; Mk 14,53-72; Jn 18,15-18.25-27*

⁵⁴ Akkor elfogták őt, elvezették, és elvitték a főpap házába. Péter távolról követte.

⁵⁵ Amikor tüzet raktak az udvar közepén, és körülülték, Péter is leült velük.

⁵⁶ Meglátta őt egy szolgálólány, amint a világosságnál ült, szemügyre vette, és ezt mondta: „Ez is vele volt!”

⁵⁷ Ő pedig letagadta, és ezt mondta: „Asszony, nem ismerem őt.”

⁵⁸ Rövid idő múlva más valaki látta meg, és mondta: „Te is azok közül való vagy!” Péter pedig ezt mondta: „Ember, nem vagyok!”

⁵⁹ És úgy egy óra múlva más valaki is bizonygatta, és ezt mondta: „Bizony ez is vele volt, mert Galileából való ő is.”

⁶⁰ Péter ezt mondta: „Ember, nem tudom, mit beszélsz!” És azonnal, amikor még beszélt, megszólalt a kakas.

22:61

22:71

⁶¹ Hátrafordult az Úr, és rátekintett Péterre. És Péter visszaemlékezett az Úr szavára, amit neki mondott: „Mielőtt a kakas megszólal, háromszor megtagadsz engem.”

⁶² Aztán kiment, és keservesen sírt.

⁶³ Azok a férfiak, akik fogva tartották Jézust, csúfolták és verték,

⁶⁴ és szemét betakarva arcul csapták őt, és ezt kérdezték: „Prófétáld meg, ki az, aki megütött téged!”

⁶⁵ És sok mással is szidalmazták őt.

Jézus a nagytanács előtt

Mt 26,63-66; Mk 14,60-64

⁶⁶ Amint nappal lett, egybegyűlt a nép véneinek tanácsa, főpapok és írástudók, és gyülekezetükbe vitték őt,

⁶⁷ és ezt mondták: „Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk.”

Ő pedig ezt mondta nekik: „Ha meg is mondanám, akkor sem hiszitek el, ⁶⁸ ha pedig én kérdezlek, nem feleltek.

⁶⁹ De mostantól fogva ott ül az Emberfia Isten hatalmának jobbjára felül.“

⁷⁰ Erre mind ezt mondták: „Te vagy tehát Isten Fia?“ Ő pedig ezt mondta: „Ti mondjátok, hogy az vagyok!“

⁷¹ Azok ezt mondták: „Mi szükségünk van még tanúkra? Hiszen mi magunk hallottuk saját szájából!“

23:1

23:10

23

Jézus Pilátus előtt

Mt 27,1-2.11-14; Mk 15,1-5

¹ Ezután fölállt az egész testület, és elvitték őt Pilátushoz.

² Elkezdtek vádolni, és ezt mondták: „Úgy találtuk, hogy ez a népet félrevezeti, és tiltja, hogy a császárnak adót fizessünk, mert Krisztus-királynak mondja magát.“

³ Pilátus megkérdezte őt: „Te vagy-e a zsidók királya?“ És ő ezt felelte: „Te mondd!“

⁴ Pilátus pedig ezt mondta a főpapoknak és a sokaságnak: „Semmi bűnt nem találok ebben az emberben.“

⁵ De azok erősködtek, és ezt mondták: „A

népet fellázítja tanításával egész Júdeában,
Galileától kezdve egészen idáig.“

Jézus Heródes előtt

⁶ Pilátus ezt hallva, megkérdezte, hogy
Galileából való ember-e ő.

⁷ És amikor megtudta, hogy Heródes
fennhatósága alá tartozik, Heródeshez küldte,
mert az is Jeruzsálemben volt azokban a
napokban.

⁸ Heródes pedig látva Jézust, igen megörült,
mert régóta kívánta őt látni, mert sokat hallott
felőle, és remélte, hogy valami csodát lát, amelyet
ő tesz.

⁹ Sok beszéddel kérdezgette, de ő semmit
sem felelt neki.

¹⁰ Ott álltak a főpapok és az írástudók, és
hevesen vádolták őt.

23:11

23:22

¹¹ Heródes pedig katonáival együtt megvetően
bánt vele, és kicsúfolta, miután fényes ruhába
öltöztette, és visszaküldte Pilátushoz.

¹² Azon a napon Heródes és Pilátus barátok
lettek, azelőtt ugyanis ellenségeskedésben voltak
egymással.

Jézus és Barabbás

Mt 27,15-26; Mk 15,6-15

¹³ Ekkor Pilátus a főpapokat, a főembereket és a népet összehívta,

¹⁴ és ezt mondta nekik: „Idehoztátok nekem ezt az embert, mint aki a népet félrevezeti, és íme, én tielőttetek kihallgattam, és semmi olyan bűnt nem találtam ebben az emberben, amivel őt vádoljátok.

¹⁵ De még Heródes sem, mert ő is visszaküldte hozzám, és íme, semmi halálos vétséget nem cselekedett.

¹⁶ Megfenyítem tehát, és elbocsátom.“

¹⁷ Ünnepenként egy foglyot kellett elbocsátania.

¹⁸ Akkor felkiáltott az egész sokaság: „Ezt öld meg, és bocsásd el nekünk Barabást!“

¹⁹ Ezt a városban kitört lázadásért és gyilkosságért vettették tömlöcbe.

²⁰ Pilátus ismét szólt hozzájuk, mert szabadon akarta bocsátani Jézust.

²¹ De azok egyre kiáltoztak: „Feszítsd meg! Feszítsd meg őt!“

²² Ő pedig harmadszor is szólt hozzájuk: „De hát mi rosszat tett ez? Semmi halálra való bűnt

23:23

23:31

nem találtam benne. Megfenyítem és elbocsátom.“

²³ Azok pedig hangos szóval sürgették, és követelték, hogy feszítsék meg, és az ő szavuk győzött.

²⁴ És Pilátus úgy döntött, hogy legyen meg, amit kértek.

²⁵ Elbocsátotta tehát nekik azt, aki lázadásért és gyilkosságért volt tömlöcbe vetve, és akit kértek, Jézust, kiszolgáltatta akaratuknak.

Jézus útja a Golgotára

Mt 27,32; Mk 15,21

²⁶ Amikor elvezették őt, megragadtak egy bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jött, és arra tették a keresztfát, hogy vigye Jézus után.

²⁷ A népnek és asszonyoknak nagy sokasága követte, akik gyászolták és siratták őt.

²⁸ Jézus hozzájuk fordulva ezt mondta: „Jeruzsálem leányai, ne miattam sírjatok, hanem magatokat sirassátok és a ti gyermekeiteket.

²⁹ Mert íme, jönnek napok, amelyeken ezt mondják: Boldogok a meddőök, és az anyaméhek, amelyek nem szültek, és az emlők, amelyek nem szoptattak!

³⁰ Akkor
»kezdik mondani a hegyeknek: Essetek ránk, és a halmoknak: Borítsatok el minket!« ³¹ Mert ha a zöldellő fával ezt teszik, mi lesz a

szárazzal?“ *Jézus a*

keresztfán

Mt 27,33-44; Mk 15,22-32; Jn 19,16-24

23:32

23:43

³² Két gonosztevőt is vittek ővele, hogy kivégezzék azokat is.

³³ Amikor elértek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek hívtak, ott megfeszítették őt és a gonosztevőket, egyiket jobb kéz felől, a másikat bal kéz felől.

³⁴ Jézus ezt mondta: „Atyám! Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.“ Azután sorsot vetettek, hogy megosztozzanak ruháin.

³⁵ A nép ott állt, és nézte. Azokkal együtt a főemberek is csúfolták őt, ezt mondták: „Másokat megtartott, tartsa meg magát, ha ő a Krisztus, Istennek választottja!“

³⁶ Csúfolták őt a katonák is, odamentek hozzá, és ecettel kínálták,

³⁷ és ezt mondták neki: „Ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magad!“

³⁸ Felirat is volt fölötte, görög, római és zsidó betűkkel írva: Ez a zsidók királya.

³⁹ A megfeszített gonosztevők közül pedig az

egyik szidalmazta őt: „Ha te vagy a Krisztus, szabadítsd meg magadat és minket is!”

⁴⁰ De a másik megdorgálta, és ezt mondta neki: „Nem féled az Istent? Hiszen te is ugyanazon ítélet alatt vagy!

⁴¹ Mi ugyan méltán, mert a mi cselekedeteink méltó büntetését kapjuk, ő pedig semmi rosszat nem cselekedetett!”

⁴² Jézusnak ezt mondta: „Uram, emlékezz meg rólam, amikor eljössz a te országodba!”

⁴³ Jézus ezt mondta neki: „Bizony mondom néked, ma velem leszel a paradicsomban.”

23:44

23:54

Jézus halála

Mt 27,45-56; Mk 15,33-41; Jn 19,28-30

⁴⁴ Mintegy hat óra volt, és sötétség lett az egész tartományban egészen kilenc óráig.

⁴⁵ A nap elhomályosodott és a templom kárpitja közepén kettéhasadt.

⁴⁶ Jézus hangos szóval így kiáltott: „Atyám, a te kezébe teszem le az én lelkemet.” És ezt mondva meghalt.

⁴⁷ Amikor a százados látta, mi történt, dicsőítette Istent, és ezt mondta: „Bizony ez az ember igaz volt.”

⁴⁸ És az egész sokaság, amely azért ment oda, hogy lássa mindezeket, amikor látta, mi történt, mellét verve ment haza.

⁴⁹ Az ő ismerősei mind és az asszonyok, akik Galileából követték őt, távolabb álltak, és nézték ezt.

Jézus temetése

Mt 27,57-61; Mk 15,42-47; Jn 19,38-42

⁵⁰ Íme, egy ember, akit Józsefnek hívtak, a tanács tagja, jó és igaz férfi,

⁵¹ aki nem volt részes tanácsukban és cselekedeteikben, aki Arimátiából, a júdeaiak városából való volt, és aki maga is várta Isten országát,

⁵² Pilátushoz ment, és elkérte Jézus testét.

⁵³ Aztán levette, gyolcsba göngyölte, és egy sziklába vágott sírba helyezte, amelyben még senki sem feküdt.

⁵⁴ És az a nap péntek volt, és szombat virradt rá.

⁵⁵ Az őt követő asszonyok is, akik Galileából jöttek vele, megnézték a sírt, és hogy hogyan helyezték el testét.

⁵⁶ Aztán visszatértek, illatszereket és keneteket készítettek.

⁵⁷ Szombaton azonban pihentek a parancsolat szerint.

24

Jézus feltámadása

Mt 28,1-10; Mk 16,1-8; Jn 20,1-10

¹ A hét első napján kora reggel elmentek a sírhoz, és magukkal vitték az elkészített keneteket.

² A követ a sírról elhengerítve találták,

³ és amikor bementek, nem találták az Úr Jézus testét.

⁴ Történt, hogy amikor ők ezen megdöbbentek, íme, két férfiú állt melléjük fényes öltözetben.

⁵ Ők pedig megrémülve arcukat a földre hajtották, azok ezt mondták nekik: „Miért keresitek a holtak között az élő?

⁶ Nincs itt, hanem feltámadott. Emlékezzetek

rá, hogyan beszélt nektek, amikor még Galileában volt:

⁷ Az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és megfeszíttetnie, és a harmadik napon feltámadnia.“

⁸ Ekkor visszaemlékeztek az ő szavaira,

⁹ és visszatérve a sírtól, elmondták mindezt a tizenegynek és a többieknek.

24:10

24:19

¹⁰ Velük volt a magdalai Mária, Johanna és a Jakab anyja Mária és más asszonyok is, akik mindezt elmondták az apostoloknak.

¹¹ De az ő szavukat csak üres beszédnek tartották, és nem hittek nekik.

¹² Péter azonban felkelt, elfutott a sírhoz, és behajolva látta, hogy csak a lepedők vannak ott. Erre elment, és magában csodálkozott a történten.

Az emmausi tanítványok

¹³ Tanítványai közül ketten ugyanazon a napon egy faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan futamnyira volt, amelynek neve: Emmaus.

¹⁴ Maguk között arról beszélgettek, amik történtek.

¹⁵ És történt, hogy amint beszélgettek, és egymástól kérdezősködtek, maga Jézus hozzájuk szegődött, és velük együtt ment az úton.

¹⁶ De látásukat mintha valami akadályozta volna, nem ismerték fel őt.

¹⁷ Ő pedig ezt mondta nekik: „Miről beszélgettek egymással útközben?” Erre szomorúan megálltak.

¹⁸ Megszólalt az egyik, akinek neve Kleopás, és ezt mondta neki: „Csak te vagy egyedül jövevény Jeruzsálemben, aki nem tudja, hogy mi történt ott ezekben a napokban?”

¹⁹ Ő így szólt: „Mi történt?”

Azok ezt mondták neki: „Az, ami a názáreti Jézussal történt, aki próféta volt, cselekedetben

24:20

24:29

és beszédben hatalmas Isten, és az egész nép előtt,

²⁰ és mi módon adták őt a főpapok és főembereink halálos ítéletre, és megfeszítették őt.

²¹ Pedig mi azt reméltük, hogy ő az, aki meg fogja váltani Izraelt. De mindezek már három napja történtek.

²² Ezenfelül néhány közülünk való asszony is megrémített minket, akik kora reggel a sírnál voltak,

²³ és amikor nem találták ott a testét,

hazajöttek, és azt mondták, hogy angyalok jelenését látták, akik azt mondták, hogy ő él.

²⁴ El is mentek néhányan, akik velünk voltak, a sírhoz, és úgy találták, ahogy az asszonyok mondták. Őt azonban nem látták.“

²⁵ Akkor ő így szólt hozzájuk: „Ó, balgatagok és rest szívűek arra, hogy elhiggyétek, amiket a próféták szóltak!

²⁶ Hát nem ezeket kellett szenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie?“

²⁷ És Mózesről meg valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban felőle megírtak.

²⁸ Így értek el ahhoz a faluhoz, amelybe igyekeztek. Ő azonban úgy tett, mintha továbbmenne.

²⁹ De azok unszolták, és kérték: „Maradj velünk, mert immár beesteledik, és a nap is lehanyatlott már.“ Bement tehát, hogy velük maradjon.

24:30

24:40

³⁰ És történt, amikor leült velük, vette a kenyeret, megáldotta és megszegte, és nekik adta.

³¹ Erre megnyílt a szemük, és felismerték őt, de ő eltűnt előlük.

³² Ekkor ezt mondták egymásnak: „Nem melegedett-e fel szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, és magyarázta nekünk az Írásokat?”

³³ Még abban az órában útra keltek, és visszatértek Jeruzsálembe, és egybegyűlve találták a tizenegyet és azokat, akik velük voltak.

³⁴ Akik ezt mondták: „Valóban feltámadott az Úr, és megjelent Simonnak.”

³⁵ Erre ők is elbeszélték, mi történt az úton, és hogyan ismerték őt fel a kenyér megszegéséről.

Jézus megjelenik a tanítványoknak

Jn 20,19-23

³⁶ Miközben erről beszélgettek, Jézus maga megállt közöttük, és ezt mondta nekik: „Békesség néktek!”

³⁷ Rémületükben és félelmükben azt hitték, hogy valami szellemet látnak.

³⁸ Ezt mondta nekik: „Miért rémültetek meg, és miért támad kétség szívetekben?”

³⁹ Nézzétek meg kezemet és lábamat, hogy valóban én vagyok. Tapintsatok meg, és lássatok, mert a szellemnek nincs húsa, csontja, s amint látjátok, nekem van!”

⁴⁰ Ezeket mondva megmutatta nekik kezét és lábát.

24:41

24:52

⁴¹ Amikor pedig még mindig nem hittek örömükben, és csodálkoztak, ezt mondta nekik: „Van-e valami ennivalótok?” ⁴² Ők pedig adtak neki egy darab sült halat. ⁴³ Elvette, és előttük megette.

⁴⁴ Ezután ezt mondta nekik: „Ezek azok a beszédek, amelyeket szóltam nektek, amíg veletek voltam: Be kell teljessedni mindannak, amik megíratnak énfelőlem Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltárokbán.”

⁴⁵ Akkor megnyitotta értelmüket, hogy megértsék az Írásokat.

⁴⁶ És ezt mondta nekik: „Így van megírva, így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni a halálból harmadnapon.

⁴⁷ És hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden népnek, Jeruzsálemtől elkezdve.

⁴⁸ Ti vagytok ennek tanúi.

⁴⁹ És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, míg fel nem ruháztattok mennyei erővel.”

Jézus mennybemenetele

⁵⁰ Ezután kivezette őket Betániáig, és felemelte kezét, és megáldotta őket.

⁵¹ És történt, hogy miközben áldotta őket, elszakadt tőlük, és felvitetett a mennybe.

⁵² Ők pedig imádták őt, és visszatértek nagy örömmel Jeruzsálembe.

⁵³ És mindenkor a templomban voltak,
dicsérve és áldva Istent. Ámen.

János evangéliuma

Az Ige testté lett

¹ Kezdetben volt az Ige, és az Ige az Istennél volt, és Isten volt az Ige.

² Ez kezdetben az Istennél volt.

³ Minden őáltala lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett.

⁴ Őbenne volt az élet, és az élet volt az emberek világossága.

⁵ És a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt.

⁶ Volt egy Istentől küldött ember, akinek a neve János volt.

⁷ Ő tanúbizonyságot jött, hogy bizonyosságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen őáltala.

⁸ Nem ő volt a világosság, azért jött, hogy bizonyosságot tegyen a világosságról.

⁹ Az igazi világosság eljött már a világba, amely megvilágosít minden embert.

¹⁰ A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt.

¹¹ Az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be.

¹² Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten fiaivá legyenek, mindazokat, akik az ő nevében hisznek.

¹³ Akik nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatából, hanem Istentől születtek.

1:14

1:22

¹⁴ És az Ige testté lett, és lakozott miközöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.

¹⁵ János bizonysgot tett őrála, és kiáltott, ezt mondva: „Ez volt az, akiről mondtam: Aki utánam jön, előttem lett, mert előbb volt nálam.”

¹⁶ És az ő teljességéből vettünk mindnyájan kegyelmet is kegyelemért.

¹⁷ Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.

¹⁸ Az Istent soha senki nem látta, az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.

Keresztelő János bizonyágtétele

¹⁹ És ez János bizonyágtétele. Amikor a zsidók papokat és lévitákat küldtek Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék őt:

„Kicsoda vagy te?“

²⁰ Megvallotta és nem tagadta, megvallotta, hogy: „Nem én vagyok a Krisztus.“ ²¹ Megkérdezték őt: „Kicsoda tehát? Illés vagy te?“

Ezt mondta: „Nem vagyok.“

„A próféta vagy te?“ És

ő felelte: „Nem.“

²² Mondták azért neki: „Kicsoda vagy? Hogy megfelelhessünk azoknak, akik minket elküldtek: Mit mondasz magad felől?“

1:23

1:33

²³ Ő ezt mondta: „Én kiáltó szó vagyok a pusztában. »Egyengessétek az Úrnak útját!«, amint megmondta Ézsaiás próféta.“

²⁴ A küldöttek a farizeusok közül valók voltak.

²⁵ Megkérdezték őt, és ezt mondták neki: „Miért keresztelsz tehát, ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta?“

²⁶ János így felelt nekik: „Én vízzel keresztelek, de köztetek van, akit ti nem ismertek.

²⁷ Ő az, aki utánam jön, aki előttem lett, akinek én nem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam.“

²⁸ Ezek Betániában történtek, a Jordánon túl,

ahol János keresztelt.

²⁹ Másnap látta János Jézust hozzámenni, és ezt mondta: „Íme, az Istennek ama béránya, aki elveszi a világ bűneit!

³⁰ Ez az, akiről én ezt mondtam: Utánam jön egy férfiú, aki előttem lett, mert előbb volt nálam.

³¹ Én nem ismertem őt, de hogy megjelentessék Izraelnek, azért jöttem én, aki vízzel keresztelek.“

³² És bizonysgot tett János, ezt mondva: „Láttam a Lelket leszállni az égből, mint egy galambot, és megnyugodott őrajta.

³³ Én nem ismertem őt, de aki elküldött engem, hogy vízzel kereszteljek, az mondta nekem: Akire látod a Lelket leszállni és rajta megnyugodni, ő az, aki Szentlélekkel keresztel.

1:34

1:44

³⁴ Én láttam, és bizonysgot tettem, hogy ez az Isten Fia.“

Jézus első követői

³⁵ Másnap ismét ott állt János és kettő az ő tanítványai közül,

³⁶ ránézve Jézusra, amint ott járt, mondta: „Íme, az Isten Béránya!“

³⁷ Hallotta őt a két tanítvány, amint szólt, és követték Jézust.

³⁸ Jézus pedig hátrafordult, és látva, hogy követik azok, ezt mondta nekik:

³⁹ „Mit kerestek?”

Azok pedig mondták neki: „Rabbi – ami azt jelenti: Mester –, hol laksz?”

⁴⁰ Mondta nekik: „Jöjjetek, és lássátok meg.”

Elmentek, meglátták, hol lakik, és nála maradtak azon a napon: akkor pedig körülbelül tíz óra volt.

⁴¹ A kettő közül, akik Jánostól ezt hallották, és őt követték, András volt az egyik, Simon Péter testvére.

⁴² Ő találkozott először a saját testvérével, Simonnal, és mondta neki: „Megtaláltuk a Messiást” – (ami azt jelenti: Krisztus).

⁴³ És Jézushoz vezette őt. Jézus pedig reátekintve, mondta: „Te Simon vagy, Jóna fia, téged Kéfásnak fognak hívni” – (ami azt jelenti: Kőszikla).

⁴⁴ A következő napon Galileába akart menni Jézus, találkozott Fülöppel, és mondta neki: „Kövess engem!”

⁴⁵ Fülöp pedig Betsaidából, András és Péter városából való volt.

⁴⁶ Fülöp találkozott Nátánáellel, és mondta neki: „Akiről Mózes írt a törvényben, és a próféták, megtaláltuk, a názáreti Jézust, Józsefnek fiát.”

⁴⁷ Mondta neki Nátánáel: „Názáretből támadhat-e valami jó?” Fülöp ezt mondta neki: „Jöjj, és lásd meg!”

⁴⁸ Láta Jézus Nátánáelt őhozzá menni, és azt mondta róla: „Íme, egy igazán izraelita, akiben hamisság nincsen.”

⁴⁹ Nátánáel ezt mondta neki: „Honnan ismeresz engem?” Jézus így felelt neki: „Mielőtt hívott téged Fülöp, láttalak téged, amint a fügefa alatt voltál.”

⁵⁰ Nátánáel így felelt neki: „Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy az Izrael Királya!”

⁵¹ Jézus így felelt neki: „Azért, mert azt mondtam neked: láttalak a fügefa alatt, hiszel? Nagyobbakat látsz majd ezeknél.”

¹ A harmadik napon menyegző volt a galileai Kánában. Ott volt Jézus anyja.

⁵¹ És mondta neki: „Bizony, bizony mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyílt eget és az Isten angyalait, amint felszállnak és leszállnak az Emberfiára.“

2

A kánai menyegző

2:3

JÁNOS 2:12

³ Mikor elfogyott a bor, Jézus anyja ezt mondta neki: „Nincs boruk.“

⁴ Jézus ezt mondta neki: „Mi közöm nekem hozzád, ó, asszony? Nem jött még el az én óráim.“

⁵ Az anyja a szolgálónak ezt mondta: „Bármit mond néktek, tegyétek meg.“

⁶ Volt pedig ott hat kőveder elhelyezve a zsidók tisztálkodási módja szerint, melyek közül egyenként két-három métréa fért.

⁷ Jézus ezt mondta nekik: „Töltsétek meg a vedreket vízzel.“ És megtöltötték azokat színültig.

⁸ Azután mondta nekik: „Most merítsetek, és vigyetek a násznagynak.“ És vittek.

⁹ Amint pedig megízlelte a násznagy a borra

¹ Jézust is meghívták az ő tanítványaival együtt a menyegzőre.

lett vizet, nem tudta, honnan van (de a szolgák tudták, akik a vizet merítették), szólította a násznagy a vőlegényt,

¹⁰ és mondta neki: „Minden ember a jó bort adja fel először, és mikor megittasodtak, akkor az alábbvalót: te a jó bort ekkorra tartottad.“

¹¹ Ezt az első jelt a galileai Kánában tette Jézus, megmutatta az ő dicsőségét, és hittek benne a tanítványai.

¹² Azután lement Kapernaumba, anyjával, testvéreivel és tanítványaival együtt, és ott maradtak néhány napig.

Jézus megtisztítja a templomot

Mt 21,12-13; Mk 11,15-17; Lk 19,45-46

2:13

JÁNOS 2:23

¹³ Közel volt a zsidók húsvétja, felment Jézus Jeruzsálembe.

¹⁴ Ott találta a templomban az ökrök, juhok és galambok árusait és a pénzváltókat, amint ott ültek.

¹⁵ Ekkor kötélből ostort csinálva, kiűzte mindnyájukat a templomból, az ökröket is a juhokat is, és a pénzváltók pénzét kiöntötte, az asztalokat pedig feldöntötte,

¹⁶ a galambárosoknak pedig ezt mondta:

„Hordjátok el ezeket innen, ne tegyétek az én Atyámnak házáat kalmárság házává.“

¹⁷ Tanítványai pedig emlékeztek, hogy meg van írva: „A te házadhoz való féltő szeretet emészt engem.“

¹⁸ A zsidók ezt felelték és mondták neki: „Micsoda jelt mutatsz nekünk, hogy ezeket cselekszed?“

¹⁹ Jézus ezt felelte és mondta nekik: „Rontsátok le a templomot, és három nap alatt megépítem azt.“

²⁰ A zsidók erre ezt mondták: „Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt megépíted azt?“

²¹ Ő pedig az ő testének templomáról szólt.

²² Mikor pedig feltámadt a halálból, emlékeztek a tanítványai, hogy ezt mondta, és hittek az Írásnak és a beszédnek, amelyet Jézus mondott.

²³ Amikor pedig Jeruzsálemben volt húsvétkor az ünnepen, sokan hittek az ő nevében, látva azokat a jeleket, amelyeket cselekedett.

2:24

JÁNOS 3:8

²⁴ Jézus azonban nem bízta magát reájuk, mert ismerte mindnyájukat,

²⁵ és nem szorult rá, hogy valaki bizonytságot tegyen az emberről, mert magától is tudta, mi lakik az emberben.

3

Nikodémus Jézusnál

¹ Volt pedig a farizeusok közt egy ember, a neve Nikodémus, a zsidók főembere.

² Eljött Jézushoz éjjel, és mondta neki: „Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem teheti azokat a jeleket, amelyeket te teszel, hacsak nem az Isten van vele.”

³ Jézus így felelt, és mondta neki: „Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg az Isten országát.”

⁴ Nikodémus ezt mondta neki: „Mi módon születhetik az ember, ha vén? Vajon bemehet-e az anyjának méhébe, és megszülethetik-e ismét?”

⁵ Jézus így felelt: „Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába.

⁶ Ami testtől született, test az, és a mi Lélektől született, lélek az.

⁷ Ne csodálkozz, hogy azt mondtam neked: Szükséges néktek újonnan születnetek.

⁸ A szél fúj, ahová akar, és annak zúgását

hallod, de nem tudod, honnan jön, és hová megy:
így van mindenki, aki Lélektől született.“

3:9

JÁNOS 3:19

⁹ Nikodémus így felelt neki: „Hogyan lehetnek ezek?“

¹⁰ Jézus így felelt: „Te Izrael tanítója vagy, és nem tudod ezeket?

¹¹ Bizony, bizony mondom néked, amit tudunk, azt mondjuk, és amit látunk, arról teszünk bizonytságot, és a mi bizonyágtételünket nem fogadjátok el.

¹² Ha a földiekről szóltam nektek, és nem hisztek, mi módon hisztek, ha a mennyiekről szólok nektek?

¹³ Senki sem ment fel a mennybe, csak az, aki a mennyből szállt alá, az Emberfia, aki a mennyben van.

¹⁴ Amiképpen felemelte Mózes a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának felemeltetnie,

¹⁵ hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

¹⁶ Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

¹⁷ Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartsa a világot általa.

¹⁸ Aki hisz őbenne, el nem kárhozik, aki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében.

¹⁹ A kárhoztatás pedig az, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert az ő cselekedeteik gonoszak voltak.

²⁰ Mert mindenki, aki hamisan cselekszik, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, hogy az ő cselekedeteit fel ne fedjék.

²¹ Aki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy az ő cselekedetei nyilvánvalókká legyenek, hogy Isten szerint való cselekedetek.“

Keresztelő János öröme

²² Ezután elment Jézus az ő tanítványaival a Júdea földére, ott időzött velük, és keresztelt.

²³ János pedig szintén keresztelt Ainonban, Szálimhoz közel, mert ott sok volt a víz. És odajárultak és megkeresztelkedtek,

²⁴ mert Jánost még nem vetették tömlöcbe. ²⁵ Vetekedés támadt azért János tanítványai és a júdeaiak között a mosakodás miatt.

²⁶ Odamentek Jánoshoz, és ezt mondták neki: „Mester! Aki veled volt a Jordánon túl, akiről te bizonyosságot tettél, íme, az keresztel, és hozzá megy mindenki.“

²⁷ János így felelt: „Az ember semmit sem vehet, csak ha a mennyből adatott neki.

²⁸ Ti magatok vagytok a bizonyosságaim, hogy megmondtam: Nem én vagyok a Krisztus, hanem őelőtte küldettem el.

²⁹ Akinek jegyese van, vőlegény az, a vőlegény barátja pedig, aki ott áll, és hallja őt, örvendezve örül a vőlegény szavának. Ez az én örömöm immár betelt.

³⁰ Annak növekednie kell, nekem pedig alább szállanom.

3:31

JÁNOS 4:6

³¹ Aki felülről jött, feljebb való mindenkinél. Aki a földről való, földi az, és földieket szól, aki a mennyből jött, feljebb való mindenkinél.

³¹ És arról tesz bizonytságot, amit látott és hallott, és az ő bizonyágtételét senki sem fogadja be.

³² Aki az ő bizonyágtételét befogadja, az megpecsételte, hogy az Isten igaz.

³³ Mert akit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja, mivelhogy az Isten nem mérték szerint adja a Lelket.

³⁴ Az Atya szereti a Fiút, és az ő kezébe adott

¹ jóllehet Jézus maga nem keresztelt, hanem a tanítványai –,

² elhagyta Júdeát, és elment ismét Galileába.

³ Samárián kellett pedig átmennie.

⁴ Elment tehát Samáriának Sikár nevű városába, annak a teleknek szomszédjába, amelyet Jákób adott fiának, Józsefnek.

mindent.

³¹ Aki hisz a Fiúban, örök élete van, aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.“

4

Jézus és a samáriai asszony

¹ Amint azért megtudta Jézus, hogy a farizeusok meghallották, hogy ő több tanítványt szerez és keresztel, mint János –

4:7

4:17

⁷ Odajött egy samáriai asszony vizet meríteni, és Jézus ezt mondta neki: „Adj innom!“

⁸ A tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek.

⁹ A samáriai asszony pedig ezt mondta neki: „Hogyan kérhetsz inni zsidó létedre tőlem, aki samáriai asszony vagyok?!“ Mert a zsidók nem barátkoznak a samáriaiakkal.

¹⁰ Jézus így felelt neki: „Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki ezt mondja neked:

¹ Ott volt pedig Jákób forrása. Jézus, az utazástól elfáradva, azonnal leült a forráshoz.

Mintegy hat óra volt.

Adj innom!, te kérted volna őt, és adott volna neked élő vizet.“

¹¹ Mondta neki az asszony: „Uram, nincs mivel merítened, és a kút mély: honnan vennéd tehát az élő vizet?

¹² Talán nagyobb vagy te a mi atyánknál, Jákobnál, aki nekünk adta ezt a kutat, és ebből ivott ő is, a fiai is és jószágai is?“

¹³ Jézus így felelt neki: „Mindenki, aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik,

¹⁴ aki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert az a víz, amelyet én adok neki, örök életre buzgó víznek forrása lesz ő benne.“

¹⁵ Mondta neki az asszony: „Uram, add nekem azt a vizet, hogy meg ne szomjazzam, és ne jöjjek ide meríteni!“

¹⁶ Mondta neki Jézus: „Menj el, hívd a férjedet, és jöjj ide!“

¹⁷ Az asszony így felelt: „Nincs férjem.“

Jézus ezt mondta nekik: „Jól mondod, hogy nincs férjed,

18 mert öt férjed volt, és a mostani nem férjed: ezt igazán mondtad.“

19 Mondta neki az asszony: „Uram, látom, hogy te próféta vagy.

20 A mi atyáink ezen a hegyen imádkoztak, és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol imádkozni kell.“

21 Mondta neki Jézus: „Asszony, hidd el nekem, hogy eljön az óra, amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben imádjátok az Atyát.

22 Ti azt imádjátok, amit nem ismertek, mi azt imádjuk, amit ismerünk: mert az üdvösség a zsidók közül támadt.

23 De eljön az óra, és az most van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyen imádókat keres magának.

24 Az Isten Lélek: és akik őt imádják, szükséges, hogy lélekben és igazságban imádják.“

25 Mondta neki az asszony: „Tudom, hogy Messiás jön, akit Krisztusnak mondanak, és amikor eljön, megjelent nekünk mindent.“

26 Mondta neki Jézus: „Én vagyok az, aki veled beszélek.“

27 Eközben megjöttek a tanítványai, és

csodálkoztak, hogy asszonnyal beszélt, de egyik sem mondta: „Mit keresel, vagy mit beszélsz vele?”

²⁸ Az asszony pedig otthagyta a vedrét, és elment a városba, és ezt mondta az embereknek:

4:29

4:39

²⁹ „Gyertek, lássatok egy embert, aki megmondott nekem mindent, amit cselekedtem. Nem ez-e a Krisztus?”

³⁰ Kimentek tehát a városból, és odamentek hozzá.

³¹ Eközben pedig kérték őt a tanítványok, ezt mondva: „Mester, egyél!”

³² Ő pedig mondta nekik: „Van nekem eledelem, amit egyek, amiről ti nem tudtok.”

³³ A tanítványok ezt mondták egymásnak: „Hozott neki valaki enni?”

³⁴ Jézus ezt mondta nekik: „Az én eledelem az, hogy annak akaratát cselekedjem, aki elküldött engem, és az ő munkáját bevégezzem.

³⁵ Ti nem azt mondjátok-e, hogy még négy hónap, és eljön az aratás? Íme, mondom néktek: Emeljétek fel szemeiteket, és nézzétek meg a tájakat, már fehérek az aratásra.

³⁶ Aki arat, jutalmat nyer, és az örök életre gyümölcsöt gyűjt, hogy mind a vető, mind az arató együtt örvendezzen.

³⁷ Mert ebben az a mondás igaz, hogy más a vető, más az arató.

³⁸ Én annak az aratására küldtelek titeket, amit nem ti munkáltatok, mások munkálták, és ti a mások munkájába álltatok.“

³⁹ Abból a városból pedig sokan hittek benne a samáriaiak közül annak az asszonynak beszédéért, aki bizonytságot tett: „Mindent megmondott nekem, amit cselekedtem.“

4:40

4:49

⁴⁰ Amint azért odamentek hozzá a samáriaiak, kérték őt, hogy maradjon náluk, és ott maradt két napig.

⁴¹ Még sokkal többen hittek az ő beszédéért,

⁴² és azt mondták az asszonynak: „Nem a te beszédedért hiszünk immár, hanem magunk hallottuk, és tudjuk, hogy bizonynal ő a világ üdvözítője, a Krisztus.“ *Jézus újra Galileában*

⁴³ Két nap múlva pedig kiment onnan, és elment Galileába.

⁴⁴ Mert Jézus maga tett bizonytságot arról, hogy a prófétának nincs tisztessége a maga hazájában.

⁴⁵ Mikor azért bement Galileába, befogadták

őt a galileabeliek, mert látták mindazt, amit Jeruzsálemben cselekedett az ünnepen, mert ők is elmentek az ünnepre.

Jézus meggyógyítja a kapernaumi királyi tisztviselő gyermekét

Mt 8,5-13; Lk 7,1-10

⁴⁶ Ismét a galileai Kánába ment Jézus, ahol a vizet borrá változtatta. És volt Kapernaumban egy királyi ember, akinek a fia beteg volt.

⁴⁷ Mikor meghallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, odament hozzá, és arra kérte, hogy menjen el, és gyógyítsa meg az ő fiát, mert halálán volt.

⁴⁸ Jézus ez mondta neki: „Ha jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek.”

⁴⁹ A királyi ember ezt mondta neki: „Uram, jöjj, mielőtt a gyermekem meghal.”

⁵⁰ Jézus ezt mondta neki: „Menj el, a te fiad él.”

És hitt az ember a szónak, amit Jézus mondott neki, és elment.

⁵¹ Amint pedig már ment, elébe jöttek az ő szolgálói, és hírt hoztak, mondván: „A te fiad él.”

⁵² Megtudakozta azért tőlük az órát, amelyben jobban lett, és mondták neki: „Tegnap hét órakor hagyta el őt a láz.”

⁵ ¹ Megértette ekkor az atya, hogy abban az órában, amelyben azt mondta neki Jézus: „A te fiad él.” És hitt ő, és az ő egész háza népe.

⁵²³ Ezt pedig második jel gyanánt tette Jézus, mikor Júdeából Galileába ment.

¹ Ezekben feküdtek a betegek, vakok, sánták, sorvadásosak nagy sokasága, várva a víznek megmozdulását.

² Mert időnként angyal szállt a tóra, és felkavarta a vizet: aki pedig először lépett bele a víz felkavarása után, meggyógyult, akármilyen betegségben volt.

³ Volt pedig ott egy ember, aki harmincnyolc esztendő-t töltött betegségében.

5

Jézus beteget gyógyít szombaton a Betesda tavánál

¹ Ezek után ünnepük volt a zsidóknak, és felment Jézus Jeruzsálembe.

² Van pedig Jeruzsálemben a Juh-kapunál egy tó, amelyet héberül Betesdának neveznek. Öt tornáca van.

5:6

5:15

⁶ Amint látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta úgy van, ezt mondta neki: „Akarsz-e meggyógyulni?”

⁷ A beteg ezt felelte: „Uram, nincs emberem, hogy amikor a víz felkavarodik, bevigyen engem a tóba, és mire én odaérek, más lép be előttem.”

⁸ Mondta neki Jézus: „Kelj fel, vedd fel az ágyadat, és járj!”

⁹ És azonnal meggyógyult az ember, és felvette ágyát, és járt.

Aznap pedig szombat volt.

¹⁰ A zsidók pedig ezt mondták a meggyógyultnak: „Szombat van, nem szabad neked az ágyadat hordanod!”

¹¹ Ő ezt felelte nekik: „Aki meggyógyított engem, az mondta nekem: Vedd fel az ágyadat, és járj!”

¹² Megkérdezték tőle: „Ki az az ember, aki ezt mondta neked: Vedd fel az ágyadat, és járj?”

¹³ A meggyógyult pedig nem tudta, hogy ki az, mert Jézus félrevonult, mert sokaság volt azon a helyen.

¹⁴ Ezek után Jézus találkozott vele a templomban, és mondta neki: „Íme, meggyógyultál, többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen dolgod!”

¹⁵ Elment az az ember, és hírül adta a zsidóknak, hogy Jézus az, aki őt meggyógyította. *A Fiú feltámaszt és ítélt*

5:16

5:25

¹⁶ Emiatt üldözőbe vették a zsidók Jézust, és meg akarták őt ölni, hogy ezeket művelte szombaton.

¹⁷ Jézus pedig felelte nekik: „Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.”

¹⁸ Emiatt aztán még inkább meg akarták őt ölni a zsidók, mivel nemcsak a szombatot törte meg, hanem az Istent is saját Atyjának mondta, egyenlővé téve magát az Istennel.

¹⁹ Jézus ezt felelte nekik: „Bizony, bizony mondom néktek: a Fiú semmit sem tehet önmagától, csak ha látja cselekedni az Atyát, mert amiket ő cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképpen a Fiú is cselekszi.

²⁰ Mert az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat neki, amiket ő maga cselekszik, és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd neki, hogy ti csodálkozzatok.

²¹ Mert amint az Atya feltámasztja a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is akiket akar, megelevenít.

²² Mert az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta,

²³ hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát. Aki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, aki elküldte őt.

²⁴ Bizony, bizony mondom néktek, hogy aki az én beszédemet hallja, és hisz annak, aki engem elküldött, örök élete van, és nem megy a kárhozatra, hanem átment a halálból az életre.

²⁵ Bizony, bizony mondom néktek, hogy eljön az idő, és az most van, amikor a halottak hallják

^{5:26} ^{5:35} az Isten Fiának szavát, és akik hallják, élnek.

²⁶ Mert amiként az Atyának élete van önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában:

²⁷ És hatalmat adott neki az ítélletételre is, mert ő az Emberfia.

28 Ne csodálkozzatok ezen: mert eljön az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát,

29 és kijönnek. Akik a jót cselekedték, az életre támadnak fel, akik pedig a gonoszt művelték, a kárhozatra támadnak fel.

30 Én semmit sem cselekedhetem magamtól, amint hallok, úgy ítélek, és az én ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem, az Atyáét.

Jézusról tanúskodnak a cselekedetei, az Atya és az Írás

31 „Ha én teszek bizonytságot magamról, az én bizonytságtételelem nem igaz.

32 Más az, aki bizonytságot tesz rólam, és tudom, hogy igaz az a bizonytságtétel, amellyel bizonytságot tesz rólam.

33 Ti elküldtetek Jánoshoz, és bizonytságot tett az igazságról.

34 De én nem embertől nyerem a bizonytságtételt, hanem ezeket azért mondom, hogy ti megtartassatok.

35 Ő az égő és fénylő szövétnek volt, ti pedig csak egy ideig akartatok örvendezni az ő világosságában.

³⁶ De nekem nagyobb bizonyságom van Jánosénál: mert azok a dolgok, amelyeket rám bízott az Atya, hogy elvégezzem azokat, azok a dolgok, amelyeket én cselekszem, azok tesznek bizonytságot rólam, hogy az Atya küldött engem.

³⁷ Aki elküldött engem, maga az Atya is bizonytságot tett rólam. Sem hangját nem hallottátok soha, sem ábrázatát nem láttátok. ³⁸ Az ő igéje sincs maradandóan bennetek: mert akit ő elküldött, ti annak nem hisztetek.

³⁹ Tudakozzátok az Írásokat, mert azt hisztetek, hogy azokban van a ti örök életetek, és ezek azok, amelyek bizonytságot tesznek rólam, ⁴⁰ és nem akartok hozzám járni, hogy életetek legyen!

⁴¹ Dicsőiséget emberektől nem nyerek.

⁴² De ismerlek benneteket, hogy az Istennek szeretete nincs meg bennetek:

⁴³ Én az én Atyám nevében jöttem, és nem fogadtatok be engem, ha más jönne a maga nevében, azt befogadnátok.

⁴⁴ Mi módon hihettek ti, akik egymástól nyertek dicsőiséget, és azt a dicsőiséget nem keresitek, amely az egy Istentől van?

⁴⁵ Ne állítsátok, hogy én vádollar majd benneteket az Atyánál, van, aki vádol titeket, Mózes, akiben ti reménykedtetek.

⁴⁶ Mert ha hinnétek Mózesnek, nekem is hinnétek, mert rólam írt ő.

⁴⁷ Ha pedig az ő Írásainak nem hisztek, mi módon hisztek az én beszédeimnek?“

6:1

6:11

6

Az ötezer ember megvendégelése

Mt 14,13-21; Mk 6,32-44; Lk 9,10-17

¹ Ezek után elment Jézus a Galileai-tengeren, a Tiberiáson túl.

² És nagy sokaság követte őt, mert látták az ő csodatételeit, amelyeket cselekedett a betegeken.

³ Felment pedig Jézus a hegyre, és leült ott a tanítványaival.

⁴ Közel volt pedig húsvét, a zsidók ünnepe.

⁵ Mikor azért felemelte Jézus a szemeit, és látta, hogy nagy sokaság jön hozzá, mondta Fülöpnek: „Honnan vegyünk kenyeret, hogy ehessenek ezek?“

⁶ Ezt pedig azért mondta, hogy próbára tegye

őt, mert ő maga tudta, mit akar cselekedni.

⁷ Felelt neki Fülöp: „Kétszáz dénár árú kenyér nem elég nekik, hogy mindegyikük kapjon valami keveset.“

⁸ Egyik az ő tanítványai közül, András, Simon Péter testvére ezt mondta neki:

⁹ „Van itt egy gyermek, akinek van öt árpakenyere és két hala, de mi az ennyinek?”

¹⁰ Jézus pedig mondta: „Ültessétek le az embereket.” És nagy fű volt azon a helyen. Leültek azért a férfiak, szám szerint mintegy ötezren.

¹¹ Jézus pedig vette a kenyereket, és hálát adva adta a tanítványoknak, a tanítványok pedig azoknak, akik ültek, hasonlóképpen a halakból is, amennyit akartak.

6:12

6:21

¹² Amint pedig jóllaktak, mondta a tanítványainak: „Szedjétek össze a megmaradt darabokat, hogy semmi el ne vesszen.” ¹³ Összeszedtek azért és megtöltöttek tizenkét kosarat az öt árpakenyérből való darabokkal, amelyek megmaradtak azok után, akik ettek.

¹⁴ Az emberek azért látva a jelt, amelyet Jézus tett, ezt mondták: „Bizonnyal ez az a próféta, aki eljövendő volt a világra.”

¹⁵ Jézus pedig, amint észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják ragadni, hogy királlyá tegyék, ismét elvonult egymaga a hegyre.

Jézus a tengeren jár

¹⁶ Mikor pedig beesteledett, lementek az ő tanítványai a tengerhez,

¹⁷ és beszállva a hajóba, elmentek a tengeren túlra Kapernaumba. Már sötétség volt, és még mindig nem ment oda hozzájuk Jézus.

¹⁸ A tenger a nagy szél fúvása miatt háborgott.

¹⁹ Mikor azért huszonöt, vagy harminc futamnyira beeveztek, meglátták Jézust, amint jár a tengeren, és a hajóhoz közeledik, megrémültek.

²⁰ Ő pedig mondta nekik: „Én vagyok, ne féljete!”

²¹ Be akarták azért őt venni a hajóba, de a hajó azonnal annál a földnél volt, amelyre mentek.

A sokaság mennyei kenyeret kér

6:22

6:31

²² Másnap a sokaság, amely a tengeren túl állott, látták, hogy nem volt ott más hajó, csak az az egy, amelybe Jézus tanítványai szálltak, és hogy Jézus nem ment be az ő tanítványaival a hajóba, hanem csak az ő tanítványai mentek el.

²³ De jöttek más hajók Tiberiásból közel ahhoz a helyhez, ahol a kenyeret ették, miután hálákat adott az Úr:

²⁴ Mikor azért látta a sokaság, hogy sem Jézus, sem a tanítványai nincsenek ott, beszálltak űk is a hajókba, és elmentek Kapernaumba, keresve Jézust.

²⁵ És megtalálva őt a tengeren túl, mondták neki: „Mester, mikor jöttél ide?”

²⁶ Jézus így felelt nekik: „Bizony, bizony mondom néktek: nem azért kerestek engem, mert jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek abból a kenyerekből, és jóllaktatok.

²⁷ Ne azért az eledelért munkálkodjatok, amely elvész, hanem azért az eledelért, amely megmarad az örök életre, amelyet az Emberfia ad majd nektek, mert őt pecsétjével igazolta az Isten.“

²⁸ űk pedig ezt mondták neki: „Mit csináljunk, hogy az Isten dolgait cselekedjük?”

²⁹ Jézus így felelt nekik: „Az az Isten dolga, hogy higgyetek abban, akit ő küldött.“

³⁰ Erre megkérdezték: „Micsoda jelt mutatsz tehát te, hogy miután láttuk, higgyünk neked? Mit cselekszel?

³¹ Atyáink a mannát ették a pusztában, amint meg van írva: »Mennyei kenyeret adott enniük.«“

6:32

6:41

³² Mondta azért nekik Jézus: „Bizony, bizony mondom néktek: nem Mózes adta néktek a

mennyei kenyeret, hanem az én Atyám adja majd néktek az igazi mennyei kenyeret.

³³ Mert az az Istennek kenyerere, amely mennyből száll alá, és életet ad a világnak.“

³⁴ Erre ezt mondták neki: „Uram, mindenkor add nekünk ezt a kenyeret!“

Jézus az élet kenyerere

³⁵ Jézus pedig azt mondta nekik: „Én vagyok az életnek kenyerere, aki énhozzám jön, semmiképpen meg nem éhezik, és aki hisz énbenem, meg nem szomjazik soha.

³⁶ De mondtam néktek, hogy noha láttatok engem, még sem hisztek.

³⁷ Mindenki, akit nekem ad az Atya, énhozzám jön, és azt, aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem.

³⁸ Mert azért szálltam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem.

³⁹ Annak, aki elküldött engem, az az akarata, hogy amit nekem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó napon.

⁴⁰ Az Atyának az az akarata, hogy mindaz, aki látja a Fiút, és hisz ő benne, örök élete legyen, és én feltámasszam azt az utolsó napon.“

⁴¹ Zúgolódtak azért a zsidók őellene, mert azt mondta: „Én vagyok az a kenyér, amely a mennyből szállott alá.“

6:42

6:53

⁴² És mondták: „Nem Jézus ez, a József fia, akinek mi ismerjük atyját és anyját? Akkor hogyan mondhatja: A mennyből szálltam alá?“

⁴³ Jézus ezt felelte nekik: „Ne zúgolódjatok egymás között!

⁴⁴ Senki sem jöhet én hozzám, hacsak nem az Atya vonzza, aki elküldött engem, én pedig feltámasztom azt az utolsó napon.

⁴⁵ Meg van írva a prófétáknál: »És mindnyájan Istentől tanítottak lesznek.« Aki azért az Atyától hallott és tanult, én hozzám jön.

⁴⁶ Nem mintha az Atyát valaki látta volna, csak az, aki Istentől van, az látta az Atyát.

⁴⁷ Bizony, bizony mondom néktek: Aki énbennem hisz, örök élete van annak.

⁴⁸ Én vagyok az életnek kenyere.

⁴⁹ A ti atyáitok a mannát ették a pusztában, és meghaltak.

⁵⁰ Ez az a kenyér, amely a mennyből szállt alá, hogy ki-ki egyen belőle, és meg ne haljon.

⁵¹ Én vagyok az élő kenyér, amely a mennyből szállt alá: ha valaki eszik ebből a kenyérből, él örökké. És az a kenyér pedig,

amelyet én adok, az én testem, amelyet én adok a világ életéért.“

Jézus teste igazi étel, és vére igazi ital

⁵² Tusakodtak azért a zsidók egymás között, mondván: „Hogyan adhatja ez nekünk a testét, hogy azt együk?“

⁵³ Jézus ezt mondta nekik: „Bizony, bizony mondom néktek: ha nem eszitek az

6:54

6:64

Emberfiának testét, és nem isszátok az ő véré, nincs élet bennetek.

⁵⁴ Aki eszi az én testemet, és issza az én vére, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon.

⁵⁵ Mert az én testem bizony étel, és az én vérem bizony ital.

⁵⁶ Aki eszi az én testemet, és issza az én vére, az énbennem lakik és én is abban.

⁵⁷ Ahogyan elküldött engem az élő Atya, és én az Atya által élek: úgy az is, aki engem eszik, él én általam.

⁵⁸ Ez az a kenyér, amely a mennyből szállt alá, nem úgy, amint a ti atyáitok ették a manna, és meghaltak: aki ezt a kenyeret eszi, él örökké.“

⁵⁹ Ezeket mondta a zsinagógában, amikor tanított Kapernaumban.

*A tanítványok zúgolódása és Péter vallástétele**Mt 16,13-20; Mk 8,27-30; Lk 9,18-21*

⁶⁰ Sokan azért, akik hallották ezeket az ő tanítványai közül, ezt mondták: „Kemény beszéd ez, ki hallgathatja őt?”

⁶¹ Jézus pedig magában tudta, hogy emiatt zúgolódnak az ő tanítványai, ezt mondta nekik: „Titeket ez megbotráncoztat?”

⁶² Hát ha meglátjátok az Emberfiát felszállni oda, ahol előbb volt?!

⁶³ A lélek az, ami megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, amelyeket én szólok nektek, lélek és élet.

⁶⁴ De vannak némelyek közöttetek, akik nem hisznek.“ Mert kezdettől fogva tudta Jézus, kik azok, akik nem hisznek, és ki az, aki elárulja őt.

⁶⁵ És ezt mondta: „Azért mondtam néktek, hogy senki sem jöhet énhozzám, hacsak nem az én Atyámtól van megadva neki.“

⁶⁶ Ettől fogva sokan visszavonultak az ő tanítványai közül, és nem jártak többé ővele.

⁶⁷ Mondta azért Jézus a tizenkettőnek: „Vajon ti is el akartok menni?“

⁶⁸ Simon Péter így felelt: „Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van tenálad.

⁶⁹ És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.“

⁷⁰ Jézus így felelt nekik: „Nem én választottalak ki titeket, a tizenkettőt? És egy közöletek ördög.“

⁷¹ Ezen pedig Júdás Iskáriótest értette, Simon fiát, mert ez akarta őt elárulni, noha egy volt a tizenkettő közül.

7

Jézus Jeruzsálemben a sátoros ünnepen

¹ És ezek után Galileát járta Jézus, mert nem akart Júdeában tartózkodni, mivel azon voltak a júdeabeliek, hogy őt megöljék.

² Közel volt pedig a zsidók ünnepe, a sátoros ünnep.

³ Testvérei ekkor azt mondták neki: „Menj el innen, és térj Júdeába, hogy a tanítványaid is lássák azokat, amiket cselekszel.

⁴ Mert senki sem cselekszik titokban semmit, aki maga ismeretté akar lenni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd meg magadat a világnak.“ ⁵ Mert az ő testvérei sem hittek benne.

7:6

7:16

⁶ Ekkor azt mondta nekik Jézus: „Az én időm még nincs itt, a ti időtök pedig mindig készen van.

⁷ Titeket nem gyűlölhet a világ, de engem gyűlöl, mert én bizonyosságot teszek arról, hogy az ő cselekedetei gonoszak.

⁸ Ti menjetek fel erre az ünnepre: én még nem megyek fel erre az ünnepre, mert az én időm még nem jött el.“

⁹ Ezeket mondva nekik, ott maradt Galileában.

¹⁰ Amint azonban felmentek az ő testvérei, akkor ő is felment az ünnepre, nem nyilvánosan, hanem mintegy titokban.

¹¹ A zsidók azért keresték őt az ünnepen, és ezt mondták: „Hol van ő?“

¹² És a sokaságban nagy zúgás volt őmiatta. Némelyek azt mondták, hogy jó ember, mások pedig azt mondták: „Nem, hanem a népnek hitetője.”

¹³ Mindamellett senki sem beszélt nyíltan őróla a zsidóktól való félelem miatt.

Jézus nyilvánosan tanít a templomban

¹⁴ Már-már az ünnep közepén azonban felment Jézus a templomba, és tanított.

¹⁵ És csodálkoztak a zsidók, ezt mondva: „Honnan tudja ez az Írásokat, holott nem tanulta?!”

¹⁶ Jézus erre így felelt nekik: „Az én tudományom nem az enyém, hanem azé, aki elküldött engem.

7:17

7:28

¹⁷ Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, megismerheti e tudományról, vajon Istentől van-e, vagy én magamtól szólok?

¹⁸ Aki magától szól, a maga dicsőségét keresi, aki pedig annak dicsőségét keresi, aki küldte őt, igaz az, és nincs abban hamisság.

¹⁹ Nem Mózes adta-e néktek a törvényt? Ám senki sem teljesíti közületek a törvényt. Miért akartok engem megölni?”

20 A sokaság felelt, és ezt mondta: „Ördög van benned. Ki akar téged megölni?”

21 Jézus válaszolt, és ezt mondta nekik: „Egy dolgot tettem, és mindnyájan csodálkoztok.

22 Mózes adta néktek a körülmetélkedést (nem mintha Mózesről való volna, hanem az atyáktól): és szombaton körülmetélitek az embert.

23 Ha körülmetélhető az ember szombaton, hogy Mózes törvényét meg ne szegjék, akkor rám miért haragusztok, hogy egy embert teljesen meggyógyítottam szombaton?

24 Ne ítéljetek a látszat után, hanem igaz ítélettel ítéljetek!”

25 Ekkor némelyek a jeruzsálemiek közül ezt mondták: „Nem ez-e az, akit meg akarnak ölni?

26 És íme, nyíltan szól, és semmit sem szólnak neki. Talán bizony megismerték a főemberek, hogy bizony ez a Krisztus?

27 De róla jól tudjuk, honnan való, amikor pedig eljön a Krisztus, senki sem tudja, honnan való.”

28 Jézus a templomban tanított, és kiáltva ezt mondta: „Ti ismertek engem, azt is tudjátok,

honnan való vagyok, és én nem magamtól jöttem, de igaz az, aki engem elküldött, akit ti nem ismertek.

²⁹ Én azonban ismerem őt, mert őtőle vagyok, és ő küldött engem.“

³⁰ El akarták ezért őt fogni, de senki sem vetette rá a kezét, mert nem jött még el az ő órája.

Jézus az élő vizet ígéri

³¹ A sokaságból pedig sokan hittek benne, és ezt mondták: „A Krisztus, amikor eljön, tehet-e majd több csodát azoknál, amelyeket ez tett?“

³² Meghallották a farizeusok, amint a sokaság ezeket suttogta róla, és szolgákat küldtek a farizeusok és a főpapok, hogy fogják el őt.

³³ Ekkor azt mondta nekik Jézus: „Egy kevés ideig még veletek vagyok, és majd elmegyek ahhoz, aki elküldött engem.

³⁴ Kerestek majd engem, és nem találtok meg, ahol én vagyok, ti nem jöhettek oda.“

³⁵ A zsidók maguk között ezt mondták: „Hová akar ez menni, hogy mi majd nem találjuk meg őt? Vajon a görögök közé szétszórtakhoz akar menni, és a görögöket tanítani?

³⁶ Micsoda beszéd ez, amelyet mondott: Kerestek majd engem, és nem találtok meg, ahol én vagyok, ti nem jöhettek oda?“

³⁷ Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállt Jézus, és kiáltva ezt mondta: „Ha valaki szomjazik, jöjjön énhozzám, és igyon.

7:38

7:49

³⁸ Aki hisz énbenem, amint az Írás mondta, annak belsejéből élő víznek folyamai ömlenek.“

³⁹ Ezt pedig a Lélekről mondta, akit a benne hívők fognak venni: mert még nem volt Szentlélek, mivelhogy Jézus még nem dicsőített meg.

Ellentétes vélemények Jézusról

⁴⁰ Sokan azért a sokaság közül, amint hallották e beszédet, ezt mondták: „Bizonynal ez a Próféta.“

⁴¹ Némelyek ezt mondták: „Ez a Krisztus.“

Mások pedig azt mondták: „Csak nem Galileából jön el a Krisztus?

⁴² Nem az Írás mondta-e, hogy a Dávid magvából és Betlehemből, abból a városból jön el a Krisztus, ahol Dávid volt?“

⁴³ Ellentét támadt azért őmiatta a sokaságban.

⁴⁴ Némelyek pedig közülük el akarták őt

fogni, de senki sem vettette reá a kezét.

⁴⁵ Elmentek azért a szolgák a főpapokhoz és farizeusokhoz, és mondták azok nekik: „Miért nem hoztátok el őt?”

⁴⁶ A szolgák így feleltek: „Soha ember úgy nem szólott, mint ez az ember!”

⁴⁷ A farizeusok így feleltek nekik: „Vajon ti is meg vagytok tévesztve?”

⁴⁸ Vajon a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-e benne valaki?

⁴⁹ De ez a sokaság, amely nem ismeri a törvényt, átkozott!”

⁵⁰ Ezt mondta nekik Nikodémus, aki éjjel ment őhozzá, és aki egy volt közülük:

⁵¹ „Vajon a mi törvényünk elítéli-e az embert, ha előbb ki nem hallgatja, és nem tudja, hogy mit cselekszik?”

⁵² Azok így feleltek neki: „Vajon te is galileai vagy-e? Nézz utána, és lásd meg, hogy Galileából nem támadt próféta.” ⁵³ És mindnyájan hazamentek.

8

Jézus és a házasságtörő asszony

¹ Jézus pedig elment az Olajfák hegyére.

² Korán reggel azonban ismét ott volt a templomban, az egész nép hozzáment, és leülve tanította őket.

³ Az Írástudók és a farizeusok pedig egy asszonyt vittek hozzá, akit házasságtörésen kaptak, és a közére állítva azt,

⁴ mondták neki: „Mester, ezt az asszonyt tetten érték, mint házasságtörő.

⁵ A törvényben pedig megparancsolta nekünk Mózes, hogy az ilyeneket kövezzék meg: te azért mit mondasz?”

⁶ Ezt pedig azért mondták, hogy megkísértsék őt, hogy legyen mivel vádolniuk.

Jézus pedig lehajolva, az ujjával írt a földre.

⁷ De mikor ismételten kérdezték őt, felegyenesedve mondta nekik: „Aki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ.” ⁸ És újra lehajolva, írt a földre.

8:9

8:17

⁹ Azok pedig ezt hallva és a lelkiismeret által vádolva, egymás után kimentek a vénektől kezdve mind az utolsóig, és egyedül Jézus maradt, és az asszony közében állva.

¹⁰ Mikor pedig Jézus felegyenesedett, és senkit sem látott az asszonyon kívül, azt mondta neki: „Asszony, hol vannak a te vádlóid? Senki sem kárhoztat téged?”

¹¹ Ő pedig ezt mondta: „Senki, Uram!” Jézus pedig mondta neki: „Én sem kárhoztatlak, eredj el, és többé ne vétkezzél!”

Jézus a világ világossága

¹² Ismét szólt hozzájuk Jézus, és ezt mondta: „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötéttségben, hanem övé lesz az életnek világossága.”

13 A farizeusok pedig ezt mondták neki: „Te magadról teszel bizonytságot, a te bizonyágtételeid nem igaz.”

14 Jézus felelt, és ezt mondta nekik: „Ha magam teszek is bizonytságot magamról, az én bizonyágtételem igaz, mert tudom honnan jöttem, és hová megyek, ti pedig nem tudjátok, honnan jövök, és hová megyek.

15 Ti test szerint ítélték, én nem ítélek senkit.

16 De ha ítélek is, az én ítéletem igaz, mert én nem egyedül vagyok, hanem én és az Atya, aki küldött engem.

17 Márpedig a ti törvényetekben is meg van írva, hogy két ember bizonyágtétele igaz.

8:18

8:25

18 Én vagyok, aki bizonytságot teszek magamról, és bizonytságot teszek rólam az Atya, aki küldött engem.”

19 Ekkor azt mondták neki: „Hol van a te Atyád?”

Jézus így felelt: „Sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat, ha engem ismernének, az én Atyámat is ismernének.”

20 Ezeket a beszédeket mondta Jézus a

kincstartó helyen, amikor tanított a templomban, és senki sem fogta el őt, mert még nem jött el az ő órája.

Jézus az Atyáról jön, és az Atyához megy

²¹ Ismét mondta nekik Jézus: „Én elmegyek, és kerestek majd engem, de ti a bűneitekben fogtok meghalni: ahová én megyek, ti nem jöhettek oda.”

²² A zsidók pedig ezt mondták: „Talán megöli magát, hogy azt mondja: Ahova én megyek, ti nem jöhettek oda?”

²³ És mondta nekik: „Ti innen lentről valók vagytok, én onnan fentről való vagyok, ti e világból valók vagytok, én nem e világból való vagyok.

²⁴ Azért mondtam néktek, hogy a bűneitekben haltok meg: mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a bűneitekben.”

²⁵ Mondták azért neki: „Ki vagy te?”

És mondta nekik Jézus: „Amit eleitől fogva mondok is nektek.

8:26

8:35

²⁶ Sok beszélni és ítélni valóm van felőletek: de igaz az, aki küldött engem, és én azokat beszélem a világnak, amiket tőle hallottam.”

²⁷ Nem vették észre, hogy az Atyáról szólt nekik.

²⁸ Mondta azért nekik Jézus: „Amikor felemelitek az Emberfiát, akkor megismeritek, hogy én vagyok, és semmit sem cselekszem magamtól, hanem amint az Atya tanított engem, úgy szólok.

²⁹ És aki küldött engem, velem van. Nem hagyott engem az Atya egyedül, mert én mindenkor azokat cselekszem, amelyek neki kedvesek.“

Jézus megszabadít a bűntől

³⁰ Amikor ezeket mondta, sokan hittek őbenne.

³¹ Mondta azért Jézus a benne hívő zsidóknak: „Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonynyal az én tanítványaim vagytok,

³² megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.“

³³ Így feleltek neki: „Ábrahám magva vagyunk, és nem szolgáltunk soha senkinek: hogyan mondhatod hát, hogy szabaddá lesztek?“

³⁴ Jézus így felelt nekik: „Bizony, bizony mondom néktek, hogy aki bűnt cselekszik, szolgálja a bűnnek.

³⁵ A szolga pedig nem marad mindörökké a házban: a Fiú marad ott mindörökké.

8:36

8:44

³⁶ Azért, ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek.“

Ábrahám utódai és az ördög fiai

³⁷ „Tudom, hogy Ábrahám utódai vagytok, de meg akartok engem ölni, mert az én beszédemnek nincs helye nálatok.

³⁸ Én azt beszélem, amit az én Atyámnál láttam, de ti is azt cselekszitek, amit a ti atyátoknál láttatok.“

³⁹ Ezt mondták neki: „A mi atyánk Ábrahám.“ Jézus ezt mondta nekik: „Ha Ábrahám gyermekei volnátok, Ábrahám dolgait cselekednétek.

⁴⁰ Ámde meg akartok engem ölni, olyan embert, aki az igazságot beszéltem nektek, amelyet az Istentől hallottam. Ábrahám ezt nem cselekedte.

⁴¹ Ti az atyátok dolgait cselekszitek.“

Ők pedig ezt mondták neki: „Mi nem paráznaságból születünk, egy Atyánk van, az Isten.“

⁴² Jézus pedig ezt mondta nekik: „Ha az Isten volna a ti Atyátok, szeretnétek engem: mert én az

Istentől származtam és jöttem, mert nem magamtól jöttem, hanem ő küldött engem.

⁴³ Miért nem értitek az én beszédemet? Mert nem hallgatjátok az én szavamat.

⁴⁴ A ti atyátok az ördög, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Ő emberölő volt kezdettől fogva, és nem állt meg az igazságban, mert nincsen ő benne igazság.

8:45

8:54

Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól, mert hazug, és hazugság atyja.

⁴⁵ Mivel pedig én igazságot szólok, nem hisztek nekem.

⁴⁶ Ki vádol engem közületek bűnnel? Ha pedig igazságot szólok: miért nem hisztek nekem?

⁴⁷ Aki az Istentől van, hallgatja az Isten beszédeit, azért nem hallgatjátok ti, mert nem vagytok az Istentől valók.“

Jézus előbb volt, mint Ábrahám

⁴⁸ A zsidók így feleltek neki: „Nem jól mondjuk-e mi, hogy te samáriai vagy, és ördög van benned?“

⁴⁹ Jézus így felelt: „Nincs énbennem ördög, hanem tisztelem az én Atyámat, és ti gyaláztok engem.

⁵⁰ Pedig én nem keresem a dicsőiséget: van, aki keresi, és megítéli.

⁵¹ Bizony, bizony mondom néktek, ha valaki megtartja az én beszédemet, nem lát halált soha.“

⁵² A zsidók pedig ezt mondták neki: „Most értettük meg, hogy ördög van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is, és te azt mondod: ha valaki megtartja az én beszédemet, nem kóstol halált soha.

⁵³ Vagy pedig nagyobb vagy te atyánknál, Ábrahámnál, aki meghalt? A próféták is meghaltak: kinek állítod magadat?“

⁵⁴ Jézus így felelt: „Ha én dicsőítem magamat, az én dicsőségem semmi: az én

Atyám az, aki dicsőít engem, akiről ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek,

⁵⁵ és nem ismeritek őt: de én ismerem, és ha azt mondom, hogy nem ismerem őt, hozzátok hasonlóvá, hazuggá leszek: de ismerem őt, és az ő beszédét megtartom.

⁵⁶ Ábrahám a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat, látta is, és örült.“

⁵⁷ A zsidók pedig ezt mondták neki: „Még ötvenesztendő is sem vagy, és Ábrahámot láttad?“

⁵⁸ Mondta nekik Jézus: „Bizony, bizony mondom néktek: mielőtt Ábrahám lett volna: én vagyok.“

⁵⁹ Erre köveket ragadtak, hogy reáhajigálják. Jézus pedig elrejtőzködött, és kiment a templomból, átmenve közöttük, és ilyen módon eltávozott.

9

A vakon született ember meggyógyítása szombaton

¹ És amint eltávozott, látott egy embert, aki születésétől fogva vak volt.

² És kérdezték őt a tanítványai, ezt mondva:
„Mester, ki vétkezett, ez vagy ennek szülei,
hogyan vakon született?”

³ Jézus így felelt: „Nem ő vétkezett, nem is a
szülei, hanem azért van ez így, hogy
nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai.
9:4 9:13

⁴ Nekem cselekednem kell annak dolgait,
aki elküldött engem, amíg nappal van: eljön az
éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat.

⁵ Míg e világon vagyok, e világ világossága
vagyok.”

⁶ Ezeket mondva, a földre köpött, és a
nyálából sarat csinált, és rákente a sarat a vak
szemeire,

⁷ és mondta neki: „Menj el, mosakodj meg a
Siloám-tavában” – ami azt jelenti: küldött. Elment
tehát és megmosakodott, és mire megjött, látott.

⁸ A szomszédok, és akik korábban látták azt,
hogyan vak volt, ezt mondták: „Nem ő-e az, aki itt
szokott ülni és koldulni?”

⁹ Némelyek azt mondták, hogy ez az, mások
pedig azt, hogy hasonlít hozzá.

De ő kijelentette: „Én vagyok az.”

¹⁰ Ekkor ezt mondták neki: „Hogyan nyíltak
meg a te szemeid?”

¹¹ Ő így felelt, és ezt mondta: „Egy ember, akit Jézusnak hívnak, sarat készített, és rákenste a szemeimre, és ezt mondta nekem: Menj el a Siloám-tavára, és mosakodjál meg. Miután pedig elmentem és megmosakodtam, megjött a látásom.“

¹² Ekkor ezt mondták neki: „Hol van ő?“ Ő pedig mondta: „Nem tudom.“

A meggyógyított vak kihallgatása és kiközösítése

¹³ Ekkor elvitték őt, aki előbb még vak volt, a farizeusokhoz.

9:14

9:23

¹⁴ Mikor pedig Jézus a sarat csinálta, és felnyitotta a szemeit, szombat volt.

¹⁵ A farizeusok szintén megkérdezték, hogyan jött meg a látása? Ő pedig ezt mondta nekik: „Sarat tett a szemeimre, megmosakodtam, és látok.“

¹⁶ Mondták azért némelyek a farizeusok közül: „Ez az ember nincsen Istentől, mert nem tartja meg a szombatot.“

Mások ezt mondták: „Hogyan tehet bűnös ember ilyen jeleket?“ És meg hasonlítás támadt köztük.

¹⁷ Újra mondták a vaknak: „Te mit mondasz

róla, hogy megnyitotta a szemeidet?“ Ő pedig mondta: „Hogy próféta.“

¹⁸ A zsidók pedig nem hitték róla, hogy vak volt, és megjött a látása, míg nem előhívták annak szüleit, akinek megjött a látása.

¹⁹ És megkérdezték őket, ezt mondva: „Ez a ti fiatok, akiről azt mondjátok, hogy vakon született? Mi módon lát hát most?“

²⁰ A szülei ezt felelték, és mondták nekik: „Tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született:

²¹ de miképpen lát most, nem tudjuk, vagy ki nyitotta meg a szemeit, mi nem tudjuk. Elég idős már, őt kérdezzétek, ő beszéljen magáról.“

²² Ezeket mondták az ő szülei, mivel féltek a zsidóktól, mert megegyeztek már a zsidók, hogy ha valaki Krisztusnak vallja őt, ki kell rekeszteni a gyülekezetből.

²³ Ezért mondták a szülei, hogy elég idős, őt kérdezzétek.

9:24

9:34

²⁴ Másodszor is odahívták az embert, aki vak volt, és mondták neki: „Dicsőítsd az Istent: mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös.“

²⁵ Ő pedig így válaszolt: „Hogy bűnös-e, nem tudom: egyet tudok, hogy noha vak voltam, most látok.“

²⁶ Ekkor újra megkérdezték tőle: „Mit csinált veled? Hogyan nyitotta meg a szemeidet?”

²⁷ Ő így felelt: „Már mondtam nektek, és nem hallottátok meg: miért akarjátok újra hallani? Vagy ti is az ő tanítványai akartok lenni?”

²⁸ Szidalmazták őt, és ezt mondták: „Te vagy az ő tanítványa, mi pedig Mózes tanítványai vagyunk.

²⁹ Mi tudjuk, hogy Mózeszel beszélt az Isten: erről pedig azt sem tudjuk, honnan való.”

³⁰ Az az ember így válaszolt nekik: „Bizony az a csodálatos, hogy ti nem tudjátok honnan való, pedig az én szemeimet megnyitotta.

³¹ Pedig tudjuk, hogy az Isten nem hallgatja meg a bűnösöket, hanem ha valaki istenfélő, és az ő akaratát cselekszi, azt hallgatja meg.

³² Örök időktől fogva nem hallotta senki, hogy vakon születtek szemeit valaki megnyitotta volna.

³³ Ha ő nem Istentől volna, semmit sem tudott volna cselekedni.”

³⁴ Ekkor ezt mondták neki: „Te mindenestől bűnben születél, és te tanítasz minket?” És kiközösítették őt.

A meggyógyított vak hite és a farizeusok vaksága

³⁵ Meghallotta Jézus, hogy kiközösítették őt, és amikor találkozott vele, ezt mondta neki: „Hiszel-e az Isten Fiában?”

³⁶ Az így válaszolt: „Ki az, Uram, hogy higgyek benne?”

³⁷ Jézus pedig ezt mondta neki: „Láttad őt, és aki beszél veled, ő az.”

³⁸ Erre azt mondta: „Hiszek, Uram.” És imádta őt.

³⁹ Jézus pedig azt mondta: „Ítélet végett jöttem én e világra, hogy akik nem látnak, lássanak, és akik látnak, vakok legyenek.”

⁴⁰ Némely farizeus meghallotta ezt, akik vele voltak, és mondták neki: „Talán mi is vakok vagyunk?”

⁴¹ Jézus azt mondta nekik: „Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök, ámde azt mondjátok, hogy látunk: ezért a ti bűnötök megmarad.”

10

A jó pásztor

¹ „Bizony, bizony mondom néktek: Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem máshonnan hatol be, tolvaj az és rabló.

² Aki pedig az ajtón megy be, az a juhok pásztora.

³ Ennek az őr ajtót nyit, és a juhok hallgatnak szavára, és a maga juhait nevükön szólítja, és kivezeti őket.

⁴ És mikor kiereszti a juhait, előttük megy, és a juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját.

⁵ Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az idegenek hangját.“

⁶ Ezt a példázatot mondta nekik Jézus, de ők nem értették, mi az, amit mondott nekik.

⁷ Újra mondta azért nekik Jézus: „Bizony, bizony mondom néktek, hogy én vagyok a juhoknak ajtaja.

⁸ Mindazok, akik előttem jöttek, tolvajok és rablók: de nem hallgattak rájuk a juhok.

⁹ Én vagyok az ajtó: ha valaki énrajtam megy be, megtartatik, bejár és kijár majd, és legelőt talál.

¹⁰ A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon, öljön és pusztítson, én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek.

¹¹ Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért.

¹² A béres pedig nem igazi pásztor, neki a juhok nem tulajdonai. Amikor látja a farkast jönni, elhagyja a juhokat, és elfut: a farkas elragadja azokat, és elszéleszti a juhokat.

¹³ A béres pedig azért fut el, mert béres, és nincs gondja a juhokra.

¹⁴ Én vagyok a jó pásztor, ismerem az enyéimet, és engem is ismernek az enyéim.

¹⁵ Ahogyan ismer engem az Atya, én is ismerem az Atyát, és életemet adom a juhokért.

¹⁶ Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból valók: azokat is elő kell

10:17

JÁNOS 10:26

vezetnem, hallgatnak majd az én szavamra, és lesz egy akol és egy pásztor.

¹⁷ Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt.

¹⁸ Senki sem veszi azt el éntőlem, hanem én adom oda azt magamtól. Van hatalmam odaadni, és van hatalmam ismét visszavenni azt. Ezt a parancsolatot kaptam az én Atyámtól.“

¹⁹ Újra meghasonlás támadt a zsidók között e beszédek miatt.

²⁰ Sokan mondták közülük: „Ördög van benne, és bolondozik, mit hallgattok reá?”

²¹ Mások azt mondták: „Ezek nem megszállott ember beszédei. Vajon az ördög megnyithatja-e a vakok szemeit?”

Jézus a templomszentelési ünnepen

²² Jeruzsálemben pedig a templomszentelés ünnepe és tél volt.

23 Jézus a templomban, Salamon tornácában járt.

24 Körülvették azért a zsidók, és mondták neki: „Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyíltan!”

25 Jézus így felelt: „Megmondtam néktek, és nem hiszitek: a cselekedetek, amelyeket én cselekszem az én Atyám nevében, azok tesznek bizonyosságot rólam.

26 De ti nem hisztek, mert ti nem az én juhaim közül vagytok, amint megmondtam néktek.

10:27

10:37

27 Az én juhaim hallják az én szavamat, én ismerem őket, és követnek engem.

28 Örök életet adok nekik, soha el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből.

29 Az én Atyám, aki őket adta nekem, nagyobb mindennél, senki sem ragadhatja ki őket az Atyámnak kezéből.

30 Én és az Atya egy vagyunk.“

Jézust meg akarják kövezni istenkáromlásért

31 Ekkor ismét köveket ragadtak a zsidók, hogy megkövezzék őt.

³² Jézus így felelt nekik: „Sok jó dolgot mutattam nektek az én Atyámtól, azok közül melyikért köveztek meg engem?”

³³ A zsidók így feleltek neki: „Jó dologért nem kövezünk meg téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat.”

³⁴ Jézus így felelt nekik: „Nincs-e megírva a ti törvényetekben: »én mondtam: istenek vagytok«?

³⁵ Ha azokat isteneknek mondta, akikhez az Isten beszéde szólt, márpedig az Írást nem lehet érvénytelenné tenni,

³⁶ akkor arról ti azt mondjátok, akit az Atya megszentelt és elküldött e világra: Káromlást szólsz, mivelhogy azt mondtam: az Isten Fia vagyok?!

³⁷ Ha az én Atyám dolgait nem cselekszem, ne higgyetek nekem,

10:38

JÁNOS 11:6

³⁸ ha pedig azokat cselekszem, ha nekem nem hisztek is, higgyetek a cselekedeteknek: hogy megtudjátok és elhiggyétek, hogy az Atya énbennem van, és én őbenne vagyok.”

³⁹ Ismét meg akarták azért őt fogni, de kiment a kezük közül.

⁴⁰ Jézus újra elment, túl a Jordánon, arra a

helyre, ahol János először keresztelt, és ott maradt.

⁴¹ És sokan mentek oda hozzá, és mondták, hogy János nem tett ugyan semmi csodát, de mindaz, amit János felőle mondott, igaz volt.

⁴² És sokan hittek ott ő benne.

11

Lázár feltámasztása

¹ Volt pedig egy beteg ember, Lázár, Bethániából, Máriának és az ő testvérének, Mártának falujából.

² Az a Mária volt az, aki megkente az Urat kenettel, és a hajával törölte meg annak lábait: az ő testvére, Lázár volt beteg.

³ Testvérei tehát hozzá küldtek, s ezt üzenték: „Uram, íme, akit szeretsz, beteg.“

⁴ Jézus pedig, amikor ezt meghallotta, ezt mondta: „Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségére való, hogy dicsőíttessék általa az Istennek Fia.“

⁵ Jézus pedig szerette Mártát és annak nővérét és Lázárt.

⁶ Mikor tehát meghallotta, hogy beteg, akkor két napig maradt azon a helyen, ahol volt,

⁷ de azután ezt mondta tanítványainak:
„Menjünk ismét Júdeába.“

⁸ A tanítványok ezt mondták neki: „Mester, most akartak téged megkövezni a júdabeliek, és újra odamégy?“

⁹ Jézus így felelt: „Vagy nem tizenkét órája van-e a napnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja a világnak világosságát.

¹⁰ De aki éjjel jár, megbotlik, mert nincsen abban világosság.“

¹¹ Ezeket mondta nekik, és hozzátette: „Lázár, a mi barátunk, elaludt, de elmegyek, hogy felköltsem őt.“

¹² A tanítványai azt mondták erre: „Uram, ha elaludt, meggyógyul.“

¹³ Pedig Jézus a haláláról beszélt, de ők azt hitték, hogy álomba merülésről szól.

¹⁴ Ekkor aztán Jézus nyíltan megmondta nekik: „Lázár meghalt,

¹⁵ és örülök, hogy nem voltam ott, tiértetek, hogy higgyetek. De menjünk el őhozzá!“

¹⁶ Tamás, akit Ikernek hívtak, azt mondta tanítványtársainak: „Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele.“

¹⁷ Jézus pedig elment, és úgy találta, hogy Lázár már négy napja van a sírban.

¹⁸ Betánia pedig közel volt Jeruzsálemhez,

mintegy tizenöt futamnyira,

¹⁹ ezért a zsidók közül sokan mentek
Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket az ő
testvérük miatt.

²⁰ Márta, amint meghallotta, hogy Jézus jön,
elébe ment, Mária pedig otthon ült.

²¹ Márta ekkor ezt mondta Jézusnak: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.

²² De most is tudom, hogy amit csak kérsz az Istentől, megadja neked az Isten.“

²³ Jézus ezt mondta neki: „Feltámad a testvéred.“

²⁴ Márta ezt mondta neki: „Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon.“

²⁵ Jézus ezt mondta neki: „Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz énbenem, ha meghal is, él,

²⁶ és aki él és hisz énbenem, soha meg nem hal. Hiszed-e ezt?“

²⁷ Márta így felelt: „Igen, Uram, én hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Istennek Fia, aki e világra jövendő.“

²⁸ Amint ezeket mondta, elment, és titkon szólította az ő testvérét, Máriát, mondván: „A Mester itt van, és hív téged.“

²⁹ Mihelyt ez meghallotta, felkelt hamar, és hozzáment.

³⁰ Jézus pedig nem ment még be a faluba, hanem azon a helyen volt, ahová Márta elébe ment.

³¹ A zsidók azért, akik ővele otthon voltak, és vigasztalták őt, látva, hogy Mária hamar felkelt és kiment, utánamentek, ezt mondva: „A sírhoz megy, hogy ott sírjon.”

³² Mária pedig, amint odaért, ahol Jézus volt, meglátva őt, a lábaihoz esett, ezt mondva neki: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg az én testvérem.”

11:33

11:43

³³ Jézus pedig, amint látta, hogy sír, és sírnak a vele jött zsidók is, elbúsult lelkében, és igen megrendült.

³⁴ És mondta: „Hová helyeztéték őt?”
Mondták neki: „Uram, gyere, és lásd meg!”

³⁵ Könnyekre fakadt Jézus.

³⁶ Mondták azért a zsidók: „Íme, mennyire szerette őt!”

³⁷ Némelyek pedig ezt mondták közülük: „Ő, aki a vaknak szemét felnyitotta, nem tehetne volna-e meg, hogy ez ne haljon meg?”

³⁸ Jézus pedig újra felindulva magában, odament a sírhoz. Az pedig egy üreg volt, és kő feküdt rajta.

³⁹ Jézus ezt mondta: „Vegyétek el a követ.”

A megholtak nőtestvére, Márta ezt mondta neki: „Uram, immár szaga van, hiszen negyednapos.”

⁴⁰ Jézus ezt mondta neki: „Nem mondtam neked, hogy ha hiszel, meglátod majd az Istennek dicsőségét?”

⁴¹ Elvették azért a követ onnan, ahol a megholt feküdt. Jézus pedig felemelte szemeit az égre, és mondta: „Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál engem.

⁴² Tudtam is, hogy te mindenkor meghallgatsz engem, csak a körülálló sokaság miatt mondtam, hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem.”

⁴³ És mikor ezeket mondta, fennhangon kiáltott: „Lázár, jöjj ki!”

11:44

11:53

⁴⁴ És kijött a megholt, lábain és kezein kötelékekkel megkötözve, és az orcája kendővel volt leborítva.

Mondta nekik Jézus: „Oldozzátok el, és hagyjátok elmenni.”

A nagytanács elhatározza Jézus megölését

⁴⁵ Sokan hittek őbenne azok közül a zsidók közül, akik Máriához mentek, és látták, amiket cselekedett.

⁴⁶ De némelyek azok közül elmentek a farizeusokhoz, és elbeszélték nekik, amiket Jézus cselekedett.

⁴⁷ Egybegyűjtötték azért a papi fejedelmek és a farizeusok a főtanácsot, és mondták: „Mit cselekedjünk? Mert ez az ember sok csodát művel.

⁴⁸ Ha ekképpen hagyjuk őt, mindenki hinni fog ő benne: és eljönnek majd a rómaiak, és elveszik tőlünk mind a helyet is, mind a népet is.“

⁴⁹ Egy pedig közülük, Kajafás, aki főpap volt abban az esztendőben, mondta nekik: „Ti semmit sem tudtok.

⁵⁰ Még arra sem gondoltok, hogy jobb nekünk, hogy egy ember haljon meg a népért, és ne az egész nép vesszen el.“

⁵¹ Ezt pedig nem magától mondta: hanem mivel abban az esztendőben főpap volt, jövődőt mondott, hogy Jézus meg fog halni a népért,

⁵² és nemcsak a népért, hanem azért is, hogy az Istennek elszéledt gyermekeit egybegyűjtse.

⁵³ Ama naptól azért azon tanakodtak, hogy őt megöljék.

⁵² Jézus tehát nem járt többé nyilvánosan a zsidók között, hanem elment onnan a vidékre, a pusztához közel, egy Efraim nevű városba, és ott tartózkodott az ő tanítványaival.

⁵³ Közel volt pedig a zsidók húsvétja: vidékről sokan mentek fel Jeruzsálembe húsvét előtt, hogy megtisztuljanak.

⁵⁶ A templomban állva keresték Jézust, és így szóltak egymáshoz: „Mit gondoltok, hogy nem jön-e fel az ünnepre?”

⁵⁷ A papi fejedelmek pedig és a farizeusok is parancsot adtak, hogy ha valaki megtudja, hogy hol van, jelentse, hogy megfogják.

12

Jézus megkenetése Betániában

¹ Mária ekkor elővett egy font igazi, drága nárdusból való kenetet, megkenete Jézus lábait, és megtörölte saját hajával, a ház pedig megtelt a kenet illatával.

² Egy az ő tanítványai közül, Iskáriótes Júdás, Simonnak fia, aki őt majd elárulja, ezt mondta:

³ „Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénárért, és miért nem adták a szegényeknek?”

Mt 26,6-13; Mk 14,3-9

¹ Jézus azért hat nappal a húsvét előtt elment Betániába, ahol a meghalt Lázár volt, akit feltámasztott a halálból.

² Vacsorát készítettek ott neki, Márta szolgált fel, Lázár pedig egy volt azok közül, akik együtt ültek ővele.

12:6

12:15

⁶ Ezt pedig nem azért mondta, mintha neki a szegényekre volna gondja, hanem mivel tolvaj volt, nála volt az erszény, és amit abba tettek, elcsente.

⁷ Jézus erre ezt mondta: „Hagyj békét neki, az én temetésem idejére tartogatta ezt.

⁸ Mert szegények mindenkor vannak veletek, én pedig nem mindenkor vagyok.“

A nagytanács elhatározza Lázár megölését

⁹ A zsidók közül nagy sokaság értesült arról, hogy ő ott van, és odamentek, nemcsak Jézus miatt, hanem hogy Lázárt is lássák, akit feltámasztott a halálból.

¹⁰ A papi fejedelmek pedig tanácskoztak, hogy Lázárt is megöljék,

¹¹ mivel a zsidók közül sokan miatta mentek oda, és hittek Jézusban.

Jézus bevonul Jeruzsálembe

Mt 21,1-11; Mk 11,1-11; Lk 19,29-38

¹² Másnap a nagy sokaság, amely az ünnepre
jött, hallván, hogy Jézus Jeruzsálembe jön,
¹³ pálmaágakat vett, kiment elé, és így kiáltott:
„Hozsánna!

Áldott, aki jön az Úrnak nevében, az
Izraelnek Királya!“

¹⁴ Jézus pedig talált egy szamarat, felült rá,
amint meg van írva: ¹⁵ „Ne félj, Sionnak leánya!
Íme, királyod jön, szamárcsikón ülve.“

12:16

12:26

¹⁶ Ezeket pedig nem értették eleinte az ő
tanítványai: hanem amikor Jézus megdicsőült,
akkor emlékeztek vissza, hogy azokat művelték
vele, amik róla meg vannak írva.

¹⁷ A sokaság pedig, amely vele volt, amikor
kihívta Lázárt a koporsóból, és feltámasztotta őt a
halálból, bizonyosságot tett.

¹⁸ Azért is ment elébe a sokaság, mivel
hallotta, hogy ezt a csodát művelte.

¹⁹ A farizeusok egymás között ezt mondták:
„Látjátok-e, hogy semmit sem értek? Íme, a világ
őutána megy.“

A földbe esett búzaszem

20 Néhány görög is volt azok között, akik felmentek, hogy imádkozzanak az ünnepen.

21 Ezek a galileai Bétsaidából való Fülöphöz mentek, és kérték őt, ezt mondván: „Uram, látni akarjuk Jézust.”

22 Fülöp elment, és szólt Andrásnak, András és Fülöp pedig szólt Jézusnak.

23 Jézus pedig ezt felelte nekik: „Eljött az óra, hogy megdicsőüljön az Emberfia.

24 Bizony, bizony mondom néktek: ha a földre esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad, ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem.

25 Aki szereti a maga életét, elveszti azt, és aki gyűlöli a maga életét e világon, örök életre tartja meg azt.

26 Aki nekem szolgál, engem kövessen, és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is: és aki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya.

12:27

12:36

27 Most háborog az én lelkem, és mit mondjak: Atyám, ments meg engem ettől az órától? De hiszen éppen ezért jutottam erre az órára.

28 Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet!“ Szózat jött azért az égből: „Meg is dicsőítettem, és újra megdicsőítem.”

²⁹ A sokaság azért, amely ott állt, és hallotta, azt mondta, hogy mennydörgött, mások mondták: „Angyal szólt neki.“

³⁰ Jézus ezt mondta: „Nem értem szólt ez a hang, hanem tiértetek.

³¹ Most van e világ kárhoztatása, most vettetik ki e világ fejedelme:

³² Én pedig, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok.“

³³ Ezt pedig azért mondta, hogy megjelentse, milyen halállal kell meghalnia.

Járjatok világosságban!

³⁴ A sokaság ezt felelte neki: „Mi azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökké megmarad: hogyan mondhatod hát te, hogy az Emberfiának fel kell emeltetnie? Kicsoda ez az Emberfia?“

³⁵ Jézus azt mondta nekik: „Még egy kevés ideig veletek van a világosság. Járjatok, amíg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjen meg titeket: mert aki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy.

³⁶ Míg a világosságotok megvan, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai

legyetek.“ Ezeket mondta Jézus, és elmenve, elrejtőzködött előlük.

A nép hite és hitetlensége

³⁷ És noha ő ennyi jelt tett előttük, mégsem hittek őbenne,

³⁸ hogy beteljesedjék Ézsaiás próféta beszéde, amelyet mondott:

„Uram, ki hitt a mi tanításunknak, és az Úr karja kinek jelentetett meg?“

³⁹ Azért nem hihettek, mert Ézsaiás ezt is mondta:

⁴⁰ „Megvakította a szemeiket, és megkeményítette a szívüket, hogy szemeikkel ne lássanak, és szívükkel ne értsenek, meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.“

⁴¹ Ezeket mondta Ézsaiás, amikor látta az ő dicsőségét, és őróla beszélt.

⁴² Mindazáltal a főemberek közül is sokan hittek őbenne, de a farizeusok miatt nem vallották be, hogy ki ne rekesszék őket a gyülekezetből,

⁴³ mert inkább szerették az emberek dicséretét, mintsem az Istennek dicséretét.

Aki hisz Jézusban, az Atyában hisz

⁴⁴ Jézus pedig kiáltva ezt mondta: „Aki hisz énbenem, nem énbenem hisz, hanem abban, aki elküldött engem;

⁴⁵ és aki engem lát, azt látja, aki küldött engem.

⁴⁶ Én világossággul jöttem e világba, hogy senki ne maradjon a sötétségben, aki énbennem hisz.

⁴⁷ Ha valaki hallja az én beszédeimet, és nem hisz, én nem kárhoztatom azt; mert nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot.

⁴⁸ Aki megvet engem, és nem fogadja el az én beszédeimet, annak van, aki őt elítélje: a beszéd, amelyet szólottam, az ítéli el őt az utolsó napon.

⁴⁹ Mert én nem magamtól szóltam, hanem az Atya, aki küldött engem, ő parancsolta nekem, hogy mit mondjak, és mit beszéljek.

⁵⁰ És tudom, hogy az ő parancsolata örök élet. Amiket azért én beszélek, úgy beszélem, amint az Atya mondta nekem.“

13

Jézus megmossa tanítványai lábát

¹ A húsvét ünnepe előtt tudta Jézus, hogy eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, pedig szerette az övéit e világon, mindvégig szerette őket.

² És vacsora közben, amikor az ördög

belesugallta már Iskáriótes Júdásnak, Simon fiának szívébe, hogy árulja el őt,

³ tudta Jézus, hogy az Atya mindent hatalmába adott neki, és hogy ő az Istentől jött, és az Istenhez megy,

⁴ felkelt a vacsorától, levette a felsőruháját, és egy kendőt véve, körülkötötte magát.

13:5

13:14

⁵ Azután vizet töltött a medencébe, és mosni kezdte a tanítványok lábait és megtörölni a kendővel, amellyel körül van kötve.

⁶ Mikor pedig Simon Péterhez ment oda, az azt mondta neki: „Uram, te mosod meg az én lábaimat?”

⁷ Jézus válaszolt neki, és ezt mondta: „Amit én cselekszem, te azt most nem érted, de később majd megérted.”

⁸ Péter ezt mondta neki: „Az én lábaimat nem mosod meg soha!”

Jézus így felelt: „Ha meg nem moslak téged, semmi közöd sincs énhozzám.”

⁹ Simon Péter ezt mondta: „Uram, ne csak lábaimat, hanem a kezeimet és a fejemet is!”

¹⁰ Jézus ezt mondta neki: „Aki megfürdött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni,

különben egészen tiszta, ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan.“

¹¹ Tudta ugyanis, hogy ki árulja el őt, azért mondta: „Nem vagytok mindnyájan tiszták!“

A Mester és tanítványai

¹² Mikor azért megmosta lábukat, és a felsőruháját felvette, újra leülve, mondta nekik: „Értitek-e, hogy mit cselekedtem veletek?

¹³ Ti engem így hívtok: Mester és Uram. És jól mondjátok, mert az vagyok.

¹⁴ Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok egymás lábait.

13:15

13:24

¹⁵ Mert példát adtam néktek, hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjetek.

¹⁶ Bizony, bizony mondom néktek: a szolga nem nagyobb az ő Uránál, sem a követ nem nagyobb annál, aki azt küldte.

¹⁷ Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha így cselekszettek.

¹⁸ Nem mindnyájatokról szólok, én tudom, kiket választottam ki, hanem hogy beteljesedjék

az Írás: »aki velem ette a kenyeret, a sarkát emelte fel ellenem.«

¹⁹ Most mondom meg nektek, mielőtt megtörténne, hogy mikor meglesz, higgyétek majd, hogy én vagyok.

²⁰ Bizony, bizony mondom néktek: aki befogadja, ha valakit elküldök, engem fogad be, aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.“

Jézus árulója

Mt 26,20-25; Mk 14,17-21; Lk 22,21-23

²¹ Mikor ezeket mondta Jézus, igen nyugtalanzkodott lelkében, s bizonyosságot tett, és mondta: „Bizony, bizony mondom néktek, hogy egy közületek elárul engem.“

²² A tanítványok ekkor bizonytalanzkodva egymásra tekintettek, hogy kiről szól.

²³ Egy pedig az ő tanítványai közül Jézus keblén nyugodott, akit Jézus szeretett.

²⁴ Intett neki Simon Péter, hogy tudakozza meg, ki az, akiről szól.

13:25

13:34

²⁵ Az pedig Jézus kebelére hajolva, mondta neki: „Uram, ki az?“

²⁶ Jézus így felelt: „Az, akinek én a bemártott falatot adom.“ És bemártva a falatot, adta

Iskáriótes Júdásnak, Simon fiának. ²⁷ És akkor a falat után belement a Sátán.

Jézus pedig ezt mondta neki: „Amit cselekszel, hamar cselekedd.“

²⁸ Azt pedig senki sem értette az ott ülők közül, hogy miért mondta neki.

²⁹ Némelyek ugyanis azt állították, mivel az erszény Júdásnál volt, hogy azt mondta neki Jézus: „Vedd meg, amire szükségünk van az ünnepre“, vagy azt, hogy adjon valamit a szegényeknek.

³⁰ Az pedig, mihelyt a falatot elfogadta, kiment. Ekkor éjszaka volt.

Az új parancsolat

³¹ Mikor pedig kiment, ezt mondta Jézus: „Most dicsőült meg az Emberfia, az Isten dicsőült meg őbenne;

³² ha pedig az Isten dicsőült meg őbenne, az Isten is megdicsőíti őt önmagában, és azonnal megdicsőíti őt.

³³ Fiaim, egy kevés ideig még veletek vagyok. Kerestek majd engem, de amiként a zsidóknak megmondtam, hogy ahová én megyek, ti nem jöhettek, most néktek is mondom.

34 Új parancsolatot adok néktek, hogy
egymást szeressétek, amint én szerettelek titeket,
úgy szeressétek ti is egymást.

³⁵ Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.“

Péter fogadkozása

Mt 26,31-35; Mk 14,27-31; Lk 22,31-34

³⁶ Simon Péter megkérdezte tőle: „Uram, hová mégy?“

Jézus így felelt: „Ahová én megyek, most énutánam nem jöhetsz, de később utánam fogsz jönni.“

³⁷ Péter ezt mondta neki: „Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet adom érted!“

³⁸ Jézus így felelt: „Az életedet adod értem? Bizony, bizony mondom neked, nem szólal meg addig a kakas, amíg háromszor meg nem tagadsz engem.“

14

Jézus az út az Atyához

¹ „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem.

² Az én Atyámnak házában sok lakóhely van, ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítsek néktek.

³ És ha majd elmegyek, és helyet készítek néktek, ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.

⁴ Tudjátok, hogy hová megyek, és az utat is tudjátok.“

14:5

14:12

⁵ Mondta neki Tamás: „Uram, nem tudjuk, hová megy, mi módon tudhatjuk akkor az utat?“

⁶ Mondta neki Jézus: „Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.

⁷ Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is, és mostantól fogva ismeritek őt, és látjátok őt.“

⁸ Mondta neki Fülöp: „Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk!“

⁹ Jézus erre azt mondta: „Annyi idő óta veletek vagyok, és mégsem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem látott, látta az Atyát, mi módon mondod azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát?

¹⁰ Nem hiszed-e, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbenem van? A beszédeket, amelyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom, hanem az Atya, aki énbenem lakik, ő cselekszi ezeket a dolgokat.

¹¹ Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van, ha pedig másért nem, magukért a cselekedetekért higgyetek nekem.

A másik Vigasztaló ígérete

¹² „Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz énbennem, az cselekszi is majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem, és nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert én az én Atyámhoz megyek.

14:13

JÁNOS 14:24

¹³ Akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban.

¹⁴ Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt.

¹⁵ Ha szerettek engem, az én parancsolataimat tartsátok meg.

¹⁶ És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.

¹⁷ Az igazságnak ama Lelkét: akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt, és nem ismeri őt, de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.

¹⁸ Nem hagylak titeket árvául, eljövök tihozzátok.

¹⁹ Még egy kevés idő, és a világ nem lát engem többé, de ti megláttok engem: mert én élek, és ti is élni fogtok.

²⁰ Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy én az én Atyámban vagyok, és ti énbennem, és én tibennetek.

²¹ Aki ismeri az én parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem, aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.“

²² Mondta neki Júdás (nem az Iskáriótes): „Uram, miért van az, hogy nekünk jelented ki magadat, és nem a világnak?“

²³ Jézus így felelt: „Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és elmegyünk hozzá, és nála lakunk.

²⁴ Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, amelyet

hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem.

²⁵ Ezeket beszéltem nektek, amíg veletek voltam.

²⁶ A Vigasztaló pedig a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam nektek.

²⁷ Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek: nem úgy adom nektek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!

²⁸ Hallottátok, hogy én azt mondtam nektek: Elmegyek, és eljövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: Elmegyek az Atyához, mert az én Atyám nagyobb nálam.

²⁹ Most mondom ezt nektek, mielőtt megtörténik, hogy amikor majd megtörténik, higgyetek.

³⁰ Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme, de énbennem nincsen semmije.

³¹ De hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát, és úgy cselekszem, amint az én Atyám parancsolta nekem: keljetek fel, menjünk el innen.“

15

Az igazi szőlőtő

¹ „Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves.

² Minden szőlővesszőt, amely énbennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz, mindazt pedig,
15:3 JÁNOS 15:10

amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen.

³ Ti már tiszták vagytok az által a beszéd által, amelyet szóltam néktek.

⁴ Maradjatok énbennem és én is tibennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőkén, akképpen ti sem, ha nem maradtok énbennem.

⁵ Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nélkülem semmit sem cselekedhettek.

⁶ Ha valaki nem marad énbennem, kivettetik, mint a szőlővessző, és megszárad, és egybegyűjtik ezeket, és a tűzre vetik, és megégnek.

⁷ Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjete, amit csak akartok, és megadatik néktek.

⁸ Abban dicsőül meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és tanítványaim lesztek.

Aki Krisztusban marad, megmarad a szeretetben

⁹ „Amiképpen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben.

¹⁰ Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben, amiképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében.

15:11

15:20

¹¹ Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon bennetek az én örömöm, és a ti örömötek teljessé legyen.

¹² Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, amiképpen én szerettelek titeket.

¹³ Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja az ő barátaiért.

¹⁴ Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, amiket én parancsolok nektek.

¹⁵ Nem mondtalak többé titeket szolgálóknak, mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura, titeket pedig barátainak mondtalak, mert

mindazt, amit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam nektek.

¹⁶ Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjeteK, és gyümölcsöt teremjeteK, és a ti gyümölcsötök megmaradjon, hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.

¹⁷ Ezeket parancsolom nektek, hogy egymást szeressétek.

A tanítványok és a világ

¹⁸ „Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt, mint titeket.

¹⁹ Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt, ami az övé, de mivel nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ.

²⁰ Emlékezzetek meg arról a beszédről, amelyet én mondtam nektek: Nem nagyobb a szolga az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket

15:21

JÁNOS 16:3

is üldöznek majd, ha az én beszédemet megtartották, a tiéteket is megtartják majd.

²¹ De mindezt az én nevemért cselekszik veletek, mivel nem ismerik azt, aki küldött engem.

²² Ha nem jöttem volna, és nem beszéltem volna nekik, nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniük bűnüket.

²³ Aki engem gyűlöl, gyűlöli az én Atyámat is.

²⁴ Ha azokat a cselekedeteket nem cselekedtem volna közöttük, amelyeket senki más nem cselekedett, nem volna bűnük, de most láttak is, gyűlöltek is, mind engem, mind az én Atyámat.

²⁵ De azért lett így, hogy beteljesedjék a mondás, amely megíratott az ő törvényükben: »Ok nélkül gyűlöltek engem.«

²⁶ Mikor pedig eljön majd a Vigasztaló, akit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Lelke,

¹ Ezeket azért mondtam nektek, hogy meg ne botránkozzatok.

² A gyülekezetekből kirekesztenek titeket, sőt eljön idő, hogy aki megöl titeket, mind azt hiszi, hogy Istennek tetsző dolgot cselekszik.

³ És ezeket azért cselekszik veletek, mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem.

aki az Atyától származik, az tesz majd énrólam bizonytságot.

²⁷ De ti is bizonytságot tesztek, mert kezdettől fogva énvelem vagytok.

16

16:4

16:14

⁴ Ezeket pedig azért mondom nektek, hogy amikor eljön az az idő, megemlékezzetek rá: én megmondtam nektek.“

A Szentlélek elvezet a teljes igazságra

„De ezeket kezdetben nem mondtam nektek, mivel veletek voltam.

⁵ Most pedig elmegyek ahhoz, aki elküldött engem, és senki sem kérdezi tőlem közületek: Hová mégy?

⁶ Hanem mivel ezeket mondom nektek, szomorúság töltötte el a szíveteket.

⁷ De én az igazat mondom nektek: Jobb nektek, ha én elmegyek; mert ha nem megyek el, nem jön el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok.

⁸ És amikor eljön, megfeddi a világot a bűn, az igazság és az ítélet tekintetében:

⁹ a bűn az, hogy nem hisznek énbennem;
¹⁰ az igazság az, hogy én az én Atyámhoz
megyek, és többé nem láttok engem;
¹¹ az ítélet pedig az, hogy e világ fejedelme
megítéltetett.

¹² Még sok mondanivalóm van hozzátok, de
most nem tudjátok elhordozni.

¹³ De mikor eljön ő, az igazság Lelke,
elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert
nem önmagától szól, hanem azokat mondja,
amiket hall, és az eljövendőket jelenti ki nektek.

¹⁴ Ő engem dicsőít majd, mert az enyémből
vesz, és azt jelenti ki nektek.

16:15

JÁNOS 16:22

¹⁵ Mindaz, ami az Atyáé, az mind az enyém;
ezért mondtam, hogy az enyémből vesz, és azt
jelenti ki nektek.

Jézus közeli visszatérését ígéri

¹⁶ „Egy kevés idő, és nem láttok engem, és
ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem:
mert én az Atyához megyek.”

¹⁷ A tanítványai közül ezt mondták
egymásnak: „Mi az, amit nekünk mond: Egy kevés
idő, és nem láttok engem, és ismét egy kevés idő,

és megláttok majd engem, és ez: Mert én az Atyához megyek?“

18 Ezért ezt mondták: „Mi az a kevés idő, amiről szól? Nem tudjuk, mit mond.“

19 Megértette azért Jézus, hogy őt akarják megkérdezni, és ezt mondta nekik: „Arról kérdezősködtök-e egymás között, hogy azt mondtam: Egy kevés idő, és nem láttok engem, és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem?

20 Bizony, bizony mondom néktek, hogy ti sírni és jajgatni fogtok, a világ pedig örül; ti szomorkodtok, de szomorúságotok örömmre fordul.

21 Az asszony, amikor szül, szomorúságban van, mert eljött az ő órája: de mikor megszüli az ő gyermekét, nem emlékezik többé a kínra az öröm miatt, hogy ember született e világra.

22 Ti is azért most ugyan szomorúságban vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a ti szívetek, és senki el nem veszi tőletek a ti örömöket.

16:23

16:32

23 És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről.“

Jézus az imádság meghallgatását ígéri

„Bizony, bizony mondom néktek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek.

²⁴ Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjetek és megkapjátok, hogy a ti örömeitek teljes legyen.

²⁵ Ezeket példázatokban mondtam nektek, de eljön az idő, mikor nem példázatokban beszélek majd nektek, hanem nyíltan beszélek nektek az Atyáról.

²⁶ Azon a napon az én nevemben kértetek majd: és nem azt mondom nektek, hogy én fogom kérni az Atyát értetitek,

²⁷ mert maga az Atya szeret titeket, mivel ti szerettetek engem, és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem.

²⁸ Én az Atyától jöttem, és eljöttem a világba; de most elhagyom e világot, és elmegyek az Atyához.“

²⁹ Tanítványai ekkor ezt mondták neki: „Íme, most nyíltan beszélsz, és nem példázatot mondasz.

³⁰ Most tudjuk, hogy te mindent tudsz, és nincs szükséged arra, hogy valaki téged megkérdezzen: ezért hisszük, hogy az Istentől jöttél.“

³¹ Jézus így felelt: „Most hiszitek?

JÁNOS

cdxcii

³² Íme, eljön az óra, és immár el is jött, hogy
elszéledjétek, ki-ki az övéihez, és engem

16:33

JÁNOS 17:7

egyedül hagyjatok, de nem vagyok egyedül, mert
az Atya velem van.

³³ Ezeket azért mondom néktek, hogy
békeességetek legyen énbennem. E világon
nyomorúságotok lesz, de bízzatok: én legyőztem a
világot.“

17

Jézus főpapi imádsága

¹ Ezeket beszélte Jézus, és felemelte szemeit
az égre, és ezt mondta:

„Atyám, eljött az óra, dicsőítsd meg a te
Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen téged,

² mivel hatalmat adtál neki minden test
felett, hogy örök életet adjon mindazoknak,
akiket neki adtál.

³ Az örök élet pedig az, hogy megismerjenek
téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a
Jézus Krisztust.

⁴ Én dicsőítettelek téged e földön: elvégeztem a
munkát, amelyet reám bízál, hogy elvégezzem.

⁵ És most te dicsőíts meg engem, Atyám, önmagadnál azzal a dicsőséggel, amely enyém volt tenálad, mielőtt a világ lett.

⁶ Kijelentettem a te nevedet az embereknek, akiket e világból nekem adtál. Tieid voltak, és nekem adtad őket, és a te beszédedet megtartották.

⁷ Most tudták meg, hogy mindaz, amit nekem adtál, tőled van;

17:8

17:17

⁸ mert azokat a beszédeket, amelyeket nekem adtál, őnekik adtam, ők befogadták, és igazán megismerték, hogy én tőled jöttem, és elhitték, hogy te küldtél engem.

⁹ Én őértük könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert a tieid.

¹⁰ Az enyémekek mind a tieid, és a tieid az enyémekek: és megdicsőíttetem őbennük.

¹¹ Én nem vagyok többé e világban, de ők a világban vannak, én pedig tehozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, akiket nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi!

¹² Amikor velük voltam a világon, én megtartottam őket a te nevedben, akiket nekem adtál, megőriztem őket, és senki el nem vezett

közülük, csak a veszedelemnek fia, hogy az Írás beteljesüljön.

¹³ Most pedig tehozzád megyek, és ezeket beszélem a világban, hogy az én örömöm teljes legyen bennük.

¹⁴ A te igédet adtam nekik, és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók, amint én sem vagyok e világból való.

¹⁵ Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.

¹⁶ Nem e világból valók, amint én sem e világból vagyok.

¹⁷ Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te igéd igazság.

¹⁸ Amiképpen te küldtél engem e világba, úgy küldtem én is őket e világba:

¹⁹ én őérettük odaszentelem magamat, hogy ők is megszenteltekké legyenek az igazságban.

²⁰ De nemcsak őérettük könyörgök, hanem azokért is, akik az ő szavukra hisznek majd énbennem,

²¹ hogy mindnyájan egyek legyenek, amint te énbennem, Atyám, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.

²² Én azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, őnekik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egyek vagyunk:

²³ én őbennük és te énbennem: hogy tökéletesen eggyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, amiként engem szerettél.

²⁴ Atyám, akiket nekem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is velem legyenek, hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál: mert szerettél engem e világ kezdete előtt.

²⁵ Igazságos Atyám! A világ nem ismert téged, de én ismertelek téged, és ezek megismerik, hogy te küldtél engem,

²⁶ És megismertettem ővelük a te nevedet, és megismertetem, hogy az a szeretet legyen őbennük, amellyel engem szeretted, és én is őbennük legyek.“

18

18:1

18:10

Jézus elfogatása

Mt 26,47-56; Mk 14,43-50; Lk 22,47-53

¹ Mikor ezeket mondta Jézus, kiment az ő tanítványaival együtt túl a Kedron-patakon, ahol egy kert volt, ahova bementek, ő és az ő tanítványai.

² Azt a helyet Júdas is ismerte, aki elárulta őt, mivel gyakran ott gyűltek össze Jézus és a tanítványai.

³ Júdas tehát maga mellé vette a katonai csapatot, a papi fejedelmektől és a farizeusoktól a szolgákat, odament fáklyákkal, lámpásokkal és fegyverekkel.

⁴ Jézus pedig tudva mindazt, ami reá következik, előrement, és mondta nekik: „Kit kerestek?“

⁵ Ők így feleltek neki: „A názáreti Jézust.“

Jézus ezt mondta nekik: „Én vagyok.“ Ott állt pedig ővelük Júdas is, aki elárulta őt.

⁶ Amikor pedig azt mondta nekik: „Én vagyok” – hátratántorodtak, és földre estek.

⁷ Ismét megkérdezte őket: „Kit kerestek?”

És azok ezt mondták: „A názáreti Jézust.”

⁸ Jézus így felelt: „Mondtam néktek, hogy én vagyok az. Azért, ha engem kerestek, ezeket bocsássátok el.”

⁹ Hogy beteljesedjen a beszéd, amelyet mondott: „Azok közül, akiket nekem adtál, senkit sem vesztettem el.”

¹⁰ Simon Péter pedig, akinek szablyája volt, kirántotta azt, és megütötte a főpap szolgáját, és levágta annak jobb fülét. A szolga neve pedig Málkus volt.

18:11

18:19

¹¹ Jézus erre ezt mondta Péternek: „Tedd hüvelyébe a szablyádat! Vagy nem kell-e kiinnom a poharat, amelyet az Atya adott nekem?”

Jézus kihallgatása Annás és Kajafás előtt

Mt 26,57-75; Mk 14,53-72; Lk 22,54-71

¹² A csapat pedig, az ezredes és a zsidók szolgálai megfogták Jézust, és megkötözték őt,

¹³ és először Annáshoz vitték, mert ő apósa volt Kajafásnak, aki abban az esztendőben főpap volt.

¹⁴ Kajafás volt az, aki azt tanácsolta a

zsidóknak, hogy jobb, hogy egy ember vesszen el a népért.

¹⁵ Simon Péter és egy másik tanítvány követte Jézust. Ez a tanítvány ismerőse volt a főpapnak, és bement Jézussal együtt a főpap udvarába;

¹⁶ Péter pedig kívül állt az ajtónál. Kiment tehát az a másik tanítvány, aki a főpapnak ismerőse volt, és szólt az ajtóőrzőnek, és bevitte Pétert.

¹⁷ Az ajtóőrző leány így szólt Péterhez: „Nemde te is ennek az embernek tanítványai közül való vagy?”

De ő így válaszolt: „Nem vagyok.”

¹⁸ A szolgák és a poroszlók ott álltak, szították a tüzet, mivel hűvös volt, és melegedtek. Ott állt Péter is ővelük együtt, és melegedett.

¹⁹ A főpap pedig tanítványai és tanítása felől kérdezte Jézust.

18:20

18:28

²⁰ Jézus így felelt: „Én nyilvánosan szóltam a világhoz: mindenkor a zsinagógában és a templomban tanítottam, ahol a zsidók mindenünnen összegyülekeznek, és titkon semmit sem szóltam.

²¹ Miért kérdezel engem? Kérdezd azokat, akik hallották, mit beszéltem nekik: íme, ők tudják, amiket nekik mondtam.”

²² Amikor pedig ezeket mondta, egy a poroszlók közül, aki ott állt, arcul ütötte Jézust, és ezt mondta: „Így felelsz a főpapnak?”

²³ Jézus így felelt neki: „Ha gonoszul szóltam, tégy bizonytságot a gonoszságról, ha pedig jól, miért versz engem?”

²⁴ Annás ezután elküldte őt megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz.

²⁵ Simon Péter pedig ott állt, és melegedett. Ekkor ezt mondták neki: „Nemde te is ennek a tanítványai közül való vagy?”

Ő tagadta, és azt mondta: „Nem vagyok.”

²⁶ A főpap szolgálai közül az egyik, annak rokona, akinek a fülét Péter levágta, ezt mondta: „Nem láttalak-e én téged vele együtt a kertben?”

²⁷ Péter ismét tagadta, és akkor azonnal megszólalt a kakas.

Jézus kihallgatása Pilátus előtt

Mt 27,1-2.11-21; Mk 15,1-15; Lk 23,1-5.13-25

²⁸ Jézust pedig Kajafástól a törvényszékbe vitték. Kora reggel volt. Ők nem mentek be a törvényszékbe, hogy ne legyenek tisztátalanok, és megehessék a húsvéti báránnyt.

²⁹ Pilátus ekkor kiment hozzájuk, és mondta: „Milyen vádat hoztok fel ez ellen az ember ellen?”

³⁰ Ezt felelték neki: „Ha ez nem volna gonosztevő, nem adtuk volna őt a te kezébe.”

³¹ Pilátus erre azt mondta nekik: „Vigyétek el őt ti, és ítéljétek el a ti törvényeitek szerint.”

A zsidók így feleltek: „Nékünk senkit sem szabad megölnünk.”

³² Hogy beteljesedjék Jézus szava, amelyet mondott, amikor jelezte, hogy milyen halállal kell majd meghalnia.

³³ Ismét bement Pilátus a törvényszékbe, szólította Jézust, és mondta neki: „Te vagy a zsidók királya?”

³⁴ Jézus így felelt: „Magadtól mondod-e ezt, vagy mások beszélték neked rólam?”

³⁵ Pilátus így felelt: „Talán zsidó vagyok én? A te néped és a papi fejedelmek adtak téged az én kezembe: mit cselekedtél?”

³⁶ Jézus ezt felelte: „Az én országom nem e világból való. Ha e világból való volna az én országom, az én szolgálaim harcolnának, hogy át ne adjanak a zsidóknak. De az én országom nem innen való.”

³⁷ Pilátus ezt mondta neki: „Király vagy-e hát te csakugyan?”

JÁNOS

di

JÁNOS

Jézus így felelt: „Te mondod, hogy én király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonytságot tegyek az igazságról. Mindenki, aki az igazságból való, hallgat az én szavamra.“

³⁸ Pilátus ezt mondta neki: „Mi az igazság?“

És amint ezt mondta, újra kiment a zsidókhoz, és mondta nekik: „Én nem talállok benne semmi bűnt.

³⁹ Szokás pedig nálatok, hogy szabadon bocsássak nektek valakit a húsvét ünnepén: akarjátok-e azért, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát?“

⁴⁰ Ekkor ismét mindnyájan kiáltozni kezdtek: „Nem ezt, hanem Barabbást.“ Ez a Barabbás pedig tolvaj volt.

19

Pilátus kiszolgáltatja Jézust

¹ Akkor Pilátus elvitette Jézust, és megostoroztatta.

² A vitézek tövisből koronát fontak, a fejére tették, bíbor köntöst adtak reá,

³ és ezt mondták: „Üdvözlégy, zsidók királya!“ És arcul csapdosták őt.

⁴ Majd ismét kiment Pilátus, és mondta nekik: „Íme, kihozom őt nektek, hogy értsétek meg, hogy nem talállok benne semmi bűnt.“

⁵ Kiment azért Jézus a töviskoronát és a bíborköntöst viselve. És mondta nekik Pilátus: „Íme, az ember!“

⁶ Mikor meglátták őt a papi fejedelmek és a szolgák, így kiáltoztak: „Feszítsd meg, feszítsd meg!!“

Pilátus ezt mondta nekik: „Vigyétek el őt ti, és feszítsétek meg, mert én nem talállok bűnt őbenne.“

19:7

19:15

⁷ A zsidók így feleltek neki: „Nekünk törvényünk van, és ami törvényünk szerint meg kell halnia, mivel Isten Fiává tette magát.“

⁸ Mikor pedig ezt a beszédet hallotta Pilátus, még inkább megrémült,

⁹ ismét bement a törvényházba, és szólt Jézusnak: „Honnan való vagy te?“ De Jézus nem felelt neki.

¹⁰ Pilátus ekkor ezt mondta neki: „Nekem nem felelsz? Nem tudod, hogy hatalmam van arra, hogy megfeszíttesselek, és hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak?“

¹¹ Jézus így felelt: „Semmi hatalmad sem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna neked: nagyobb bűne van azért annak, aki a te kezédbe adott engem.“

¹² Ettől fogva igyekezett Pilátus őt szabadon bocsátani, de a zsidók így kiáltoztak: „Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja: aki magát királlyá teszi, az ellene szegül a császárnak!“

JÁNOS

div

JÁNOS

¹³ Amikor pedig Pilátus meghallotta ezeket a szavakat, kihozta Jézust, és leült a bírói székbe azon a helyen, amelyet Márványkövezetnek hívtak, héberül pedig Gabbatának.

¹⁴ Akkor a húsvét péntekje volt, és mintegy hat óra.

És mondta a zsidóknak: „Íme, a ti királyotok!”

¹⁵ Azok pedig kiáltottak: „Vidd el, vidd el, feszítsd meg őt!”

Mondta nekik Pilátus: „A ti királyotokat feszítsem meg?”

19:16

19:24

A papi fejedelmek így feleltek: „Nem királyunk van, hanem császáruk!”

¹⁶ Akkor átadta őt nekik, hogy megfeszítsék.

Jézus megfeszítése

Átvették tehát Jézust, és elvitték.

¹⁷ És felemelve a keresztfáját, elment az úgynevezett Koponya-hegyre, amelyet héberül Golgotának hívnak,

¹⁸ ahol megfeszítették őt, és ővele másik kettőt, egyfelől és másfelől, középen pedig Jézust.

¹⁹ Pilátus pedig feliratot is készíttetett, és feltétette a keresztfára. Az írás pedig ez volt: a názáreti Jézus, a zsidók királya.

²⁰ Sokan olvasták ezt a feliratot a zsidók

közül, mivel közel volt a városhoz az a hely, ahol Jézust megfeszítették, héberül, görögül és latinul volt írva.

²¹ A zsidók papi fejedelmei akkor azt mondták Pilátusnak: „Ne azt írd: A zsidók királya! – hanem ahogy ő mondta: A zsidók királya vagyok.“

²² Pilátus így felelt: „Amit megírtam, megírtam.“

²³ A vitézek pedig, amikor megfeszítették Jézust, elvették felsőruháit, és négy részre osztották, egy-egy részt mindegyik vitéznek. A köntös pedig varratlan volt, felülről végig egybeszőve.

²⁴ Ekkor azt mondták egymásnak: „Ezt ne hasítsuk el, hanem vessünk sorsot rá, kié legyen.“

19:25

19:32

Hogy beteljesedjen az Írás, amely ezt mondja: „Megosztottak ruháimon, és a köntösömre sorsot vetettek.“ A vitézek tehát ezeket tették.

²⁵ Jézus keresztre állt pedig ott állt anyja, és anyjának nőtestvére, Mária, a Klópás felesége és a magdalai Mária.

²⁶ Amikor Jézus meglátta, hogy ott áll az ő

anyja és az a tanítvány, akit szeretett, ezt mondta az anyjának: „Asszony, íme, a te fiad!”

²⁷ Azután ezt mondta a tanítványnak: „Íme, a te anyád!” És ettől az órától magához fogadta őt az a tanítvány.

Jézus halála

Mt 27,45-56; Mk 15,33-41; Lk 23,44-49

²⁸ Jézus ezek után tudva, hogy immár minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, ezt mondta: „Szomjazom.”

²⁹ Volt pedig ott egy ecettel, teli edény. Egy szivacsot megtöltve ecettel izsópra téve, odavitték a szájához.

³⁰ Mikor pedig elvette Jézus az ecetet, ezt mondta: „Elvégeztetett!” És lehajtva fejét, kibocsátotta lelkét.

³¹ A zsidók pedig, hogy a testek szombatán át ne maradjanak a keresztfán, mivel péntek volt (mert annak a szombatnak napja nagy nap volt), kérték Pilátust, hogy törjék el azoknak lábszárait, és vegyék le őket.

³² Eljöttek ekkor a vitézek, és eltörték az elsőnek lábszárait és a másikat is, akit vele együtt feszítettek meg.

19:33

19:42

³³ Amikor pedig Jézushoz értek, és látták,

hogy ő már halott, nem törték el a lábszárait,

³⁴ hanem egy a vitézek közül dárdával döfte át az oldalát, és azonnal vér és víz jött ki abból.

³⁵ És aki látta, bizonysgot tett, és igaz az ő tanúbizonysága, és ő tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek.

³⁶ Mert azért történtek ezek, hogy beteljesedjen az Írás: „Csontja ne töressék meg.”

³⁷ Másutt ismét így szól az Írás: „Néznek majd arra, akit átszegeztek.”

Jézus temetése

³⁸ Ezek után az arimatiai József (aki Jézus tanítványa volt, de csak titokban, a zsidóktól való félelem miatt), megkérte Pilátust hogy levehesse Jézus testét. Pilátus megengedte. Elment tehát, és levette Jézus testét.

³⁹ Eljött Nikodémus is (aki éjszaka ment Jézushoz először), hozva mirhából és aloéból való kenetet, mintegy százfontnyit. ⁴⁰ Fogták tehát Jézus testét, lepedőkbe göngyölték illatos szerekkel együtt, amint a zsidóknál szokás temetni.

⁴¹ Azon a helyen pedig, ahol megfeszítették, volt egy kert, és a kertben egy új sír, amelybe még senkit sem helyeztek.

⁴² A zsidók péntekje miatt, mivel az a sír közel volt, abban helyezték el Jézust.

20:1

20:11

20

Az üres sír

¹ A hétnek első napján pedig korán reggel, amikor még sötét volt, odament a magdalai Mária a sírhoz, és látta, hogy a kő el van véve a sírról.

² Elfutott tehát, és elment Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és mondta nekik: „Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették őt!”

³ Elment tehát Péter és a másik tanítvány, és elmentek a sírhoz.

⁴ Együtt futottak mindketten: de a másik tanítvány hamar megelőzte Pétert, és előbb jutott a sírhoz,

⁵ és lehajolva látta, hogy ott vannak a lepedők, de mégsem ment be.

⁶ Nyomban utána megjött Simon Péter is, bement a sírba, és látta, hogy a lepedők ott vannak.

⁷ És a keszkenő, amely a fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyölítve egy helyen.

JÁNOS

dix

JÁNOS

⁸ Akkor aztán bement a másik tanítvány is, aki először jutott a sírhoz, és látott és hitt.

⁹ Mert nem értették még az Írást, hogy fel kell támadnia a halálból.

¹⁰ A tanítványok ezután visszamentek az övéikhez.

Jézus megjelenik a magdalai Máriának

Mk 16,9

¹¹ Mária pedig kinn állt a sírnál és sírt. Amíg azonban siránkozott, behajolt a sírba,

20:12

20:19

¹² és látott két angyalt fehér ruhában ülni, egyiket fejtől, másikat lábtól, ahol Jézus teste feküdt.

¹³ Azok ezt mondták neki: „Asszony, miért sírsz?”

Azt mondta nekik: „Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették őt.”

¹⁴ És mikor ezeket mondta, hátrafordult, és látta, hogy Jézus ott áll, de nem tudta, hogy Jézus az.

¹⁵ Mondta neki Jézus: „Asszony, miért sírsz? Kit keresel?”

Ő pedig azt gondolva, hogy a kertész az, ezért azt mondta neki: „Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hová tetted, és én

elviszem.“

¹⁶ Jézus ezt mondta neki: „Mária!“ Az megfordult, és ezt mondta neki: „Rabbuni!“ – ami azt jelenti: Mester!

¹⁷ Jézus azt mondta neki: „Ne érints engem, mert nem mentem még fel az én Atyámhoz, hanem menj az én atyámfiához, és mondd meg nekik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.“

¹⁸ Elment a magdalai Mária, hírül adva a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondta neki.

Jézus megjelenik tanítványainak

Mk 16,14-18; Lk 24,36-49

¹⁹ Mikor azért este lett, azon a napon, a hétnek első napján és mikor az ajtók a zsidóktól való félelem miatt zárva voltak ott,

20:20

20:27

ahol egybegyűltek a tanítványok, eljött Jézus, megállt középen, és ezt mondta nekik: „Békesség néktek!“

²⁰ És ezt mondva megmutatta nekik a kezeit és az oldalát. Örvendeztek azért a tanítványok, hogy látják az Urat.

²¹ Ismét mondta nekik Jézus: „Békesség néktek! Amiképpen engem küldött az Atya, én is küldelek titeket.“

²² És mikor ezt mondta, rájuk lehelt, és mondta nekik: „Vegyetek Szent Lelket.

²³ Akiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsátanak azoknak, akikéit megtartjátok, megtartatnak.“

Jézus és Tamás

²⁴ Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívtak, nem volt ővelük, amikor eljött Jézus.

²⁵ A többi tanítvány ezt mondta neki: „Láttuk az Urat.“

Ő pedig azt mondta nekik: „Ha nem látom a kezein a szegek helyeit, és be nem teszem ujjaimat a szegek helyébe, és kezemet be nem teszem az oldalára, semmiképpen el nem hiszem.“

²⁶ És nyolc nap múlva ismét benn voltak a tanítványai, Tamás is ő velük volt. Noha az ajtó zárva volt, bement Jézus, és megállt közében, és mondta: „Békesség néktek!“

²⁷ Azután mondta Tamásnak: „Hozd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, és hozd ide a

kezedet, és tedd az én oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő.“

¹⁸ Tamás pedig így felelt: „Én Uram és én Istenem!“

²⁹ Jézus ezt mondta neki: „Mivel láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, akik nem látnak és hisznek.“

Az evangélium célja

²⁰ Sok más jelt is tett ugyan Jézus az ő tanítványai előtt, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben.

³¹ Ezek pedig azért vannak megírva, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt híve, életetek legyen az ő nevében.

¹ Együtt voltak Simon Péter és Tamás, akit Ikernek hívtak, Nátánáel, a galileai Kánából és Zebedeus fiai és másik kettő is az ő tanítványai közül.

² Mondta nekik Simon Péter: „Elmegyek halászni.“ Ők erre ezt mondták neki: „Elmegyünk mi is veled.“ Elmentek, és azonnal hajóra szálltak, de azon az éjszakán nem fogtak semmit.

21

Jézus megjelenik a Tibériás-tengernél: a nagy halfogás

¹ Ezek után ismét megjelentette magát Jézus a tanítványoknak a Tibériás-tengernél. Így jelent meg:

21:4

21:13

⁴ Mikor pedig immár reggel lett, megállt Jézus a parton, a tanítványok azonban nem ismerték meg, hogy Jézus van ott.

⁵ Jézus pedig ezt mondta: „Fiaim! Van-e valami ennivalótok?”

Így feleltek neki: „Nincsen!”

⁶ Ő pedig ezt mondta nekik: „Vessétek ki a hálót a hajónak jobb oldala felől, és találtok.” Oda vetették ki tehát, de kivonni már nem bírták a rengeteg hal miatt.

⁷ Az a tanítvány pedig, akit Jézus szeretett, így szólt Péternek: „Az Úr van ott!” Simon Péter pedig, amikor meghallotta, hogy ott van az Úr, magára vette az ingét (mert mezítelen volt), és bevetette magát a tengerbe.

⁸ A többi tanítvány pedig a hajón ment (mert nem messze voltak a parttól, hanem mintegy kétszáz könyöknyire), és kivonták a hálót a halakkal.

⁹ Amint azért a partra kiszálltak, látják, hogy parázs van ott, rajta hal és kenyér.

¹⁰ Jézus ezt mondta nekik: „Hozzatok a halakból, amelyeket most fogtatok.“

¹¹ Simon Péter beszállt, és kivonta a hálót a partra, amely tele volt nagy halakkal, százötvenhárommal, és noha ennyi volt, nem szakadozott a háló.

¹² Jézus erre azt mondta nekik: „Gyertek, ebédeljetek.“ A tanítványok közül pedig senki sem merte tőle megkérdezni: „Ki vagy te?“ Mivelhogy tudták, hogy az Úr ő.

¹³ Odament tehát Jézus, vette a kenyeret, és adta nekik; és hasonlóképpen a halat is.

21:14

21:19

¹⁴ Ekkor már harmadszor jelent meg Jézus a tanítványainak, miután feltámadt a halálból. *Jézus kérdése Péterhez, Péter megbízatása*

¹⁵ Mikor aztán megebédeltek, Jézus ezt mondta Simon Péternek: „Simon, Jóna fia, jobban szeretsz-e engem ezeknél?“

Mondta neki: „Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged!“

Jézus azt mondta neki: „Legeltesd az én bárányaimat!“

¹⁶ Másodszor is mondta neki: „Simon, Jóna

fia, szeretsz-e engem?“

Mondta neki: „Igen, Uram, te tudod, hogy én szeretlek téged.“

Jézus ezt mondta neki: „Őrizd az én juhaimat!“

¹⁷ Harmadszor is mondta neki: „Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?“

Megszomorodott Péter, hogy harmadszor is mondta neki: „Szeretsz-e engem?“ És mondta neki: „Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy én szeretlek téged.“

Jézus azt mondta neki: „Legeltesd az én juhaimat!

¹⁸ Bizony, bizony mondom néked, amikor ifjabb voltál, felövezted magadat, és oda mentél, ahova akartál, mikor pedig megöregszel, kinyújtod a kezedet, más övez fel téged, és oda visz, ahova nem akarod.“

¹⁹ Ezt pedig azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal dicsőíti majd meg az Istent. És ezt mondva, így szólt hozzá: „Kövess engem!“

21:20

21:25

Jézus szava Péter és a szeretett tanítvány sorsáról

²⁰ Péter pedig megfordulva, látja, hogy követi az a tanítvány, akit szeretett Jézus, aki a vacsora

közben is az ő keblén nyugodott, és mondta:
„Uram! Ki az, aki elárul téged?”

²¹ Őt látva Péter, mondta Jézusnak: „Uram,
ezzel pedig mi lesz?”

²² Jézus ezt mondta neki: „Ha akarom, hogy
ő megmaradjon, amíg eljövök, mi közöd hozzá?
Te kövess engem!”

²³ Elterjedt tehát e beszéd az atyafiak között,
hogy az a tanítvány nem hal meg. Pedig Jézus
nem azt mondta neki, hogy nem hal meg,
hanem ezt: „Ha akarom, hogy megmaradjon,
amíg eljövök, mi közöd hozzá?” *Az evangélium
írója. Befejezés*

²⁴ Ez az a tanítvány, aki bizonyóságot tesz
ezekről, és aki megírta ezeket, és tudjuk, hogy az
ő bizonyoságtétele igaz.

²⁵ De van sok egyéb is, amiket Jézus
cselekedett, amelyeket, ha egyenként megírnák,
úgy vélem, hogy maga a világ sem fogadhatná be
a könyveket, amelyeket megírtak. Ámen.